

THE INTERNATIONAL CONFERENCE ON

ASIAN VALUES

IN THE PROCESS OF

INTEGRATION AND DEVELOPMENT

October 25, 2019

Ho Chi Minh city, Vietnam

**BOOK OF
PROCEEDINGS**

ASEAN STUDIES CENTRE
MAHACHULALONGKORNRAJAVIDYALAYA UNIVERSITY

Book of Proceedings

The International Conference on Asian Values in the Process of Integration and Development 2019

On the occasion of the 25th Anniversary of the Faculty of Oriental Studies and in order to pay homage to academic activities as well as research on Oriental Studies aspects both in Vietnam and in the world, University of Social Sciences and Humanities (USSH), Ho Chi Minh, Vietnam organized the international conference entitled “Asian Values in the Process of Integration and Development” on 25 October 2019.

ASEAN Studies Centre of Mahachulalongkornrajavidyalaya University (ASC of MCU) took personnel and students to joined in this conference that took place at University of Social Sciences and Humanities (USSH), Ho Chi Minh city, Vietnam as well as presented their academic articles. This book of proceedings was collected all of academic articles that written by MCU’s personnel and students amount 11 articles both of Thai and English.

Published by	ASEAN Studies Centre of Mahachulalongkornrajavidyalaya University 79 Moo1, Lamsai, Wang Noi, Phra Nakorn Si Ayutthaya, Thailand
Email	mcuasean@gmail.com
Advisors	Assoc.Prof. Dr. Phra Theppavaramethi Phra Sithawatchamethi Asst.Prof.Dr. Phramaha Chirawat Kantawanno
Coordinator	Dr. Lampong Klomkul
Public Relation (PR)	Phrapalad Aphichet Supataravathi
Format and Cover Design	Ms. Mukrawe Chimphanao

Board of Committee
University of Social Sciences and Humanities (USSH)
Ho Chi Minh City, Vietnam

Dr. Ho Minh Quang	Dean of Faculty of Oriental Studies and Head of Department of Chinese Studies
Dr. Nguyen Thanh Tuan	Vice Dean and Head of Department of Indonesian Studies
Van Kim Hoang Ha	Vice Dean of USSH
Asst. Prof. Dr. Hoang Van Viet	Director of Thai Center
Le Thi Kim Chau	Head of Department of Thai Studies
Le Dang Thao Uyen	Head of Department of Australia Studies
Le Thi Sinh Hien	Head of Department of Indian Studies
Phan Thanh Huyen	Head of Department of Arabic Studies

Contents

Educational Management for Unity and Peace in ASEAN Community: Research into Practice.....	1
(Assoc. Prof. Dr. Phra Theppavaramethi, Dr.Lampong Klomkul)	
Myanmar: Different Ethnicities in Thai Buddhist University of Mahachulalongkornrajavidyalaya University in Ayutthaya Province	18
(Asst. Prof. Dr. Phra Raphin Buddhisaro, Asst.Prof.Dr.Phichet Thangto, Dr.Lampong Klomkul)	
Attitude of Life and Death of Indian Buddhists: A Case Study of Vajrayāna Buddhists in Darjeeling City	42
(Phramaha Prasit Nāṇappadipo (Kaewsri))	
A Buddhist Psychological Process of Volunteer Monks for Social Development	51
(Mrs.Charoonsri Klumklai, Dr.Lampong Klomkul)	
Wat Nong Pah Pong: The Model of Organization Administration According to the Buddhist Way	73
(Thanarat Sa-ard-iam, Phrakhrū Pariyatwisutthikhun Assoc.Prof.Dr., Romesarat Sittinan)	
The Dynamic of Economic changes in Kengtung, Shan State, Republic of the Union of Myanmar	97
(Silawat Chaiwong, Asst.Prof. Phramaha Phanuwat Sankham, Mukrawe Chimphanao)	
The Community Chiefdom on Development perspective and Village' economic on Global Society: A case study of Ban Mounghwan-Khokcharoen, Chandum subdistrict, Plubplachai district, Buriram province, Thailand	114
(Wasana Kaewla, Wirat Phothisan)	

Joining the World Vesak Festival in Vietnam, what more it be than the idea: Buddhist tourism development perspectives with MICE Model	136
(Assoc. Prof. Dr. Wasana Kaewla)	
Engaged Buddhism following the Public Welfare Works of Wat Khao Ta-ngoh Udomsomporn,Nongbuarawe District, Chaiyaphum Province	164
(Phrakhruthammathorn Siriwat Siriwatthano, Assist.Prof, Dr.Thipphavit Saichart, Assist.Prof.Dr.Sipmongkol Pongpha, Dr.Nakorn Chantharat)	
The role of opinion leaders of the greater Mekong region: Phra Maha Rajchakru Phon Samek	173
(Phrabaidikasuphot Ketnakorn)	
The human development according to Buddhism	192
(Phrakrupaladsampipatthanadhammajan (Niran Sirirat))	
Index	209

Book of Proceedings

*The International Conference on Asian Values in the
Process of Integration and Development 2019*

Educational Management for Unity and Peace in ASEAN Community: Research into Practice

Assoc. Prof. Dr. Phra Theppavaramethi
Dr.Lampong Klomkul
Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

Abstract

Educational management for unity and peace in ASEAN community was presented in this article. It is the development of research into practice. The purposes were to develop strategy of educational management for the unity, and to propose trends of educational management for peace in ASEAN community. Future Research using Ethnographic Delphi Future Research (EDFR) was designed and the target group was educational personnel from ten ASEAN countries. Research tools were interview schedule and questionnaires. Qualitative data were analyzed by using content analysis and analytic induction, and quantitative data from EDFR questionnaires were analyzed using median, mode and interquartile range as descriptive statistics. Results were showed as follows: six strategic aspects of educational management for unity in ASEAN were synthesized which consisted of strategy 1 is to develop teachers and administrators, strategy 2 is to collaborate curriculum and assessment, strategy 3 is to enhance teaching and instruction, strategy 4 is to encourage educational research, strategy 5 is to facilitate educational opportunity, and strategy 6 is to develop educational management. The scenario of ASEAN education roadmap is to predict the future of education that to move towards education cooperation in 2018, to be a unity in education in 2020, to have education for peace in 2022, and to make ASEAN community full of unity and peace of education in 2024.

Keywords: Educational Management, Unity and Peace, ASEAN Community

Introduction

The preparation for the readiness into ASEAN community at the end of year 2015 was a very important role for every organization that they needed to prepare for the change in order to be a part of ASEAN community. Educational organization is also needed to prepare for the readiness as well. Modern education and information technology are needed for helping to enhance level of education into international standard especially 7 occupations that have freely movement between countries within ASEAN community. These seven occupations are doctor, dentist, nurse, engineer, architect, explorers, and accountant. Therefore, the preparation of basic education to students is very important to train their learning skills for the quality of their future occupations. The learning activity that will meet the target of students' achievement should be designed in variety and diversity and should cover 5 learning aspects which are 1) cognitive domain 2) affective domain 3) psycho-motor domain 4) process skills, and 5) integration. These aspects or skills of learning activities are usually used in general and worldwide (Khaemanee, T. , 2007; Editorial department of Wittayajarn Journal, 2011).

The main purpose of educational management in ASEAN community has related to the fifth main objective of ASEAN which is to encourage each other to train and conduct research, support South East Asia education, and create awareness and understanding between people by using knowledge sharing in education.

Educational management is also related to the third pillar of ASEAN community which called the ASEAN Socio- Cultural Community. Therefore, the purpose of setting ASEAN community is to create the unity and co-operation in the region which will provide the opportunity for all countries to increase sharing of usefulness and encouragement to each other instead of having a competition (Piboonsongkram, P. , 2011; Department of strategy and evaluation Bangkok, 2013).

Many organizations in each country have prepared for the readiness of entering ASEAN community in 2015 especially the organization that related to educational management. Some countries have issued planning approach and educational development was set for the strategy in order to develop education for produce qualify labors for team working of countries in ASEAN community. Brunei is one of the

countries that having encouragement of students in vocational education to have an efficiency and matches with seven occupations. Philippines is also awakened to study and research in action by using good role of model to be the pattern of doing learning activities as well as Indonesia. Moreover, planning of educational management for the readiness of entering ASEAN community is also happening in Singapore, Cambodia, Malaysia, and Thai (Department of Technical Education, 2008; Ministry of Education, 2012; The World Bank, 2014; Florido, A. M. , 2014; Ministry of Education, 2014).

From the state of educational management of countries in ASEAN community that occurs in the present still appear some different aspects. In the aspect of teacher development, Singapore has shown good practice and being good role of model in teacher development for many countries in ASEAN region and world level. Many countries in ASEAN start to use the innovation and system of teacher development from Singapore; however, the effectiveness of development is still far away from Singapore. Even though in Thailand, the innovation and teacher development still keeps on going for the readiness and equality of teacher development in ASEAN community (Pornsrima, D. , 2013). Student's development is also needed for enhancing the equality of producing qualify labors in ASEAN countries.

Organizations are alert for the adjustment and plan in educational management for the readiness of entering ASEAN community in 2015. Previous educations caused to current education and continue to future education. Therefore, setting of trends and possible standard is the way for social development in holistic of ASEAN community which will be the network interaction for increase sharing and connection. It is important to set the trend of educational management systematically and be the unity which will toward to the holistic of ASEAN society. However, the composition of educational management needs to have working system in many levels. It starts from policy level or plans in the country level. Level of curriculum development and level of learning and instruction are planned in all countries in order to prepare for entering ASEAN community. Each country will plan and issue their own policy, but it does not have any plan to collaborate for the unity in ASEAN community.

Therefore, this article interested in studying and developing trends and possibility of educational management for the unity of countries in ASEAN community including to live peaceful coexistence in society. The purposes were to propose the state of educational management in ASEAN community, to develop framework of educational management for the unity in ASEAN community, and to propose trends and set strategy of educational management for peace of countries in ASEAN. Future Research using Ethnographic Delphi Future Research (EDFR) was designed and the target group was educational personnel from ten ASEAN countries. Research tools were interview schedule and questionnaires. Qualitative data were analyzed by using content analysis and analytic induction, and quantitative data from EDFR questionnaires were analyzed using median, mode and interquartile range as descriptive statistics. Results of educational management for unity and peace in ASEAN community were presented in this article as the following topics. Eight parts of this article are shown which consisted of 1) introduction, 2) purposes, 3) methodology, 4) results, 5) reflections, 6) results of study into practice, 7) lesson learned, and 8) conclusion. A detail of each part is shown in the next topics.

Research Purposes

There were two purposes as follows:

1. To develop strategy of educational management for the unity.
2. To propose trends of educational management for peace in ASEAN community.

Research Methodology

Future Research using Ethnographic Delphi Future Research (EDFR) was designed and the target group was educational personnel from ten ASEAN countries. Research tools were interview schedule and questionnaires. Qualitative data were analyzed by using content analysis and analytic induction, and quantitative data from EDFR questionnaires were analyzed using median, mode and interquartile range as descriptive statistics.

Results

1. Strategy of Educational Management for Peace in ASEAN Community

For the strategy of educational management for peace in ASEAN community, it indicated that six strategic aspects were synthesized consisted of strategy 1 is to develop teachers and administrators, strategy 2 is to collaborate curriculum and assessment, Strategy 3 enhance teaching and instruction, strategy 4 is to encourage educational research, strategy 5 is to facilitate educational opportunity, and strategy 6 is to develop educational management and showed as below figure.

Figure 1 ASEAN Education Strategic Plan

2. Goals of Education Strategy

The analysis results from Ethnographic Delphi Future Research (EDFR) technique collected from 27 experts indicated that 6 strategies and 26 goals have been accepted the consensus from experts all items. Considering median, median and mode difference and interquartile range of each item showed that median of strategies and goals was between 4.00 to 5.00, the absolute of median and mode difference equal to 0 in all items, interquartile range were between 0.00 – 1.00 which showed that the expert group had correlated agreement on ASEAN education strategic plan at agree level to strongly agree level. Considering goals in each strategy showed as below:

Three goals are set for the 1st strategy to develop teachers and administrators, which are 1) to develop teachers and lecturers to be professionalism, 2) to develop Educational administrators to be professionalism, and 3) to develop educational personnel to have accountability.

Four goals are set for the 2nd strategy to collaborate curriculum and assessment, which are 1) to develop the basic education curriculum for all, 2) to enhance curriculum diversification with ASEAN standards, 3) to continue the comprehensive reform of educational assessment, and 4) to collaborate curriculum and assessment between ASEAN countries.

Five goals are set for the 3rd strategy to enhance teaching and instruction, which are 1) to enhance teaching and instruction with efficiency and innovativeness, 2) to enhance the quality of learning and teaching effectively, 3) to integrates technology through teaching and instruction excellently, 4) to encourage cross cultural learning between each ASEAN country, and 5) to encourage a personalized learning to achieve 21st century competencies.

Four goals are set for the 4th strategy to encourage educational research, which are 1) to increase associate training scientific research for social needs, 2) to conduct research for improving the quality of teaching and learning, 3) to conduct research and implement from educational system into the community, and 4) to develop educational innovation for improving student's learning through classroom action research.

Five goals are set for the 5th strategy to facilitate educational opportunity, which are 1) to support compulsory and inclusive education, 2) to expand access to preschool services for children in rural areas, 3) to increase attention to the education and training needs of adults, 4) to provide the opportunity to fulfill student's potential regardless of background, and 5) to increase scholarships and opportunities for poor and merit students.

Five goals are set for the 6th strategy to develop educational management, which are 1) to extend educational service accessibility and lifelong learning, 2) to expand and raise effectiveness of international cooperation on education, 3) to provide students with shared values, shared experiences, and common aspirations by acceptance diversity, 4) to develop the quality of graduates, institutions

and the overall system, and 5) to develop education system that appropriate for multicultural community. In summary, strategy of educational management for peace of countries in ASEAN community can be shown as the following figure.

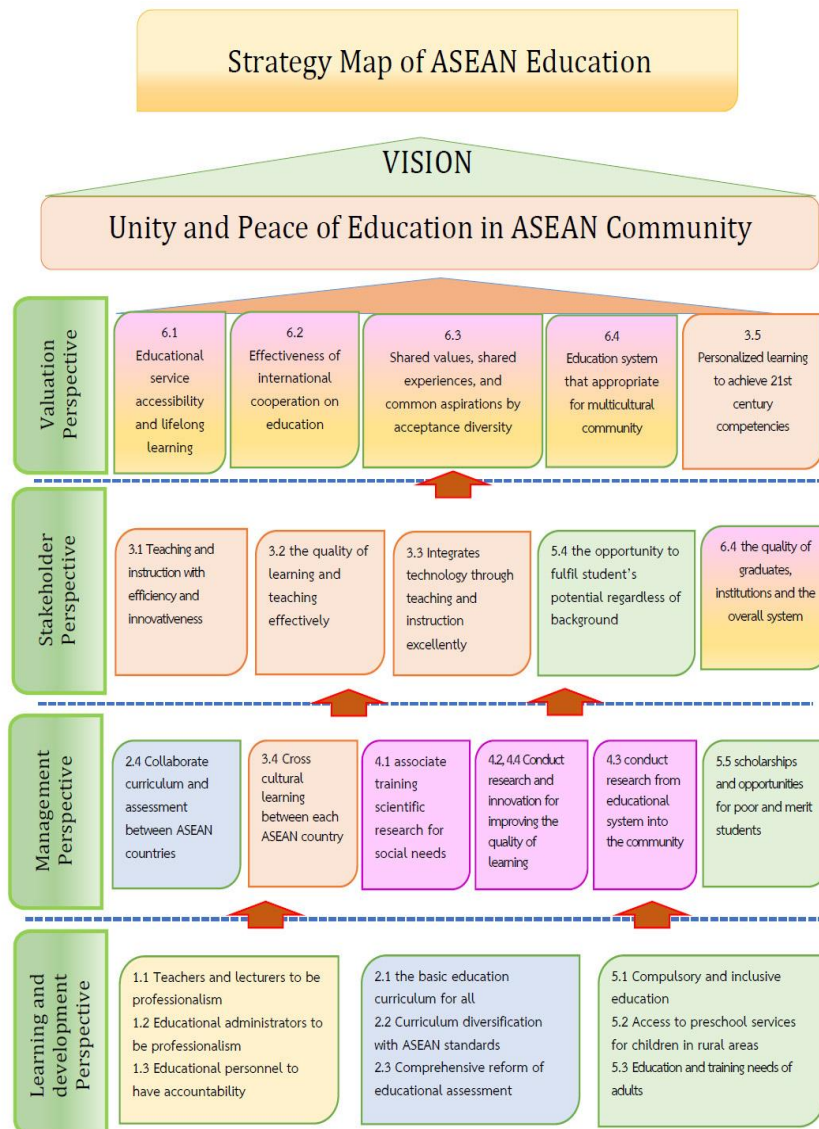

Figure 2 Strategy Map of ASEAN Education

3. The Scenario Writing of Educational Management in ASEAN Community

The scenario was shown in ASEAN education roadmap to

predict the future of education that to move towards education cooperation in 2018, to be a unity in education in 2020, to have education for peace in 2022, and to make ASEAN community full of unity and peace of education in 2024 as below figure.

Figure 3 ASEAN Education Roadmap 2018-2024

The Reflection of Research Results

The Reflection of research results has proposed in this chapter including results of study into practice, and lesson learned of field study in ASEAN countries. Details are shown as below.

Reflection

The first reflection related to educational management in ASEAN community showed that ASEAN needs to set up the standard for ASEAN education and the policy of ASEAN education including the identity as the international collaborative project. These results related to the research of Phra Komsaeng Kuntasiri (2012) conducted research entitle “Teaching and instruction on profession curriculum of Pak Pa Sak Technical College, Vientiane, Laos PDR and the suggestion from research encourage teachers to teach and focus on practice more than on theory. Students should be encouraged to have the opportunity of sharing opinion as well as in educational media that teachers should learn more and update new learning media. In the assessment aspect, teachers

should give students mark or score without bias. For problem solving indicated that the curriculum should improve to reach the standard by extend to Master degree and Doctoral degree and should develop diverse activities. In addition, teachers should pay responsibility on teaching and focus on activities by supporting students on using educational media such as computer, VDO, picture, newspaper and journal. For the assessment, it should encourage students to ask question during doing class activities. These results also correlated to the strategies of Laos PDR which are the 1st strategy is to encourage education cooperation for developing human resources, the 2nd strategy is to encourage cooperation in knowledge enhancing for teachers and educational personnel in basic education, vocational education, non- formal education and informal education, the 3rd strategy is to encourage cooperation in development and education standard enhancement in higher education from the research of Bureau of International Cooperation (2009) as well as the strategic plan of Cambodia from the same research team found that the 1st strategy is to encourage education cooperation for being the mechanism of making relationship and cultural understanding, the 2nd strategy is to encourage education cooperation for being the main key in human resources development and skill for solving poverty, the 3rd strategy is to encourage cooperation in education reform. These are the sample education strategic plan from ASEAN countries that have tries to develop education in their countries in order to reach ASEAN standard.

The second reflection on strategies of educational management for peace in ASEAN community has shown six strategic aspects consisted of strategy 1 develop teachers and administrators, strategy 2 collaborate curriculum and assessment, Strategy 3 enhance teaching and instruction, strategy 4 encourage educational research, strategy 5 facilitate educational opportunity, and strategy 6 develop educational management. It can be discussed these results are related to the research of Bureau of International Cooperation (2009) which conducted the research called “Strategic Development of Educational Cooperation between Thailand and Neighboring Countries” consisted of Cambodia, Laos PDR, Myanmar and Vietnam. The main strategic plan showed that the 1st strategy was to enhance the policy of educational cooperation to be the national policy for being a mechanism in creating sustainable

relationship between Thailand and Neighboring countries. The 2nd strategy was to expand the cooperation of educational quality development in basic education, higher education, vocational education to be lifelong education that related to trend of national development of each country. The 3rd strategy was to create unity in educational cooperative movement with neighboring countries in the same direction. The 4th strategy was to encourage good understanding, trust and confident between Thailand and Neighboring countries. In addition, these results also related to the research of Ministry of Education (2006) from the research called “Comparative research on educational reform of countries in ASEAN community”. Results indicated that all ASEAN countries has given education for the most important issue of country development especially education can lead to economic development. Many countries in both old member and new member still give the role of education to reduce poverty and move over underdeveloped country in economy. At the same time, education is the key of potential enhancement for competition at international level. Some countries in ASEAN wish to have equally potential development within ASEAN countries.

The third reflection related to five goals of the 5th strategy to facilitate educational opportunity, which are 1) support compulsory and inclusive education, 2) expand access to preschool services for children in rural areas, 3) increased attention to the education and training needs of adults, 4) provide the opportunity to fulfill student’s potential regardless of background, and 5) increase scholarships and opportunities for poor and merit students. This strategy is very important for education development for making the unity in ASEAN community. Education for all is a key for providing education opportunity for children who are ASEAN members. It related to the article of Simpson, R.L. and others (2004) studied about “The No Child Left Behind Act Challenges and Implications for Educators”. It showed that The No Child Left Behind (NCLB) Act is potentially the most significant educational initiative to have been enacted in decades. Among the salient elements of this initiative are requirements that all students have qualified teachers and be given the opportunity to attend high-quality schools. The NCLB legislation also requires that states raise academic achievement levels for all students, including those with disabilities. Linked to these

components and related issues, this article discusses the major components of the NCLB along with implications and recommendations for educators. For the expectation of this research, researchers hope that we can apply The No Child Left Behind (NCLB) Act to be a part of educational management in ASEAN countries.

The fourth reflection Related to the Encouragement of our ASEAN countries on education development. From the result showed that some ASEAN countries still need further development in term of resources and budget of educational development which related to the report of Department of Foreign Affairs and Trade (2014) on Australia-Laos Education Delivery Strategy 2013–18. Result showed that the focus of Australia's support will be in improving access to education, through both physical infrastructure and investments in school communities and administrations, to enable better management of resources. For physical infrastructure, support will focus on improving early childhood education learning environments and incomplete primary schools. This support will be carefully planned and managed to ensure it responds to location-specific needs, taking into account resettlement and safeguard concerns; and is matched with resourcing of teachers and learning materials. To complement the physical investment in school communities, efforts will be made to improve the knowledge and value of education in communities. Support for strong school leadership, through capacity building of school principals, Village Education Development Committees (VEDCs), community groups, and District Education and Sports Bureaus (DESBs) will aim to increase community participation in education, ultimately supporting more children to stay in school and complete a basic education. This support will also assist school communities to be better able to plan, manage and more equitable and adequate school resourcing. Australia's support under this pillar will aim to achieve the following by 2018; 1) increased number of classrooms constructed through a community-based contracting approach in remote and disadvantaged village, and 2) increased number of accessible textbooks and teaching materials that incorporate relevant curriculum distributed to more schools.

In addition, this research results also related to the report of The Ministry of Education, Youth and Sport (2014) which indicated that the fact of ASEAN integration in 2015 and the desire of Cambodia to be a

middle income country by 2030 require considerable investment in education. Both professional and well qualified human resources and financial resources are required (highly successful ASEAN countries have grown in part as a result of the high level of education investment often in excess of 5% of gross domestic product GDP). MoEYS recognizes the importance of making the whole of the sector work together in order to respond to the social and economic demands. The focus of the ESP 2014 - 2018 is on consolidating the gains already made in the previous ESP periods, reaching out to the most disadvantaged, providing learning that is of a high quality and relevant to the national development. Education services are delivered professionally and accountably in order to lay a foundation for knowledge and skills based economy. The sector will develop its sector wide quality assurance framework based on learning and service delivery standards that respond to the needs of children, communities and the labor market. Three policies are set for educational management in Cambodia by the year 2018. In policy 1, Ensuring equitable access for all to education services All children have access to all type of ECE services, primary schools, secondary schools and then opportunities to continue learning. For children who are unable to access formal education alternatives will be provided. Increase the number of children and youth that have access to all education levels with a focused attention on equity and access for the most disadvantaged areas and groups of children. Increase opportunities for children to finish 12 years education with a good knowledge and reasoning and logic skills who can build these skills and knowledge through technical training, higher education and other means. In policy 2, Enhancing the quality and relevance of learning all children and youth have a relevant and quality learning experience enabling them to contribute effectively to the growth of the nation. Ensure learning is of high quality and relates learning to socio-economic goals of the country and of local contexts; a quality framework that provides learners, parents, communities, teachers and managers with outcome standards and monitoring and reporting against these. In policy 3, Ensuring effective leadership and management of education staff at all levels Education services are provided effectively and flexibly. Efficient and professional management provides best value (with a focus on results), timely and relevant monitoring and reporting of results with effective

feedback, measures for accountability and mechanisms for adjustment to policy, strategy and programs at both national and subnational level. Management of public education institutions can respond efficiently to emerging needs at school level.

Results of Study into Practice

There are three main results of the research finding which can be implemented in the area of education development in ASEAN community.

1. Educational management in ASEAN community showed that most of the educational policy in ASEAN countries depended on the government, the curriculums and instructions focus on child center education and students are trained for 21st century skills, teachers conduct research for solving and developing student's learning. Teacher training is also an important part of educational development. However, some ASEAN countries still need further development in term of resources and budget of educational development and research.

2. Framework of trends in educational management for the unity in ASEAN community consisted of 5 aspects which were 1) the curriculum of humanism which supported the harmonization and collaboration, 2) the strategic planning came from local people, 3) teaching and instruction were integrated between scientific methods and religious methods, 4) the gap of educational problem should be implemented through action research and religious principles, and 5) all religions were integrated for peaceful coexistence consisted of good for human kind, conduct good action, avoid bad action and purify our mind.

3. Trends of educational management for peace in ASEAN community showed 12 aspects of bringing together to be the top in 2030 and can be developed through educational strategies. Six strategic aspects of educational management for peace in ASEAN community were synthesized consisted of strategy 1 develop teachers and administrators, strategy 2 collaborate curriculum and assessment, strategy 3 enhance teaching and instruction, strategy 4 encourage educational research, strategy 5 facilitate educational opportunity, and strategy 6 develop educational management. Analysis results from Ethnographic Delphi Future Research (EDFR) technique indicated that 6 strategies and 26 goals have been accepted the consensus from experts

all items which showed that the expert group had correlated agreement on ASEAN education strategic plan. The scenario was shown in ASEAN education roadmap to predict the future of education that to move towards education cooperation in 2018, to be a unity in education in 2020, to have education for peace in 2022, and to make ASEAN community full of unity and peace of education in 2024.

Lesson Learned of Field Study in ASEAN Countries

The experience of doing data collection in ten ASEAN countries included Myanmar, Laos, Vietnam, Cambodia, Malaysia, Indonesia, Singapore, the Philippines, Brunei Darussalam and Thailand had gained the knowledge of the neighboring countries and to illustrate the locations, cultural sensitivities, unplanned situations, networking strategies, and outcome from field study in order to have deeply understanding to each other in the contemporary pluralistic society in ASEAN community. The overall finding showed that education system in ten ASEAN countries have shown the same system which are the system of pre-school, primary school, secondary school, and higher education. Most compulsory education covers primary school and some countries cover secondary school. Education for all is the main purpose of ASEAN countries in order to develop students to reach the highest potential of their learning.

Conclusion

Education system in ten ASEAN countries have shown the same system which are the system of pre-school, primary school, secondary school, and higher education. Most compulsory education covers primary school and some cover secondary school. Education for all is the main purpose of ASEAN countries in order to develop students to reach the highest potential of their learning. Six strategic aspects were synthesized consisted of strategy 1 is to develop teachers and administrators, strategy 2 is to collaborate curriculum and assessment, Strategy 3 is to enhance teaching and instruction, strategy 4 is to encourage educational research, strategy 5 is to facilitate educational opportunity, and strategy 6 is to develop educational management. The result of analysis from Ethnographic Delphi Future Research (EDFR)

technique which collected from 27 experts found that 6 strategies and 26 goals have been accepted the consensus from experts all items.

Acknowledgement

This research article has conducted for the initiative knowledge on education in ASEAN community which received research funded by Mahachulalongkornrajavidyalaya University and was taken care by Buddhist Research Institute. We would like to express our great appreciation to Assoc.Prof. Dr.Phrasuthirattanabandith (Suthit Apakaro) who is a Director of Buddhist Research Institute, for his valuable and constructive suggestions during the planning and development of this research work. We would also like to extend our thanks to experts who gave valuable advice during on the time of conducting this research.

References

- Department of strategy and evaluation Bangkok. (2013). *Knowledge of ASEAN community*. Bangkok: National Office of Buddhism Publishing.
- Department of Technical Education. (2008). *The role of technical and vocational education training (TVET) providers in training for employees*. Information paper on Brunei Darussalam for APEC Forum on Human Resource Development, 19- 21 November 2008, Chiba City, Japan.
- Editorial department. (2011). Enhancing education by using technology into the world level. *Wittayajarn Journal*. 110 (11) (September 2011): 73-74.
- Florido, A. M. (2014). *Educational profile of the Philippines and best practices in Filipino schools and classrooms*. Retrieved on 25th October 2015, from <http://www.unc.edu>
- Khaemane, T. (2007). *Teaching Science: Knowledge for efficient learning procedure*. 2nd edition. Bangkok: Chulalongkorn University publisher.
- Ministry of Education. (2012). *The Ministry of Education Strategic Plan 2012 – 2017*. Retrieved on 9th October 2017, from [http://www.moe.gov.bn/ Shared%20Documents/strategicplan.pdf](http://www.moe.gov.bn/Shared%20Documents/strategicplan.pdf)

- _____. (2014). *Education strategic plan 2014 – 2018*. Retrieved on 25th October 2014, from <http://planipolis.iiep.unesco.org>
- _____. (2006). *Comparative research on educational reform of countries in ASEAN community*. Bangkok: Office of the Education Council.
- Phra Komsaeng Kuntasiri. (2012). Teaching and instruction on profession curriculum of Pak Pa Sak Technical College, Vientiane, Laos PDR. *Thesis of Master Degree on Educational Administration*. Graduate School, Mahachulalongkornrajavidyalaya University.
- Piboonsongkram, P. (2011). Create the connection in ASEAN for the usefulness of Thai people. *ASEAN Highlight*, pp.50-53, Retrieved 22 October 2018, From <http://www.mfa.go.th/asean/contents/files/asean-media-center-20121204-122503-499440pdf>
- Pornsrima, D. (2013). *Critical and opportunity of Thai teaching career forward to ASEAN community*. An Academic Conference of Kurasapa in 2013 on “Research for enhancing educational quality and professional development”, on 14-15 September 2013 at Ambassador Hotel, Sukhumvit 11 Bangkok.
- Simpson, R.L., Lacava, P.G. & Graner, P.S. (2004). The No Child Left Behind Act Challenges and Implications for Educators. *Sage Journals*. 40(2), (November 1, 2004): 67-75.
- The World Bank. (2014). *Education in Indonesia: Managing the transition to decentralization*. Retrieved on 25th October 2018, from <http://siteresources.worldbank.org/EDUCATION>

Curriculum Vitae

Assoc. Prof. Dr. Phra Theppavaramethi, Vice-Rector for Administration, Mahachulalongkornrajavidyalaya University. Graduated in Doctor of Philosophy (Ph.D.) in Philosophy, University of Madras, India and received Scholarship from India Government (UNIVERSITY GRANTS COMMISSION: U.G.C.). Current address is Wat Prayurawongsawas Warawihan, Khaeng Wat Kalaya, Thonburi, Bangkok 10600. He also serves the Sangha Supreme Council of Thailand as Secretary to the President of Sangha Council Region 2 and

the Vice-Abbot of Wat Prayurawongsawas. Over 2 decades, he took a leading role in organizing the International Cerebration on the Occasion of United Nation Day of Vesak to advocate Dhamma applications and sufficiency practices. Phra Theppavaramethi is the author, coauthor or editor of more than 100 books, including Buddhist Ethics in the World of Impermanence and Life History and Achievements of Phra Upalikunupramajarn. His recent work focuses on ASEAN related issues. He is also conducting an international research on the development of integrated Buddhist ASEAN Curriculum in Thailand and CLMV Countries funded by Thailand Research Fund (TRF) and Buddhist Research Institute of MCU.

Curriculum Vitae (Presenter)

Dr.Lampong Klomkul is a researcher and director for research, information and academic services division, ASEAN Studies Centre, Mahachulalongkornrajavidyalaya University. She Graduated in Doctor of Philosophy (Ph.D.) in Educational Research Methodology, Faculty of Education, Chulalongkorn University, Thailand. She received award from National Research Council of Thailand: The best dissertation of year 2013 in Good Level (Education Field), received Graduate Scholar Award from The Nineteenth International Conference on Learning, The Institute of Education University of London, London, UK, August 14-16, 2012. She also received Golden Jubilee Scholarship to study in Canada for two years in Bachelor degree from 1997-1999. She is interested in conducting classroom action research, and to conduct research on teacher's development. In addition, she is interested in conducting research on applied Buddhist Studies into education and culture in ASEAN Community.

Contact: E-mail: research.mcu@gmail.com, Tel. +66 92 251 1212

Myanmar: Different Ethnicities in Thai Buddhist University of Mahachulalongkornrajavidyalaya University in Ayutthaya Province

Asst. Prof. Dr. Phra Raphin Buddhiso
Asst.Prof.Dr.Phichet Thangto
Dr.Lampong Klonkul
Faculty of Social Sciences & ASEAN Studies Centre
Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

Abstract

This article aims to study the diversity of local groups that are native who come from Myanmar and was known as “Ethnic group”. This study focuses on studying the idea to help each other when they are living together in the same community. How do they learn and live together peacefully under the difference of historical consciousness? Documentary study, area studies and participatory observation of actual conditions in Buddhist monastic universities were used for data collection. The main variable of the study is the way of Myanmar students to coexist under the diversity. Results of the study indicated that Burmese students at Mahachulalongkornrajavidyalaya University have shown the largest group in the university. There are a number of students in many ethnicities such as Tai Yai, Mon, Pa-long, Pa-O, etc. These Myanmar students come together to Thai Buddhist University under the framework of Buddhist education, activity and learning together in the classroom. This phenomenon makes cross cultural learning, adaptation and learning each other under the similarities and differences of each other.

Keywords: Myanmar, Ethnic group, Thai Buddhist University

Introduction

This article is developed by the preparation of data documents and share for the lessons Learned together with students from Bodhi Vichalaya, Mae Sot district, on 30th November 2017 in the case study of multi-ethnic Burmese at Mahachulalongkornrajavidyalaya University. From the information that has seen by Myanmar students at the university can reflect that many foreign students come to study which reflects the differences or diversity, but there is the same of Buddhist respect such as students from Laos, Vietnam, Myanmar and Cambodia. There are 3-4 countries with having common characteristics of culture in many respects, but there are differences that become conflicts. However, when specific to Burmese students in the past, there were 3,585 students in total and more than 483 students in the current academic year. "Burmese nationality" of writing in this article will search for the understanding of the ethnicity that exists in the coexistence of students of ethnic groups. The image that was found when a student was asked "Burma", it indicated that those students will confirm ethnicity and vernacular. In other words, it reflects a difference in what is happening on those differences.

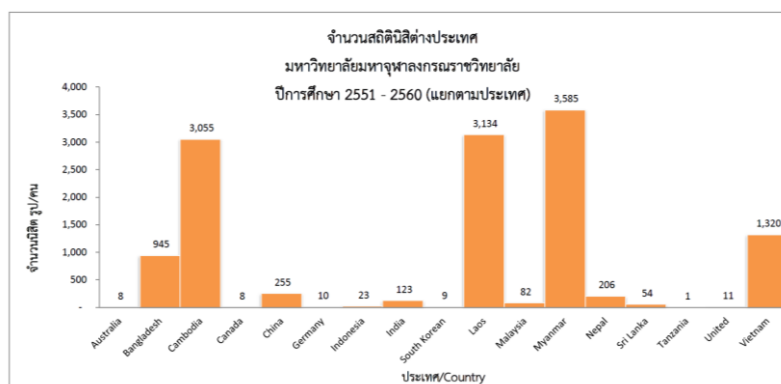

Figure 1 Statistics of foreign students in Buddhist University during 2008-2017

(Source: Registration and Evaluation Department, Mahachulalongkornrajavidyalaya University, 22nd October 2017)

Ethnicities in Myanmar

Myanmar is a country with has the borders connect to Thailand, Laos, China, India and Bangladesh with a population of 53.26 million people (The World Bank, 2015) and has a collaborative religious with a long history. When we meet students at Mahachulalongkornrajavidyalaya University, they always have questions about the origin and network of migrant workers who appear to be Burmese citizens all over Thailand. These students have networks or activities with ethnic groups that have networks throughout the country. When specific to ethnicity, there are information that has been studied to find that there are 135 ethnic groups that are commonly known, including Burma, Mon, Shan, Karen, Kachin, Chin, Kaya, and *Rakhine*. All 8 ethnic groups are important ethnic groups in the national history. The ethnic groups are designated as the 7 states, except for the Burmese ethnic groups that are identified as the main ethnic groups of the 7 districts namely Sagaing, Mandalay, Bago, Yangon, Ayeyarwady, and Tanaosri. There are many sub-ethnic groups such as Thanu, Tong Yo, Tae, Moramachi, Dai Naung, Ingta, Ravang, Leesu, Lahu, Kho, khakhu, Kasi, Khami, Naka, Miao, Wa, Pa long, Palay, Eng, Pa-O, Salong, Sayeng, Yingbo, Barae, Padong, Yingtalae, Kamti, Yo, Lam, Khmu, Lu and Khuen, etc. Most of these ethnic groups live in the high mountains in each region of the country. Most of them are not familiar even among the general Burmese that has received attention from the government because of drug trafficking problems, such as the Kokung Group and the Wa Group lives in Shan State near the Chinese border and after that Wa group has expanded to come near Thailand. Another group that the state is paying more attention to is Naka, which is near the border with India because of the ways of living close to nature and hunting of human heads. Another group that has received attention from the state because of their way of life and culture can attract tourists is the Padong or the long necked Karen and Engta people living in the Lake Engle in Shan State (Wirat Niyomtham and Oranuch Niyomtham, 2008: 2).

Ethnicities of Students

According to the study of "The way of coexistence among Burmese students under the various ethnicities in the Thai Buddhist University", it is found that Myanmar has a high ethnic with evidence

found that there are more than 135 ethnic groups. Ethnic and all these populations have historical, ethnic, territorial development including religion and practice according to different religious principles. For the Burmese students in Sangha University from a research study found that students in Burmese nationality include both nuns and laymen of statistics in 2017 showed that there were more than 483 students and counting back 10 years, there are 3,500 students in total of statistics as Figure 1. The various monks found in the university are Myanmar, Tai Yai, Mon, and *Rakhine*, Palaung, Pa-O, Kaya and Karen. However, all of them have history, ethnic realization, and conflicts in the past which are the base of the origin. When having to live together as a student, they can study together, living together, resulting in interpersonal communication between groups including creating interaction between each other. In other words, learning cross-cultural awareness of history in the past can result in learning and coexistence under various ethnic differences in which the students studying at the monastic university found there are 8 ethnic groups as follows:

1. Burmese is the most ethnic group in the country and most of the Burmese live in the Irrawaddy River using Burmese language in their daily lives. Genetically, East Asian and Indian when specific to the Burmese students will wear the robes in the Myanmar style and use Burmese Language as the primary language. There are group activities in the name of Burmese students and it is only in Myanmar group rarely cross-ethnic interaction and can speak in Burmese and English. There is also rarely interaction between other ethnic groups that study in English programs organized by the university such as linguistics or Buddhism in international programs. When counting as a proportion of Burmese students, there will be more than 200 students within Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. There are also joining in group to do activities in the name of the Myanmar Student Club and interacting with Burmese workers who come to work in Thailand through religious ceremonies such as Kathin or Bunpa Pa, etc. (Interview Students A, 24 November 2017)

Figure 3 Identity of Buddhist Ceremony of Burmese who work and live in Thailand. They came and joined activities with Burmese at Mahachualongkornrajavidyalaya University, Year 2017-2018

2. Tai Yai Ethnicity or Shan is an ethnic group in the Tai-Kadai language family which is the second largest ethnic group in Myanmar and most of them live in Shan State, Myanmar about 3 or 4 million people. However, there are hundreds of thousands of Tai people who have migrated to Thailand in order to escape from political problems and looking for work. There are many groups, such as Tai Khuen, Tai Laeng, Tai Kamti, Tai Lue, and Tai Mao, but the largest group is kidney Tai Luang or Tai Yai. Tai language and Thai language are similar and some are not the same. Tai Yai people consider February 7th as a national day and the capital of Shan State is Taunggyi with a population of around 150,000 people. Other important cities are Si Poh, La Siaw, Keng Tung and Tachilek (Nanthasingha, 1997).

The Tai Yai group at the Buddhist University can be divided into 2 groups, which are from Shan State in Myanmar and hold a passport from Myanmar by having knowledge and understanding of Thai language. They studied in 2 courses with experience go in and out and study in Thailand such as from Nan Sangha College, Chiang Mai Campus, Lamphun Campus, Lampang Sangha College, etc. For group 2, they have an immigrant background and a pink card and being a Buddhist monks who studying in Thailand. They study in Thai language course and hold a foreign card which is a hidden population in the Burmese ethnic group. When counting informal statistics, this group of students is up to 200 students and activities are conducted in the form of clubs as well as interacting with other Tai Yai groups that have settled and worked in Thailand (Interview Student B, 26 November 2017)

Figure 4 There are 4 monks students from 4 ethnic groups which are Burmar, Rakhine, Pa-O and Kaya from Myanmar. They are also two Vietnamese students who have different Buddhist sects. (Source: Author, 15th November 2017)

3. Ethnic Mon is people of ancient civilization in the land of Burma Speak the language of the Mon-Khmer family. A survey of the Mon population in 1931 found that there were only 300,000 people. Later in the year 1939, the Mon Society was established and the Mon population survey again showed that there are approximately over 600,000 people. At the beginning of the socialist period, it was found that there were about 1 million Mon people who still spoke Mon in their daily lives, most of them living in the Mon Stat. However, only Mon people who live in the urban areas would speak Burmese language. The Mon State borders connected the neighboring areas in a clockwise manner. The north is adjacent to Hongsawadi and Karen State to the east, the south is adjacent to Kanchanaburi (Thailand) and Tanaosri District, the west is adjacent to the Bay of Bengal.

Mon in the study will be divided into 2 groups which is a Mon who was born in Thailand (Suporn O-Charoen, 1998) and holds the rights of being Thai Like Tai Yai, where one part is close to Thai people speaking Thai. There are localities in Kanchanaburi and have good interaction with Mon who born in Thailand and do activities together, have a historical awareness about ethnicity like Tai Yai with historical

and ethnic sense with a long history that have established a club and carry out activities including interacting with the Mon Thai group. In addition, Mon from Burma who is also a laborer in Thailand (Interview Student C, 27 November 2017).

4. Rakhine, Arakan or Rakhine ethnic groups are another major ethnic group in Myanmar. They live in Rakhine State and Rakhine people are considered a local group of Myanmar people in Rakhine State. The Rakhine language is considered an accent in the Burmese language and still have traces of ancient Burmese language. There are some voices in the Burmese language that are no longer used in the Burmese language such as the Rakhine language. If they want to spell words that contain letters, then should look at the pronunciation of the Rakhine language. This is because Rakhine is far from the center of Myanmar with the Arakan Yoma Mountains blocking and Rakhine also had the independence of self-governing as a kingdom for hundreds of years. After the coming of England Rakhine is seen as different from the general Burmese. Rakhine State therefore is designated as a state like the minorities in Myanmar.

Rakhine ethnic students According to the survey, there are about 80 students who use Arakan language for internal communication. They use Burmese language to communicate between Burmese ethnic groups and use English for communication outside the group. The attitude and status of Arakan students with their own history have Buddhism in its own way as shown in the Ashon Nyanuttara (2014) called "A Study of Buddhism in Arakan" which reflects the unique identity of the language, religion, way of belief, as well as the history of one's own land. Since the past, when they come together, the office of history and nationality still exists including the shared history between Arakan and Myanmar. As a war-torn city in the past, it made these conscience clear and became an issue and attitude of interaction between groups (Interview Student D, 28 November 2017)

5. Pa-O is an ethnic group that resides in Pa-O Self-Administered Zone (PAZ) is located in Shan State. In the northeast region of Myanmar away from the Thai border of Chiang Rai about 570 kilometers north, located not far from "Tong Yi", the major city of Shan State. According to the year 2008, Myanmar Constitution, Pa-O has 3 cities, which are "Si Saeng, Ho Pong, Pang Long", but in reality, Pa-O ethnicities live in

many different areas and have their own spoken language (Hammarström, Harald; Forkel, Robert; Haspelmath, Martin, eds., 2017). The average population is at least 600,000 people including the National Organization of Pa-O (PNO) has been the main bow since 1949 with one's own security "Pa-O National Army", about 400 people that changed their name to "Pa-O National Liberation Organization" (PNLO). Later, signed a ceasefire with the State Peace and Development Council in 1991 (Pa-O National Organization, 2010). The study consists of 12 monks and inquiring about ethnicity. There will be differences with Myanmar as well as having a different consciousness through language, way of life and locality, and being closer to Tai Yai for reasons of geography and similarity, speaking Tai Yai, speaking Burmese, and interacting well with all groups. (Interview Student E, 29 November 2017).

6. Palaung is one of the 135 tribes in Myanmar and one of the 56 ethnic groups in China. By immigrating to live in Myanmar and some parts migrated to Thailand on the border Near Doi Ang Khang, Fang District, Chiang Mai Province (Ashley, S., 2006). Palaung people speak Palaung language which is the language of the Mon-Khmer family calling oneself "Da-ang, Ra-ang, Ta-ang" (Sujaritlak Deepadung, 2008: 99-112). The word "Palaung" and the population of Palaung by survey of Human Rights Protection Agency estimates that there are 1 million people in dense habitat at the mountain range in Shan State. The areas of Tongpang, Nam San, Si Por, Muang Mit and the southern regions of Shan State are Muang Chiang Tung, Burmese ethnic students in Palaung which consist of 4 students who are native to Shan State by being a minority without the history of the big nation state. Therefore, it causes Palaung have a more personality attitude and can speak Burmese, Palaung and Tai Yai languages. (Interview Students F, 30 November 2017).

7. Karen ethnicity or pronounced Karen, Kayin, or Yang are considered an ethnic group that has their own language and is called Karen language. It is in a Chinese-Tibetan family. The majority of this ethnic group lives in Karen State located in Southern and southeastern regions of Myanmar. Karen has a population of about 7 percent of the total Burmese population or about 5 million people. Many Karen migrate to Thailand and most of them live along the Thai-Burmese border. The

Karen led by the Karen National Union (KNU) and has participated in the war against the Burmese government since the beginning of 1949. The KNU's first objective was to be independent. Since 1976, the armed groups have demanded more central government for autonomy to be independent. As for the students who study in the Buddhist university in the status of monks, there are 8 students and most of them are Karen from the Karen State area which has local areas on the Thai border, Mae Sot and across the border and they were persuaded from Karen's seniors (Interview Student F, 30 November 2017).

8. Ethnic Kaya is also known as the red Karen and it is an ethnic group that has its own language and identity, and has boundaries in the Kaya state State of Kaya in the area of 11,737 km² (4,530 miles²), divided into 2 districts, each district is divided into 7 sub-districts, each subdivision is divided into 106 villages respectively. The capital is Loi Ko in Loi Ko district and Boca Cae district in Kaya State. There are 56.12% of the Kayah people, 17.58% of Myanmar, 16.67% of Tai Yai, 6.45% of Karen, 2.08% of hybrids, and 1.1% of others. Karen group is often confused with the Mayan tribe and they are well known for collar rings worn by their women, but they are just one sub-group of the Red Karen (Karenni), one of the Kaya people in the Kaya state of Burma. As for the students who come to study at Buddhist University, there are 2 students who live the Kaya area near Mae Sot.

Diversity of ethnicities found and reflected that different ethnic groups who come to study and learn in the university, there are pluralistic ethics and beliefs in different origins. However, they can be assimilated with identity and religious beliefs. One of the reasons that caused people to study was a conflict, but in another it caused learning to adapt into choosing to learn, learn together and develop their living together.

The State of Students' Problem in the University

The differences of ethnic language and cultural have become important reasons for these students to have no different important characteristics. Due to the fact that those differences create different propulsion processes and identity mechanisms and can make us see that students actually appearing on a variety of ethnicities make a great difference among these students until now. It creates an overall drive

towards what is happening under the mechanism of differences and alienation as seen by some students that behave differently from all Thai monks. These values, behaviors, beliefs, and ideas are markedly different.

Figure 5 Burmese students live, study and do activities during studying at Buddhist University (Source: Author, 15 November 2017)

From the appearing state, most of the students are ethnic in Myanmar dimension. Most of them are different in culture and religion which is characteristic of ethnic groups related to food, history and beliefs. Therefore, the relationships between groups are different or not completely related including practices in the form of Buddhist monks in terms of conditions and differences that occur under conditions and possibilities until it becomes behavior and actions in a holistic manner.

1. Adaptation under different cultures means that students are different and create new behaviors, new actions including the expression of beliefs that are different. Therefore, it caused student behavior to be learning, but not adaptable by reason of Historical "hatred" which is a condition of the relationship between students.

2. A different historical bureau refers to the history of fighting that had actually occurred in relation to the history of Burma among the Burmese ethnic groups, Tai Yai, Arakan Mon, Karen, etc. These facts also affect the feeling, expression, attitude and interaction between ethnic students from Burma at the Buddhist University.

3. Not cooperating with the university means the awareness of ethnic Myanmar especially students who are genuine Burmese. They generally have the idea of religious identity that comes with dress and posing under the sense of belief and implies that Myanmar is superior to Thailand. It may have both in terms of history and the influence of Buddhism such as the practice of meditation and the management of Burmese Apidhamma. It make one meaning to be a superior consciousness and causing compliance and non-compliance with certain rules such as the blanket that has to be wrapped in the chest as a university regulation. There are some practice that are not consistent with Thai culture such as eating betel nut, not wearing a robe in the university area. These images reflect conflicts under the university administration.

One way that the university can operates is the fusion of Buddhism in the meaning of ethnic language, but with a common religious nature and education. Therefore, to create the process of melting to achieve mutual learning can result in cross-cultural studies. The process of learning is together for the benefit of religious education and religious mechanisms together. The advantages of studying together and do activities together can cause students in the dimension of Myanmar that they came to live together on the basis of the common religious traditions of Buddhism. It is the incubation process of being a Thai Buddhism in learning diversity based on differences under one's own characteristics.

Buddhist culture related to the worldview and religious knowledge are the one that create that uniqueness like most monks who are Burmese students. It indicated that there is a similar religious foundation, but with a historical, political, and economic sense, the worldview towards expression is different on the basis of those differences.

The Concept of Burmese Students Coexistence under the Diversity

There is a Buddhist concept on ethnicity, wherein the conflict in the Buddhist evidence, the country that has the base and the origin of Buddhism has the concept of ethnicity and national origin. It became a violent conflict as shown in a Buddhist expression that says "... Na chaja

wasalo hoti Na chaja hoti pramano kammuna waslo hoti kammuna hoti pramano..., the person is a bad person, because his life cannot be found. Being noble because the nation does not (but) be a bad person because of actions is a virtue because of actions ..." (Khu Su, 25/322). Buddhism gives importance to actions, not ethnic or national origin, or not giving importance to age or old experience. As a Buddhist concept, it is a concept that "... a person who forgets a great diligence lives only for one day is better than a lazy person and abandons perseverance to live for 100 years ..." (Scripture: Khutaka Nikaya Appatana [Thai], Book 33, Verse 231-240, page 486). Therefore, Buddhism gives importance to "Karma-Action" that is a summary of joint life living when students have to come together, but when everything changes, the situation changes, causing old behaviors and karma that would be punishable and will not cause any punishment at all. The studying of the concept of Thorndike who was an American (Edward L. Thorndike, 1874-1949), results of the study indicated that the concept of learning (Learning Theory), which suggests that human learning takes place by creating a link between stimuli and response that is appropriate and that effective learning must be based on 3 rules: (1) Law of Readiness (2) Law of Effect (3) Law of Exercise

Table 1 Learning Theory of Edward L. Thorndike (1874 - 1949)

Law of Readiness		
ready	→ satisfaction	→ learning
ready	→ not satisfaction	→ not learning
not ready	→ not satisfaction	→ not learning

If the aforementioned concepts are created and viewed as a learning mechanism between the concept of "ethnic", karma or action according to Buddhism and the concept of learning students at Mahachulalongkornrajavidyalaya University was built by a melting mechanism building learning based on impermanence until leading to readiness and enabling learning under the concept of coexistence or mechanisms that lead to mutual understanding. Therefore, the concept under cultural diversity is naturally the concept of cross-cultural learning and coexistence on diversity which concluded the learning in that way is

the readiness to learn to overcome some prejudices or truths in the past and not remembering history that doesn't mean letting it pass or passing by. However, when we look at the truth in an understanding of the context of the past, it is an important part of educational management which will be an extension of holistic educational system.

Guideline for Living Together in Buddhist University

When students come to study in the Buddhist University, they have to come and live together. However, there are problems in many cases of students who are from ethnic Burmese and some caused to serious conflicts, bullying, physical assaulted, etc. Due to the above reasons, the university has studied in detail the ways of managing with students through activities through the way of living together on diversity in order to enhance learning as experience together through religious activities (Interview Executive A, 25th December 2017). These activities are set in the form of learning, eating and sleeping in order to create learning, adaptation and understanding with the common goal is that students who have graduated in accordance with the framework set by each course. In this study, the study was conducted in a way that the university under the student affairs division collaborated with the education sector at the faculty and curriculum level with the goal of administration. Students are managed to live together according to the framework of multicultural learning, cross-cultural learning into learning, understanding and adaptation in order to accept the differences of ethnicities. The leaving of the monks in Buddhism and students in the Buddhist University of the Thai Sangha Council through a multicultural process, across cultural learning to create unity under the differences which can be classified as follows:

1. Joint study in a program specified by the university means students are carry out study activities with courses in the university requiring learning in each subject including ASEAN education. Students are asked to present body of knowledge in ethnic content on the basis of Buddhism (Figure 2). There are also activities in the group of Burmese students including activities between groups of Burmese students and most of them come to study at various levels, including monks, nuns and laymen, studying undergraduate, master's and doctoral degree programs.

There are two courses which are Thai and English language courses. According to the knowledge and ability of those students, in the case of Tai Yai people who are familiar with Thai or use Thai in daily life and will be able to study in a Thai language course. However, in the case of students who do not have experience in Thai language, they will study English language courses in the Faculty of Humanities majoring in English and with the Faculty of Buddhism in English language curriculum. The subject matter of study allows students of different ethnic backgrounds to live together as students in that course, resulting in interaction and communication among each other, with the teacher teaching as an intermediary in communication through joint learning activities throughout the course duration of 2-5 years approximately.

There are also activities designated by the university or course such as cultural exchange activities, demonstration of religious culture and Thai culture. In other words, students should know Thai culture or language as students in Thailand. There is also a demonstration culture for learning and accepting various differences under the mechanism of university administration. (Interview Executive A, 25th December 2017). It was organized in a holistic manner, but it could lead to learning differently and creatively as a base for mutual understanding.

[DRAFTED] ASEAN SEMINAR BY MCU ASEAN STUDENTS NETWORKS
TIMING: EVERY WEDNESDAY, SECOND AND FOURTH WEEK OF THE MONTH FROM 8/11/17-09/18
START TIME: 15.00-16.30 Room: Buddhamekha, Floor 4, Zone D424, Disciplinary Learning Building

NO.	DATE	TOPIC	SPEAKERS/Group in Charge
1	15/11/17	Arakanese Buddhism and Multi-Culture in Rakhine State, Myanmar	Rakhine MCU students group
2	22/11/17	Malaysian Buddhism and Multi-Culture	Malaysian MCU students group
3	06/12/17	Mon Buddhism and Multi-Culture, Myanmar	Mon MCU students group
4	13/12/17	Khmer Krom Theravada Buddhism and Multi-Culture in Vietnam	Khmer Krom Theravada MCU students group
5	10/01/18	Shan Buddhism and Multi-Culture, Myanmar	Shan MCU students group
6	24/01/18	Pa-o Buddhism and Multi-Culture, Myanmar	Pa-o MCU students group
7	14/02/18	Kayah and Karen Buddhism and Multi-Culture in Kayah State, Myanmar	Kayah and Karen MCU students group
8	28/02/18	Buddhism and Multi-Culture in Laos	Laos MCU students group
9	08/03/18	Vietnamese Theravada Buddhism and Multi-Culture in Vietnam	Vietnamese Theravada MCU students group
10	13/06/18	Buddhism and Multi-Culture in Cambodia	Cambodian MCU students group
11	27/06/18	Mahayana Buddhism and Multi-Culture in Vietnam	Vietnamese MCU students group
12	11/07/18	Buddhism and Multi-Culture in Indonesia	Indonesian MCU students group
13	25/07/18	Buddhism and Multi-Culture in Singapore	Speaker.....
14	08/08/18	Wa (Va)/ Palaung Buddhism and Multi-Culture, Myanmar	Wa (Va) / Palaung MCU students group
15	22/08/18	Buddhism and Multi-Culture in Brunei/Philippines	Speaker.....
16	05/09/18	Buddhism and Multi-Culture in Myanmar	Burmese MCU students group
17	19/09/18	Buddhism and Multi-Culture in Thailand	Thai MCU students group

NOTE: This Schedule can be modified as to the appropriateness - update 28-09-17

Figure 6 Instructional Model focus on Multicultural Learning in living together

(Source: ASEAN Studies Centre, Mahachulalongkornrajavidyalaya University, 20 December 2017)

2. Living together of a student in the dormitory, for the foreign students will have 2 groups which are in temples in Bangkok or nearby in a dormitory provided by the university. Burmese students who can speak Thai will be at the temple in the area around Mahachulalongkornrajavidyalaya University or temples in which that monk can communicate with each other. However, in the case that cannot speak Thai at all, most of them are at the dormitory for the reason that they cannot communicate with the abbot in Thai temples and most of them can speak Thai as well (Interview Executive B, 27 December 2017) during staying in a dormitory. Therefore, there are activities due to living together such as praying, chanting, residential development, cleaning the place. For example, there will be a cleaning day to clean the accommodation, joint housing development every week that resulting in communication and joint activities which cause a positive interaction between students inside the university dormitory.

Figure 7 Students attended the activities related to Buddhist Ceremony

3. Eating in the university cafeteria, all students, both Thai and foreign students, will live and stay in the dormitory together for a total

of more than 1 thousand lives together. Resulting in interaction through eating can make students to communicate from one day to one month, from the month to cause communication, learning and adaptation in a culture of sharing food. In particular, in the case of Burmese students, in the group of Burma, Tai Yai, Mon, Rakhine, most of them still socialize in groups, which mean to eat in the same group. However, there are sometimes moving across the group because of a sense of friendship by living in the same dormitory or near each other. These interactions are positive communication that leads to learning and adaptation under the consciousness of ethnicities as well (Interview Executive C, 24 December 2017).

Figure 8 Students activities during they lived together within the university area that caused them learn from other differences.
(Source by author on 12th November 2017)

4. Religious activities and coexistence activities, that is to say, most of the students are monks and novices. In the university, there are 2 main sects, Mahayana from China, Vietnam, Taiwan and Theravada from Laos, Myanmar, Vietnam, Cambodia, Thailand, Bangladesh, Sri

Lanka. When they come together in the same religious culture, there are activities that follow religious principles such as Khao Phansa, Kathin, Pa Pha, or important Buddhist Day on Visakha Puja Day, or the prayer of students on this point is a religious practice. This can also leads to mutual learning on cultural differences. When it specifically goes down to Burmese students, the interaction between each other leads to the learning, acceptance, and adjustment of attitude to positive communication together including that the university has stipulated to conduct cultural demonstration activities, as in the case of orientation for new students to have knowledge about Thai culture or each other's culture, resulting in learning and understanding in each other including the students in the name of Burmese nationality participated in activities by learning to adjust positions to the historical and ethnic sense which is believed to be lighter and more positive interaction (Interview Executives D, 21 December 2017).

Figure 9 Students join together to do Buddhist ceremony and practice including help each other to clean and look after the area of their loving within the university.

(Source: MCU News, 30 September 2560)

Therefore, when processed in the overview of classroom activities interaction activities between groups in coexistence which the course operates or design universities, all with the goal of coexistence among students. This results in advantages for students to learn together under appropriate guidelines and mechanisms in living between foreign students and Thai students. Foreign students are living together including ethnic groups in the name of Burmese students with historical awareness, ethnic identities in the case of Burma, Tai Yai, Mon, Rakhine, Palaung Pa-O that appear in Thai Buddhist university.

The Empirical Effect on the Way of Coexistence in Thai Buddhist University

The empirical effect is the educational management of goals for multiculturalism or peaceful coexistence under various differences. If we look at the concept of the target, it expects to find multicultural education cross-cultural learning held in educational institutions. There are empirical results in many dimensions such as (1) helping to reduce racial discrimination or nationalities and religions, (2) help to promote fairness in society and look at everyone in equal status including rights, freedom and duties in the community, society and the Buddhist University, (3) be a mechanism to stimulate and encouraging members of foreign students especially in the name of Burma, (4) the faculty executives and personnel stimulate to learn to seek more knowledge about the dimension of diversity both teaching methods or knowledge are more integrated and more ingenious, and (5) help everyone in society understand each other. They do not apply the differences in culture, ethnicity and belief in the ways that cause conflicts into the point of conflict.

Lesson Learned of MCU Burmese Students to Bhodhivichalaya Students

After information about the ethnicities of Burmese students at the Buddhist University was collected, this knowledge can be transferred into 2 options. The first option was sharing it as a learning experience with students in the curriculum of Landscape Culture at Bodhiwitalaya (Mae Sot, Tak Province), Srinakharinwirot University on November 30, 2017. Another option was used as a transcript to

remove the knowledge of learning through the form of an article for being knowledgeable cross universities including learning experiences that are not directly from the student's knowledge because the case study in each area will have a framework or different learning contexts. Resulting of comparisons to new knowledge and experiences from the case study was acquiring knowledge about ethnicity and diversity. Therefore, it leads to the transmission process and in the transmission, it creates a mechanism and the driving of knowledge that is coordinated because most of the students are people with experience and background in Burma especially about tribes. When useful information was received by citing case studies, it was seen that it would be very useful for studying Burmese sample groups in Buddhist University. Academic administration for students with different language backgrounds, fundamental beliefs and different language values show how these students should behave and express their beliefs. Therefore, it is transferring experience through learning of sharing story, and it is expected that it is a collaboration of body of knowledge in order to learn together and lead to the development of various forms of knowledge until it was an experience of sharing and providing appropriate educational opportunities under feasibility.

Figure 10 Interview Lecturer from Bhodhivichalaya Srinakharinwirot University,

Mae Sot District in Tak Province, on 12th October 2017

Conclusion

The diversity of members in the Sangha University society of ethnicity, Burma is diverse in itself which is an ethnic difference, cultural differences and beliefs political vernacular. When students have to come together through participation in the studies that has organized by the

Buddhist University, students then have learned a culture of learning and adjusted themselves to live together under the views of politics, economy and language which are assimilated under religious culture and language culture with common English language used including most students speaking Burmese as a base for living in Myanmar. The learning on different customs and practices at the same time creates new behaviors, new actions under the differences until resulting in coexistence among students at Mahachulalongkornrajavidyalaya University.

References

- Ashon Nyanuttara. (2014). *A Study of Buddhism in Arakan*. Oo Thein Maung.
- Ashley, S. (2006). *Exorcising with Buddha palaung Buddhism in northern Thailand*.
Ottawa: Library and Archives Canada.
- Chotivaro, P. (2017). Director for Student Affair, Mahachulalongkornrajavidyalaya University. *Interview*, on 22 October 2017.
- Deepadung, S. (2008). Paluang. *Journal of Language and Culture*. 27(1): 99-112.
- Hammarström, Harald; Forkel, Robert; Haspelmath, Martin, eds. (2017). *"Pa'o Karen"*. Glottolog 3.0. Jena, Germany: Max Planck Institute for the Science of Human History.
- Khanokkamales, V. (2017). Head of Foreign Department. Faculty of Humanity, Mahachulalongkornrajavidyalaya University. *Interview*, on 22 October 2017.
- Khin May Aung. (2015). *Historical Perspective on Mon Settlements in Myanmar*
- International Conference on Burma/Myanmar Studies Burma /Myanmar in Transition: Connectivity, Changes and Challenge University Academic Service Centre (UNISERV) , Chiang Mai University, Thailand, 24-25 July 2015.

- Maung Htin Aung. (2013). *A History of Burma*. Translated by Pecharee Sumit. Bangkok: Foundation of Book Project of Society and Humanity.
- Michael W. Charney Buddhism in Arakan: Theories and Historiography of the Religious Basis of Ethnonyms School of Oriental and African Studies [SOAS], University of London.
- Michael W. Charney (2007). *Buddhism in Arakan: Theories and Historiography of the Religious Basis of Ethnonyms*. School of Oriental and African Studies [SOAS], University of London.
- Ministry of Social Development and Human Security. (2016). *Statistics of Migrant Workers*. Retrieved on 5th January 2018, from https://www.m-society.go.th/article_attach/18712/20429.pdf.
- Moonmek, A. (2505). *Shan State: History and Revolution*. Bangkok: Matichon.
- Nanthasingha. (1997). *Thai Yai History*. Sompong Taitumkaen and Chatthip Nartsupa (Translate from Tai Yai language). The Project of Tai Social and Culture: The Thailand Research Fund.
- Pa-Oh National Organization (2010). *Pyidaungzu De-Ga Pa-Oh: Union of Pa-Oh*. Pa-Oh National Organization.
- Ploysaeng, K. (2011). A Study of Problem of Thai Language used of foreign students in Mahachulalongkornrajavidyalaya University. *Research Report*. Buddhist Research Institute Mahachulalongkornrajavidyalaya University.
- Sridee, N. (2017). Vice-Dean for Administration, Faculty of Buddhism. Mahachulalongkornrajavidyalaya University. *Interview*, on 20 October 2017.
- Tharathi, S. and Kovito, S. (2010). A Study of Foreigner Students' Opinion towards Educational Management in Mahachulalongkornrajavidyalaya University. *Research Report*. Buddhist Research Institute Mahachulalongkornrajavidyalaya University.
- Trichot, P. (1999). *The Ethnic Groups and Burma Government*. Bangkok: The Thailand Research Fund.
- O-Charoen, S. (1998). *The Mons in Thailand*. Chanwit Kasetsiri and Kanchani Laongsri (Editors). Bangkok: Foundation of Book Project of Society and Humanity.

Curriculum Vitae (Presenter)

Asst.Prof.Dr.Phra Raphin Buddhiso, is a lecturer from Faculty of Social Sciences, Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Phra Nakhon Si Ayutthaya, Thailand. He graduated doctoral degree in Buddhist Studies from Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand. He interested in conducting research and writing academic papers that related to Buddhist Studies, Conflict management in Buddhist way, and how to apply Buddhist principles in Social Sciences.

Contact: E-mail: raphind@yahoo.com, Tel. +66 86 771 3638

Curriculum Vitae

Asst.Prof.Dr.Phichet Thangto is a Lecturer and Vice Dean of Faculty of Social Science Mahachulalongkornrajavidyalaya University. He Graduated in Doctor of Philosophy (Ph.D.) in Public Administration, Faculty of Political Science, Martharavada University, India. He interested in conducting research and writing academic papers that related to Buddhist Studies, Public Administration in Buddhist way, and how to apply Buddhist principles in Social Sciences.

Contact: E-mail: ptoto@mcu.ac.th, Tel. +66 86 048 6042

Curriculum Vitae

Dr.Lampong Klomkul is a researcher and director for research, information and academic services division, ASEAN Studies Centre, Mahachulalongkornrajavidyalaya University. She Graduated in Doctor of Philosophy (Ph.D.) in Educational Research Methodology, Faculty of Education, Chulalongkorn University, Thailand. She received award from National Research Council of Thailand: The best dissertation of year 2013 in Good Level (Education Field), received Graduate Scholar Award from The Nineteenth International Conference on Learning, The Institute of Education University of London, London, UK, August 14-16, 2012. She also received Golden Jubilee Scholarship to study in Canada for two years in Bachelor degree from 1997-1999. She interested in conducting classroom action research, and to conduct

research on teacher's development. In addition, she interested in conducting research on applied Buddhist Studies into education and culture in ASEAN Community.

Contact: E-mail: research.mcu@gmail.com, Tel. +66 92 251 1212

ทัศนคติเกี่ยวกับชีวิตและความตายของชาวพุทธอินเดีย:
กรณีศึกษาชาวพุทธสายวัชรยานในเมืองดาร์จีริง

Attitude of Life and Death of Indian Buddhists: A Case Study of Vajrayāna Buddhists in Darjeeling City

พระมหาประสิทธิ์ ญาณปทีโป (แก้วศรี), ดร.
Phramaha Prasit Nāṇappadipo (Kaewsri), Ph.D.
พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต (พุทธจิตวิทยา)
Doctor of Philosophy (Buddhist Psychology)
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ประเทศไทย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับชีวิตและความตายของชาวพุทธสายวัชรยานในเมืองดาร์จีริง และ 2) เพื่อสร้างรูปแบบการใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าและตายอย่างสงบแนวพุทธสายวัชรยาน ใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ การศึกษาภาคสนามเพื่อสังเกตสภาพจริงและสัมภาษณ์เชิงลึก โดยกำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญตามคุณสมบัติและใช้วิธีเลือกแบบสโนว์บอล ได้ชาวพุทธผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 7 ท่าน ลามะ 3 รูป ใช้วิธีวิเคราะห์แบบชาติพันธุ์วรรณา และสังเคราะห์สร้างบทสรุปสร้างเป็นรูปแบบองค์ความรู้จากการวิจัย ผลการวิจัยพบว่า 1) ทัศนคติเกี่ยวกับชีวิตและความตายของชาวพุทธอินเดีย ศึกษากรณีชาวพุทธวัชรยานในเมืองดาร์จีริง เป็นไปตามคติของพระพุทธศาสนamahayan ที่มีความเชื่อว่าการเกิด เป็นของได้ยาก ชีวิตมีคุณค่า ความตายเป็นเรื่องของกลไกทางธรรมชาติ และเชื่อการมีภพใหม่และการกลับชาติมาเกิด และ 2) รูปแบบการใช้ชีวิตและตายอย่างสงบของชาวพุทธสายวัชรยาน ได้แก่ (1) พุทธานุสสติทุกเวลา (2) ปฏิบัติบูชาทุกวัน (3) หมั่นรักษาศีล 5 (4) หาเวลาเจริญสติทุกวัน จึงสามารถสรุปได้เป็น 4E Model for Life

คำสำคัญ: ชีวิตและความตาย, ชาวพุทธอินเดีย, ชาวพุทธสายวัชรยาน

Abstract

The purposes of this research article were 1) to study attitude of life and death of Indian Buddhists in Darjeeling city, and 2) to develop model of living in value of life and death with peace in Vajrayāna Buddhism. Qualitative research using area studies and in-depth interview were used for research. The target group was selected by using snowball technique and consisted of 7 Buddhists and 3 Lama. Ethnographic analysis and analytic induction were used for data analysis in order to develop model of body of knowledge from research. Results indicated that 1) attitude of life and death of Indian Buddhists in a case study of Vajrayāna Buddhists in Darjeeling city followed the principle of Mahayana Buddhism. It believed that birth is difficult, life is important, and death is the natural mechanism. They also believed in born in the new world and rebirth. 2) Model of living in value of life and death with peace in Vajrayāna Buddhism consisted of (1) think for god Every time, (2) puja in practice Every day, (3) keep the five precepts Every day, (4) mindfulness Every day. It can be concluded as 4E Model for life.

Keywords: Life and Death, Indian Buddhists, Vajrayāna Buddhists

บทนำ

ปัจจุบันนี้พระพุทธศาสนาได้รับความสนใจจากคนรุ่นใหม่ทั่วโลก ทำให้เกิดการมองกลับมาสู่จุดแหล่งกำเนิดพระพุทธศาสนาคือชมพูทวีป ทำให้โบราณสถานทางประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนาในประเทศอินเดีย มีผู้ไปเยือนมากมาย แม้หลายคนจะเข้าใจว่าพระพุทธศาสนาได้หายไปจากประเทศอินเดียมานานแล้วก็ตาม แต่เมื่อองค์ดาไล ลามะ ธรรมราชาของทิเบต ได้มาลี้ภัยในอินเดียพร้อมด้วยชาวพุทธทิเบตกลุ่มใหญ่มาพำนักในประเทศอินเดียที่ธรรมศาลา และท่านก็สอนพระพุทธศาสนาให้กับคนทั้งโลกจนได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ ทำให้หลายคนสนใจพระพุทธศาสนามากยิ่งขึ้น ท่านได้กล่าวไว้ในงานฉลองอายุ 86 ปีว่า “ขอให้ทุกคนช่วยกันเรียนรู้วัฒนธรรมทิเบตเพราะว่า วัฒนธรรมพระพุทธศาสนาแบบทิเบต คือองค์ความรู้ที่เก่าแก่ที่สุดที่หลงเหลืออยู่จากมหาวิทยาลัยนาลันทาก่อนจะล่มสลาย” สร้างความสนใจให้กับผู้รู้รู้อย่างหลากหลาย (Kaushal K. Goyal: 2019)

หลายคนอาจจะเข้าใจว่าพระพุทธศาสนานั้นได้หายไปจากชมพูทวีปหรือประเทศอินเดียแล้ว แต่จริงๆ นั้นพระพุทธศาสนาไม่ได้หายไปจากชมพูทวีปเลย แม้ว่าบริเวณสถานที่ ประสูติ ตรัสรู้ ปฐมเทศนา และปรินิพพานจะคงเหลือเพียงหลักฐานทางวัตถุ แต่ว่าในอินเดียตอนเหนือ ยังพบว่า วิถีพุทธยังคงดำรงและดำเนินอยู่มาตั้งแต่ครั้งบรรพกาล โดยมีพระพุทธศาสนาสายมหายานอยู่บริเวณเทือกเขาหิมาลัย โดยประกอบไปด้วยประเทศต่างๆ เช่น อินเดีย เนปาล ภูฏาน ธิเบต พระพุทธศาสนาสายเถรวาทยังปรากฏให้เห็นในอัสสัม และบางส่วนของบังกลาเทศ ซึ่งก็เป็นส่วนหนึ่งของชมพูทวีปเดิม แหล่งเรียนรู้สำคัญทางพระพุทธศาสนาจึงจะมีปรากฏให้เห็นว่า วิถีพุทธในอินเดียนั้นเป็นอย่างไร?

เมืองดาร์จีริง เป็นเมืองเล็กๆ แต่เป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญและมีความเชื่อมโยงกับกลุ่มชนต่างๆ ในบริเวณเทือกเขาหิมาลัย และมีความสำคัญมากขึ้นเมื่ออังกฤษได้เข้ามาครอบครองพื้นที่จากสิกขิม ทำให้ที่นี่มีความหลากหลายทั้งกลุ่มชาติพันธุ์และความเชื่อมีทั้งฮินดู คริสต์ พุทธ อิสลาม และซิกข์ แต่ความเป็นอยู่มีความสงบและผู้คนอัธยาศัยดี ทำให้ที่นี่มีนักท่องเที่ยวขึ้นมาสัมผัสทั้งสภาพบรรยากาศและวิถีชีวิตตลอดทั้งปี และข้อมูลเชิงลึกพบว่า คนที่นี่มีอัตราการฆ่าตัวตายน้อย แม้รายได้จะไม่มากนักแต่สภาพชีวิตไม่ได้อดคัดจนขัดสนมาก ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่า คนที่นี่มีมุมมองที่ดีต่อการมีชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ธวัธรัตน์ แดงหาญ (2556) ที่พบว่า พระพุทธศาสนา มหายาน มีหลักการบำเพ็ญฝึกฝนชำระจิตใจให้บริสุทธิ์ บำเพ็ญบารมีด้วยความอดทน เสียสละ และมุ่งมั่น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะทำการศึกษาเรื่อง ทศนคติเกี่ยวกับชีวิตและความตายของชาวพุทธอินเดีย กรณีศึกษาชาวพุทธสายมหายานในเมือง ดาร์จีริง เพื่อศึกษาทศนคติเกี่ยวกับชีวิตและความตายของชาวพุทธว่าเป็นอย่างไร และเพื่อสร้างรูปแบบการใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าของชาวพุทธสายมหายานในเมืองดาร์จีริง

วัตถุประสงค์การวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ทศนคติเกี่ยวกับชีวิตและความตายของชาวพุทธอินเดีย ศึกษา กรณี ชาวพุทธสายมหายานในเมือง ดาร์จีริง มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับชีวิตและความตายของชาวพุทธสายวัชรยายในเมือง ดาร์จีริง
2. เพื่อสร้างรูปแบบการใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าและตายอย่างสงบแนวพุทธสายวัชรยาน

ขอบเขตการศึกษา

1. การวิจัยนี้กำหนดขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูลสำคัญเฉพาะชาวพุทธอินเดียที่อาศัยอยู่ในเมืองดาร์จีริง หรือใช้ชีวิตอยู่ในดาร์จีริงไม่น้อยกว่า 10 ปี
2. การวิจัยนี้จำกัดพื้นที่เฉพาะเขตตัวเมืองดาร์จีริงเท่านั้น ไม่ครอบคลุมพื้นที่นอกเมือง ตำบลชานเมือง หรือเมืองรองที่อยู่ใกล้เคียง
3. การวิจัยนี้มีขอบเขตระยะเวลาในการลงพื้นที่ศึกษาระหว่าง เดือน มิถุนายน - สิงหาคม 2019

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้ใช้วิธีการศึกษาแบบเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยในตนเองเป็นเครื่องมือสำคัญในการลงพื้นที่สังเกตสภาพจริงทั้งแบบมีส่วนร่วม และเป็นเพียงผู้สังเกตศึกษาพฤติกรรมและปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น ตามสภาพที่เป็นจริงโดยไม่มีการวางเงื่อนไขใดๆ เพื่อให้สภาพปรากฏการณ์คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงโดยธรรมชาติของพื้นที่และวิถีชีวิตชาวพุทธ และใช้การเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกโดยกำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 10 ท่าน ได้แก่ ชาวพุทธ 7 ท่าน พระหรือลามะ 3 รูป ใช้วิธีเลือกแบบ สโนว์บอล โดยชาวพุทธได้แนะนำบุคคลที่มีความเหมาะสมต่อการให้ข้อมูลเพื่องานวิจัย

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของผู้ให้ข้อมูลสำคัญโดยแบ่งเป็น 2 กลุ่มดังนี้

- 1 กลุ่มชาวพุทธ กำหนดให้มีคุณสมบัติคือเป็นคนที่เกิดในเมืองดาร์จีริง หรือใช้ชีวิตในเมืองดาร์จีริงไม่น้อยกว่า 10 ปี เป็นผู้ใหญ่อายุ 25 ปีขึ้นไป เพื่อให้เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ตรงและสัมผัสกับวิถีพุทธในดาร์จีริงมากที่สุด

2 กลุ่มพระหรือลามะ กำหนดให้มีคุณสมบัติคือเป็นผู้ที่บวชมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 พรรษา และมีประสบการณ์อยู่ในเมืองดาร์จีริงไม่น้อยกว่า 5 ปี

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ได้ใช้วิธีวิเคราะห์แบบชาติพันธุ์วรรณา และสังเคราะห์บทสรุปสร้างเป็นรูปแบบองค์ความรู้จากการวิจัย จากนั้นใช้การตรวจสอบรูปแบบโดยการสนทนากลุ่ม โดยกลุ่มพระสงฆ์ที่มีประสบการณ์จำพรรษาในเมืองดาร์จีริงจำนวน 5 รูป โดยกำหนดคุณสมบัติเฉพาะพระสงฆ์ที่มีประสบการณ์สัมผัสวิถีชีวิตชาวพุทธในเมืองดาร์จีริงอย่างน้อย 2 เดือน

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยพบว่า 1) ทศนคติเกี่ยวกับชีวิตและความตายของชาวพุทธอินเดีย กรณศึกษา ชาวพุทธวัชรยานในเมืองดาร์จีริง เป็นไปตามคติของพระพุทธรศาสนาหายาน ที่มีความเชื่อว่า การเกิด เป็นของไต่ยาก ชีวิตมีคุณค่า ความตายเป็นเรื่องของกลไกลทางธรรมชาติ และเชื่อการมีภพใหม่และการกลับชาติมาเกิด 2) รูปแบบการใช้ชีวิตและตายอย่างสงบของชาวพุทธสายวัชรยาน คือ ได้แก่ (1) พุทธานุสสติทุกเวลา(think for God every time) (2) ปฏิบัติบูชาทุกวัน (puja every day) (3) หมั่นรักษาศีล 5 (keep the Five Precepts everyday) และ (4) หาเวลาเจริญสติทุกวัน (mindfulness every day) สรุปเป็น 4E for life model

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยพบว่า ทศนคติเกี่ยวกับชีวิตและความตายของชาวพุทธอินเดีย กรณศึกษาชาวพุทธวัชรยานในเมืองดาร์จีริง เป็นไปตามคติของพระพุทธรศาสนาหายาน ที่มีความเชื่อว่า การเกิด เป็นของไต่ยาก ชีวิตมีคุณค่า ความตายเป็นเรื่องของกลไกลทางธรรมชาติ และเชื่อการมีภพใหม่และการกลับชาติมาเกิด ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดทางพระพุทธรศาสนาสาายเถรวาท โดยการศึกษาของ พระมหาสาธิต ธิธมโม (2556) ที่พบว่า พุทธปรัชญาเถรวาท มองความจริงของชีวิตทั้งในรูปธรรมและนามธรรม เปลี่ยนแปลงไปตามกฎไตรลักษณ์ คือ เกิดขึ้น ตั้งอยู่และดับไป การปฏิบัติตนตามความเชื่อทางพระพุทธรศาสนา ทำให้ชาว

พุทธมีรูปแบบการใช้ชีวิตที่ระลึกถึงพระพุทธเจ้าอยู่ตลอดเวลา ด้วยการสวดมนต์อย่างตลอดเวลาและมีการทำกรูณาหรือระลึกถึงกुरुลิมโปเซ และพระองค์สำคัญอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สารภี รังสีโกศัย (2556: 88) ที่พบว่า ความเชื่อทางศาสนามีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเตรียมตัวเพื่อเผชิญกับความตาย และการปฏิบัติตามหลักวิถีพุทธ การระลึกถึงพระพุทธอยู่เสมอ ก็จะทำให้จิตใจบริสุทธิ์นำไปสู่สัจดีและสัจธรรม โดยเชื่อว่า ชีวิตที่เกิดมาแล้วยิ่งเป็นไปตามธรรมชาติ แต่การเป็นอยู่ที่ดีอย่างมีสติ จะทำให้การจากไปเป็นสิ่งที่ดี โดยสอดคล้องกับการศึกษาของ สุขสันต์ งามแก้ว (650-651: 2016) ที่ศึกษาพบว่า การตายเป็นไปตามธรรมชาติ และคนที่เชื่อแบบนี้จะนำไปสู่การพัฒนาตนเองสู่การตายดี คือการยอมรับความตายได้ เตรียมตัวพร้อมก่อนตาย และเป็นการตายอย่างหมดห่วง ซึ่งเป็นลักษณะเช่นเดียวกันกับความเชื่อด้านพระพุทธศาสนาของชาวพุทธในดาร์จีริง ซึ่งผลการวิจัยวิถีชีวิตของชาวพุทธที่ดาร์จีริง ก็สามารถสร้างเป็นรูปแบบการใช้ชีวิตและตายอย่างสงบของชาวพุทธสายวัชรยาน สรุปเป็น 4E for life model คือได้แก่ ประเด็นที่ 1) พุทธานุสสติทุกเวลา (Think for God every time) ซึ่งการสวดมนต์และระลึกถึงพระพุทธอยู่อย่างต่อเนื่องนั้น เป็นแนวคิดทั้งแบบมหายานและเถรวาทเรียกว่า พุทธานุสสติซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ปรีชา บุตรรัตน์ (2556) ที่พบว่า พระพุทธเจ้าตามแนวมหายานนั้นอยู่ในแดนสามโลกกายคอยรับฟังและช่วยเหลือสรรพสัตว์ให้พ้นจากความทุกข์ทั้งปวง ผลการวิจัยนี้ก็พบเช่นเดียวกันว่าชาวพุทธที่นี่ทำการบูชาเป็นประจำทุกเช้า การเดินผ่านพระพุทธรูปแล้วแตะด้วยศีรษะ ก่อนไปทำงาน และหลังกลับบ้านจะทำให้จิตใจรู้สึกสบาย ปลอดภัย นำไปสู่แนวปฏิบัติต่อไป คือประเด็นที่ 2) ปฏิบัติบูชาทุกวัน (Puja every day) ประเด็นที่ 3) หมั่นรักษาศีล 5 (Keep the Five Precepts everyday) ซึ่งจากการวิจัยพบว่าชาวพุทธที่ดาร์จีริงมีแนวปฏิบัติรักษาศีล 5 อย่างต่อเนื่อง ปัญหาเรื่องผิดศีลจึงน้อยมากแม้จะมีการบริโภคเนื้อบ้างแต่จะไม่มีกรฆ่าเพื่อพิธีกรรมหรือกระทำเพื่อการบันเทิง ส่วนสถานบันเทิงที่มีสุรานั้นแน่นเพื่อนักท่องเที่ยวเป็นส่วนใหญ่ ทำให้การเป็นอยู่มีความสงบเรียบร้อย สอดคล้องกับการศึกษาของ ทรงเกียรติ เม่นสุวรรณ (2017) พบว่า ศีล 5 เป็นพื้นฐานในการดำเนินชีวิตเป็นกรอบแห่งความประพฤติในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และวิเคราะห์ผลการวิจัยประเด็นที่ 4 หาเวลาเจริญสติ

ทุกวัน (Mindfulness every day) ซึ่งชาวพุทธส่วนใหญ่มักจะหาเวลาให้ตนเองนั้น ทำการเจริญสติ โดยมีรูปแบบที่นิยมกันก็คือการนับลูกประจำ การสวดมนต์พร้อมกัน ถือนับลูกประจำไปด้วย หรือในอิริยาบถต่างๆ ก็สามารถที่จะสวดมนต์เจริญสติ ไปด้วยได้ เรามักจะเห็นชาวพุทธเดินถือลูกประจำและเดินรอบถนนหรือ สวนสาธารณะ ทำให้ชาวพุทธที่นี่มีความสุขทางจิตวิญญาณ เพราะรู้สึกว่าได้เข้าไปใกล้พุทธเวลาสวดมนต์และระงับอารมณ์ร้ายๆ ลงได้ ทำให้สุขภาพจิตดี ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของไกรฤกษ์ ศีลาคมและหัสติน แก้ววิชิต (16: 2560) ที่ทำการทดลอง พบว่า การเจริญสติแบบเคลื่อนไหวทำให้ดัชนีความสุขและความฉลาดทางอารมณ์ ของกลุ่มทดลองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และคะแนนปัญหาสุขภาพทางจิตใจมีแนวโน้ม ลดลง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

4E for life model เป็นรูปแบบที่ได้จากการสังเคราะห์ข้อมูลเชิงวิจัย จากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ทำให้มั่นใจได้ว่า สามารถที่จะนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิด ประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจในการปฏิบัติตนตามวิถีพุทธได้อย่างแน่นอน และยังสามารถ ปรับให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตของตนเองได้ เป็นแนวปฏิบัติที่สามารถทำได้ ทำง่ายและ ให้ผลจริง จึงเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะได้นำเสนอและส่งเสริมต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. งานวิจัยนี้เป็นการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ด้วยกระบวนการวิจัยเชิง คุณภาพ จึงมีข้อจำกัดตามระเบียบวิธีวิจัย จึงควรมีการศึกษาด้วยเชิงปริมาณใน โอกาสต่อไป

2. งานวิจัยนี้เน้นไปที่การเก็บข้อมูลส่วนใหญ่โดยชาวพุทธเท่านั้น แต่ บริบทพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางศาสนาอย่างมาก จึงควรมีการศึกษาเชิงวิเคราะห์ แนวคิดร่วมของการอยู่ร่วมกันบนความหลากหลายทั้งชาติพันธุ์และความเชื่อของ ชาวदारจีริง เพื่อจะได้รูปแบบเชิงการอยู่ร่วมกันในความเป็นพหุวัฒนธรรม

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากสถาบันพัฒนาพระวิทยากร จึงขอกราบขอบพระคุณท่านพระมหาขวัญชัย กิตติเมธี ดร. ผู้อำนวยการ, พระครูศัพทสุนทร ดร. ที่ปรึกษาพระวิทยากรกลุ่มเพื่อชีวิตดีงาม ที่สนับสนุนเพิ่มเติมพร้อมให้คำแนะนำเพื่อการศึกษาวิจัย ท่านพระครูสังฆรักษ์เอกภัทร อภินโนโท ผศ. ดร., ดร.ลำพอง กลมกุล ที่ดูแลกระบวนการวิจัย ตลอดจนถึงชาวพุทธในดาร์จีริง ลามะ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทุกท่าน และพระสงฆ์ไทยที่จำพรรษา ณ ดาร์จีริง ที่เอื้อเพื่อตลอดการอยู่เพื่อทำการศึกษาและวิจัย

รายการอ้างอิง

- ไกรฤกษ์ ศีลาคม และหัสติน แก้ววิจิต. (2560). ผลการเจริญสติแบบเคลื่อนไหวต่อสุขภาพจิตและความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี. *วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม*. ปีที่ 7 แบบที่ 1 มกราคม – เมษายน, 2560.
- ทรงเกียรติ เม่นสุวรรณ. (2560). แนวทางการเสริมสร้างสันติภาพตามหลักศีล 5 ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย นครสวรรค์. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*. ปี 5 ฉบับพิเศษ 2560.
- ธวัชรัตน์ แดงหาญ. (2556). การศึกษาเปรียบเทียบพระโพธิสัตว์ในทัศนะของพระพุทธศาสนาเถรวาทและเถรวาท. *ธรรมทัศน์*. ปีที่ 13 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม-ตุลาคม 2556.
- ปรีชา บุตรรัตน์. (2561). แนวคิดพุทธศาสนาเถรวาทที่ปรากฏในสังคมไทยกรณีศึกษาการสร้างพระพุทธรูป. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์*. ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2561.
- พระมหาสาธิต ฐิตธมโม. (2556). การศึกษาเปรียบเทียบมโนทัศน์เรื่องชีวิตและความตายในพุทธปรัชญาเถรวาทกับภุชฌมูรติ. *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต*. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

สารณี รังสีโกศัย. (2556). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเตรียมตัวเพื่อเผชิญกับความตายและภาวะใกล้ตายของผู้สูงอายุในชมรมผู้สูงอายุจังหวัดปัตตานี. พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

Kaushal K. Goyal. (2019). *Gautama Buddha A biography*. New Delhi: Pigeon book India.

Curriculum Vitae (Present in Thai Language)

Phramaha Prasit Nāṇappadipo (Kaewsri), Ph.D., graduated from Doctor of Philosophy (Buddhist Psychology Faculty of Humanities, Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand, Phra Nakhon Si Ayutthaya, Thailand. He interested in conducting research and writing academic papers that related to Buddhist Psychology and how to apply active learning and Buddhist principles in education development.

Contact: E-mail: prasit008@gmail.com, Tel. +66 87 078 9495

กระบวนการพุทธจิตวิทยาของพระสงฆ์จิตอาสาเพื่อการพัฒนาสังคม
**A Buddhist Psychological Process of Volunteer Monks
for Social Development**

นางจรูญศรี กล้ากลาย

Mrs.Charoonsri Klumklai

ดร.ลำพอง กลมกุล

Dr.Lampong Klomkul

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ประเทศไทย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

บทคัดย่อ

กระบวนการพุทธจิตวิทยาของพระสงฆ์จิตอาสาเพื่อการพัฒนาสังคมที่นำเสนอในบทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการของพระอาสาสมัครเพื่อการพัฒนาสังคมจากแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดและเพื่อวิเคราะห์กระบวนการทางจิตวิทยาเชิงพุทธของพระอาสาสมัครเพื่อการพัฒนาสังคม การวิจัยเชิงคุณภาพใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกและการศึกษาภาคสนามเพื่อใช้ในการออกแบบการวิจัยเพื่อสังเคราะห์องค์ความรู้ของพระภิกษุอาสาสมัครกลุ่มเป้าหมายเป็นที่เคารพนับถือมากที่สุดและพระสงฆ์ที่เป็นอาสาสมัครเพื่อการพัฒนาสังคม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา และการสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย ผลการวิจัยพบว่า 1) แนวปฏิบัติที่ดีที่สุดของพระภิกษุอาสาสมัครเริ่มกระบวนการพัฒนาสังคมโดยการทักทายกับชาวพุทธในท้องถิ่น การปฐมนิเทศ การให้กำลังใจความเข้าใจ และการสนับสนุนโดยไม่ต้องร้องขอ สำหรับกระบวนการทางจิตวิทยาของพระสงฆ์ในการพัฒนาสังคมเป็นกระบวนการของการทำงานเพื่อส่งเสริมให้ผู้คนเลิกจากความทุกข์ยาก เข้าใจชีวิต และจัดการความทุกข์ เพื่อสนับสนุนผู้อื่นให้มีชีวิตที่ดีขึ้น โดยสรุปกระบวนการของพระภิกษุที่ปฏิบัติงานจิตอาสาสามารถสรุปได้ 5 ด้าน ได้แก่ 1) กำหนดเป้าหมายของการเป็นพระสงฆ์จิตอาสา 2) คุณลักษณะของพระสงฆ์จิตอาสา 3) เน้นกระบวนการทำงานเพื่อชุมชน 4) มุ่งถ่ายทอดความรู้เพื่อคนอื่น และ 5) สะท้อนคิดผลการ

ปฏิบัติงานจิตอาสา กระบวนการนี้สามารถนำไปสู่ผลลัพธ์ของการพัฒนาสังคมดังที่ปรากฏในวลี “การพัฒนาผู้อื่นสะท้อนถึงการพัฒนาตนเอง”

คำสำคัญ: กระบวนการทางจิตวิทยา, พระอาสาสมัคร, การพัฒนาสังคม

Abstract

A Buddhist psychological process of volunteer monks for social development was presented in this article. The purpose of this research article was to study process of volunteer monks for social development from best practices, and to analyze a Buddhist psychological process of volunteer monks for social development. Qualitative Research using in-depth interview and field studies were used for research design in order to synthesize body of knowledge of volunteer monks. The target group was the most venerable and monks who volunteer themselves for social development. Data were analyzed using analyze content analysis and analytic induction. Results indicated that 1) best practice of volunteer monks started their process of social development by greeting with local Buddhists, orientation, encouragement, understanding, and support without requesting. For Buddhist psychological process of volunteer monks for social development, it was the process of working for encourages people to lift up from suffering, to understand life and to manage suffering in order to support others to have a better life. In summary, the process of volunteer monks who have done volunteer job can be summarized in 5 aspects such as 1) setting the target of volunteer, 2) full of the characteristics of volunteer monks, 3) working process for community, 4) transferring knowledge to others, and 5) reflecting output of volunteer working. This process can lead to the output of social development as shown in the phrase “*The development of other reflects to self-development*”.

Keywords: Psychological Process, Volunteer Monks, Social Development

บทนำ

การพัฒนาประเทศของรัฐที่ผ่านมาได้เน้นการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมมากกว่าด้านเกษตร เพราะหวังว่าการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมจะทำให้ประเทศไปสู่ความทันสมัย ทำให้ประชาชนมีรายได้ในการบริโภคสินค้าได้มากขึ้น และจะทำให้ประชาชนโดยรวมมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น แต่ผลลัพธ์คือผลประโยชน์ได้ตกอยู่แค่เพียงกลุ่มคนกลุ่มหนึ่ง การนำแนวคิดการทำให้ทันสมัยตามอย่างตะวันตกมาใช้ไม่ได้ทำให้เกิดการกระจายรายได้ที่ทั่วถึง มีแต่จะสร้างช่องว่างระหว่างคนในเมืองกับคนในชนบท จึงทำให้คนในชนบทมุ่งหน้าเข้าเมืองเพื่อไปหางานทำซึ่งได้เงินมากกว่าทำไร่ทำนา การพัฒนากระแสหลัก ประกอบกับความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้นำไปสู่ระบบทุนนิยมและลัทธิบริโภคนิยม ในยุคปัจจุบันสังคมสามารถผลิตสินค้าต่างๆ ได้อย่างมากมายทำให้คนทุกคนสามารถบริโภคได้อย่างถ้วนหน้า คนจึงมุ่งหาความสุขด้วยการเสพความสุขจากวัตถุ ยิ่งบริโภคมากขึ้นเท่าไรก็ไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้ทั้งหมด มีแต่จะโดนกระตุ้นกิเลสให้ตื่นตัวอยู่เสมอเมื่อต้องการบริโภคมากก็ต้องแสวงหาทรัพย์สินเพิ่มขึ้นตามไปด้วย จึงเป็นเหตุให้เกิดทุกข์ ดังนั้นจึงต้องมีการเปลี่ยนวิธีคิดใหม่ให้ยึดวิถีพุทธมาใช้ในการดำเนินชีวิต คือการบริโภคเพื่อบำบัดความทุกข์เวทนาเกิดจากทางสรีรภาพหรือความจำเป็นทางชีวภาพ เพราะถ้าหากไม่ได้รับการบำบัด ร่างกายไม่สามารถดำรงอยู่ได้ ปัญญา也不能เกิดได้ เพราะปัญญาเป็นสิ่งที่ช่วยระงับกามสุขได้อย่างแท้จริง เมื่อปัญญาเกิดมนุษย์ก็จะสามารถบรรลุไปถึงขั้นความสุขในระดับที่ถือว่าเป็นระดับความสุขที่ไม่จำเป็นต้องบริโภคแล้ว เช่น ความสุขจากการมีความเมตตา กรุณาผู้อื่น หรือความสุขจากการช่วยเหลือผู้อื่น ให้ความทุกข์ของเขาบรรเทา ลง (ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร, 2543) พุทธศาสนามีหลักธรรมที่มุ่งเน้นให้บุคคลมีความเมตตา เอื้ออาทรช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม คือหลักทศพิธราชธรรมซึ่งเป็นหลักธรรมมีความสอดคล้องกับจิตอาสา และการพัฒนาจิตอาสา คือมุ่งเน้นให้บุคคลในสังคมตระหนักถึงความสำคัญของการช่วยเหลือคนอื่น และการสร้างประโยชน์ต่อส่วนรวม การพัฒนาจิตอาสาคือการสร้างให้บุคคล มีโอกาสทำงานเพื่อผู้อื่น และส่วนรวมด้วยตนเอง ผ่านงานอาสาสมัคร

บุคคลที่ปฏิบัติงานอาสา จะเข้าถึงความสำคัญของการช่วยเหลือผู้อื่นการเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวมพร้อมทั้งได้รับความสุข (สุธาทิพย์ แก้วเกลี้ยง, 2549)

บทบาทพระสงฆ์

บทบาทของพระสงฆ์ บทบาทตามหน้าที่ของพระสงฆ์ คือ ธรรมทาน แปลว่า การให้ธรรมะ การให้ธรรมะนั้นมีความหมายกว้างมาก และคำว่า ธรรมะในภาษาบาลีก็เป็นคำที่มีความหมายกว้างที่สุด แต่ถ้าแยกประเภทใหญ่ๆ มี 2 อย่างคือ ความจริงกับความดีงาม เป็นเรื่องของปัญญาอย่างหนึ่ง คุณธรรมอย่างหนึ่ง การให้ธรรมะเป็นทาน หมายถึง การให้ความรู้ความเข้าใจ และหลักแห่งความดีหรือหลักที่จะให้เข้าถึงมนุษย์เข้าถึงสัจธรรม และได้ประสบสิ่งที่ดีงามคือทำให้ให้เกิดความรู้ความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ อย่างถูกต้อง ตั้งต้นแต่ความรู้สึกลึกซึ้งสูงสุด เข้าไปในชีวิตว่าคืออะไร สภาวะที่แท้จริงของสิ่งทั้งหลายเป็นอย่างไรลงมาถึงความเข้าใจทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับจริยธรรมในการดำรงชีวิตเป็นแง่ของสัจธรรมอย่างหนึ่ง จริยธรรมอย่างหนึ่ง รวมความคือ ช่วยเหลือประชาชนในทางปัญญา และในทางคุณธรรมอันเป็นบทบาทหลัก (พระราชวรมนี (ประยุทธ์ ปยุตโต), 2527)

หน้าที่ของพระสงฆ์ไว้ว่าพระสงฆ์มีหน้าที่สอนธรรมะ การสอนธรรมะต้องมีความรู้ และธรรมะนั้นเป็นความรู้เกี่ยวกับความดี ผู้สอนต้องปฏิบัติดี คนเรียนถึงจะมั่นใจในสิ่งที่ตนเรียน พระสงฆ์ที่ทำหน้าที่สั่งสอนให้ได้ผลต้องปฏิบัติตามที่สอน และปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธเจ้าจึงมีลักษณะดังนี้ (วิจิตร เกิดวิสิษฐ์, 2533)

1) ปฏิบัติดี คือ เป็นผู้สำรวมกาย วาจา ใจ ตั้งมั่นอยู่ในพระธรรมวินัย และหลักธรรมที่พระพุทธเจ้าบัญญัติ ทำให้เป็นผู้มีกิริยาอาการงดงาม สงบ ผ่องใส สุขุมเยือกเย็น

2) ปฏิบัติตรง คือ ปฏิบัติตรงตามหลักธรรมของพระพุทธเจ้า พิจารณาธรรมทั้งหลายด้วยเหตุและผล ปราศจากอคติ 4 คือ ความลำเอียงเพราะรัก ความหลง ความโกรธ ความกลัวปฏิบัติแต่สิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม ไม่ปฏิบัติให้ผิดหรือเลียงจากพระธรรมวินัยด้วยกิเลสตัณหา

3) ปฏิบัติเพื่อรู้ธรรม คือ ปฏิบัติเพื่อรู้แจ้ง เพื่อความหลุดพ้นจากทุกข์ ปฏิบัติศีล สมาธิปัญญาด้วยความเพียร ด้วยขันติ

4) ปฏิบัติสมควร คือ ปฏิบัติทางสายกลาง ไม่ปล่อยไปตามอารมณ์หรือกิเลส ไม่ปฏิบัติสุดโต่งไปข้างทรมานตนเอง คือมีทิวทัศน์ที่ถูกต้อง ทั้งปฏิบัติตนด้วยความเพียร 4 อย่าง คือเพียรระวังบาปไม่ให้เกิดขึ้น เพียรละบาปที่เกิดขึ้น เพียรกุศลให้เกิดขึ้นในสันดาน เพียรรักษากุศลที่เกิดขึ้นแล้วไม่ให้เสื่อมลง

พระสงฆ์จะต้องรู้เท่าทันสังคมที่เปลี่ยนไป เพราะพระสงฆ์ไม่ใช่มีหน้าที่เฉพาะชี้ทางให้ประชาชนสงบจิตใจเท่านั้น แต่ต้องชี้ทางโลกให้แก่ประชาชนได้อย่างเหมาะสมอีกด้วยนอกจากนี้วัดยังเป็นสถานที่ประกอบกิจการ รวมทั้งความเชื่อที่โยงกับหลักธรรม อันมีพระสงฆ์เป็นผู้นำ (พระพยอม กลฺยาณ, 2540)

อย่างไรก็ตามบทบาทของพระสงฆ์ในสังคมไทย งานที่พระสงฆ์จะทำได้โดยตรงก็คือการให้คำแนะนำทางจิตใจ เป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาชีวิตต่าง ๆ สามารถเป็นที่พึ่งทางจิตใจด้วยการประพาดตนเป็นแบบอย่าง ส่วนการสงเคราะห์สังคมที่กำลังพัฒนา เมื่อชาวบ้านยังไม่พร้อมที่จะช่วยตนเอง ถ้าพระเป็นผู้นำท้องถิ่นก็ควรมีบทบาทด้วยการเสนอแนะให้ความคิดริเริ่มว่าในชุมชนมีอะไรที่จะทำให้เกิดแก่ประโยชน์ส่วนรวม ทางวัดจะทำได้ก็โดยทางอ้อม ด้วยการแนะนำชักจูงผู้อื่นให้กระทำ หรือนำสิ่งของหรือบริการที่ได้รับจากผู้อื่น มาเฉลี่ยแบ่งปันให้เป็นประโยชน์กว้างขวางออกไป โดยการสงเคราะห์นั้นต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและกาลเทศะด้วยการทำหน้าที่ให้เหมาะสมกับบทบาท เมื่อสังคมเปลี่ยนแปลงไปตามกาลสมัย วัตถุนิยมได้เข้ามามีบทบาทในสังคม หากพระสงฆ์แสดงบทบาททันตามปรากฏการณ์ของสังคมปัจจุบันก็จะสามารถแก้สภาพปัญหา จะส่งผลให้สภาพสังคมและประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้า

ทฤษฎีเกี่ยวกับจิตอาสา

จิตอาสาเป็นคุณธรรมของพลเมืองที่จะส่งเสริมให้สังคมมีความเข้มแข็งและมีศักยภาพในการแก้ไขปัญหา เนื่องจากการมีพลเมืองตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม มีความปรารถนาที่จะช่วยเหลือสังคม เชื่อมั่นในความสามารถของตนเองและการรวมกลุ่มปฏิบัติ เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นตามแนวทางที่ได้กำหนดไว้ จะทำให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ รับผิดชอบต่อปัญหาที่ของพลเมืองซึ่งสามารถอธิบายโดยใช้ทฤษฎีประชาสังคมประกอบกับแนวคิดเกี่ยวกับคุณธรรมของบุคคลเชิง

จิตวิทยาพัฒนาการและแนวทางของพระพุทธศาสนาได้ ดังนี้ (สำนักวิชา
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, มปป.)

1) ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory)

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมนี้ เป็นแนวคิดของ แบนดูรา (Bandura, 1977) ซึ่งมีความเชื่อว่าพฤติกรรมมนุษย์ นอกเหนือจากปฏิกิริยาสะท้อนเบื้องต้นแล้ว เกิดจากการเรียนรู้ทั้งสิ้น และการเรียนรู้พฤติกรรมใหม่เหล่านั้นสามารถเรียนรู้ได้โดยประสบการณ์ตรงหรือไม่ก็โดยการสังเกต องค์ประกอบทางชีววิทยามีบทบาทสำคัญในกระบวนการเรียนรู้โดยพฤติกรรม นั่นก็ คือองค์ประกอบในตัวบุคคลมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้พฤติกรรม ในการอธิบายกระบวนการเกิดพฤติกรรมของมนุษย์

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเป็นทฤษฎีที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาเทคนิคการปรับพฤติกรรมในปัจจุบัน ทฤษฎีนี้พัฒนาโดย อัลเบิร์ต แบนดูรา (Albert Bandura) ตามแนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมโดย อัลเบิร์ต แบนดูรา เชื่อว่าพฤติกรรมของคนเราไม่ได้เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากสภาพแวดล้อมเพียงอย่างเดียว แต่มีปัจจัยบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมด้วย เนื่องจากองค์ประกอบภายในมนุษย์และสิ่งแวดล้อมจะมีอิทธิพลต่อกันและกันโดยจะแสดงออกมาให้เห็นในลักษณะของพฤติกรรมมนุษย์

นอกจากนี้ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมแบนดูรา ยังได้กล่าวถึงการควบคุมพฤติกรรมด้วยปัญญาไว้ว่า การเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมและผลของการกระทำจะอยู่ในรูปของความเชื่อและความคาดหวัง ซึ่งเป็นกระบวนการทางปัญญา ความเชื่อและความหวังนี้จะทำหน้าที่ควบคุมหรือกำกับการกระทำของมนุษย์ในเวลาต่อมา การควบคุมพฤติกรรมด้วยปัญญาที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง 3 ประการ คือ ความเชื่อเกี่ยวกับกฎเกณฑ์เงื่อนไขการคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนเอง และผลที่จะเกิดขึ้นและสิ่งจูงใจ ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้แนวคิดของแบนดูรา เพื่อเป็นพื้นฐาน ในการกำหนดตัวแปรเกรดเฉลี่ยจากแนวคิดที่ว่า สถิติปัญญาเป็นตัวควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์

2) ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม (Tree Moral Theory)

ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมแสดงถึงสาเหตุของพฤติกรรมของคนดีและคนเก่งว่าพฤติกรรมเหล่านี้มีสาเหตุทางจิตใจอะไรบ้าง ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมมี 3 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นดอกและผลของต้นไม้ ส่วนลำต้น และส่วนที่เป็นรากแก้ว (ดวงเดือน พันธมนาวิน, 2543)

ส่วนแรก คือ ดอกและผลบนต้น แสดงถึงพฤติกรรมการทำดี ละเว้นชั่ว และพฤติกรรมการทำงานอย่างขยันขันแข็งเพื่อส่วนรวม ส่วนแรกนี้เป็นพฤติกรรมประเภทต่าง ๆ ที่รวมเข้าเป็นพฤติกรรมของพลเมืองดี พฤติกรรมที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ และพฤติกรรมการทำงานอาชีพอย่างขยันขันแข็ง ผลออกมาเป็นพฤติกรรมต่าง ๆ นำปรารภณา มีสาเหตุอยู่ 2 กลุ่ม

กลุ่มแรก คือ สาเหตุทางจิตใจที่เป็นส่วนลำต้นของต้นไม้ ซึ่งประกอบด้วยจิตลักษณะ 5 ด้าน ได้แก่ เหตุผลเชิงจริยธรรม มุ่งอนาคตและการควบคุมตนเอง ความเชื่ออำนาจในตนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติ คุณธรรม และค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนั้น หรือสถานการณ์นั้น ๆ ถ้าต้องการเข้าใจอธิบาย ทำนาย และพัฒนาพฤติกรรมชนิดใดจะต้องใช้จิตลักษณะบางด้านหรือทั้ง 5 ด้านนี้ประกอบกัน จึงจะได้ผลดีที่สุด ส่วนที่สามของต้นไม้จริยธรรม คือ รากแก้ว ซึ่งเป็นจิตลักษณะ

กลุ่มที่สอง มี 3 ด้าน ได้แก่ สติปัญญา ประสพการณ์ทางสังคม และสุขภาพจิต ซึ่งจิตลักษณะทั้งสามด้านนี้อาจใช้เป็นสาเหตุของการพัฒนาจิตลักษณะ 5 ประการที่ลำต้นของต้นไม้ก็ได้เพราะบุคคลจะต้องมีลักษณะพื้นฐานทางจิตใจ 3 ด้านในปริมาณที่สูง เหมาะสมกับอายุจึงจะเป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะพัฒนาจิตลักษณะทั้ง 5 ประการที่ลำต้นของต้นไม้ โดยที่จิตลักษณะทั้ง 5 นี้จะพัฒนาไปเองโดยอัตโนมัติถ้าบุคคลมีความพร้อมทางจิตใจ 3 ด้านดังกล่าวและอยู่ในสภาพแวดล้อมทางบ้าน สถานศึกษาและทางสังคมที่เหมาะสม นอกจากนี้บุคคลยังมีความพร้อมที่จะรับการพัฒนาจิตลักษณะบางประการใน 5 ด้านนี้ โดยวิธีการอื่น ๆ ด้วย ฉะนั้นจิตลักษณะพื้นฐาน 3 ประการ จึงเป็นสาเหตุของพฤติกรรมของคนดีและคนเก่งนั่นเอง อีกทั้งจิตลักษณะพื้นฐาน 3 ประการที่รากแก้วนี้ อาจเป็นสาเหตุร่วมกับจิตลักษณะ 5 ประการที่ลำต้น เพื่อใช้อธิบายและพัฒนาพฤติกรรมของคนดีและคนเก่งด้วย

ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรมสำหรับคนไทยได้แสดงความสัมพันธ์ในเชิงสาเหตุและผลระหว่างจิตลักษณะ 8 ด้านกับพฤติกรรมประเภทต่าง ๆ ประสพการณ์ทางสังคมเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการพัฒนาการทางจิตของบุคคล การที่บุคคลมีประสบการณ์ทางสังคมจะทำให้มีความเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดของผู้อื่นและสามารถนำตนเองเข้าไปอยู่ในบทบาทของผู้อื่นได้ เรียกว่า ความสามารถในการสวมบทบาท (Role Taking) ซึ่งความสามารถในการสวมบทบาทมีความสำคัญต่อการพัฒนาจริยธรรมมาก ประสบการณ์จากการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นมากจะทำให้บุคคลมีความคิดที่กว้างขวางลึกซึ้งมองเห็นและเข้าใจบทบาทของตนเองและของผู้อื่นที่อยู่ร่วมกับคนในสังคม และความเข้าใจนี้จะเอื้ออำนวยให้บุคคลมีพัฒนาการทางจิตในระดับสูงได้ การที่บุคคลขาดประสบการณ์ทางสังคมและขาดโอกาสที่จะได้เรียนรู้หรือสวมบทบาทอื่น ๆ น้อยจะนำไปสู่การปฏิเสธทางจิตต่อบทบาทที่ไม่คุ้นเคย คือการไม่ยอมรับ ไม่เข้าใจ ไม่ไว้วางใจ ซึ่งลักษณะดังกล่าวเป็นการปิดกั้นข่าวสาร และข้อมูลที่จำเป็นต่อการพัฒนาทางจิตวิทยาและด้านสังคม ซึ่งย่อมรวมเอาพัฒนาการทางจริยธรรมทางการมุ่งอนาคต และทางการบรรลุเอกลักษณ์แห่งอิโก้ของบุคคลเข้าไว้ด้วย ดังนั้น ถ้าต้องการที่จะให้บุคคลมีพัฒนาการทางจิตจะต้องส่งเสริมให้บุคคลมีประสบการณ์ทางสังคมกว้างขวาง และเหมาะสมกับอายุของบุคคลจึงจะทำให้บุคคลมีพัฒนาการทางจิตในระดับสูงได้

กระบวนการสร้างจิตอาสา

จิตอาสา หมายถึง จิตแห่งการให้ความดีงามทั้งปวงแก่เพื่อนมนุษย์โดยเต็มใจ สมครใจ อิ่มใจ ซาบซึ้งใจ ปิติสุข ที่พร้อมจะเสียสละร่างกาย และสติปัญญาเพื่อสาธารณประโยชน์ในการทำกิจกรรม หรือสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน และมีความสุขที่ได้ช่วยเหลือผู้อื่น เป็นจิตที่ไม่นิ่งดูตาย เมื่อพบเห็นปัญหาหรือความทุกข์ยากที่เกิดขึ้นกับผู้คน เป็นจิตที่มีความสุขเมื่อได้ทำความดี และเห็นน้ำตาเปลี่ยนเป็นรอยยิ้มเป็นจิตที่เปี่ยมบุญ คือความสงบเย็น และพลังแห่งความดี อีกทั้งยังช่วยลด “อัตตา” หรือความเป็นตัวตนของตนเองลงได้บ้าง (สุภาพร ทศพระรินทร์, 2556) จิตอาสาเป็นการทำจิตของเราให้เบิกบาน อย่าให้จิตของเราขุ่นข้นทำงานร่วมกันระหว่างกาย (ภายนอก) และจิต (ภายใน) การทำงานอาสา คือการ

ทำงานที่ไม่มุ่งหวังผลประโยชน์จะทำให้เราทำงานอย่างเบิกบานสนุกสนาน จิตเหมือนน้ำใสที่หล่อเลี้ยงชีวิต จึงเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดประโยชน์มากมายทั้งต่อบุคคล สังคมและประเทศชาติ หากทำงานหวังผลตอบแทนแล้วไม่ได้รับจิตจะขุ่นข้นด้วยอารมณ์ท้อแท้เหมือนน้ำใสขุ่นข้นด้วยตะกอน จิตใจจะอดทนเวลานั้นจะยื้มไม่ออก (ปิยนาด สรวิสูตร, 2552) สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน มีคุณธรรมนำความรู้เท่าทันโลก ครอบครัวย่อมน่า ชุมชนเข้มแข็ง สันติสุข เศรษฐกิจมีคุณธรรม เสถียรภาพ และเป็นธรรม จิตอาสาเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในส่วน ตัวของบุคคลที่จะทำให้มีจิตสาธารณะ ทุกคำนี้ถึงสาธารณะซึ่งอยู่เหนือความเป็นส่วนตัว มากกว่าการคิดถึง ความเป็นธุรกิจ การทำถูกทำชอบ ได้ชื่อว่าทาความดีเพราะเห็นคุณค่าของความดี จิตอาสาทำให้ทุกคนในสังคมสามารถอยู่ร่วมกันได้ เป็นสังคมที่มีการให้และแบ่งปัน ซึ่งกัน และกัน คำนี้ถึงประโยชน์ของส่วนรวมเป็นที่ตั้ง ซึ่งต้องขับเคลื่อนทั้งระบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เด็กวัยเรียน เพราะจิตอาสาและจิตสาธารณะเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างหนึ่งที่จะต้องปลูกฝังอย่างต่อเนื่อง ดังสุภาษิตที่ว่า “ไม้อ่อนดัดง่าย ไม้แก่ดัดยาก” การสร้างจิตอาสา เป็นความรับผิดชอบในตนเอง แม้ว่าจะได้รับการอบรมสั่งสอนถ้าใจตนเองไม่ยอมรับ จิตอาสาก็ไม่เกิด ฉะนั้นคำว่า "ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน" จึงมีความสำคัญส่วนหนึ่งในการสร้างจิตอาสา ถ้าตนเองไม่เห็นความสำคัญแล้ว คงไม่มีใครบังคับได้ นอกจากใจของตนเองแล้ว แนวทางที่สำคัญในการจิตอาสายังมีอีกหลายประการ ถ้าปฏิบัติได้ก็จะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ดังนี้

1) สร้างวินัยในตนเอง ตระหนักถึงการมีส่วนร่วมในระบบประชาธิปไตย รู้ถึงขอบเขตของสิทธิ เสรีภาพ หน้าที่ ความรับผิดชอบ ต่อตนเองและสังคม

2) ให้ความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อม ตระหนักเสมอว่าตนเอง คือส่วนหนึ่งของสังคมต้องมีความรับผิดชอบในการรักษาสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นเรื่องของส่วนรวม ทั้งต่อประเทศชาติ และโลกใบนี้

3) ตระหนักถึงปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้นกับสังคม ให้ถือว่าเป็นปัญหาของตนเอง เช่นกันอย่าง หลีกเลียงไม่ได้ต้องช่วยกันแก้ไข

4) ยึดหลักธรรมในการดำเนินชีวิต เพราะหลักธรรมหรือคำสั่งสอนในทุกศาสนาที่นับถือ สอนให้คนทำ ความดีทั้งสิ้น ถ้าปฏิบัติได้จะทำให้ตนเองมีความสุข

นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมด้วย ทำให้เราสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

กระบวนการในการสร้างเสริมจิตอาสาให้กับคนในชุมชน มีแนวทางที่หลากหลายเพื่อให้คนในชุมชนเกิดความรู้และความเข้าใจที่สามารถนำออกมาใช้ได้ ในลักษณะการมีจิตอาสาต่อตนเอง และต่อผู้อื่นในชุมชนซึ่งในการเสริมสร้างให้กับผู้เรียนรู้ก็มีหลากหลายวิธีการที่จะช่วยให้คนในชุมชนได้รับรู้และเรียนรู้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมของคลองธรรม เพื่อไปสู่การมีพฤติกรรมในการช่วยเหลือและเป็นประโยชน์ต่อคนในชุมชนต่อไป

กระบวนการสร้างจิตอาสาของพระสงฆ์

บทบาทของพระสงฆ์ในสังคมไทยจะเห็นได้ชัดเจนมากเพราะสังคมไทยมีความใกล้ชิดกับพระพุทธศาสนาตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย โดยจะมีความเกี่ยวข้องกับพระสงฆ์อยู่เสมอไม่ว่าจะเป็นงานมงคล เช่น งานวันเกิด งานแต่งงาน งานขึ้นบ้านใหม่ ฯลฯ หรือแม้กระทั่งงานอวมงคล เช่น งานศพ งานทำบุญอุทิศ เป็นต้นบางแห่งพระอาจเป็นหมอกกลางบ้านเป็นเจ้าของตำราหมอยาพื้นบ้านตามภูมิปัญญาชาวบ้าน บทบาทก็มีความชัดเจนมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามที่จะกล่าวต่อไปนี้เป็นเพียงข้อเสนอ ไม่ใช่คำตอบสำเร็จรูป แต่เป็นเพียงแนวคิดของบุคคลหนึ่งที่มีความสนใจในงานของพระสงฆ์ เกี่ยวกับบทบาทพระสงฆ์และพยายามที่ผลักดันบทบาทพระสงฆ์ให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและให้สังคมมองเห็นประโยชน์นั้นเด่นชัดมากยิ่งขึ้น

ความเข้าใจที่ว่าพระสงฆ์ในพระพุทธศาสนาคือผู้ที่ประพฤติปฏิบัติตามพระธรรมวินัย บำเพ็ญพรตปฏิบัติภาวนาอยู่แต่ในอารามนั้น แต่ในความเป็นจริงพระสงฆ์มีชีวิตที่เกี่ยวข้องกับคฤหัสถ์อยู่เสมอ เพราะปัจจัยในการดำรงชีพของพระสงฆ์นั้นขึ้นอยู่กับชาวบ้าน ด้วยชีวิตที่ยังต้องเกี่ยวข้องกับผู้อื่นที่เป็นชาวบ้านหรือคฤหัสถ์นี้เอง จึงเป็นความจริงที่ต้องยอมรับว่า พระสงฆ์ไม่ได้หนีไปจากสังคมแต่ประการใด บทบาทหน้าที่ที่สำคัญของพระสงฆ์คือ การตอบแทนแก่ชาวบ้าน ซึ่งการตอบแทนแก่ชาวบ้านนั้น พระสงฆ์จะตอบแทนอย่างไร แค่นั้น จึงจะเห็นสมควรเหมาะสม พอดีและพองาม ประเด็นที่ควรพิจารณาเพื่อกระตุ้นเตือนจิตได้สำนึกในการทำงานพัฒนาของพระสงฆ์ ที่เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ดังเช่นการมีส่วน

ร่วมมีการร่วมประชุมในชุมชน ในเทศกาลและประเพณีต่างๆเช่น ประเพณีสงกรานต์ งานขึ้นปีใหม่ ตักบาตรทำบุญ การเทิดพระเกียรติ เป็นต้น (Patumsawad, T., 2016)

พระสงฆ์ คือผู้ซึ่งสละแล้วซึ่งภาวะความเป็นปัจเจกภาวะ แต่มีชีวิตเพื่อสังเคราะห์ภาวะ เพื่อชุมชนมีจิตวิญญาณเพื่อชุมชน ต้องมีความรู้สึกที่เป็นชุมชน (Community) เพราะชีวิตต้องมีความเกี่ยวข้อง มีการติดต่อสื่อสาร (Communication) กันตลอดเวลาถึงในสมัยโบราณด้วยแล้ว วัดหรือพระสงฆ์จึงกลายเป็นศูนย์กลางของชุมชน บุคคลผู้จะมาเป็นบวชนั้นต้องเป็นผู้มีสภาพที่สูง (สถานะ) ทางสังคม และเมื่อลาสิกขา (สึก)ออกไปต้องไปเป็นนักปกครอง นักบริหาร หรือเป็นผู้นำทางศาสนาพิธี แต่ปัจจุบันนี้กับกลายเป็นผู้ด้อยโอกาสทางสังคม เศรษฐกิจ หลังจากเมืองไทยเราได้้นำแนวคิดพัฒนามาจากคำว่า (Development) ซึ่งเป็นของชาวตะวันตกมาใช้เป็นฐานในการพัฒนา มีความยุ่งยาก ซับซ้อน (Complexity) ในด้านของเงื่อนไขเหตุปัจจัยหากไม่มีการศึกษาเรียนรู้ความเข้าใจในเหตุปัจจัย เงื่อนไขให้รู้เท่าทันแล้ว คงยากที่จะแก้ปัญหาของชุมชน ของสังคม ที่ว่าในสังคมเรามีปัญหาโดยได้กล่าวให้มีคำพูดที่สัมผัส เพื่อให้จำง่ายแต่ไม่ได้หมายถึงเรียงความสำคัญ ก่อนหลัง เช่น ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมเป็นพิษปัญหาด้านเศรษฐกิจ ปัญหาด้านสังคม ล่มสลาย ปัญหาด้านการศึกษาสับสนวุ่นวาย ปัญหาด้านการพัฒนาที่เลือนลอย หรือปัญหาด้านค่านิยมแบบรอยคอบริโภค

บทบาทของพระสงฆ์ในงานด้านสุขภาพจิต ไม่ว่าจะเป็นการป้องกัน ส่งเสริมสุขภาพจิตหรือการบำบัดรักษาผู้มีปัญหาสุขภาพจิต มีอิทธิพลอย่างมากทั้งในด้านบวกและด้านลบ ทั้งเป็นที่ยอมรับของคนในสังคมและอาจไม่เป็นที่ยอมรับของคนในอีกสังคมหนึ่งก็ได้ อาจจำแนกบทบาทพระสงฆ์ในสังคมที่เกี่ยวกับสุขภาพจิตได้ดังนี้

พระสงฆ์ในฐานะผู้บำบัดรักษา ในปัจจุบันพระสงฆ์ก็มีบทบาทสำคัญต่อการรักษา เยียวยาปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพจิตอย่างมาก เช่นสำนักเขาน้ำพุ ได้มีชาวต่งเกรียวกราวเมื่อหลายปีก่อนเมื่อพระสงฆ์ได้รับผู้ป่วยโรคเอดส์ที่ไร้ญาติขาดมิตร เพราะสังคมรังเกียจหรือเพราะความไม่เข้าใจของสังคม เนื่องจากผู้ป่วยโรคนี้สังคมไม่ยอมรับ เป็นที่รังเกียจของคนในสังคมแม้แต่พ่อแม่เองก็ยากจะทำใจยอมรับได้ จึงทำให้นายกพาผู้ป่วยไปฝากไว้ในที่นั่น เพื่อลดค่าใช้จ่ายและภาระการดูแลผู้ป่วย และ

ถ้ากระบอก รับประทานบิณฑบาตผู้ตียาเสพติด เป็นอีกสำนักหนึ่งที่ทำหน้าที่เพื่อบำบัดผู้มีปัญหาเพราะยาเสพติด ซึ่งมีชื่อเสียงมากและมีผู้เข้ารับการบำบัดรักษาจำนวนมาก แม้จะเป็นการบำบัดโรคทางกายมิใช่โรคทางใจอย่างที่พระองค์ประสงค์แต่ก็พอจะสงเคราะห์เข้ากันได้ ถ้าหากร่างกายดีก็ส่งผลต่อทางด้านจิตใจด้วย

พระสงฆ์จึงมีบทบาทในการทำให้ประชาชนได้สบายใจ เป็นการทำการบำบัดโดยอาศัยความเชื่อไม่ต้องใช้งบประมาณของทางราชการก็ได้ พระสงฆ์จึงมีบทบาทต่อสังคมไทยเป็นอย่างมากทั้งในทางที่ถูกต้องตามหลักการและนอกหลักการของศาสนา จะเห็นได้ว่าสังคมไทยสมัยก่อนยึดติดอยู่กับวัดกับพระสงฆ์จึงไม่ค่อยมีปัญหาเรื่องสุขภาพจิตกัน แต่ทุกวันนี้คนเริ่มห่างวัด หาท่างออกให้กับตัวเองไม่ได้ สถิติผู้ป่วยโรคจิตโรคประสาทเพิ่มขึ้นทุกปี อย่างไรก็ตามพระสงฆ์ก็มีพระธรรมวินัยเป็นขอบเขตในการประพฤติปฏิบัติหน้าที่ทางสังคมเช่นกัน การป้องกันสุขภาพจิตตามหลักพระพุทธศาสนา

พระสงฆ์ในฐานะช่วยเหลือเยียวยาผู้คนที่มีความทุกข์ทางด้านจิตใจอย่างเป็นกระบวนการ มุ่งให้ผู้มีปัญหาได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นกับตน และมองเห็นแนวทางในการแก้ปัญหาได้ด้วยตัวเอง โดยมีนักจิตวิทยาการศึกษา มีหน้าที่เป็นผู้เอื้อให้ผู้มีปัญหาได้เข้าใจปัญหาอย่างชัดเจนและนักจิตวิทยาการศึกษาจะไม่เข้าไป แนะนำ หรือบงการ ผู้มาปรึกษาแต่จะช่วยให้ผู้มาปรึกษาสามารถจัดการปัญหาได้ด้วยตัวเอง สามารถวางแผนทางการดำเนินชีวิตตนเองได้อย่างเหมาะสม สามารถเผชิญสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตได้อย่างมั่นคง และสามารถจัดการปัญหาของตนได้อย่างสอดคล้องและเหมาะสมกับความเป็นจริง และยังช่วยให้ค้นพบศักยภาพของตนได้อย่างเต็มที่ เกิดการเปลี่ยนแปลงตนเองในทางที่ดี และดำรงตนให้เป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น

หากมองลึกลงไปถึงการพัฒนาในด้านจิตใจ พระสงฆ์ได้พัฒนาจิตใจของคนในชุมชนจากคนที่ตียาเสพติดให้เลิก จากที่เคยติดเหล้า จากที่เคยติดการพนันให้เลิกจากการพนัน จากที่เคยลุ่มหลงในไสยศาสตร์ที่เคยมกมายให้รู้ใช้สติปัญญา จากความเห็นผิด (มิจฉาทิฐิ) ให้มีความเห็นที่ถูกต้อง (สัมมาทิฐิ) พระสงฆ์พัฒนาจิตใจของคนในชุมชนให้ขยันเก็บออม ประหยัดใช้จ่ายอย่างรู้คุณค่า ไม่ฟุ่มเฟือยหรูหรา หลงตามค่านิยมที่ผิดๆ (ค่านิยมที่ไม่แนำนิยม) สอนให้คนที่อยู่สังคมแต่สอนให้รู้จัก

เลือกคบคน โดยให้เลือกคบกับบัณฑิต ให้หลีกเลี่ยงจากคนพาลและสอนให้วางตนให้เหมาะสมกับภาวะแห่งตน รู้จักฐานะของตน

กระบวนการสร้างจิตอาสาของพระสงฆ์ตามแนวพุทธจิตวิทยาใช้หลักตามหลักทศพิธราชธรรม

ทศพิธราชธรรม แปลว่า “ธรรมสำหรับพระเจ้าแผ่นดินหรือธรรมะที่พระเจ้าแผ่นดินหรือพระมหากษัตริย์พึงประพฤติปฏิบัติ 10 อย่าง หมายความว่า ผู้เป็นพระเจ้าแผ่นดิน หรือราชมหากษัตริย์ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการปกครองไพร่ฟ้าประชาชนนั้น พึงดำเนินการปกครองด้วยธรรมะ 10 อย่างนี้ นี่เป็นความหมายของทศพิธราชธรรมที่ถือปฏิบัติมาแต่โบราณกาล ซึ่งทางพระพุทธศาสนา ได้สอนว่า หากพระเจ้าแผ่นดินทรงตั้งมั่นอยู่ในธรรม 10 อย่างนี้แล้ว ก็จะทำให้ไพร่ฟ้าประชาชนให้เกิดความร่มเย็นเป็นสุข นับว่าเป็นธรรมสำคัญในการปกครอง เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม ตามอุดมการณ์แห่งการปกครอง ตามคติทางพุทธศาสนา ถือว่าการปฏิบัติทศพิธราชธรรม ก็คือ การบำเพ็ญบารมีของพระโพธิสัตว์ ต่างกันแต่ว่าการบำเพ็ญบารมีของพระมหากษัตริย์หรือผู้ปกครองนั้นมุ่งผล คือ ความสุขของประชาชนในการปกครอง ส่วนการบำเพ็ญบารมีพระโพธิสัตว์นั้นมุ่งผล คือ ความเป็นพระพุทธะ หรือ ความหลุดพ้นจึงกล่าวได้ว่า ทศพิธราชธรรม คือ บารมีธรรมของผู้ปกครองแผ่นดิน เช่นเดียวกับบารมีธรรมของพระโพธิสัตว์ผู้มุ่งพระโพธิญาณหรือความหลุดพ้น ฉะนั้น ตามคติแห่งพุทธศาสนาจึงถือว่าทศพิธราชธรรมนั้นเป็นคุณธรรมจำเป็นสำหรับผู้ปกครองแผ่นดิน เพราะความผาสุก ของแผ่นดินจะมีมากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับบารมีพระมหากษัตริย์ และขึ้นอยู่กับธรรมะของผู้ปกครองทั้งปวงด้วย (คุณ โทชันท์, 2537)

การบริหารจัดการบ้านเมืองและสังคมที่ดีมีมาแต่อดีตภายใต้ระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมของไทยได้กำหนดให้เป็นภาระหน้าที่ของพระมหากษัตริย์ที่ทรงปกครอง โดยสังคมได้กำหนดหลักทศพิธราชธรรมหรือธรรม 10 ประการของพระราชาในการบริหารราชการแผ่นดิน ดังหลักทศพิธราชธรรม (“ธรรมาภิบาล” Good Governance) 10 ประการ ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเปล่งคำว่า “ธรรมาภิบาล” มาหลายสิบปี ในวัน

แรกทีเ่ด็จขึ้นครองราชย์ “เราจะครองแผ่นดินโดยธรรมเพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม” จึงสังเคราะห์เข้าในหลักทศพิธราชธรรมมาภิบาล อันเป็นธรรมาภิบาลสำหรับพระมหากษัตริยาธิราชเจ้า ผู้ปกครองประชาชน ซึ่งเรียกว่า ราชธรรมาภิบาล ดังนั้นคำว่า “ธรรม” หรือ “หลักธรรม” ในการครองแผ่นดิน ถือเป็นส่วนหนึ่งคือ “หลักทศพิธราชธรรม 10 ประการ” คือ ธรรมาภิบาลที่สมบูรณ์ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงนำมาใช้ในการดำเนินพระราชกรณียกิจ นับแต่นั้นมาอย่างสม่ำเสมอ คือธรรมอันเป็นข้อปฏิบัติของพระราชา ซึ่งจะเห็นได้ว่าพ่อขุนรามคำแหงมหาราชนั้น ทรงปกครองบ้านเมืองด้วยราชธรรมาภิบาล 10 ประการ ดังนี้ (สุเมธ ตันติเวชกุล, 2548)

1. **ทานิ ทาน (การให้ทาน)** คือ การสละทรัพย์สิ่งของ บำรุงเลี้ยงช่วยเหลือประชาราษฎร์ และบำเพ็ญสาธารณประโยชน์

2. **สีล สีล (การรักษาศีล การมีศีล)** คือ การสำรวมกายและวจีทวาร ประกอบแต่การสุจริต รักษาจิตตาคุณให้เป็นอย่างและเป็นทีเ่เคารพนับถือของประชาราษฎร์

3. **ปริจาคิ ปริจาคะ (การบริจาคและเสียสละประโยชน์ส่วนตน)** คือ การเสียสละความสุขสำราญตลอดจนชีวิตของตน เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน และความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง

4. **อาชชวิ อาชชวะ (ความซื่อตรง)** คือซื่อตรงทรงสัตย์ ไร้มารยาปฏิบัติภารกิจโดยสุจริต มีความจริงใจ ไม่หลอกลวงประชาชน

5. **มททวิ มททวะ (ความสุภาพ อ่อนโยน)** คือการมีอัธยาศัย ไม่เย่อหยิ่ง ไม่หยาบคาย ไม่กระด้าง ไม่ถือองคค์ มีความสง่าเกิดแต่ท่วงที กิริยาสุภาพ นุ่มนวลละมุนละไม

6. **ตปิ ตบะ (ความทรงเดช)** คือ ความแผดเผากิเลสตัณหา มิให้มาครอบงำจิตระงับยับยั้งข่มใจได้

7. **อกโกธิ อักโกธะ (การระงับความโกรธ)** คือการไม่กริ้วโกรธ ลุ่อำนาจความโกรธ จนเป็นเหตุให้วินิจฉัยความ และการกระทำต่างๆ ผิดพลาด เสียธรรมาภิบาล มีเมตตาประจำใจไว้ระงับความเคืองชุ่น วินิจฉัยความ และการกระทำการด้วยจิตอันราบเรียบเป็นตัวของตัวเอง

8. อวิหีสญจ อวิหิงสา (ความไม่เบียดเบียน) การไม่บีบคั้น กดขี่ เช่น การเก็บภาษีขูดรีด หรือ เกณฑ์แรงงานเกินขนาด ไม่หลงระเหิรอำนาจ ขาดความกรุณา ลงโทษแก่ประชาราษฎร์ผู้ใดเพราะอาศัยความอาฆาตเกลียดชัง

9. ขนฺติยจ (ความอดทน) คือ การอดทนต่องานที่ตรากตรำ ถึงลำบากกาย ทำเหนื่อยเพียงใดก็ไม่ย่อถอย ถึงจะถูกย่ำถูกเหยียดด้วยคำเสียดสี ถากถางอย่างใดก็ไม่หมดกำลังใจ ไม่ย่อท้อ ละทิ้งกรณีที่น่าพิศุขโดยธรรม

10. อวิโรธนะ (การหนักแน่นในธรรมและความถูกต้อง) คือการวางองค์เป็นหลัก หนักแน่น ในธรรมคงที่ ไม่เอนเอียงหวั่นไหวเพราะถ้อยคำที่ตีร้าย ลากสักการะ หรืออนิฏฐารมณ์ใดๆ สถิตมั่นในธรรม ทั้งส่วนยุติธรรมหรือความเที่ยงธรรม นิติธรรม คือระเบียบแบบแผนหลักการปกครอง ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม ไม่ประพฤติให้คลาดเคลื่อนวิบัติไป

หลักธรรมสำหรับการปกครองที่พระพุทธศาสนาได้แสดงไว้นั้นมีลักษณะเป็นกลางๆ สามารถนำมาปรับใช้ได้กับการปกครองทุกรูปแบบ ในทางทฤษฎีนั้นดูเหมือนว่าคำสอนหรือหลักธรรมที่ทรงแสดงไว้ แต่ละหมวดหรือแต่ละเรื่องเหล่านี้ ต่างกันหรือแยกจากกัน แต่ในทางปฏิบัติหลักธรรมต่างๆ ล้วนมีความสัมพันธ์เกี่ยวโยงกันเสมอ ดังเช่น “เรื่อง ทศพิธราชธรรมหมายความว่าผู้ปกครอง ควรปฏิบัติตนตามหลักทศพิธราชธรรม อันอาจสรุปเข้าในคำเดียว คือ โดยธรรม เพื่อธรรม ได้แก่ โดยความเป็นธรรม เพื่อความเป็นธรรม ฉะนั้น ธรรมทางการปกครองแม้จะมีเป็นอันมาก แม้ที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงไว้ก็ดี ที่ศาสตร์การปกครองต่างๆ แสดงไว้ก็ดี ก็รวมเข้าในคำเดียว” ว่าโดยธรรม เพื่อธรรม ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่อกุล และความสุขอันเป็นความเจริญงอกงามไพบูลย์ต่างๆ (ขุ.ชา. (ไทย) 28/240/86)

หลักทศพิธราชธรรมนั้น เป็นหลักธรรมสำหรับการปกครองที่พระพุทธศาสนา ได้แสดงไว้นั้น มีลักษณะเป็นกลางๆ สามารถนำมาปรับใช้ได้กับการปกครองทุกรูปแบบ ในทางทฤษฎีนั้นดูเหมือนว่า คำสอนหรือหลักธรรมที่ทรงแสดงไว้แต่ละหมวด หรือแต่ละเรื่องเหล่านี้ ต่างกันหรือแยกจากกัน แต่ในทางปฏิบัติหลักธรรมต่างๆ ล้วนมีความสัมพันธ์เกี่ยวโยงกันเสมอ ตลอดทั้งยังเป็นหลักจริยธรรมสำหรับการปฏิบัติ แต่ละบุคคลเป็นระดับๆ ตามแต่อุปนิสัย และหน้าที่ของแต่ละบุคคล เพื่อจะนำไปใช้ในการปฏิบัติ ให้การดำเนินชีวิตหรือการปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จ

ลุล่วงไปด้วยดี และยังเป็นสิ่งที่คอยควบคุม หรือเป็นสิ่งที่คอยตักเตือนให้ทำหน้าที่เป็นไปด้วยดีนั้น ก็คือ คุณธรรมจริยธรรมนั่นเอง พอสรุปได้ว่าหลักทศพิธราชธรรมนั้นมีปรากฏในมหาหังสชาดก เป็นส่วนหนึ่งของบทสนทนาธรรมที่พระยาหังสสนทนาธรรมกับพระเจ้ากาสิ หลักทศพิธราชธรรมนั้น หมายถึง ธรรมของพระราชา กิจวัตรที่พระเจ้าแผ่นดินควรประพฤติ คุณธรรมของผู้ปกครองบ้านเมือง เป็นธรรมของนักปกครองมี 10 ประการ คือ ทาน หมายถึง การให้สิ่งของแก่ผู้อื่น ศีล หมายถึง ความประพฤติดีงาม เสมอต้นเสมอปลาย ปริจาคะ หมายถึง ความเสียสละ อาชวะ หมายถึง ความซื่อตรง มัททวะ หมายถึง ความอ่อนโยน ตบะ หมายถึง ความทรงเดช อดกลั้นต่อกิเลสทั้งปวง อักโกธะ หมายถึง ความไม่กริ้วโกรธ อวิหิงสา หมายถึง ความไม่ข่มเหงเบียดเบียน ชันติ หมายถึง ความอดทนเข้มแข็ง ไม่ห่อถ้อยต่ออุปสรรคทั้งปวง อวิโรธนะ หมายถึง ความไม่คลาด ทศพิธราชธรรมนั้น มีลักษณะเป็นกลางๆ สามารถนำมาปรับใช้ได้กับการปกครองทุกรูปแบบ ในทางทฤษฎีนั้นดูเหมือนว่าคำสอนหรือ หลักธรรมที่ทรงแสดงไว้แต่ละหมวด หรือ แต่ละเรื่องเหล่านี้ต่างกันหรือแยกจากกัน แต่ในทางปฏิบัติหลักธรรมต่างๆ ล้วนมีความสัมพันธ์เกี่ยวโยงกันเสมอ ทศพิธราชธรรม ทั้ง 10 ประการ จะเป็นตัวคอยควบคุม หรือ เป็นสิ่งที่คอยตักเตือนให้ทำหน้าที่เป็นไปด้วยดี ต่อมาหลักทศพิธราชธรรมได้กลายมาเป็นแบบแผนประเพณีของพระมหากษัตริย์ที่นับถือพระพุทธศาสนา และเป็นหลักธรรมสำคัญของผู้นำระดับต่างๆ ของประเทศ

ผลการสังเคราะห์กระบวนการทำงานเพื่อพัฒนาสังคมของพระจิตอาสาตามแนวพุทธจิตวิทยา

1. กำหนดเป้าหมายของการเป็นพระจิตอาสา

พระสงฆ์ผู้ให้ข้อมูลมองเห็นว่าเป้าหมายของการเป็นจิตอาสา นั้น คือ การช่วยเหลือให้ผู้เดือดร้อน เกิดทุกข์ทางกาย ทางใจ ได้คลายทุกข์ หรือ จัดการกับสิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวบุคคลนั้น ๆ ให้เขา สามารถจัดการกับปัญหาของตนเองได้โดยใช้สติคิดและไตร่ตรองให้รอบครอบ โดยใช้ปัญญาประกอบด้วยเพื่อหาวิธีที่จะช่วยคลายปม คลายปัญหาชีวิตที่สุมประดังเข้ามาในชีวิต ด้วยหลักธรรมคำสอนขององค์สมเด็จพระ

พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งทรงประทานไว้ในบรรพพุทธศาสนา คือหนทางแห่ง มรรค 8 เป็นทางปฏิบัติเพื่อดับทุกข์ โดยทุกข์ที่ว่่านั้นเป็นทั้งทุกข์ที่ตนเองสร้างขึ้น เช่น ความอยากได้ใคร่ดี และ ทุกข์ทางสังคม เช่น การเบียดเบียนกันอยากได้สิ่งของของผู้อื่น มาเป็นของของตน เป็นต้น ดังนั้น การที่พระสงฆ์จิตอาสา มีจิตเมตตาช่วยจัดการกับ ปัญหาที่เกิดขึ้นกับหมู่ชน คือ การให้กำลังใจ การปลอบขวัญ แนะนำแนวทางแห่งความ ดับทุกข์นั้น ๆ พระสงฆ์มีความเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อ แก่ชนทั้งหลาย โดยหลักพรหม วิหาร 4 คือการเมตตา พุดด้วยเมตตา ทำด้วยความเมตตา กรุณา มุทิตา และ อุเบกขา ในส่วนที่ต้องเที่ยงตรงสำหรับปัญหาบางเรื่องที่มีมนุษย์ก่อขึ้น และยังมีใน ส่วนของสังฆวัตถุ 4 คือ ทาน ปิยวาจา หลักธรรมเหล่านี้ คือ หนทางแห่งมรรคล้วน แต่เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต ซึ่งพวกเขาเหล่านั้นกำลังต้องการการช่วยเหลือ เยียวยา ทั้งภายนอกและภายใน แต่เมื่อมีจิตอาสาเข้าไปช่วยเหลือ พุดคุย ให้กำลังใจ กับผู้ที่กำลังมีปัญหา หรือมีทุกข์ พวกเขา กำลังเกิดการเปลี่ยนแปลง ผันผวนกับชีวิตที่ เกิดขึ้นภายในจิตใจตลอดเวลา จากแนวการปฏิบัติของพระสงฆ์ที่เป็นจิตอาสาด้วย แล้ว เมื่อบุคคลเหล่านั้นได้ใกล้ชิด ได้เข้ารับการเมตตา ความกรุณา จากการอบรม บ่มเพาะจิตใจ ทำให้เข้าใจในเจตนาของการช่วยเหลือ เกื้อกูล โดยไม่หวัง ผลตอบแทน ยิ่งทำให้บุคคลเหล่านั้นเห็นที่พึ่งพักพิงใจ จิตใจเบิกบาน เกิดความสุขใจ ตลอดในการที่ได้เข้ารับการอบรม ได้ปฏิบัติตน สนทนา และได้ทำกิจกรรมอื่น ๆ ร่วมกับพระสงฆ์จิตอาสาทำารู้ถึงความคิดความเข้าใจ (พระจิตอาสา A1, สัมภาษณ์, 23 พฤศจิกายน 2561)

2. คุณลักษณะของพระสงฆ์จิตอาสา

พลังใจของมนุษย์เริ่มต้นจากแรงบันดาลใจที่ยิ่งใหญ่ และความใฝ่ฝันอัน สูงส่ง จึงทำให้อยากลงมือทำ เพื่อให้ภาพที่มีอยู่ในใจนั้นเป็นจริงขึ้นมา แม้สิ่งนั้นจะ ยากลำบากเพียงใด แต่ด้วยความเพียรพยายามครั้งแล้วครั้งเล่า แม้บางครั้งอาจ ล้มเหลวบ้าง แต่ในที่สุดก็สามารถประสบความสำเร็จได้ ทำให้โลกมีสิ่งมหัศจรรย์ เกิดขึ้นมากมาย ส่วนความปรารถนาให้โลกเกิดสันติภาพนั้น นับเป็นแรงบันดาลใจ และความใฝ่ฝันที่ยิ่งใหญ่ ที่ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจกัน ต้องทำกันไปเป็นทีม ต้องใช้เวลาและพลังใจที่ประกอบด้วยมหากรุณา พวกเราทุกคนคือส่วนหนึ่งในการ สร้างสันติภาพโลก โดยเริ่มต้นด้วยการทำตัวเราให้เป็นผู้มีกาย วาจา ใจ สะอาด

บริสุทธิ์ มีศีลมีธรรม และหมั่นทำใจให้หยุดนิ่งเป็นประจำสม่ำเสมอ สักวันหนึ่งโลกในอุดมคติย่อมจะบังเกิดขึ้นอย่างแน่นอน “อาตมาขอพูดแบบตรง ๆ ว่า มี 2 ส่วน คือ 1) การเสียสละ และคิดถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง การเสียสละนี้ คือ การเสียสละกำลังกาย บางครั้งกำลังเวลา กำลังทรัพย์ไปด้วยกัน ส่วนที่ 2 คือ ขันติ อุตทน เพราะการทำงานนี้ถ้าไม่อดทน จะไม่สามารถที่จะไปทำงานเพื่อคนอื่นได้ เช่น เราไปต่างจังหวัด ไปทำการอบรม เวลาเดินทางมันก็มีความเหน็ดเหนื่อยบ้างก็เป็นธรรมดา หรือการทำงานเพื่อสังคมสังเคราะห์ หรือเพื่อสังคมต้องมีเรื่องอื่น ๆ เข้ามา ถ้าเราไม่อดทนขมใจ และมองประโยชน์ส่วนรวม หรือการเสียสละเป็นที่ตั้ง ก็ยากที่ทำงานตรงจุดนี้ได้ ขันติ คือความ อดทนอดกลั้นต่อความเหนื่อยล้า ต่อสิ่งที่ไม่ดี ไม่งามมากระทบใจเรา มันก็เป็นธรรมดาในการทำงานสังคมสังเคราะห์ หรือทำงานเพื่อสังคม ถ้าเราไม่อดทนขมใจมองประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้งเราก็ไม่สามารถจะทำงานตรงนี้ได้” (พระจิตอาสา A2, สัมภาษณ์, 17 พฤศจิกายน 2561)

3. เน้นกระบวนการทำงานเพื่อชุมชน

ด้วยหน้าที่ของความเป็น “พระ” พระสงฆ์ซึ่งเป็นสาวกขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นอกจากจะเป็นผู้นำเอาหลักธรรมคำสั่งสอนทางพระพุทธศาสนาไปเผยแผ่แล้ว พระสงฆ์ยังให้ข้อมูลมองเห็นว่าเป้าหมายของการเป็นจิตอาสาของพระสงฆ์ นั้น คือ การได้ช่วยเหลือเกื้อกูลแก่คนในสังคมเท่าที่สามารถจะช่วยเหลือได้ เช่น การให้คำปรึกษา การแนะนำให้กับผู้ที่มาปรึกษาสามารถคลี่คลายทุกข์ หรือจัดการกับปัญหาโดยใช้สติปัญญา นำมาสู่วิถีคิด มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม โดยใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต ส่งผลให้คนในสังคมมีกระบวนการการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นภายในใจตลอดเวลา และนำไปสู่กระบวนการเปลี่ยนภายนอก ดังคำที่พระสงฆ์ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้กล่าวว่า การอบรมที่ใช้ใน “กลุ่มเพื่อชีวิตดีงามนี้” เราไม่ได้จำกัดเฉพาะญาติโยมที่มาในวัดเท่านั้น แต่กลุ่มเพื่อชีวิตดีงาม นั้นสามารถไปได้ทุกสถานที่ ที่มีการนิมนต์เพื่อไปมอบความรู้ให้กับคนในชุมชนที่อาศัยอยู่เป็นสังคมใดสังคมหนึ่ง ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ โดยใช้กระบวนการกลุ่มเป็นหลักเสมอ (พระจิตอาสา A3, สัมภาษณ์, 18 พฤศจิกายน 2561)

4. มุ่งถ่ายทอดความรู้เพื่อผู้อื่น

“พัฒนาตนเอง ด้วยการช่วยคนอื่นพัฒนา” เป็นเป้าหมายของการเป็นจิตอาสาทำงานเพื่อสังคม และตรงกับการทำงานเป็นพระวิทยากรกลุ่มเพื่อชีวิตดีงาม การทำงานของกลุ่มจะไม่เน้นในเรื่องไตรสิกขา คือศีล สมาธิ ปัญญา แต่จะทำตามกระบวนการของพระพุทธศาสนา คือ 1) จิตอาสาเพื่อการเสียสละ เพราะการทำงานเผยแผ่เชิงรุกในด้านนี้ จะต้องไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม อย่างน้อยการทำงานด้านเผยแผ่พระพุทธศาสนานั้น พระสงฆ์ใช้คำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่เป็นบรมครูทรง เป็นผู้ริเริ่มในเรื่องการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ทรงมีพระมหากรุณาต่อพระพุทธศาสนาทำให้เราได้ประโยชน์มาจนทุกวันนี้ เราจึงได้ประโยชน์จากพระพุทธศาสนา การทำงานเป็นจิตอาสาด้านนี้ต้องมีทักษะ มีกระบวนการ มีความรู้ เพื่อสำหรับใช้อบรมสั่งสอนคนอื่นได้ ดังที่พระพุทธเจ้า พระองค์ทรงส่งพระอริยสาวก 60 รูป ออกเผยแผ่พระพุทธศาสนาจนเฟื่องฟูมาถึงทุกวันนี้ แต่ปัจจุบันพระพุทธศาสนามีภัยคุกคามรอบด้าน โดนรุกล้ำมากมายหลายด้าน จึงต้องมีพระสงฆ์ที่ทำหน้าที่นี้ จิตใจเป็นเรื่องสำคัญ นอกจากต้องมีใจที่หนักแน่น ดังนั้น พระสงฆ์จึงต้องทำงานด้านเผยแผ่พระพุทธศาสนาเชิงรุก นอกเนื่องจากงานในวัดที่ทำเป็นประจำแล้ว ยังต้องมีการเปิดทำกิจกรรมกลุ่ม ทั้งในวัดและนอกวัด พระสงฆ์ที่เป็นพระวิทยากร ก็ยังต้องมีการพัฒนาเพื่อให้มีความรู้ความสามารถ ที่ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบันถือว่าเป็นประโยชน์ต่อตนเอง ด้วยการช่วยคนอื่นพัฒนาให้ได้รับความรู้ ได้ประโยชน์และความสุขแก่คนในสังคม ฉะนั้น การทำงานในด้านนี้ต้องเสียสละเพื่อส่วนรวม (พระจิตอาสา A4, สัมภาษณ์, 23 พฤศจิกายน 61)

5. สะท้อนคิดผลการปฏิบัติงานจิตอาสา

สะท้อนคิดผลการปฏิบัติงานจิตอาสา เราใช้กระบวนการบูรณาการใช้การประชุมเหมือนละลายพฤติกรรมด้วยการหล่อหลอมคนในองค์กรนั้นไปด้วย ว่าคนที่ผ่านงานกลุ่มตรงนี้เวลาไปสู่องค์กร เป็นบุคคลที่บุคลากรที่องค์กรข้างนอกในปัจจุบันนี้ต้องการ เพราะเป็นคนอเนกประสงค์ทำได้ทุกอย่าง เป็นผู้นำแต่ก็สามารถทำงานกับผู้ร่วมงานได้ สิ่งนี้ไม่มีนะในสังคมข้างนอก แต่เราสามารถคุยกันได้ เป็น

ผู้นำก็สามารถแบกเก้าอี้ได้ ช่วยเหลือกันได้ ฝึกให้ทำได้ทุกอย่าง เป็นผู้นำก็เป็นผู้นำที่ไม่ถือตัว ก็ไม่ใช่แต่เป็นผู้นำที่ได้ใจลูกน้องที่เราไม่มีเส้นกันระหว่างผู้บังคับบัญชา หรือคำสั่งหรือกฎระเบียบหรือบุคคลต่างๆ เรากลับอยู่กันแบบพี่แบบน้อง อันนี้คือถ้าเป็นองค์กรข้างนอกเป็นระเบียบของราชการชัดเจน สำหรับกลุ่มเพื่อชีวิตดีงาม คนที่ผ่านมา ผ่านกระบวนการกลุ่มนี้แล้วก็เปรียบเสมือนน้ำมันหล่อลื่นเครื่องยนต์ ไม่มีน้ำมันหล่อลื่นงานก็จะไม่ไหลลื่น อารมณ์กระทบกระทั่งกันมีมากมาย เท่ากับทุกคนได้ทำงานร่วมกันได้ ทำทุกอย่างได้หมด ทำให้เขาเห็นได้หมด ผู้ตามก็สามารถทำได้ทุกอย่าง เป็นผู้นำก็เป็นที่รัก สามารถเป็นคนที่สามารถสร้างความสามัคคีให้ในงานได้ ไปอยู่ที่อื่นก็เป็นที่ยอมรับของสังคมอื่นๆ ทุกคนได้ นอกจากนั้นยังทำให้เกิดการพัฒนาตัวเอง เช่น พวกอารมณ์ร้อนก็จะทำให้เราเย็นลง ลักษณะการทำงานอันนี้ คือสังคมภายในคนข้างนอกก็จะยอมรับเพราะว่าตอนนี้ กลุ่มเพื่อชีวิตดีงามนี้ทำงานกันแบบกัลยาณมิตรเมื่อเข้าไปอยู่ร่วมกันก็จะสร้างกันในองค์กรนั้นได้ ที่เกิดขึ้นกับตัวเราเช่นสามารถที่จะทำโครงการให้กับลูกน้องได้ (พระจิตอาสา A5, สัมภาษณ์, 17 พฤศจิกายน 2561)

บทสรุป

กระบวนการสร้างจิตอาสาของพระสงฆ์ตามแนวพุทธจิตวิทยา คือ พระสงฆ์ผู้มีจิตใจเป็นผู้ให้อาจจะเป็นการให้สิ่งของให้เงินให้ความช่วยเหลือด้วยกำลังร่างกายแรงสมองซึ่งเป็นการเสียสละสิ่งที่ตนเองมีแม้กระทั่งเวลาเพื่อเอื้อเพื่อแผ้วถางให้แก่ส่วนรวม งานจิตอาสาเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการพัฒนาระดับจิตใจให้พุทธศาสนิกชนมีความเข้าใจเอื้อเพื่อ หันมาทำกิจกรรมเพื่อสังคมมากขึ้น เพราะงานจิตอาสาเป็นสิ่งที่ให้พุทธศาสนิกชนหันมาทำความเข้าใจในตนเองและสังคมเพิ่มมากขึ้น จะเห็นได้จากในปัจจุบันปัญหาสังคมเริ่มทวีความรุนแรงมากขึ้นทั้งทางครอบครัว ชุมชนและสังคม หากไม่รีบแก้ไขให้ทันท่วงที สังคมก็จะตกอยู่ภายใต้ความสับสนวุ่นวาย ซึ่งไม่ใช่เรื่องดีนัก แต่การสร้างจิตสาธารณะให้เกิดขึ้น สังคมแห่งการแบ่งปันเอื้ออาทรก็ยิ่งมากขึ้นเท่านั้น นอกจากการช่วยพุทธศาสนิกชนเหล่านี้ได้

ปลดปล่อยพลังที่มีในตนเองแล้ว ยังเป็นการสร้างคุณลักษณะให้มีผลดีต่อสังคมอีกด้วย

รายการอ้างอิง / References

- คุณ โทชน์ธ. (2537). *พุทธศาสนากับชีวิตประจำวัน*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร. (2543). *วาทกรรมการพัฒนา: อำนาจ ความรู้ ความจริง เอกสิทธิ์ และความเป็นอื่น*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: วิชาษา.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2543). *ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม*. การวิจัยและการพัฒนาบุคคล. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยนาด สรวิสูตร. (2552). *แรงจูงใจของผู้นำเยาวชนที่มีจิตอาสาในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม: กรณีศึกษาศาสนาเยาวชนกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พระพยอม กลฺยาโณ. (2540). *บทบาทของพระสงฆ์ต่อสังคม*. ข่าวสด, 19 กรกฎาคม.
- พระราชวรมนี (ประยุทธ์ ปยุตโต). (2527). *สถาบันและสังคมไทย*. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิโกลดคิมทอง.
- วิจิตร เกิดวิสิษฐ์. (2533). *หนังสือเรียนพระพุทธศาสนา*. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุภาพร ทศพระรินทร์. (2556). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตอาสาของผู้สูงอายุในชมรมผู้สูงอายุจังหวัดนนทบุรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุธาทิพย์ แก้วเกลี้ยง. (2549). *การพัฒนาจิตอาสาในแนวพระพุทธศาสนา*. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุเมธ ตันติเวชกุล. (2548). *คำประกอบการบรรยายเรื่องการเสริมสร้างสมรรถนะบุคลากรสายสนับสนุนและช่วยวิชาการด้วยการเรียนรู้ตามรอยพระยุคลบาท เสริมสร้างเมืองไทยใสสะอาด*. 3 สิงหาคม 2548.

สำนักวิชาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. (มปป.). *เอกสารประกอบการสอนรายวิชา GEN1044 จิตวิทยาเพื่อการพัฒนาสังคม*. เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

Bandura, Albert. (1977). *Social Learning Theory*. New Jersey: prentice.
Patumsawad, T. (2016). The participation of citizens in building strong communities Case Study Community Don Muang Khong. *Rajapark Journal*, 10(20).

Curriculum Vitae (Presenter)

Mrs. Charoonsri Klumklai is a Ph.D. candidate from Faculty of Humanities, Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Phra Nakhon Si Ayutthaya, Thailand. She is interested in conducting research and writing academic papers that related to Buddhist Psychology and how to apply Buddhist principles in Social Development.

Contact: E-mail: charoonsri8763@gmail.com, Tel. +66 99 252 9951

Curriculum Vitae

Dr.Lampong Klomkul is a researcher and director for research, information and academic services division, ASEAN Studies Centre, Mahachulalongkornrajavidyalaya University. She Graduated in Doctor of Philosophy (Ph.D.) in Educational Research Methodology, Faculty of Education, Chulalongkorn University, Thailand. She received award from National Research Council of Thailand: The best dissertation of year 2013 in Good Level (Education Field), received Graduate Scholar Award from The Nineteenth International Conference on Learning, The Institute of Education University of London, London, UK, August 14-16, 2012. She also received Golden Jubilee Scholarship to study in Canada for two years in Bachelor degree from 1997-1999. She is interested in conducting classroom action research, and to conduct research on teacher's development. In addition, she is interested in conducting research on applied Buddhist Studies into education and culture in ASEAN Community.

Contact: E-mail: research.mcu@gmail.com, Tel. +66 92 251 1212

Wat Nong Pah Pong: The Model of Organization Administration According to the Buddhist Way

Thanarat Sa-ard-iam, Ph.D.
Phrakhrū Pariyatwisutthikhun Assoc. Prof. Dr.
Romesarat Sittinan, (M.I.B)
Department of Buddhist Studies,
Mahachulalongkornrajavidyalaya University,
Surin Campus, Thailand

Abstract

The purposes of this article are to present the background and development of Wat Nong Pah Pong, and to present the organization administration in the way of Wat Nong Pah Pong, which is the model of organization administration in the Buddhist way. Wat Nong Pah Pong, Ubon Ratchathani, belongs to the Mahanikaya Sect of Thai Sangha and under the guidance of Phra Bodhiyanthera (Ajahn Chah) has a unique management system, and successful in spreading Buddhism both in the country and abroad as well, by the systematic management system, and meticulous management. The finding is summed up as follows. In Planning, the ultimate goal or mission is set to attain the *Nibbana*. The administrative goal is set to preserve original traditional Buddhism and emphasize the practice of the threefold training (*Ti-sikkha*). There is also the creation of a tool to facilitate the management or to maintain the principle of discipline. There is a principle of pilgrimage to help subdue the Passion of the practitioners including the 14 monastics custom (*Vatta*) principles for the well-being of the meditator. There are two separate rules for monks and rules for nuns, as well as the daily religious observances (*Kiccavatta*) that focus on activities conducive to the practice. In organization management, the division is done in the form of a commission and has a clear assignment. Staffing is divided and performed according to the framework set by the group. Directing has been assigned to 10 monks and there are representatives of *Phra Maha Thera* in the country divided by the regions, and abroad to perform the function of judgment and command. In Co-originating, there is a secretariat function. Reporting offers both individual and organizational reporting in the form of a commission, and finally, the budget is the

management of the central monastic consistory. Obviously, all ways are conducive to the attainment of the ultimate goal is *Nibbana*.

Keywords: Wat Nong Pah Pong, Organization Administration, Buddhist Way

Introduction

According to, the Most Ven. Phra Mahabodhivongsajan had translated the word 'Administration' in Pali as "*Parihara, Pariharana, Pasana, Vicarana, Pahana*." (Phra Mahabodhivongsajan, 2016) Therefore, the word '*Parihara*' in Pali and Thai word means bringing all the organs of the organization to operate effectively. Modern management thinkers define "management means managing or more people to work in an organization harmoniously and efficiently" (Phra Srigampeerayan, 2016). This word means the nature of governing, whether it is the implementation of society or a group Bring the group to develop together "*Pahrihara*" may refer to the definition of division of labor or distribution of work or participation in society in the governing group. In the Tipitaka the word "*Pahrihara*" with social groups such as "*Aham Bhikkhusangham Paharissami*", we will rule monks", or with administration such as "*Kammantam Pariharati tireti, Vicareti*" etc. (Phra Mahabodhivongsajan, 2016). The word organization refers to the English language Organization and Pali, which means *Angga, Sambara*, and *Kala* respectively, which means "people, groups, or institutions that are composed of large divisions that are related or dependent. (Phra Mahabodhivongsajan, 2016) Therefore, although Buddhism originated in an agricultural society in India the principles of the Buddhist teachings as still depicted in all dimensions of society, and the teachings of the Buddha are still modern in every age. As for the Buddha, He is a successful executive and laying out the best practice model, which today's executives have adopted as a general management principle (Phra Srigampeerayan, 2016), and "Buddhism has principles of management in every dimension by focusing on human development to have both physical and mental growth to have integrity and ethics then human beings manage." (Phra Srigampeerayan, 2016) The Buddhist teachings help support the administration or enhance the power of administration (Empowerment) is one way that every organization is

trying to develop. By looking at the psychology that causes interest such as encouraging intrinsic motivation, resulting in self-confidence that is capable enough (self-efficacy) to accomplish that task” (Phra Srigampeerayan, 2016) Although Buddhism has appeared in India since before and spread out from India to various countries around the world in Asoka Period as depicted in the *Samandapasadika*, the Commentary of the *Vinaya Pitaka* (the Samantapasadika, Vel. I, 2560 B.E. But the word “Buddhism” in English language just started in 1830 only. Before that, Westerners knew very little about Buddhism.” (Phra Anilman Dhammasakiyo, 2005).

From the Buddhist literature evidence, it appears that the Great Ashoka sent nine Buddhist missionaries to various civilizations and one of those nine lines in the 6th line of the Ven. Mahadhammarakkhit to throw the country which is the Greek region in Central Asia, Iran, and Turkmenistan. In Thailand, from the literature evidence, it appears that there is a Buddhist missionary that was exported in the period of King Asoka, as appeared in the 8th line is the group of Ven. Sona and Ven. Uttara that travel to the land called Suvarnabhumi is Southeast Asia. (the Samantapasadika, Vel. I, 2560 B.E. and in the Part of Thailand, a Thai people have adopted the principles of Buddhism and used the Buddhist teachings in way of life, in which monks are continuously propagating the Dhamma to the present day and nowadays there are foreigners those who believe in the practice of Thai monks, and dedicated himself to being a Buddhist monk, as we call Thai people “Phra Farang” or “the foreigner monk” as well. From the various dates as mentioned, the first foreigner monk in Buddhism was Gordon Douglas. He was a British and had ordained at Columbo city in Sri Lanka in 1899 C.E., his Buddhist name called Ashoka Bhikkhu. (Phra Anilman Dhammasakiyo, 2005). But in Thailand, the first foreigner monk came to this land was Lokananath (Salvatoer Cioffi). He was Italian. He came to Thailand in the midyear of 1993. (Phra Anilman Dhammasakiyo, 2005). But the first foreigner who ordained in Thailand was Dr. William August Purfust, a British. He ordained as a Novice in earlier and called his Buddhist name ‘Samanara Dhammananda’ and finally, he had ordained to become a Buddhist monk at Wat Pahknam Bhasicharoen, Bangkok by Ven. Phra Bhavanakosala or Luang Pur Sod was a preceptor. (Phra Anilman Dhammasakiyo, 2005) and after this, there are so many foreigners came and ordained in Thailand continuously. But the way of Buddhist monks in Buddhism became more prominent and widely

known when Ven. Bhikkhu Sumedho (Robert Jackman), a citizen of Seattle, Washington, in 1934. In 1966 he became a novice or Samanera at Wat Sri Saket in Nong Khai, northeast Thailand. He ordained as a Bhikkhu (Buddhist Monk) in May the following year. (Wikipedia, 2017) In 1963, he was ordained in Nong Khai Province, by Most Ven. Phra Rajpreejayanmune was a preceptor and went to pay respect to Ven. Phra Bhodiyana Thera (Ajahn Chah) the abbot of Wat Nong Pah Pong in Ubon Ratchathani Province. Ven. Phra Bodhiyanthera (Ajahn Chah) became his spiritual faith after adheres to the teachings of Ven. Phra Bhodiyana Thera (Ajahn Chah). Thus, he has lived and practiced the Dhamma with him for ten years. After that traveling to search for peace in India in 1972, and then come back to help Ven. Phra Bodhiyanthera (Ajahn Chah) to set up an international forest temple in Ubon Ratchathani province in northeast Thailand founded for training his non-Thai students in 1975 and Ven. Sumedho was the first Abbot of this monastery. On this connection, Ven. Ajahn Sumedho is a foreigner who is ordained in Thailand and has greatly benefited for Buddhism. Until 1999, he received the Royal title of priesthood from the king of Thailand called Ven. Phra Sumedhajan in and received the Royal title in Raj's level called the Most Ven. Phra Rajsumedacarn in 2004 B.E. respectively (Wikipedia, 2017).

From the success result from having a foreign monk coming to ordain and study the Dhamma practice in Thailand. It is very important to the propagation of Buddhism, especially Ven. Phra Bodhiyanthera (Ajahn Chah), which is the agency of many foreign monks, who founded Ven. Phra Bodhiyanthera (Ajahn Chah) 1921-1992) On March 8, 1954. Wat Nong Pah Pong is a temple that focuses on the practice of the Vipassana meditation in Thailand and the practice of religious practices by following the Ajahn Mun Bhuridatto, the chief justice calls Vipassana Sangha of Thailand. Although Ven. Phra Bhodiyana Thera (Ajahn Chah), the former abbot and founder of the temple, has died since 1992, Ven. Phra Bhodiyana Thera (Ajahn Chah), has developed and is the center of the minds of both local and international Buddhists, and continuously expanding the temple branches both at domestic and abroad around the world. There are Buddhist monasteries, both Thai and foreign monks, to spread Buddhism to foreign countries. The main motivation for foreigners to enter Buddhism is to see the suffering of life and to be free from suffering. Because, western life is full of material things and religion, philosophy that can't answer life causing. Some people

extremely tried to find ways that would be free from suffering or a way to give peace to their lives. Thus, the teaching of Buddhism is the way to free ourselves from suffering or to give happiness and peace to life. These people, therefore, choose to ordained in Thailand. From this issue, there are forest temples that maintain strict discipline. There is a teacher teaching meditation as well. There is an environment that is conducive to meditation practice. (Phra Anilman Dhammasakiyo, 2005) Therefore, for promoting the model or the lifestyle of the Buddhist monks which belongs to the Theravada Buddhism in the obligation of insight development (*Vipassanadhura*), especially the Wat Nong Pah Pong's model to clearly in both, practice and academic work, and to be a model temple in the dimension of temple management or the organization management in accordance with the Buddhism guidelines in the globalization era which has a partner that is clear and still has a sustained prosperity. On this point, it to be a suitable Buddhist place to accommodate people who extremely interested in the Dhamma practice by following the lifestyle of forest monastery monk. The author tried to explore this issued by studied from the various documents which related to this topic and do the summarized with the description meant for to be the presentation and to do the objective for present in two points, are (1) the background and development of Wat Nong Pah Pong and (2) the model of origination administration of Wat Nong Pah Pong. The details are as follower:

The Background and Development of Wat Nong Pah Pong

Wat Nong Pah Pong is a Buddhist forest monastery located at Baan Pongsawang, Moo 10, Nonpueng Sub-district, Varinchamrab District, Ubonrachathani Province. This monastery was built on March 8, 2494 B.E., (1951 C.E) and received the Royal permission on April 5, 2517 B.E. (1974 C.E.). It was established by Ven Ajahn Chan Subhando, (Phra Bhodiyana Thera), and it belongs to Mahanikaya Sect of Thai Sangha. For the meaning of the term “Wat Nong Pah Pong,” it is called by Ven. Ajahn Chan (Phra Bhodiyana Thera), consequently the Buddhists called “Wat Nong Pah Pong” in general.

The Evolution of Wat Nong Pah Pong is divided into 4 parts as follows

At the beginning of Wat Nong Pah Pong, it was started to establish the monastery on March 8, 2494 B.E. (1951 C.E) by Ven. Phra Bodhiyanthera (Ajahn Chah). Ven. Phra Bodhiyanthera (Ajahn Chah) was traveled to around Thailand and reached this area where was the place has established this monastery in the present, and he was recognized that this place was a suitable area for built the monastery for to be the center of the Dhamma practitioners. On this connection, at this beginning period, Ven. Phra Bodhiyanthera (Ajahn Chah), leaded his disciples to practiced the Dhamma in seriously, and did not paid attention to build the monastery, until when there were a lot of people interested in becoming pupils, the all disciples, the monks, and layperson, have requested the permission to settle a temple to be in accordance with the regulations of the Thai Sangha. Ven. Phra Bodhiyanthera (Ajahn Chah) was the first abbot in 2513 B.E. (1970 C.E.) and he has received the Royal Chapter in the title named of “Phra Bhodiyana Thera” on December 5, 2516 B.E. (1973 B.C.).

The stabile period of Wat Nong Pah Pong: Wat Nong Pah Pong started settle from the small monastery, which has only a few barracks, the suitable buildings for monastic life, which sufficient for the monks, novices, the Buddhist nun, a lay devotee, who come to practice the Dhamma and stayed overnight.

The strong lodging, started to construct, such as multipurpose-hall, food hall, bell tower, temple wall, was more constructions depended on the power of great faithful toward the Lifestyle of Wat Nong Pah Pong, and practicing the Dhamma and Vinaya (Buddhist Teachings and Monastic Discipline), simple and in harmony with nature Focusing on education, conducting, purifying in morality, concentration, and wisdom, and following to practice as well as to bring the thirteen austere practices (*Dhutanga*), and fourteen monastic daily routine to set up its own internal rules, which are a combination of practices to promote compliance to the Dhamma practice to perform well.

The expanding associate monastery period: There are two associate monasteries of Wat Nong Pah Pong are; an internal associate monastery branch and external associate monastery branch. All associate

monasteries are benefitting current and future generations of both Thai and international practitioners.

But for the expanding associate monastery of Wat Nong Pah Pong, it was not started by the inside monks from this monastery, but it was started from the great faithful layperson. Thus, on this connection, there are two kinds of the expanding associate monastery branch of Wat Nong Pah Pong, namely: -

(1) The internal expanding associated monastery branch: It was started in 2501 B.E. (1958 C.E) by the great confident Buddhism community, from Ban Noi, Dhad Sub-district, Varinchamrab District, Ubonrachathani Province, whose used to come and practiced the Dhamma at Wat Nong Pah Pong. From this connection, Phra Bodhiyanthera (Ajahn Chah) had sent Ven. Tieng to be the first abbot of the Wat Aranyavasi. This monastery as the first internal associate monastery branch.

On this point, there are two kinds of the internal associate monastery are: -

Firstly, the internal associate monastery, which settled by Ven. Ajahn Chah Subaddho had traveled to various places for austere practice (Dhutanga) and found the suite place for the Dhamma practice. He had full confidence in that place until it can become the Sangha residence.

Second, the monastery which the Buddhists have a great faithful and invited the monks to stay in rains-residence, and settled the monastery. All of the externally associated monasteries have to follow the observance of precepts of Wat Nong Pah Pong in seriously. On this point, Ven. Phra Bodhiyanthera (Ajahn Chah) had closely controlled. For the data of the internal associated monastery of Wat Nong Pah Pong from this website has mentioned that at the present (2016 B.E), there are 241 main internal associated monasteries, 35 reserves internal associated monastery and 15 placed which still survey. (ubu.ac.th, 2011)

(2) The External expanding associated monastery branch: In 2520 (B.E.), Ven. Sumedho, the abbot of International forest Monastery at that time. In 1977, Ven. Phra Bodhiyanthera (Ajahn Chah) and Ajahn Sumedho were invited to visit Britain by the English Sangha Trust, a charity with the aim of establishing a locally-resident Buddhist Sangha. Seeing the serious interest there, Ven. Phra Bodhiyanthera (Ajahn Chah)

left Ajahn Sumedho (with two of his other Western disciples who were then visiting Europe) in London at the Hampstead Vihara. He returned to Britain in 1979, at which time the monks were leaving London to begin Chithurst Buddhist Monastery in Sussex. He then went on to America and Canada to visit and teach. From the website, in the present (2560 B.E), the externally associated monastery in the international branch. There are as follow; three monasteries in Australia, three monasteries in Canada, one monastery in France, one monasteries in Italy, one monastery in Germany, one monastery in Malaysia, one monastery in New Zealand, one monastery in Switzerland, five monasteries in the United of Kingdom, two monasteries in the United of America and one monastery in Thailand. (ubu.ac.th, 2011)

Wat Nong Pah Pong in the Present: Although, although Ven. Ajahn Chan (Phra Bhodiyān Thera) had died long ago. But the lifestyle of the Buddhist monks in Wat Nong Pah Phong still strictly adheres to the principles of the Dhamma. The inside of Wat Nong Pah Pong dividing into five Parts namely: the museum, the pond, the Pagoda zone, the Sangha zone, and the Buddhist nun zone, which is still peaceful, harmonious with nature, such as Phra Bhodiyān's museum, Dhamma heritage Center, the giving hall, an outside hall, hospital, The Phra Bhodiyān Thera's Pagoda, the Dhamma hall, refectory, the *Upasatha* hall, a bell tower, an abbot's lodging, a monk's lodgings, a Buddhist nun's lodgings, etc. These buildings are simple, strong, economical (Banchong Sodadee, 2012). This temple is comfortable to practice the Dhamma for liberation, and for the temple staff to increase.

The Organizational Management Model of Wat Nong Pah Pong

According to the implications of work "All kinds of work were established for success and success is not the thing that exists but it must be created because of the factors that exist ... Therefore, the factors that have the potential power in every both in systems, regulations, strategies, technology." (Akkara Suphaset, 2015) On this administrative issue, Wat Nong Pah Pong, a Theravada Buddhist temple in the Thai Sangha, is a temple built by international monks to study and practice the Dhamma in seriously. Therefore, the management of Wat Nong Pah Phong organization has a different temple management style like other

operational schools that operate together, and it has unique characteristics that should be a model for other schools. As Banchong Sodadee stated that the expansion of the Luang Por Chah, the Bureau has systematic plans, screening, selection and establishing regulatory frameworks for supervision. You are especially careful in choosing or creating a branch office. By considering the conditions of readiness possibility of branches. There is a process for monitoring and overseeing in the form of a committee. This is a stable network interlinked transformed into a strong, disciples depend on each other. Even though Ven. Phra Bodhiyanthera (Ajahn Chah) has passed away, the expansion of Wat Nong Pah Pong branch is continuing to expand steadily. In addition, it is found that the Wat Nong Pah Pong branch has advanced beyond foreign growth since the period of Ven. Phra Bodhiyanthera (Ajahn Chah) was still managed and is likely to continue to expand. (Banchong Sodadee, 2555) Therefore, from the success of this temple administration in the form of the committee of Wat Nong Pah Pong, when applying with the modern management theory. The concept of Glic and Erwick, both of whom have suggested this in the book "Paper on the Science of Administration" (Bovisual, 2013) (Article on the Science of Management). In this article describes the management process, which abbreviated to English as "POSDCoRB" (Phra Srigampeerayan, 2016) into the main framework for analysis which we can analyze the form of measurement management, and which is a unique characteristic of Wat Nong Pah Phong in order to look concrete in an organization as follows;

1. Planning: What actions to take the direction or policy in which direction depends on the important planning. Which determines the sequence of activities that must be done to achieve the desired goals Good planning makes half of success. This plan is for the members or personnel who are in the same organization to know or have the direction of working or working together in the same direction. Therefore, in this issue, Wat Nong Pah Phong, led by Ven. Phra Bodhiyanthera (Ajahn Chah), he has a clear plan for managing Wat Nong Pah Pong which can be divided into 2 issues which are (1) having clear goals (2) Practices that are conducive to achieving goals as follows Have a clear goal the implications of this goal can be divided into two levels, which are (1) the ultimate goal of the organization, which means the vision of the organization that has the direction to drive in which direction the highest goal is the highest goal or mission. As well, the principle of Buddhism

is the attainment of the Arahant or reaching the *Nibbana*. Therefore, the administration of Wat Nong Pah Pong, which is an organization that is a temple in Buddhism, and belongs to the Maha Nikaya Sect of the Theravada Buddhism in Thailand. Thus, the enlightenment has clearly set a goal according to the request for Buddhist ordination, namely "*Nibbana Sacchikaranatthaya*" which means to inform the *Nibbana*. On this connection, a person who comes to ordain and practice the Dhamma in Wat Nong Pah Phong. Everyone has the same ultimate goal which is overcoming the defilements (*Kilesa*) and need to escape from the cycle of the cycle of rebirth (*Vatta*) which the *Nibbana* and management goals as for the goals at the management level or Mission, or the primary goal of the religious administration of Wat Nong Pah Phong is that the main goal or primary mission is to manage the temple. This missions of the temple appears on the document that has been compiled are "(1) in order to maintain the principles of traditional Buddhism (2) to be a model for future generations to follow (3) to build Buddhism personnel With morality, concentration, wisdom (4) to create a society that is complementary to one's own development and (5) to maintain the role model for the people." (The Group, 1992) Practices that are conducive to achieving goals In order to achieve the objectives of the plan, Ven.Phra Bodhiyanthera (Ajahn Chah) used a Buddhist practice as the central axis that facilitates the administration. This is to rely on Manual management to achieve as planned and facilitates the practice of the monks, novices, laymen and laywomen who practice Dharma practices in Nong Pah Pong Temple. Which consists of (1) The Principle of The Dhamma and Vinaya (the Discourses and Disciple). The Enlightenment is very strong and firm in the discipline. He, therefore, attaches great importance to the doctrine and discipline established by the Lord Buddha. In which, according to this principle of discipline, the Lord Buddha said that he would be a Master in his place after he had Passed away. Like a Buddhist saying "The law and discipline that I have already demonstrated to you, After I am gone, they will be a teacher for you all. (Thai Tipitaka, Vol. X, 2539).

Therefore, in accordance with Buddhist wishes, Ven. Phra Bodhiyanthera (Ajahn Chah) brought monks and novices In Wat Nong Pah Phong, adhering to the dharma discipline as the principle of maintaining one's morality As ... has said that ... at Wat Nong Pah Phong, there is a discipline training in the evening after doing the ordination throughout the rainy season. The main texts used by Ven. Phra

Bodhiyanthera (Ajahn Chah) is the *Bupahsikkhawanna* Book. This book composed by Phra Amaraphirakkit, Wat Boromniwes, 1860, during the reign of King Rama V, which is a very detailed book in the learning (*Sikkha*), and outside the miracle the various practices are described in a strangely short-term way, which is a book that Ven. Phra Bodhiyanthera (Ajahn Chah) has used to study about discipline since he was a new ordained monk until becoming a teacher. He also equated the *Bupahsikkhawanna* Book. as the norm of the discipline of Wat Nong Pah Phong. Throughout the years, Ven. Phra Bodhiyanthera (Ajahn Chah) was a reader and explained further by himself. Later assigned other monks to do some duties instead He told that the training of this monk I also took this shrine as evidence, by having read the *Bupahsikkhawanna* Book, during the study of the discipline for many years. In this forest, all I read for listen. When preaching the pulpit, at least at 11 o'clock or 6 o'clock in the morning, sometimes at one or two o'clock. Interested and then practice listening and then go and look into consideration. If we listen to this indifference, I think I do not understand the separation. Thus, out of listening, we must go to see and to diagnose to understand. (Disciples Group, 1994 Ven. Phra Bodhiyanthera (Ajahn Chah), therefore, emphasizes and gives importance to the Dhamma discipline very much, which can be observed from his own words that teach the Buddha. If we do not maintain discipline equal to not respect the Buddha, because he was a disciplinarian. Therefore, if discipline is not maintained disrespect equal to not respecting the Buddha. If we respect the Buddha, we must respect the discipline by strictly discipline. If you do not do this, then do not know why to become a monk. If not treated, throwing is a thief stepping on religion only ... agree to die before violating the discipline. Not regret life as much as regret discipline. (Disciples Group, 1994 “Some schools teach that do not need to be too fussy about the various centipedes to have a single mindfulness is enough. Once the monk asked Ven. Phra Bodhiyanthera (Ajahn Chah) that how do you see this view? Ven. Phra Bodhiyanthera (Ajahn Chah) replied that ... true but not cheap correct but not true. (Disciples Group, 1994) Thus, since Ven. Phra Bhodhiyan Thera (Luang Por Chah) began to manage Wat Nong Pah Phong. He considered the prosperity and decay of the public Sangha properties all the time, until he became aware of the Buddhist expression. The *Vinaya* (discipline) was known as the age of Buddhism, so when discipline is firmly established, the Buddhism can be established. (The Samantapasadika, Vol. I, 2013. It is that as long as

the clergy are generous to the discipline. Unity will not break. Thus, the Dhamma practice is firmly smooth. (Disciples Group, 1994)

The Principle of thirteen Austere Practice (*Duthanga*): The Austere Practice (*Duthanga*) is not a regulation according to the *Vinaya* (discipline) but Ven. Phra Bodhiyanthera (Ajahn Chah) has specified some rules in the Bureau. Which all monks and novices must strictly observe in which you have explained the importance of the austere practice (*Duthanga*) that all the austere practices (*Duthanga*) are all tools that help us to destroy our desires. It is a method that makes our practices simple. The Buddha did not prescribe that it is necessary. But for monks who wish to abide by strict. The Buddhist monk will increase strictness in observing the precepts. Sometimes, precepts are not enough. Can't kill lust. This rule of the Buddhist monk is very important. (Disciples Group, 1994) Monks have to do all by themselves although not beautiful, we are proud because we got it from our own skills. Derived from our work like the yellow robe, using a needle to sew it by hand Before the thumb was finished, all the Pain was swollen. There was no thread, but the Party led the spirits to go to the Requiem to take over the cemetery. Most would give the requiem cloth, the shroud that he had left behind in the cemetery. With blood stains, all the stains of the lymph wash it thoroughly. So, when wearing it, it feels like there is a lot of credit. The meaning a startling food that is constantly startled causing diligence and diligence ... they scrape the lust like this ... (Disciples Group, 1994) As for the austere practice (*Duthanga*) with alms rounds, there are words that are easy to understand. During the meditation in Wat Nong Pah Phong is "No alms, No Eat..." If any monk or novice without alms, or whether with waking up late or being lazy, except for the sickness of that day, must fast as according to the tradition of the austere practice (*Duthanga*) considered to be alms round. The monks have to considered alms being a very important matter. Because, it to build a good relationship between the monks and the villagers. Thus, when Ven. Phra Bhodhiyan Thera (Luang Por Chah) invited by devotees for travelling to abroad, where is not a Buddhist city. Ven. Phra Bhodhiyan Thera (Luang Por Chah) also went out regularly to receive alms on his preseasons that "Not to get rice, but to take people. The thing that we have to go to be in any of the monk's cells (*Kuti*) that we have ss a useful routine, to help prevent monks from getting stuck. If anyone leaves and comes back again, he can find a new place to stay. Therefore, our practice is same like this. It is means not holding onto anything. (Disciples Group, 1994)

The fourteen duties (*Vatta*): This is the rules and regulations of the monk's well-being which encourages the practice of the Dhamma proceeded well and successfully, due to the goal of Buddhism, Ven. Phra Bhodhiyan Thera (Luang Por Chah) said that; the importance of the fourteen duties (*Vatta*) states that “the duties (*Vatta*) abide by the rules, namely the Path of the *Nibbana*. If anyone violates the rules, then it's not a monk, not someone who intends to practice. He didn't see anything. Even with me every night, every day I didn't see. I was with the Buddha. I didn't see the Buddha. (Disciples Group, 1994) and Ven. Phra Bhodhiyan Thera (Luang Por Chah) gave importance to the fourteen duties (*Vatta*). This is because he saw that ... observances are powerful. Where in the temple can I do? Whether in our monk's cells (*Kuti*), or other monk's cells (*Kuti*), good. Dirty and unkempt don't need anyone to order. You don't have to put your face on anyone's eyes. Do for our practices, sweep the cloister, sweep the temple. If we do that because we practice this made it possible in our hearts. The unity doesn't require is to let it be the Dhamma, calm, suppress, try to cherish that way, nothing will conflict with us. What a hard work to do together. Soon after, it's easy to help each other and then let's go. It's the best way for harmonious society. (Phra Bhodhiyan Thera, 2535)

The Rules and Regulations: In Wat Nong Pah Pong, there are fifteen items as follows: (1) monks and novices do not ask for items, but people who are not relatives are not devotees and do not contact the householder, (2) monks, do not tell and learn the beast, tell numbers, make holy water, doctor, fortune teller, do and give out various sacred objects, (3) monks, do not allow to travel alone, unless there is a necessity or a suitable teacher to follow as well, (4) when doing anything, consult the monk or the president of the monk first when it is seen that it is a discipline and therefore does not follow one's own power, (5) the monks rejoice in the joy that the monks provide, and to clean and clean the cubicle road to go out and clean, (6) when the ecclesiastical activity occurs at the same time to stop together at the same time, don't make yourself offensive to the group, (7) when the monks beg alms, wash the alms-bowl, sweep the temples, scoop the water, wash the water, arrange the garments. The monks dye the cloth, listen to these sermons. You must not really talk to each other and intend to do that activity, (8) when the monks finished at the same time to clean my house first then prostrated at the same time and to bring the requisite (*Parikhara*) back to the monk's peace, (9) to act as a modest person in speaking, eating,

and being cheerful, and be awake with perseverance, and help nursing novice monks with compassion, (10) do not accept money and gold, and prohibiting others to keep for themselves do not buy, sell, exchange, (11) when the excellent gain (*Eka-labha*) occurs in this group of monks to keep as a public Sangha properties, (12) do not talk in groups in whole day, in general or in a cubicle, except where necessary. Still, don't be accustomed to hilarious and hilarious, and no smoking, eating betel nut, (13) accepting mail delivery documents or other objects outside the room to notify the monk or the monk's coordinator acknowledged every time, when the monk or the president is appropriate. Therefore, able to send and receive, (14) novices who intend to perform in this office Initially, must receive a deposit from the master's preceptor, and move the net right before it can be used, and (15) the novice to come and stay must bring the net to inform the monks or the president of the first night and is scheduled to stay no longer than 3 nights unless there is a necessary reason. These monk rules, when anyone violates the Sangha have full power to manage. Announced on January 1, 1977 and the second Part is there are 21 rules of nuns at Wat Nong Pah Pong as follows: (1) do not get in touch with or talk to a group day and night, (2) when I wash the utensils, sweep the water in unison done with peace and consciousness, (3) to keep clean the cubicle, such as sweeping away from termites and ants, etc., (4) being a solitary little to eat, sleep, speak and be cheerful, hilarious, (5) when the time of fortune occurs To share, consume, use reasonably and fairly, (6) When illness occurs, help each other to treat with real compassion, (7) go in and set up acrobatics) Respect each other by age, (9) keep the precepts always do not be disgusted by the group, (10) no one shall have the power to govern or set any rules by one's own power, (11) when there is any objection, hurry to notify the president of the monks to be resolved, (12) after being in this office wherever he goes, he must say goodbye to the president of the monks every time, (13) when leaving, no ownership is allowed and must be a priesthood, (14) prohibiting the reception of males on his cloister except for the occasional sickness, (15) prohibiting advertisements of unfair or disciplined things for the sake of dislike, which is a cause of corruption to the religion, (16) prohibiting yourself to be a householder, which it will be a mayhem to the clan, (17) have a common opinion do not brawl with anyone, because it is a wrong opinion, (18) do not contact with monks, novices, nuns and householders, both inside and outside the temple, unless there are justifiable grounds, (19) do not travel around

solicitation for various, (20) prohibits men aged 12 years and over overnight here unless there is a really necessary reason and (21) the monks, who wishes to enter into ordination or be in this office must have a guardian to deposit as evidence, and there are reasonable laymen. If anyone violates do not comply with these rules. Monks have full executive power. This rule announced on January 1, 1977). On this connection, the routine of Wat Nong Pah Pong: In addition to the *Vinaya* (Discipline) rules and regulations that are conducive to behavior and created the virtuous habits of the monks in daily routine for monks and novices, a Buddhist nuns and religious observers adhered to the guidelines for each time of the day as follows: 03.00 a.m. At the pavilion, meditation, morning meditation, at 05.00 a.m. cleaning the hall. Alms round at 10:00 a.m., cleaning the building, and listen to the Dhamma talk at the same time. Return to his cubicle, diligently walk, walk, and meditate at 14.00 p.m., do common tasks at the same time such as cleaning the chapel, courtyard, temple, road and renovating repairing various locations at 16.00 p.m., have a water refreshments, bathing, walking meditation at 18.00 p.m. meditating, doing evening rituals, listening to the Dhamma discipline.

2. Organizing: In the area of organization management Ven. Phra Bhodhiyan Thera (Luang Por Chah) have applied the principles of organization management. In the form of a clergy committee by dividing the organizational structure based on the principles of the modern era, namely; the principle of division of work; the division of work in Wat Nong Pah Pong, Ven. Phra Bhodhiyan Thera (Luang Por Chah) has assigned the work and assigned duties to each monk according to his expertise. Knowledge and ability of each monk. The job characteristics of Wat Nong Pah Pong are divided into three types which are (1) the main work consists of the administrative work, the education work, the proPahgation work and utilities in order to be in accordance with the main religion of the Thai Sangha today. (2) Work organized as a department or the chief monk to be in accordance with the division of monks in the Buddhist era, consisting of the chief monk's robe food affair, (3) specific job characteristics, there is an offering to the monk of excellence in specific areas, etc. and principles of assignment. Due to Wat Nong Pah Pong, the first branch of the temple was established in 1960, namely Wat Pah Aranyawasri, Ban Kao Noi District, That Sub-district, Warin Chamrap District. Ubon Ratchathani province. Later, other branches have occurred respectively. In the manner of inviting

villagers but in some cases, Ven. Phra Bhodhiyan Thera (Luang Por Chah) went on a hike and found at the suitable place and decided to settle down there until becoming a monk ... But becoming a temple branch is not easy. Ven. Phra Bhodhiyan Thera (Luang Por Chah) does not receive every item. If you see that everything is enough. So, he will accept as a branch after accepting as a temple branch reverend a main temple is very kind. Relief, both physical and moral. For the external objects, when the branch was still small Ven. Phra Bhodhiyan Thera (Luang Por Chah) closely monitored especially the relocation of branches of monks and novices must pass you first every person, but after having expanded a lot of branches. When the group of monks became larger, Ven. Phra Bhodhiyan Thera (Luang Por Chah) allowed the bureau to consider the request to transfer the pupils' offices, and if the reverend saw it appropriate to write a letter of recommendation instead. When more branches a main temple to have an annual branch office meeting for to discuss various issues and problems that occur during that year. Management in this format, has continued throughout the day. (Disciples Group, 1994) Obviously, today Wat Nong Pah Pong organized an organization by dividing responsibility for managing Wat Nong Pah Pong and Branch Temple in the same direction. The Sangha of Wat Nong Pah Pong have to convened a meeting and resolved to give the ten elder Bhikkhus (*Maha Thera*) to oversee the various activities of Wat Nong Pah Pong and the Branch temple which consisting of 1) the Dhamma presentation on various occasions, 2) consideration of the minister, 3) consideration of monks-novices to go to a Buddhist lent abroad, 4) consider aiding monks and novices in the branch when there is a reasonable cause, 5) taking care-maintaining the Dhamma Bodhi Tree Heritage Foundation and 6) training monks-novices on different occasions. the ten elder Bhikkhus (*Maha Thera*) must receive approval from the Sangha appointed to oversee both six things such as liveliness smoothly.

3. Staffing: Promoting and developing human resource management in an organization to increase the efficiency of organization management in this regard, the Sangha of Wat Nong Pah Pong able to manage personnel or personnel within temples that consist of both the monkhood and the householder. Both in Thais and foreigners are divided into five groups within the temple: (1) a monk's group is a group of important importance because it is the main force in the governing, education and propagation of Wat Nong Pah Pong, (2) the novice 'group

must observe the ten precepts and strictly abide by the rules, (3) a lay devotee's group has the duty to listen to the Dhamma from time to time and give Patronage for the four factors to the novice monks, (4) a female devotee's group is responsible for a lay devotee's group only has a nunnery located in a sePahrade temple and (5) a Buddhist nun's group, Ven. Phra Bhodhiyan Thera (Luang Por Chah) assigns to governing themselves in the form of a committee, with five elder Buddhist nuns as the operator. However, it must be under the supervision and control of the Sangha as well. But the strength of Wat Nong Pah Pong is to have many foreign monks come to ordain and practice the Dhamma and all of them still practice as well. Thus, it was trusted by the Sangha of Wat Nong Pah Pong to passed on the dissemination of Buddhism to various civilized countries as according to the statistics of foreign temple branches, where the foreign monks perform their duties in spreading Buddhism better than monks in Thailand due to having better basic knowledge in modern times and a language advantage. (Phra Anilman Dhammasakiyo, 2005)

4. Directing: The organization must have a fast and accurate diagnosis. Including up-to-date information to be the information for the management's decision and to increase the efficiency and effectiveness of the organization in Wat Nong Pah Pong, the monks now divide their command lines to facilitate the judicial order of the temple. Both domestic and international temple branches, by having a chain of command to order the division into regions as follows; "North Region: Phrakhur Udamweerawat (Kun Tikkhaviro), Wat Udomvaree, Phrakhru Vicarnsubhawata (Pahndit TejaPahnyo), Wat Maejaitai, Southern Region: Phrakhru Bavanachimangala) (Suntorn Tantacitto), Wat Pah Chaimangala, Central Region: Phrakhru Obhaswutthikorn (Sobhon Luang) Sobhon Siriyano Wat Pah Srimagala, Phrakhru Siribavanabhithan (Sompong Thutadhammo), in that foreign country: most Ven. Phra Rajsumedhacarn (Robert Sumedho)."

5. Co-originating: Systematic coordination of the organization or outside the organization for the organization to be able to operate efficiently meet the policies and objectives of the organization. To resolve conflicts both in the organization and outside the organization in that coordination Wat Nong Pah Pong at present, the secretariat division has been set up to coordinate various aspects, both in the Wat Nong Pah

Pong area. Thus, there are two temple branches of this temple, both at domestic and abroad.

6. Reporting: To be a successful organization, it must be an organization that has an efficient system for checking the performance of each department or individual. As well as to provide data that is standard, accurate, and fast to help executives use as information in making decisions. In this regard, the Sangha of Wat Nong Pah Pongh lays out a framework for internal and external coordination. In order to be a mechanism for measuring management in 2 levels this is the personal reporting. Wat Nong Pah Pong has strict rules for monks and nuns for strict observance, which was announced from January 1, 1977 to the present and it has already been counted 40 years. In all rules, there are some issues related to reporting on a personal level, such as the 4th the Sangha rule. When doing anything, consult the Sangha, or the president of the monk first when he saw that it was fair, disciplined and therefore did not act in accordance with one's own power the Sangha. The rule No. 13, receiving and sending letters documents or other objects outside the room must be reported to the monks or the president of the Sangha acknowledged every time once the monk or the president of the monk deems it appropriate, it can be accepted and the rules of the Buddhist nun. The rule No. 11, when there is any objection, hurry to notify the monk president in order to amend Article 12 when he is in this office. Already wherever you go, you have to give permission from the president of the monk in every time. The rule No. 21, who wishes to enter as ordain or stay in this office Must have a guardian to deposit as evidence and has a good attendant If anyone violates do not follow this rule. Monks have full executive power, and reporting in the Sangha organization reporting. As for corporate reporting, the Sangha of Wat Nong Pah Pong has a tradition that is conducive to the Dhamma discipline. If there is any activity occurring within the temple. The monks must rely on the resolution of the Sangha as shown in Article No.11 of the Sangha's Law. When the excellent gain (*Eka-labha*) occurs in these Sangha, to keep as the public Sangha properties. The monk approves him appropriately. Article 15: The novice visitor who comes to stay Must bring the net book to notify the monk or the president of the first night and set to stay no longer than 3 nights. If there is any religion that relies heavily on the Sangha's resolution. On this connection, Wat Nong Pah Phong has a continuous tradition, namely; every day 16-17 June of every Year will be a meeting of the Sangha in Nong Pah Phong.

The temples, both domestically and internationally. At present, there are ten elder Bhikkhu (Maha Thera) which are assigned to supervise the activities of Wat Nong Pah Phong and the temple branches both domestically and internationally, which the operations of Wat Nong Pah Pong and the branch temple, both domestically and internationally, are currently overseen by the ten elder Bhikkhus (*Maha Thera*) decided according to the resolution of the Sangha which will have an agenda to consider various issues. As Acahn Suporn, the abbot of Wat Trisaranagamana, Krabi Province, as mentioned that "for to be a branch ... in the previous when the branches were few, you closely looked after. When the branch increased, he asked the Bureau to consider and write a letter certifying and branch management in the form of a committee with a branch conference held on June 16-17 every year. "The Sangha of Wat Nong Pah Pong tradition is important, resulting in a large number of temple branches both at home and abroad. As shown in the survey of the Nong Pah Pong Branch Office in 1992, it was found that "there are 82 temple branches in the country, 8 places in the temple, 51 the Sangha Unit, a total of 141 branches distributed throughout the country and abroad. (Disciples Group, 1994)

7. Budgeting: In this regard, it is about wealth or money. The attitude of Buddhism to property, as the Buddha has called money as a serpent. (The Samantapasadika, Vol. I, , 2013). On this point, if the persons involved are intellectually and know how to catch the scorpion, that person would not be attacked by a spider. Therefore, the important issue is the acquisition of assets and the expenditure of the property itself. Therefore, even though the Buddha has mandated that the monks in Buddhism rely on four factors which are yellow robes, food, graduates, lodging, and medicine only. The acquisition of these four factors must depend on the predictions of the faithful offerings. In the matter of administration, budget, or supervision of the center of the monks, Wat Nong Pah Phong, led by Ven. Phra Bhodhiyan Thera (Luang Por Chah), laid down the rules for monks, novices and nuns in both temples and temples. The branches are based on the following behaviors. Item 1: acquisition of Buddhist monks: in Wat Nong Pah Pong yellow robes and monks read of monks is limited which was collected as a monk or as a central part. There are monks who keep the house of the monk as the giver in appropriate time. Therefore, the monks and novices in Wat Nong Pah Pong must follow the rule number 1, namely; the novice monks do not ask for the goods, but those who are not relatives are not adherents, and do not contact the householder and

the monk, who is a part of Buddhism and the second rule, do not tell and learn the brute, tell the number, make holy water, doctor, fortune teller, make and give out various sacred objects, and rule number 10, do not accept money and gold and prohibiting others to keep for themselves, do not exchange trading, and the rules for nuns are the same. For example, rule no.15 does not display advertisements for unfair or disciplinary things, for the sake of dislike. As a result, bring loss to Buddhism. Rule no. 16 the monks do not act as a householder, which is a family mayhem and rule no. 19 prohibits traveling travel to raise various issues, 2) regarding the care and treatment of the monks. It is known that this is the means of monks from Wat Nong Pah Pong. Thus, the Buddhist monks are very strictly speaking about money and money in any way (The Tipitaka, Vol. II. 1996 B.E). As is evident in Article No. 11 of the Sangha in Wat Nong Pah Pong regarding preservation of money or budgets: “When the excellent gain (*Eka-labha*) occurs in this group of monks to keep as a public Sangha property. So, when any one wants, that monk have to get permission to the monk approve it to him appropriately.” Rule 10: Do not accept money and gold. And prohibiting others to keep for themselves Do not exchange trading. Issue 3 Central Discipline: Ven. Phra Bhodhiyan Thera (Luang Por Chah) adheres to the Vinaya (Discipline). Which is to have a servant (*Veyavaccakara*) of temple to store When there is faith, he gives it, but if a servant (*Veyavaccakara*) of temple is not present, he will insert it in his book. When it is lost, you are not hooked. Thus, Ven.Phra Bhodhiyan Thera (Luang Por Chah) used to train the monks about the use of a public Sangha property. “Like toothPahste I was afraid that people would see this. It is a symptom of the offence (*Apatti*), the major offence (*Parajika*) of the Pahvilion or wherever. Having to tell the teachers first, easily. The major offence (*Parajika*), not difficult, is a symptom of theft. Having a tarnished mind as a thief and taking that item up.” (The Group of Disciple, 1994) On this connection, Ven.Phra Bhodhiyan Thera (Luang Por Chah) set up the for the Sangh of Wat Nong Pah Pong due to the central budget, which is clearly stated in Article no. 11: when the excellent gain (*Eka-labha*) occurs in these Sangha, to keep as a the public Sangha properties, when anybody wishes to approve the Sangha to him appropriately.

Discussion

The organization of the Sangha of the Buddha in the Early Buddhism period is the Buddha's discipline. To be used as a tool for governing and self-development of the members of the clergy

organization to achieve the highest goal of Buddhism by the discipline will cover every living system Starting from determining qualifications, rights, duties, and methods for accepting new members entering the community is a monk. New member care appointment of monk business personnel completes with the qualifications and duties as specified, and including regulations regarding the search, preparation, storage, and allocation of four factors. (Phra Dammapitaka, 2003) In order to ensure that the Sangha came to know together in the Sangha's Society such as the regulation of receiving and dividing the food, making the yellow robe and the rules about the robe, the housing allocation method of conducting, the meeting prosecution practices of defendant and case judge methods of conducting and judging various sanctions etc. (The Tipitaka, Vol. V. 2539 B.E). As for Wat Nong Pah Pong, a new organizational management model has been established. By using the governing model, the administration set by the Thai Sangha is to build a temple that is lawful. There is an abbot to be in accordance with the rules of Thai Sangha, which is like the appearance, but within the office of Wat Nong Pah Pong, Ven. Phra Bhodhiyan Thera (Luang Por Chah) applied the principles of Buddhist organization in the Buddhist era to manage Wat Nong Pah Pong, which has clear objectives. There is a division of work to do with the assignment. There is a division of command taking care of the middle monks and coordination. Therefore, it can be seen that Wat Nong Pah Pong has a temple management style or organization management that used the same organization management principles since the Buddhist era. According to the Buddha's way of life that the Buddha laid down the beginning with the introduction of new members, the monks who come to live in Wat Nong Pah Pong must be screened according to the discipline, and have to train with mental training. The various activities are intensive. When many of the monks trained at Nong Pah Phong temple office, Ven. Phra Bhodhiyan Thera (Luang Por Chah) sent these monks to various branches of the temple for spreading Buddhism to prosperity respectively. Therefore, it can be seen that the organizational management of the Sangha in Wat Nong Pah Pong in accordance with Theravada Buddhism, which has been traditional since the Buddhist era. As long as today and it should be a model temple for Buddhist organization management that focuses on human development principles, which according to the Threefold-training are the morality (*Sila*), the concentration (*Samadhi*), the wisdom (*Panya*) as well.

Conclusion

Wat Nong Pah Pong is the temple belongs to Mahanikaya Sect (Great school) of Thai Sangha, in Thailand. This temple is under the led by Phra Bhodhiyan Thera (Luang Por Chah) is a temple with a unique management system. This templet has been very successful in spreading Buddhism both at domestic and abroad as the number of continuous increases of temple branches both at domestic and abroad and the number of monks both Thais and foreigners entering and ordaining as a co-resident (*Saddhiviharika*) of Ven. Phra Bhodhiyan Thera (Luang Por Chah). Wat Nong Pah Pong has a form or way of management of Wat Nong Pah Pong in accordance with the teachings and practices of Ven. Phra Bhodhiyan Thera (Luang Por Chah) that has established a clear systematic management system. By screening, selecting, and creating a framework for supervision and supervision Meticulous management, which can be summarized as follows in planning, there are clear objectives of the temple, which are the ultimate goal or mission, which is to make the Nibbana. As for the management level, it is to maintain the traditional Buddhism and emphasize the threefold training. There is also a building tool, in order to be a management framework consisting of maintaining the principles of discipline which was the Master in place of the Buddha, as the Buddha's wishes to make a clear announcement in the midst of pre-attained *Mahaparinibbana*. There is also the principle of austere Practice (*Dhutanga*) as a helper for screening the defilement (*Kilesa*) of the practitioners and the principle of fourteen duties (*Vatta*) for the well-being of the practitioners, and regulations the Sangha established itself in two separate parts: the rules of the monks, and rules of the Buddhist nuns and the routine duties that emphasize activities that are conducive to Dhamma practices. Regarding organizational management, the Sangha of Wat Nong Pah Pong has stipulated that the division of work is done in the form of a committee and that there is a clear assignment. Staffing is divided into five groups, the Bhikkhu's group, the Novice's group, the Buddhist nun's group, a lay devotee's group, a female devotee's group, which are responsible for complying with the rules of the group, which set it aside as well. Regarding the directing, there are ten elder monks (*Maha Thera*) delegations and there are also representatives of the elder monks (*Maha Thera*) both in the country divided by region, and abroad waiting to make an analysis and order. As for the coordination (co-originating) has a secretariat to do the job. Reporting is a report on the person reporting level by strictly

following the rules of the temple. For the Sangha organization reporting level, management is emphasized in the form of committees, and finally, the budgeting of the monks. It is known that the excellent gain (*Eka-labha*) occurred among the Sangha of Wat Nong Pah Pong, it must belong to the public Sangha properties. If any monks wish to use it, they must either ask the attendant or go through a servant (*Veyyavaccakara*) of the temple to management. It is a duty of a servant only, which is a means that monks and those who practice the Dhamma do not have to go for concerned about factors four and aiming for behavior in order to achieve the ultimate purpose of making the *Nibbana*. Therefore, the model of Wat Nong Pah Pong's practices should be a model for temples or other organizations to lead as a Buddhist ways model, which does not focus on creating just artifacts or is just the form and the process only, but this meant is a way to emphasize the original teachings of Buddhism, by using the patterns or ways that are harmonious with nature, simple, plain, completely free of materialistic dominance, and seek the liberation, that is the *Nibbana*.

Acknowledgment

The author would like to express my gratitude to the owner of the reference referred to in every reference for creating a book related to this work and to offer the *Ajaraya-puja* (the master-worship) to Most Ven. Phra Bhodiyana Thera (Luang Pur Chah), the founder and the abbot of Wat Nong Pah Pong, which is the source of the Dhamma, and helps the author to inspire him to study and gather information about the history of the practice as well as your work to present to general public which will create the power of charity for those who have studied and is good for Buddhism to carry on.

References

- Akkara Suphaset. (2018). *Buddhist Method of healing Disorders of Life*. Bangkok: Kled Thai.
- Banchong Sodadee, Taweesak Tongtip, and PhrakhruPahriyattiwisuttikhun. (2555). *A Study of Forms and Values of Reasoning in Dhamma Teaching of Monks in the Northeastern region that Influence People's Faith*. Research Report, Bangkok: Mahachulalongkornrajavidyalaya University.

- Phra Anilman Dhammasakiyo. (2005). *Western Buddhist Monks in Thailand*. ,Buddhist Studies Project, Bangkok: Center for Buddhist Studies, Chulalongkorn University.
- Phra Bhodiyana Thera. (1 9 9 2). *The Collections of the Dhamma Teachings of Luang Pur Chah Suphaddo*, Bangkok: Dhammasabha.
- Phra Dhammapitaka (P.A.Pahyutto). (2003). *Buddhadhamma*. Revised Edition, 10th Edition, Bangkok: Sahadhamma Press.
- Phra Mahabhodhivongsacarn. (2016). *The Dictionary of Thai-Pahli*. Bangkok: Pahncamitra Co. Lit Press.
- Phra Sigambhirayarn. (2559). *The Integration of the Buddhadhamma to Strengthen Executive Power*. second Edition, Bangkok: Mahachulalongkornrajavidyalaya University.
- The Dhammapada. Vol. I, *Mahachulalongkornrajavidyalaya Edition*. (2013). Bangkok: Mahachulalongkornrajavidyalaya University.
- The Group of Disciples. (1992). *The Following of Phra Bodhiyan*. Bangkok: Gurusabha.
- The Group of Disciples. (1994). *Upalamani*. Bangkok: Gurusabha.
- The Royal Thai Dictionary, 2544 B.E. (2017). Second Edition, Bangkok: The Royal Academy.
- The Samantapasadika(2013). Vol. I, *Mahachulalongkornrajavidyalaya Edition*. Bangkok: Mahachulalongkornrajavidyalaya University.
- The Tipitaka, *Mahachulalongkornrajavidyalaya Edition*. (2539 B.E). Vol.II, V,X Bangkok: Mahachulalongkornrajavidyalaya University.
- <https://bovisualize.wordpress.com>
- <https://th.wikipedia.org>
- <http://www.ubu.ac.th>

Curriculum Vitae (Presenter)

Dr.Thanarat Sa-ard-iam, a lecturer from Department of Buddhist Studies, Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Surin Campus, Thailand. He graduated in Doctor of Philosophy in Buddhist Studies from University of Jammu, India. He is interested in conducting research and writing academic papers that related to Buddhism, Religion, and local wisdom. He also interested in publishing scholarly works on Buddhism, Religion, and local wisdom, by applying Buddhist principles to solve problems in society in many dimensions.

Contact: E-mail: thanarat.mcusr@gmail.com, Tel.+66-93-367-6961

The Dynamic of Economic changes in Kengtung, Shan State, Republic of the Union of Myanmar

Silawat Chaiwong

Asst.Prof. Phramaha Phanuwat Sankham

Mukrawe Chimphanao

Lampang Buddhist College & ASEAN Studies Centre
Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

Abstract

Kengtung is the major city in Shan State of Myanmar, this city plays an important role in economic and political aspect in Myanmar for a very long time. Nowadays globalization, Modernization and ASEAN economic integration causing Kengtung to urban and high economic growth such as economic growth from free trade policies that opening the opportunities for foreign investors to freely investment, change from traditional products marketing to industrial goods, located in international trade route: R3B border trade business between Thailand – Myanmar – China as well as implementing Myanmar tourism promotion policy. These are change Kengtung to a major economic city in the region and it is worth keeping an eye on economic and social development in Kengtung's future. This article has the substance to present the effect of socio-economic development in Kengtung in term of political, social and economic aspects including the future possibility to help ASEAN Economic Community to formulate economic policies, both of trade and investment as well as other economic aspects that effected to the relationship between Thailand and Myanmar.

Keywords: ASEAN Economic Community, Economic Development in Kengtung, Kengtung, Myanmar

Introduction

After the establishment of the ASEAN Economic Community (AEC) from the development of the Association of Southeast Asian Nations or ASEAN that consist of ten member countries in Southeast Asia; Indonesia, Malaysia, Philippine, Singapore, Thailand, Brunei,

Vietnam, Laos, Myanmar and Cambodia which promotes intergovernmental cooperation and facilitate economic, trade and investment to encourage AEC become to a single market and production base as well as freer movement of goods, services, investment and free flow of skilled labour among member countries. To support AEC plan, all country has prepared for all aspects and promote the goals of AEC to the global community as well as the expectation of AEC as a significant economic regional integration in the world. (Anon Sedkraingkrai, 2015)

However, Myanmar or The Republic of Union of Myanmar has prepared for trading and foreign investment which supported AEC in all aspects; especially the concept of “Every Road to Myanmar”. Since Myanmar political reforms from military government to democracy including released Mrs. Aung San Suu Kyi and open-door policy to promote free trade agenda, as a result Myanmar has rapid development as well as economic significance by improving Myanmar’s trade and investment strategy that lead Myanmar to stand firmly on the global stage. The decision to join in ASEAN is the important step of member countries; the belief of regional integration is to get the stability inside the country. When comparing Myanmar with others ASEAN member in terms of natural resources, cheap labour including location which Myanmar located between China and India that both countries have a great economic influence in Asia. According to these factors Myanmar is suitable country for investment, however political instability problem in Myanmar has not been seriously developed. From 2008 Myanmar pushed for the political reform to democracy and forming the government by election in 2015, as a result Myanmar given the positive changes and rapid developments in the country including join in ASEAN. (Luecha Karnmuang, 2017)

After the political reform, the government under president U Thein Sein has the economic development policy that aims to 1) Reform the economic system to a real marketing system 2) Focus on develop internal economic that help to reduce inequality, poverty and rural development 3) Macroeconomic Reforms both of trade-investment and banking 4) Accelerate to upgrade industrial sector base on agricultural sector 5) Small and medium enterprises promotion 6) Increase foreign direct investment motivation in Myanmar and set up

Special Economic Zones in many areas. (Royal Thai embassy, Yangon, Myanmar, 2012) Analyst predict that Myanmar economic tendency will improve after the complete of the ASEAN Economic Community (AEC) which expected to expand Myanmar GDP to 7.8 per year from import and direct investment in Myanmar that lead to the demand of products and raw materials increases which major imported from China and neighboring countries. (The Secretariat of the House of Representatives, 2016) The dimensions of change are affected in Myanmar. From economic data in 2014-2015, Myanmar GDP expands to 7.8 percent and tends to increases according to the analyst prediction. (Department of International Trade Promotion, 2015)

However, Myanmar is a big country that has many important trade and investment cities, each one are unique and play a different role for example; Naypyidaw (capital city), Yangon, Mandalay, Myawaddy, Tachileik especially Kengtung; is a town in Shan State, located in northern part of Myanmar. Kengtung located on R3B¹ route that connect between Thailand Myanmar and China, this reason led Kengtung to become the important economic city as well as Southeast Asia economic strategy route and political border city (Office of Industrial Economics, 2017). Such changes cannot deny that has influence to the way of life in Kengtung. This article would like to present the influence of political and economic change in Myanmar that effected to Kengtung city especially in term of ethnic, trade, transportation, trading network that are connect the dimension of people's interaction (Dujrudee Kongsuwan and Samerchai Poonsuwan, 2018) by review the relevance research and academics literature about economic change in Kentung Shan State, Myanmar to collect data as well as analyze the economic tendency and

¹ R3B route project has been constructing for international transportation between Thailand – Myanmar –China including trade and investment strategic route in ASEAN from the cooperation between Thailand – Myanmar – Laos - South China and Asian Development Bank (ADB). This project set the development paths to combine the route in this region consist of (1) R3A route between Thailand – Laos – China from Chiang Khong district in Chiang Rai province, Thailand to Bokeo province in Laos connect to Boten and Kunming, China at the end. (2) R3B route between Thailand – Myanmar – China that start from Maesai district in Chiang Rai province, Thailand to Tachileik in Myanmar pass Kengtung to Myanmar and China border in Taluo city and converge R3A route at Jinghong totally distance 380 kilometers. If R3B project are complete, it will extends the economic development in broadly (Suriyon Thunkitjanukij and Pattarachit Choompol Gozzoli , 2013)

international relation development in Kengtung that will affected to economic sustainability in ASEAN in the future.

The Important of Kengtung

Kengtung (Kyaing tong) located in Shan State (Chan State) that is the biggest state in Myanmar which a city with trade and political significance strategy of upper South East Asia. Kengtung is Tai Khun and Tai Yai city regarded as a very prosperous city the same as Lanna Chiang Mai, Thailand and Jinghong of Xishuangbanna. From the history Kengtung used to be part of Thailand in World war II that the government of Field Marshal Plaek Phibunsongkhram send the troops to seize Kengtung and Muaang Pan that belong to Siam from the occupy of England with help from Japan which claims that there are the similar history and ethnicity. Moreover, Thai troops also attack *Taunggyi* in Myanmar and Xishuangbanna but Thailand not gives a direct rule to these cities. Japan help to combine Kengtung and Muaang Pan to be part of Thailand and set a Unified former Thai Territories but after Japan lost the war, Thailand sign the contract called “the Formal Agreement for The Termination of The State of War Between Siam and Allies” lead to the end of Unified former Thai Territories occupation, after that England combine these lands to be part of Myanmar (campus-star, 2017) . Kengtung has a diverse ethnic population living together; most of them are Tai Khun, Tai Yai and Myanmar as well as a lot of minority such as Akha, Padaung, Lahu, Lau etc. From the data in 2016, there are 6 million populations in Shan State which 4 hundred thousand in Kengtung (Office of Industrial Economics, 2017).

In term of economic dimension, Kengtung was trading center as well as products exchange point of Chinese and Tai Yai merchants in the past which they can go to the southern part to Chiang Mai, Chiang Rai, Mawlamyine and to the west to Theinni (Hsenwi), Hsipaw and Mandalay, Kengtung and merchant groups were prosperous from these traditional trade route. In 19 century, England want to open trade route to south China by deliver staff to survey the route and country which recorded the story of this journey to each city in term of society and culture very precisely such as the traveling from Mawlamyine to Chiang Mai takes 17 days, from Chiang Mai to Kengtung takes 15 days and from Kengtung to Jinghong takes 5 days. During the World War II, Kengtung

was a province of Kingdom of Thailand and the government has built the route to Kengtung, making the communication easier until now it has been defined as a trade route in Economic Quadrangle project between China-Myanmar-Thailand-Laos that makes the economic prosperity in this region (Food Intelligence Center, 2015)

Economic Change in Kengtung

However, this article presents the dimension of economic change in Kengtung. According to reviewing the research and related literature found that there are many reasons why these changes have occurred as follows;

1) The Political reform in Union of Myanmar

Political changes in Myanmar is the significant point that has widely impact on various changes in the country. Since 2010, after Myanmar has the first election in 20 years that is the process of democratization according to the direction of world politics. As a result, Myanmar has transformed the country and made a great change in all aspects not only the international political dimension that shown to the world as a democratic country but in economic dimension Myanmar shows the symbol and a concept based on “Capitalism” system that more appears in the city and Myanmar businesses. More than a decade, world societies know Myanmar through Western media perspectives as a former British colony and a country with a military dictatorial government as well as serious violation of human right and minorities issues. Myanmar is a big country which has populations about 60 million and enormous of natural resources that is in demand of many countries both of Asia and Western but the strict regime of dictatorial government in the past blocked the opportunities of that countries to enter and gain benefits. So, such a political reform resulting in pressure to Myanmar to open their country causing Myanmar change the whole of country especially in economic dimension to become an emerging economic country that many countries are acknowledged these changes and see Myanmar as a new treasure that have to make a relationship urgently.

However, the political reform in Myanmar resulted to the countries that used to announce sanction policy such as USA, Canada, Australia, New Zealand, Switzerland including European Union decide to relieve sanctions policy with Myanmar. USA as well as leader and

minister from many countries continue to visit Myanmar to make a close relationship. In addition, developed countries like Japan offer help to Myanmar including Asian countries such as China, India and ASEAN turned towards Myanmar as a space to support the expand of investment and product market which high investment opportunities. According to the opening country, its clearly help economic growth in Myanmar as well as improving the quality of life of Myanmar population and enable to step up to play a role in world stage such as host the 27th SEA games in 2013 and appointed ASEAN chairmanship in 2014 which has proven the potential of Myanmar in world stage (Voice tv, 2013)

Political change is one of factor that drives Myanmar economic growth. It can be seen that after Myanmar release the opposition leader and political prisoners and allowing them to run for election, negotiate with minority groups and support them to participate in country development process, its show the Western to recognize Myanmar political development in democracy concept lead to relieve sanctions policy from many countries including many organizations began to provide economic and social assistance respectively. Although Myanmar still have violence in some area but the government has taken step to resolve and allow foreign organization to investigate and help, as a result Myanmar in the present able to build credibility in the eyes of many countries about the progress of democratic reform.

2) Globalization and Modernization

Cannot deny that globalization and Modernization are the main reason for economic change in Kengtung. Globalization has a broad scope of meanings and covers all dimensions caused by the interaction of humanity whether economic, social, political, legal, technology and communication including environmental system. Most of globalization of the economy mention about liberalism with the progress of communication including transportation technology resulting in the movement of goods, services and budget from the core countries of world development (Core countries) that means development countries in the western such as USA to developing countries (Semi-Periphery) and marginal countries or undeveloped countries (Periphery) respectively (Wanna Rattanapong and Anat Lakkanahatai, n.d.) or mention about international trade which international political and economic factors that drives the expanding of trade influence of strong

countries to dominate weaker countries. Modernization is the process of evolution from traditional society to modern society in which individuals and institutions enter to the process of social change with complexity and high technology progress. When development spreads thoroughly, society around the world will have similar characteristic that is modern society with western culture and way of life, this change called the process of transition to modernity (Modernization), in addition, the social change from agricultural society to industrial society is inevitable. When society has more developed, society is not isolated but linked by the “world system” and agricultural societies began to interact with industrial society or modern society, it will accept for new social concept lead to development in accordance with that society as well as technology, new values, production model and way of life (Wiphawee Iemwarameth, n.d.)

However, the characteristics of globalization and economic modernization that affect to economic change in Kengtung start from creating political values information that is every country in the world have to govern in democratic as western style to avoid economic sanctions or used military force to liberate into democracy from other countries by ignoring the readiness or the way of life of people in those countries. When politics in democratic system dominated through the western information, people will choose the leader who has free trade idea or liberal concept or western economic capitalist to be a government by amend the laws to allow international companies to compete with local businesses which is weaker. Then, they have to rely on the western affected to change the economic values in Kengtung. Economic values is the exchange of goods and services with borderless world concept or free trade era as can be seen from Kengtung market in the present, it is a local market that sells various modern products such as industrial products from Thailand and China including handicraft from local communities by local wisdom production which show that Kengtung market is the center of consumer products and distribution center of Shan state that openness to capitalism and modernity (Dujrudee Kongsuwan and Samerchai Poonsuwan, 2018).

In addition to the observation of economic change in Kengtung, it was found that in Kengtung city area there was the emergence of consumer goods store, telephone and electronics stores, hotel and

restaurant businesses have more increased to support visitors and tourists (Phramaha Duangthip Pariyattidhari, 2014). As soon as Myanmar government opened the country, it is the positive sign to tourism around Myanmar border to be more active especially in Kengtung the capital of east Shan state that placed as a historical tourism center which older than 700 years from the history. Nowadays, there are a lot of pictures to present the tourism which has lot of Thai and foreign tourists who travel across the border between Tachilek and Kengtung more convenience, most of tourist are Thai, European and Chinese and expected that will increase at least 2 times because Myanmar government allow tourist to carry passport to enter in the country at the important border checkpoint as well as drafting the law to support foreign investment in Myanmar especially trade and tourism. Moreover, there have prepared for supporting in agricultural sectors and mine sources investment together. (Gpsteawthai, 2561)

3) Economic integration

Economic integration according to regionalism is the one cause of economic changed in Kengtung since Myanmar joined in ASEAN community on 23 July 1997 in the midst of criticism about internal political and administrative problems but the Union of Myanmar is an important country in Southeast Asia in term of geographic which has borders gateway to China and India as the way to pass raw materials and products between regions as well as natural resources especially energy, which is an important factor in the industrial age and as consumer products market which is an exported product of countries in the region including low cost labor. According to all of these factors led Myanmar to play an important role and is needed in ASEAN countries to persuade Myanmar to become an ASEAN member (Office of the civil service commission, 2015).

It can be seen that after Myanmar has joined in the ASEAN Economic Community (AEC) there has been an agreement on the development of public utilities and transportation to support the economic growth in both of Myanmar and Shan State as well as expanding to neighboring countries border areas throughout the region with various framework of agreement such as Greater Mekong Sub region (GMS) which cooperate between 6 countries; Thailand, Myanmar, Laos, Cambodia, Vietnam and China with the purpose to

encourage the expansion of industry, agriculture, trade, investment and services as well as to provide the employment and improve the living cost and transfer technology and education among them including efficient use of natural resources and help to increase the capacity and opportunity to compete in the world trade arena by monetary supported from Asian Development Bank (ADB) in the development of various basic public utilities especially transportation route including electrical systems, telecommunications, environment, and law which directly affected to economic and social changed in Kengtung (Public administration Division, 2015).

Problem, Trend of change and Future challenges of Kengtung

The changes that occurred in Kengtung resulting in many changes especially in the economy that has a tendency to improve and facilitate investment sector. Since 2010 political and economic reform in Myanmar has resulted in 3 main areas; first, political reform causes problems of instability and political conflicts especially with ethnic forces in Myanmar was declined. Second, the restoring relationship with western countries in better way resulting they return to invest in Myanmar and give the economic assistance. Third, the reforming of trade investment and financial regulations including to promote foreign investment policy that giving more confidence and possibility to the investors to invest in Myanmar. Nowadays, Directorate of Investment and Company Administration (DICA) legislate foreign investment laws by providing benefits and tax deductions to those who enter to invest in Myanmar such as tax deductions for 5 years, exemption or reduction income tax of profits from newly invest. In case of production to export will receive a reduction of income tax for 50% of export profits including tax exemption or reduction on the import of machinery and equipment that necessary for commercial production (Department of International Trade Promotion, 2015). From all of these three sides will cause to expand the investment both of public and private sectors, infrastructure development and the development of the country's fiscal and financial systems higher rate than the past that will affect to expand the internal market and consumption. In this section, the author would like to explain about the impact of economic development and changes in Kengtung as a whole that affects to local people in term of social conditions, the way

of life and culture as well as trends and challenges that will occur in the future especially the tendency of the relationship between Kengtung and Thailand which has the details as followed;

Problems of economic change in Kengtung

From reviewing the related literature and research can be seen that due to the political change in Myanmar including the integration of the ASEAN Community causing the change in Kengtung; the problem comes from social and cultural changes in Keng Tung, Shan State that able to summarize as followed; (Phramaha Duangthip Pariyattidhari, 2014)

Family problems found that the income is inconsistent with the expenses due to the economic changes, local workers have to work hard. The relationships in the family has less closely connected and increase divorced rates, children and the elderly are abandoned with nannies and nursing homes, children addicted to the internet and games, imitation behavior, drugs lead to the conflict and broken family.

Economic problems found that the focus on economic development and foreign investment to create prosperity in the country but Myanmar government is forgetting the poverty and inequality problem between rich and poor. After opening the country, Myanmar changes in the better way but there is not guarantee of the security and stability in public sector because the rapid change does not relevance with the education system that still lack of development including the distribution of benefits from opening country are unequal resulting the rapid expansion of wealthy elite in Myanmar such as having Myanmar people with assets worth from \$ 30 million up to 40 people and is expected to increase to 68% to 307 people within year 2022, which is rich from real estate holdings while another 26% of the Myanmar people live in poverty 75% without electricity national income average 800 - 1,000 dollars per year, or around 24,000-30,000 baht (Rattanachai Muangngam, 2017). For this reason, the wealth and benefits of economic growth in the future will gather in only a limited group of people. Moreover, there was a lack of work problem which is the number of work is not balanced with the number of people in the area as well as lack of working skills and the labor cost is still lower than the standard that is not enough to the cost of living caused to people in the area

become to migrant workers and also found that local products are not modern therefore its unable to expand the market.

Social and cultural problems found that traditional houses and architectures in Kengtung are change to modern styles as well as the opinion and values become more materialism lead to traditional identity problems. From the old city, there was no urban planning and transportation management found that in the northeast of Kengtung is a newly built town during the British colonial period in Myanmar that the settlement of the new urban area has a systematic urban planning as well as all transportation routes are laid out in a straight line and symmetrical which support the expansion of the city in the future. For the electrical systems in Kengtung is instability due to the limit of electricity usage causing to the power failure at night. Moreover, Kengtung still lack of facilities especially mobile phone and internet (Pathumporn Keawkham, 2012). Nowadays, economic development in Kengtung brought more modernity into the city such as traffic, communication, liberalization of communication, smart phones and the internet which is a global trend to watch the direction about the effect to the society and culture of Kengtung.

It can be seen that such changed are characteristics gradually, it is a natural adaptation process that helps society to survive continuously and long standing. The changes in various parts of society occurred in different time and affected to others part both of positive and negative side such as the rapid of population growth, urbanization, environmental, new inventions, cultural production, and social organization is more complicated causing inequality within society including changes that occur in daily life resulted to Kengtung society and culture develop from primitive society to modern society.

Opportunities and challenges

Kengtung develop into a modern society including located on the R3B route help Kengtung to play an important trade role in the region as well as the advantages in the abundance of both natural resources and tourism resources, the buildings and architecture in the city are charming and attractive if it lack of conservation or lack of suitable infrastructure management will cause of enormous damage to the important tourism places especially in Nong Tung area and when it is necessary to expand

the infrastructure such as the road or transportation network will have a direct impact on the conservation of ancient sites that are the main tourist attractions of Kengtung (Suriyon Thunkitjanukij and Pattarachit Choompol Gozzoli, 2013)

However, although Myanmar and Kengtung economic is likely continuously growth and attracting foreign investment but from the author's perspective, it is found that Myanmar still faces three challenges that may affect domestic development as following;

First, Political instability; the future of Myanmar's politics remains unclear and predicted that although Myanmar has a new government from election, but military still maintain the political power. In addition, another political challenge is to resolve the conflicts with various ethnic groups to create political stability including open the opportunities for minority to participate in the formulation of national reform policies, If implemented efficiently will drive sustainable economic development, reduce poverty and economic inequality as well as raise the standard cost of living of Myanmar population.

Second, strengthening competitiveness; from the 2014 – 2015 Global Competitiveness Report, Myanmar is ranked 134th out of 144 countries. Analysts have commented that nowadays Myanmar is a country that uses natural resources, labor and agriculture to drive economic growth If Myanmar wants to move to Middle - Income Country Myanmar have to economic restructuring by strengthening the manufacturing and service sectors, and formulating strategies to improve the agricultural sector.

Third, obstacles and difficulties are in business investments. Although Myanmar government has tried to adjust the investment regulations but foreign investors still face to the difficulties in doing business such as land prices and office rents in the major economic cities are very high especially in Yangon, Mandalay. Moreover, Myanmar's economy still mainly uses cash and the electronic money system has not been developed to support the investors. Therefore Myanmar government have to focus on the investments in infrastructure development system, resolve the investment problems and obstacles including carry out economic reforms continuously (Manager online, 2012) to increase the confidence for foreign investors, set up a

production base, international trade and expand the customer base which has purchasing power that is likely to increase in the future.

In term of relations with Thailand, there are continue to develop the relationship in the concept of “Sister City” between Chiang Mai and Kengtung that connected by car route. In the future, there will be joint development of air transportation systems by open the airlines with direct flights between Chiang Mai – Kengtung because it can connect to Lar city, China border more easily. The analyst believes that in the future, Kengtung is ready to be a tourist center because it has the potential along with the natural tourism and history attractions (Oknation, 2015). Moreover, Kengtung is Thai products market, most of Myanmar people believe in quality and prefer to buy the same product again and believe in brand royalty if that products are favored in the market. In addition, Thai products that exported to Taunggyi also distributed to other major cities in Myanmar such as Mandalay and Naypyitaw. However, products from China are considered as an important competitor and will gain more market share, therefore Thailand should create Trade network or Trade Alliance with Shan state both of the public and private sectors in order to maintain and increase market share (Ministry of Commerce, 2017). There are still interesting businesses that Thailand interested to invest in Kengtung or Myanmar such as tourism and hotels, building material industry, textile and garment industry (Thailand Overseas Investment Center, 2016).

According to Myanmar become to a member of ASEAN Economic Community (AEC) and the large of Myanmar market that is similar to Thai market allowing Thailand to use Myanmar and Kengtung as the gateway to export Thai products to the third countries including base for producing goods to export in the future. Moreover, the Plans for opening the Thai-Myanmar permanent border are increasing the distribution border trade to Myanmar market. Therefore, Thai entrepreneurs should expedite to learn the feasibility how to expand the business in Myanmar which will grow a lot in the future which is a good relationship trend between the two countries.

References

- Anon Sedkraingkrai. (2015). *Myanmar: Golden Land, New Magnet in AEC*. Retrieved from <http://www.oie.go.th/article/เมียนมาร์ดินแดนสีทองแม่เหล็กแห่งใหม่ใน%20AEC>
- Campus-star. (2017). *Knowledge about Keng Tung, a city in Shan State, Myanmar. Kengtung was one of Thailand*. Retrieved from <https://lifestyle.campus-star.com/knowledge/89518.html>
- Department of International Trade Promotion. (2015). *Basic Information to invest in Myanmar*. Retrieved from https://www.ditp.go.th/contents_attach/169854/169854.pdf
- Dujrudee Kongsuwan and Samerchai Poonsuwan. (2018). The Dynamic of Keng Tung Market in the Context of Trade and Ethnicity. *Journal of Social Academic*, 11(3), 591-611.
- Food Intelligence Center. (2015). *Consumer behavior in Kengtung, Myanmar*. Retrieved from <http://fic.nfi.or.th/MarketOverviewWorldDetail.php?id=9>
- Gpsteawthai .(2018). *Regime unlocks 'Keng Tung', a city of Tai Khun people, Promote to the historic city*. Retrieved from <http://www.gpsteawthai.com/index.php?topic=6971.0http://fic.nfi.or.th/MarketOverviewWorldDetail.php?id=9>
- Luecha Karnmuang. (2017). The Development of Myanmar's Political Reform in 2008 – 2014, *Veridian E-Journal, Silpakorn University*,10(3). Graduate School Silpakorn University, 1100-1111.
- Manager Online. (2012). *Opportunities, Challenge and Investment trends in Myanmar*. Retrieved from <https://mgronline.com/stockmarket/detail/9580000046528>
- Ministry of Commerce. (2017). *Shan State ready to connect trade and investment with Thailand*. Retrieved from <https://moc.go.th/index.php/moc-news/2015-10-19-04-33-08/item/พาณิชย์เผยรัฐฉานพร้อมเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับไทย.html>
- Office of the Civil Service Commission. (2015) . *Government administration of the Union of Myanmar*. Retrieved from <https://www.ocsc.go.th/download/2558/ระบบบริหารราชการของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์>

- Office of Provincial Government Development and Promotion.,(2015). *Greater Mekong sub regional (GMS)*. Retrieved from <http://www.jpp.moi.go.th/detail.php?section=2&id=1>
- Office of Industrial Economics. (2017). *Story of visiting in Kengtung: to see the commercial market and the cement market*. Retrieved from <http://www.oie.go.th/sites/default/files/attachments/article/visittochiangtung.pdf>
- Oknation.(2015). *Enjoy with the atmosphere of trade and investment connection, the Brother's home of Chiang Mai - Kengtung*. Retrieved from <http://oknation.nationtv.tv/blog/akom/2015/09/01/entry-1/comment>
- Oranich Rungthipanon. (2014). *Regionalism and ASEAN*. Bangkok: Secretariat of the House of Representative Printing.
- Phramaha Duangthip Pariyattidhari.(2014). *The Social and Cultural Development of Tai Ethnic Group in Kengtung, Shan State, The Republic of the Union of Myanmar*.(Thesis of Master Degree). Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Bangkok, Thailand.
- Praepat Yodkaew. (2012). *Documentation for Teaching Code 2000111 ASEAN Studies*. Retrieved from <http://www.gotoknow.org/blogs/posts/490884>
- Pratumporn Kaewkham. (2012). Cultural tourism: Mae Sai - Kieng Tung. *Journal of Social Academic*, 11 (3), 591-611.
- Rattanachai Muangngam. (2017). *Look at the new millionaire in CLMV groups*. Retrieved from <http://www.thaismescenter.com/ส่องเศรษฐกิจใหม่-ในกลุ่ม-clmv/>
- Royal Thai Embassy in Yangon. (2012). *Economic perspective*. Retrieved from <http://www.thaiembassy.org/yangon/th/business/26192-ภาพรวมด้านเศรษฐกิจ.html>
- Secretariat of the House of Representative. (2016). *Direction of trade and investment in Myanmar after the election*. Retrieved from <https://library2.parliament.go.th/ebook/content-issue/2559/hi2559-010.pdf>

- Somboon Meeboon. (2000) . *Social, Economic, Political and Educational Changes in Suburban Communities*. (Thesis of Master Degree). Chaing Mai University, Chaing Mai.
- Suriyon Thunkitjanukij and Pattarachit Choopol Gozzoli. (2013). The Route Linking Trade and Investment Strategy in the ASEAN Community: Chiang Rai - Kengtung. *Journal of Economic and Social*, 50 (3), 34-36.
- Thailand Overseas Investment Center. (2016). Potential ASEAN industry. Retrieved from <https://toi.boi.go.th/article/17/1782>.
- Thanawat Pimoljinda. (2009). *Supranational and International Organization: From theory to comparison cases*. Retrieved from <http://www.midnightuniv.org/midnighttext/000870.doc>
- Tunt chomchuen and Chakkaphan Chaithat.(2015). Culture-based Production and Community Economic Development in Quadrangle Economic Cooperation. *Journal of community development and life quality*, 4(1), 18- 31.
- Voice tv .(2013). *Reforming Myanmar, the focus of attention from around the world*. Retrieved from <https://www.voicetv.co.th/read/39187>
- Wanna Rattanapong and Anat Lakkanahatai, (M.P.P.) . *Global community in globalization*. Retrieved from https://www.baanjommyut.com/library/global_community/08.html
- Wipawee Iemworamate. (M.P.P.) . *Chapter 2 Globalization Theory*. Retrieved from arts.kmutt.ac.th/ssc260/doc/global_2.doc

Curriculum Vitae (Presenter)

Mr.Silawat Chaiwong is a lecturer of Faculty of Social Sciences, Lampang Buddhist College, Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand. He is now studying Doctoral of Political Science Program in Political Economy and Governance. Burapha University, Thailand. He graduated Master of Public Administration (M.P.A.) Program (Public Policy), Phayao University, and Bachelor of Arts (Social Research), Naresuan University. He is interested in conducting research relating to Social Sciences integrating with Buddhist Studies.

Contact: E-mail: srawat1@hotmail.com, Tel. +66 62 174 3987

Curriculum Vitae

Phramaha Phanuwat Phatiphanmethee (Sankham), is Assistant Professor and a lecturer of Lampang Buddhist College, Mahachulalongkornrajavidyalaya university. He is also a Deputy Director of administrative of Lampang Buddhist College. He is now studying Doctoral Programme in Buddhist Studies, Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Chiang Mai Campus, Thailand. He graduated Master of Arts (Linguistics), University of Pune and Bachelor Programme in Buddhist Studies, Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Chiang Mai Campus, Thailand.

Curriculum Vitae

Miss Mukrawe Chimphanao is a staff from ASEAN Studies Centre, Mahachulalongkornrajavidyalaya University. She graduated Bachelor degree and Master degree of Political Science (International Relations), Ramkhamhaeng University. She is currently studies Doctor of Philosophy Program in Political Science at Naresuan University, Thailand. She is interested in conducting research relating to ASEAN and International Affairs.

โลกทัศน์การพัฒนาของผู้นำท้องถิ่น และเศรษฐกิจหมู่บ้านภายใต้สังคม

โลกาภิวัตน์: กรณีศึกษาบ้านม่วงหวาน-โคกเจริญ ตำบลจันดุม

อำเภอพลับพลาย จังหวัดบุรีรัมย์ ประเทศไทย

**The Community Chiefdom on Development perspective and
'Village' economic on Global Society: A case study of Ban
Moungwan-Khokcharoen, Chandum subdistrict, Plubplachai
district, Buriram province, Thailand**

วาสนา แก้วหล้า

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิลาศ โพธิสาร

ที่ปรึกษานักวิจัย/นักวิจัยอิสระ

Email: Wasana.wasanak3@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโลกทัศน์ของผู้นำท้องถิ่นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนบนฐานวัฒนธรรมของชาติพันธุ์ “ชาวกูย” ชุมชนบ้านม่วงหวาน-โคกเจริญ ตำบลจันดุม อำเภอพลับพลาย จังหวัดบุรีรัมย์ แม้ว่าการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจมหภาคมีอิทธิพลต่อชุมชน โดยเฉพาะมุมมองต่อการพัฒนาชุมชนภายใต้สังคมโลกาภิวัตน์ แต่สภาพการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนบ้านม่วงหวาน-โคกเจริญ ตำบลจันดุม อำเภอพลับพลาย จังหวัดบุรีรัมย์ สามารถฟันฝ่าอุปสรรคที่เป็นปัจจัยคุกคามจากภายนอกได้ สร้างการมีส่วนร่วมและเกิดความเข้มแข็งในชุมชน วิธีการศึกษา มุ่งเน้นศึกษาด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพแบบการศึกษารายกรณี เครื่องมือในการวิจัยและเทคนิคการเก็บข้อมูลใช้การสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง เลือกผู้ให้ข้อมูลหลักโดยระบุกรณีศึกษาผู้นำชุมชนแบบเจาะจง ขอบเขตเนื้อหาใช้ฐานคิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจสองระบบชุมชนของฉัตรทิพย์ นาถสุภา กรอบแนวคิดการพึ่งตนเองในชนบทด้วยแนวคิดTERMS ของสัญญา สัญญาวิวัฒน์

วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคการตีความลงสรุปเชิงอุปนัย (Analytic induction)

กลยุทธ์การพัฒนาชุมชนชาวกูยที่บ้านม่วงหวาน-โคกเจริญ กรณีศึกษา นายทองคำ แจ่มใส อดีตกำนันตำบลจันดุม อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ได้ให้แนวคิด เมื่อวันที่ 20 เดือนเมษายน พ.ศ. 2562 ท่านได้ให้ข้อมูลว่า ท่านเป็นคนในพื้นที่นี้มาแต่กำเนิดเติบโตและอาศัยอยู่ในชุมชนแห่งนี้มาตลอดได้สังเกตและสะสมองค์ความรู้ภูมิปัญญาของคนเฒ่าคนแก่นำมาประยุกต์เป็นแนวคิดในการพัฒนาชุมชนเพื่อให้ชุมชนได้อยู่ดีมีความสุขมีความสมัครสมานสามัคคี เคารพนับถือกัน อย่างไรก็ตามและในช่วงเวลา 40 ปีได้มีโอกาasเป็นทั้งผู้ตาม ผู้ช่วยและผู้นำชุมชนจนเกษียณอายุในตำแหน่งการบริหารท้องถิ่น จากการเป็นกำนันได้ร่วมช่วยงานชุมชนทำให้มีความเข้าใจในความจริง แท้จริงในการพัฒนาชุมชน สิ่งสำคัญคือการที่ทุกคนมีโอกาส ได้มีส่วนร่วมแสดงความเป็นเจ้าของร่วมกันในกิจกรรมและในงานส่วนรวมของชุมชน สิ่งเรานั้นทำให้เกิดปัจจัยสำคัญอันหนึ่งคือ ผู้นำและทีมงานซึ่งเป็นแกนนำในชุมชน จากการออกภาคสนามได้ข้อค้นพบว่า ชุมชนชาวกูยที่บ้านม่วงหวาน-โคกเจริญได้ถูกพัฒนามาอย่างต่อเนื่องตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และพัฒนาตัวชุมชนเองนานร่วม 40 ปีทำให้เกิดกิจกรรมร่วมกันโดยตรงในชุมชนที่หลากหลาย เช่น กลุ่มอาชีพ มีระบบการจัดการตนเองทางเศรษฐกิจและทรัพยากร การแบ่งปันผลประโยชน์คืนสู่ชุมชน เกิดการเรียนรู้และแก้ปัญหาาร่วมกัน แต่ก็ยังไม่ถึงขั้นประสบผลสำเร็จ 100%ทุกอย่างในกิจกรรมที่ดำเนินการ แต่เป็นส่วนของชุมชนเอง มีความพอใจและภาคภูมิใจที่ได้ร่วมคิด ทำด้วยสติและปัญญา ทำด้วยใจรักและใจบริสุทธิ์ ย่อมทำให้ชุมชนค้นหาแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนบนฐานทรัพยากรและชุมชนมีอัตลักษณ์ท้องถิ่นเป็นทุนทางสังคมและวัฒนธรรมนำการพัฒนาและชุมชนมีผลงานเป็นต้นแบบทางการพัฒนาบนจุดยืนของตนเองได้อย่างมีศักดิ์ศรี และชุมชนมีความสุข

คำสำคัญ: โลกทัศน์ทางการพัฒนา ผู้นำท้องถิ่น เศรษฐกิจหมู่บ้าน สังคมโลกาภิวัตน์

Abstract

This research article aims to study the development perspective of community leaders on village s' economic development on the cultural base of "Kui Ethnic group" Ban Muang Wan - Khok Charoen, Chandum Subdistrict, Plabplachai District. Buriram province. Although the macroeconomic have impacted with the community, Especially the perspective on community development under the globalization society. But, also the economic development situation of Ban Muang Wan - Khok Charoen community, Chandum subdistrict, Plabplachai district Buriram province can overcome obstacles that are external threats, created participation and strength in the community. The methodology focused on the Qualitative research as research tools and data collection techniques using semi-structured interviews which selected the key informant, specifying a case study of community leaders. The scope of content was based on the community economic development concept as Dual economy society Theory's Chatthip Nartsupa (2005), Rural self-reliance concept of TERMS (Sunya Sunyawiwat (2001). Analyzed and synthesized data with analytic induction techniques.

Strategies for the development of the Kui community at Ban Muang Wan-Khok Charoen, a case study, Mr.Thong Kham Chaemsai, a former sub-district chief of Chandum Subdistrict, Plabplachai District, Buriram province, his the idea pointed on April 20, 2019. He gave information that he was born in this area and has grown and lived in this community for a long time and has observed and accumulated the knowledge and wisdom of the old people and applied it as a concept in community development. So that the community can live happily with unity respect. However, and in the 40-year period, there was an opportunity to be both a follower, assistants and community leaders until retirement in local administrative positions. From being a village leader, helping the community, making sure the truth Indeed, in community development. The important thing, it is that everyone had a chance, have participated in showing common ownership in activities and in the community's collective work. What makes us an important factor is Leaders and teams that are leaders in the community.

From gathering data in fieldwork, The Kui community at Ban Muang Wan - Khok Charoen has been continuously developed according to the National Economic and Social Development Plan and developed the community by itself for over 40 years, resulting in direct activities in various communities. For example, a group activity has an economic self-management system and resources, sharing benefits to the community. learning and solving problems together even through still not successful 100% everything in the activities performed which is part

of the community itself satisfied and proud to share ideas made with consciousness and wisdom, made with love and pure heart would cause the community to find ways to develop community economics on the resource base and communities with local identity as social and cultural capital, leading development and community with works as a model to develop on their own position with dignity and the community is included happily.

Keywords: Development perspective, Community chiefdom, Village economic, Global society

บทนำ

ชาติพันธุ์กุ่มบ้านม่วงหวาน-โคกเจริญมีความสำนึกในความเป็นไทยที่เรียกว่า “ชาติภูมิ” ชุมชนบ้านม่วงหวาน-โคกเจริญมีความสำนึกในมาตุภูมิ มีความสัมพันธ์กันอย่างแนบแน่น ประวัติความเป็นมาของชาวกุ่มบ้านม่วงหวาน-โคกเจริญนั้นมีมายาวนานเช่นเดียวกับชาติพันธุ์อื่น ๆ ที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย วิวัฒนาการพัฒนาการความหลากหลายเผ่าพันธุ์หลากหลายทางภาษาที่มาผสมและอยู่ร่วมกันมีประเพณี พิธีกรรมและวัฒนธรรมที่เป็นอัตลักษณ์ของตนเองอยู่มากมาย

ชนชาติกุ่ม(ส่วย) เป็นอีกเผ่าพันธุ์หรือชาติพันธุ์หนึ่ง กล่าวได้ว่าได้อพยพมาจากเมืองอัตตะปือแสนปางในช่วงสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลายและต้นรัตนโกสินทร์ เป็นช่วงที่มีการเคลื่อนย้ายเข้ามาอยู่ในอีสานใต้ของประเทศไทย ซึ่งอาณาจักรสยามตอนนั้นมีความเป็นปึกแผ่นในดินแดนลาวได้ ปัจจุบันคือเมืองแสนปางอยู่ในจังหวัดสตริงตรงหรือเมืองเชียงแตงของราชอาณาจักรกัมพูชา ลาวใต้ในฐานะเป็นที่มาของกำลังคนส่วยและบรรณาการ ดังปรากฏในพระราชพงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์ สมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้ ข้าหลวงออกไปทำบัญชีเขมรป่าดง (ชุมชนกุ่ม) 31เมือง ในปีพุทธศักราช 2379 โปรดให้เจ้าพระยาบดินทรเดชาออกไปทำบัญชีเขมรป่าดงเมืองขุขันธ์ เมืองสุรินทร์ เมืองชะ เมืองศรีสะเกษ เมืองเดชอุดม เมืองนครจำปาสัก เมืองอุบล เมืองสุวรรณภูมิ เมืองยโสธร เมืองสีทันดร เมืองเชียงแตง เมืองเชียงปางเมืองอัตตะปือ รวม 13 เมือง และจากการบันทึกการเดินทางในลาวของเอเจียน แอมมอนเีย สมัยรัชกาลที่5 ก็ได้สะท้อนให้เห็นว่า ลาวตอนใต้เขตเมืองอัตตะปือรวมถึงเมืองแสนปาง มีความสำคัญต่อสยามอยู่มาก

ทั้งในด้านกำลังคนและเครื่องบรรณาการโดยเฉพาะส่วยทองคำ ซึ่งช่วงนั้นเมืองแสนปางซึ่งเป็นหมู่บ้านใหญ่มีความสำคัญเท่ากับเมืองเชียงแตง มีวัด ๓ วัดและมีกระท่อมประมาณ 200 หลัง เจ้าเมืองแสนปางมีราชทินนามเป็นพระศรีมหาเทพ มีตลับ พาน คนโท ขันเงินและร่มแดง ได้เข้ารับหน้าที่ตั้งแต่ปีคริสต์ศักราช 1883 เป็นต้นมา เจ้าเมืองเก็บส่วยคนละ 5 บาทต่อปี มีคนมาลงทะเบียนจำนวน 500 คนอยู่ในบัญชีภายในซึ่งหมายถึงรายชื่อคนที่นำส่งบางกอกและยังมีการเก็บภาษีกับคน 200 คนซึ่งอยู่ในบัญชีภายนอก แล้วยังมีการเก็บภาษีที่เป็นรายได้อันงามส่วนหนึ่งของเจ้าเมืองเงินเสียส่วยที่ส่งไปบางกอก ในปีหนึ่งนั้น มี 20 ช่าง เท่ากับ 160 0 บาท การเก็บส่วยนี้หนักไป จึงทำให้คนไม่ชอบเจ้าเมืองคนนี้ ฉะนั้น จึงอพยพออกไปอยู่เมืองจำปาสักส่วนหนึ่ง จึงชี้ให้เห็นว่าชนชาติพันธุ์ส่วยอพยพเข้าสู่อีสานได้ ดังนั้นชนชาติพันธุ์กวยปัจจุบันที่เข้ามาอาศัยอยู่ในพื้นที่ชายแดนอีสานได้ น่าจะเป็นบรรพชนที่สืบทอดกันมาจนถึงทุกวันนี้ โดยเฉพาะในพื้นที่ในเขตจังหวัดสุรินทร์ บุรีรัมย์ เป็นต้น

บทบาทของชาวกวยจังหวัดสุรินทร์ เมื่อราวประมาณ พ.ศ. 2304 แผ่นดินสมเด็จพระที่นั่งสุริยาศมรินทร์หรือสมเด็จพระเจ้าเอกทัศ ซึ่งเป็นกษัตริย์องค์สุดท้ายแห่งกรุงศรีอยุธยา ปรากฏว่ามีช้างเผือกแตกโรงนี้ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือหรือภาคอีสาน มีพวกออกติดตามช้างเผือกประมาณ 30 คน โดยมีสองพี่น้องเป็นหัวหน้า (สองพี่น้องนั้น มีผู้สันนิษฐานว่า คือพระเจ้าจักรีกับพระยาสุรสีห์) โดยสืบหาที่เมืองพิมาย ชาวเมืองแนะนำให้ไปสืบถามชาวกวยในเขตจังหวัดสุรินทร์และได้รับความช่วยเหลือจากหัวหน้าชาวกวยเป็นอย่างดี ได้พากันติดตามช้างเผือกจนพบ จึงทรงได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์ให้เป็นความชอบธรรมราชการขึ้นต่อเมืองพิมายและได้ขึ้นสังกัดในการปกครองตั้งแต่นั้นมา

นั่นแสดงให้เห็นว่าเมืองสุรินทร์บรรพบุรุษที่สร้างและปกครองอยู่ก็คือชนชาติกวยนี้เอง พ่อทองคำ แจ่มใสกล่าวว่า ในฐานะที่เป็นคนไทยคนหนึ่งมาจากชนเผ่ากวยหรือชาติพันธุ์กวยรู้สึกมีความภาคภูมิใจอย่างมาก คนเฒ่าคนแก่เคยเล่าให้ฟังว่าเมื่อก่อนชนชาติพันธุ์กวย ถูกมองว่าเหมือนชนชาติอื่นที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินไทยเพราะจำนวนประชากรมีไม่มาก พูดภาษาท้องถิ่นของตัวเอง ไม่มีตัวหนังสือเขียน ฉะนั้นจึงถูกคนไทยเผ่าอื่นที่อยู่ใกล้เคียงเบียดเบียน รบกวบนและกระหน่ำกระหน่ำอยู่เสมอ เช่นเมื่อก่อนหรือสมัยที่พ่อทองคำ แจ่มใสเป็นวัยรุ่นราว ๆ ปีพ.ศ. 2516

ความรู้สึกส่วนนั้น ก็ยังมีอยู่นั้นคือพวกกลุ่มคนหนุ่มสาวถูกเวลาไปไหนมาไหนนอกหมู่บ้านตัวเองกับชาติพันธุ์อื่นต้องพูดกันด้วยภาษาเขมร ภาษาลาวหรือภาษาไทย เพราะไม่อยากให้ใครรู้ว่าเราคือคนชนเผ่าถูก และไปไหนมาไหนนอกหมู่บ้านมักออกไปเป็นทีมหรือเป็นคณะ

เมื่อก่อนชนชาติพันธุ์ถูกรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจ ถ้าเขาถูกชนเผ่าอื่นเรียกเขา หรือว่าเขาเป็นพวกถูก คนถูกที่เป็นพระถูก เป็นผู้ใหญ่บ้านถูก เด็กถูก (ไม่ทราบเพราะอะไรทั้งที่เขา ก็เรียกถูก) สำหรับพวกเด็กหญิงถูกหรือส่วยจากจุดด้อยหรือส่วนต่างตรงนี้ ทำให้พวกคนถูก ค่อนข้างเก็บตัวไปไหนมาไหนก็ต้องพูดน้อย เมื่อออกไปนอกหมู่บ้านเพราะภาษาพูดและวิถีชีวิตของกลุ่มชาชาวถูกต่างจากคนอื่น จึงไม่แปลกอะไรเลยที่ชนชาติพันธุ์ถูก 90% แต่งงานกับชายหญิงที่เป็นชนชาติพันธุ์เดียวกัน

ความสำคัญที่มีตรงประเด็นนี้ ผู้นำ ผู้อาวุโสของชุมชนจึงต้องส่งเสริมขนบธรรมเนียม ประเพณีที่เป็นอัตลักษณ์ของตนเอง ในขณะเดียวกันชนชาติพันธุ์ถูกต้องให้ความสำคัญกับการรู้จักตัวเอง ให้เกียรติกับบุคคลอื่นที่ทำให้ความสำคัญแก่คนชนเผ่าถูกด้วย จึงเห็นความคิดในมุมมองแสวงหาแนวทางการพัฒนาชุมชนต่อการจัดการระบบการศึกษา การหาโอกาสและการได้มีโอกาสมากขึ้น เพราะกระแสสังคมได้เปลี่ยนแปลงไป บทบาทและการมีส่วนร่วมของคนไม่ได้ถูกจำกัดหรือกำหนดไว้เฉพาะอย่างเดิมแล้ว เมื่อมีการให้เกียรติและการให้โอกาสซึ่งกันและกัน คนถูกเริ่มเห็นคุณค่า ความมีศักดิ์ศรีมากขึ้น ชนชาติพันธุ์ชาวถูกก็มีความรู้สึกเช่นนี้เหมือนกัน โดยเฉพาะชุมชนชาติพันธุ์ถูกบ้านม่วงหวาน-โคกเจริญ ตำบลจันตุม อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์ มาถึงวันนี้ทุกคนมีความภาคภูมิใจมาก มีกำลังใจอยากช่วยเหลืออยากมีส่วนร่วมกับชุมชนกับสังคมภายนอก

ความเป็นมาของชุมชนถูกที่บ้านม่วงหวาน-โคกเจริญ

จากเอกสารบันทึกประวัติความเป็นมาของชุมชน พ่อทองคำ แจ่มใส เล่าถึงเรื่องราวกลุ่มคนไทยถูกที่บ้านม่วงหวาน-โคกเจริญ กล่าวว่า ได้มีกลุ่มชาติพันธุ์ถูกจำนวน 10 ครอบครัว ประมาณ 70 คน กลุ่มคนดังกล่าวได้อพยพครอบครัวจากบ้านเดิม คือบ้านเนินง บ้านละโนนกรอย ตำบลบึง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ปัจจุบันขึ้นอยู่กับอำเภอขาวสารินรินทร์ จังหวัดสุรินทร์เพื่อไปหาที่ตั้งหมู่บ้านใหม่ กลุ่ม

ครอบครัวดังกล่าว ประกอบด้วยพ่อจำปา สายบุตร พ่อแพง แจ่มใส พ่อลา แจ่มใส พ่อจั่ว สายบุตร พ่อเป็น สายบุตร พ่อคุณ สายบุตร พ่อมีแจ่มใส พ่อเซ แจ่มใส พ่อเพชร แจ่มใส พ่อทิน แจ่มใส ได้ออกเดินทางเมื่อวันขึ้น ๙ ค่ำ เดือน ๔ ปีมะโรงพ.ศ. 2494 โดยใช้เกวียนเป็นพาหนะในการเดินทาง ออกเดินทางมุ่งหน้าลงไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ผ่านตำบลตั้งใจ เข้าตำบลเพี้ยราม จังหวัดสุรินทร์ และคืนแรก คณะเดินทางนอนที่บ้านระกา ตำบลเพี้ยราม วันที่สองเดินทางต่อข้ามแม่น้ำชีน้อย เข้าเขตบ้านแสงพัน อำเภอกะสัง และรุ่งที่ ๒ คณะเดินทางนอนใกล้บ้านเสม็ด วันที่ ๓ ออกเดินทางต่อไปกินข้าวเช้าที่อำเภอกะสัง เดินทางต่อถึงตอนเย็น คณะหยุดพักนอนที่บ้านสีคิ้ว ตำบลสูงเนิน อำเภอกะสัง วันที่ ๔ เดินทางผ่านบ้านหลักเขต ตำบลหลักเขต อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ เข้าเขตบ้านสะเดา ตำบลสะเดาและไปพักนอนที่บ้านหนองน้ำ บ้านแพงพวย ตำบลจันดุม อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์ หลังจากนั้นอีก ๒ วันคณะทั้งหมดออกเดินทางมาสร้างที่อยู่ชั่วคราวอยู่ข้าง ๆ ด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือหนองน้ำบุฤษี มีสภาพหนองน้ำ กว้างประมาณ 25 ไร่ น้ำใส มีพืชผักจอก แหน มีปลานานาชนิดและมีนกเป็นหมื่น ๆ ตัว สภาพล้อมรอบไปด้วยป่าไม้นานาชนิดเช่นกัน ขณะที่ย้ายครอบครัวมาได้มีการแบ่งที่ดินเพื่อให้เป็นที่อยู่อาศัยโดยจะได้จับจองได้เฉพาะผู้ที่มีครอบครัวแล้วคนละไร่ แล้วแต่ละครอบครัวได้ช่วยกันถากถางสร้างที่อยู่อาศัย คณะได้ถือฤกษ์วันขึ้น ๑ ค่ำ เดือน ๖ ปีมะโรงพ.ศ. 2494 ขึ้นอาศัยอยู่ในหมู่บ้านใหม่ชื่อที่ตั้งขึ้นใหม่นี้ชาวบ้านเรียกว่า “โคกมะม่วงหวาน” คือที่ตั้งของหมู่บ้านม่วงหวาน-โคกเจริญในปัจจุบัน ในครั้งนั้นชาวบ้านมีความเคารพและเชื่อถือในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ชาวบ้านมีพิธีกรรมขนบธรรมเนียม ประเพณีที่ถือปฏิบัติอยู่มากมาย ได้มีการมอบหมายแต่งตั้งให้มีหัวหน้าเพื่อปฏิบัติในพิธีกรรมเหล่านั้น เช่น พ่อจำปา สายบุตร เป็นหัวหน้าหรือผู้นำด้านพิธีไหว้ปู่ตา เจ้าป่าอารักษ์ ซึ่งชาวบ้านเชื่อว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่จะปกป้องคุ้มครองให้ครอบครัวและหมู่บ้านมีความเป็นอยู่เย็นเป็นสุข พ่อแพง แจ่มใส เป็นผู้นำด้านประเพณีและศาสนาพิธี (พิธีพุทธสมพิธีพราหมณ์) ซึ่งชาวบ้านมีการนับถืออย่างเคร่งครัดมาก พ่อทิน แจ่มใส เป็นผู้นำด้านการปกครองภายในหมู่บ้าน และต่อมาก็มีครอบครัว ญาติ พี่น้องย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มมากขึ้น เป็นลำดับ

สำหรับในครั้งนี้หมู่บ้านได้ขึ้นการปกครองกับบ้านแพงพวย ไปร่วมทำบุญที่วัดบ้านแพงพวยและไปเรียนที่โรงเรียนบ้านแพงพวยเช่นกัน ปีพ.ศ. 2516 ได้มาสร้างวัดใหม่คือ วัดโคกเจริญในปัจจุบัน สำหรับความเป็นอยู่ในช่วงแรกๆนั้น ปัญหาหลักเลยก็คือโจร มีชุกชุม โดยโจรมักเข้ามาลักทรัพย์สิน ลักขโมยวัว ควาย ทำให้ชาวบ้านเดือดร้อนเป็นอย่างมาก ชาวบ้านส่วนหนึ่งไปตั้งบ้านเรือนอยู่ที่บ้านเนินโคกเจริญ ย้ายออกไปอยู่ที่อื่นหรือบางครอบครัวย้ายเข้ามาในบ้านโคกมะม่วงหวาน ในปีพ.ศ. 2503 ที่เนินโคกเจริญไม่มีครอบครัวอยู่เลย

ในปี 2510 ได้แยกการปกครองออกจากบ้านแพงพวยเป็นบ้านม่วงหวาน ตำบลจันดุม อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ เริ่มจากผู้ใหญ่บ้านคนที่ ๑ พ่อมอญ หาสุข คนที่ ๒ พ่อเรือน แจ่มใส คนที่ ๓ พ่อแทน แจ่มใสและปัจจุบันนายสวิง สายบุตร สำหรับความเป็นมาของชื่อหมู่บ้านว่า “บ้านม่วงหวาน” นั้นมีที่มาอยู่ว่า ที่เนินโคกแห่งนี้มีต้นมะม่วงสูงใหญ่อยู่ด้านหนึ่ง ลูกมะม่วงมีรสหวานมาก พวกนายพรานเขาเรียกโคกตรงนี้ว่าโคกมะม่วงหวาน ที่ตั้งบ้านม่วงหวานโคกเจริญ ตำบลจันดุม อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์ อยู่ห่างจากอำเภอพลับพลาชัย ๕ กิโลเมตรและอยู่ห่างจากตัวเมืองบุรีรัมย์ 40 กิโลเมตร ลักษณะการตั้งบ้านเรือนนิยมสร้างบ้านเรือนอยู่กันเป็นกลุ่มระหว่างพี่น้อง เพื่อนบ้านเพื่อสะดวกแก่การปกครองและการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน

สภาพดินและแหล่งน้ำ

เป็นดินเหนียวปนทราย ตอนใต้หมู่บ้านเป็นพื้นที่ราบลุ่มและเขตลุ่มน้ำตาเดียว มีห้วยตะแบกไหลผ่านมีน้ำตลอดปี ด้านอาชีพทำนา เป็นอาชีพหลัก เลี้ยงวัวเลี้ยงควายและปลูกผักเพื่อกินและขาย ซึ่งเป็นรายได้เข้าหมู่บ้านแต่ละปีเป็นจำนวนเงินไม่ใช่น้อย นอกจากนั้นมีการเลี้ยงไหม ทอผ้าเป็นอาชีพเสริม จำนวนครัวเรือนในปี พ.ศ. 2545 มี 135 ครัวเรือนประชากร 640 คน มีวัด ๑ แห่ง คือวัดโคกเจริญ มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๑ แห่ง โรงเรียนชั้นอนุบาลและประถมศึกษาปีที่หก จำนวน ๑ แห่งและมีสถานอนามัย ๑ แห่ง ปัจจุบันคือโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล มีการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ภายในหมู่บ้านตั้งแต่พ.ศ. 2545 จนถึงปัจจุบันเช่นในปีพ.ศ. 2545 มีการใช้ระบบสื่อประชาสัมพันธ์ภายในหมู่บ้านโดยใช้ระบบเสียงตามสาย มี

ผู้นำและคณะกรรมการหมู่บ้าน ได้แก่ นายทองคำ แจ่มใส นายสวิง สายบุตร นายบุญชู สายบุตร นายถวิล แจ่มใส นายจัต จินดาศรี นางจิตรรา แจ่มใส นายสง่า แจ่มใส นายสีทน เจริญยิ่ง นายปรีชา แจ่มใส นายวิเชียร แจ่มใส นายเอกสิทธิ์ วิวาท์สุข นายสุเพียร เงามาม นายคาร เงามาม นายสง่า สายบุตร นายพัสนี แจ่มใส นายสุธี ทองนำ นายประดิษฐ์ สายบุตร นางเพา สวนเพชร เป็นต้น

ประเพณีวัฒนธรรมพิธีกรรมและความเชื่อ

ชุมชนชาวภูยที่บ้านม่วงหวาน-โคกเจริญ เป็นอีกชุมชนหนึ่งที่มีการไหว้ปู่ตา ปู่ตาหมายถึงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ไม่เห็นตัวตน จำต้องไม่ได้ แต่ชาวบ้านเชื่อว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ปกป้องคุ้มครองลูกหลานผู้ปฏิบัติดี ให้มีความสุขความเจริญ ขณะเดียวกันถ้าบุคคลใดที่ประพฤติปฏิบัติทำให้สังคมเดือดร้อน เขาควรจะได้รับบทลงโทษเช่นกันสถานที่อยู่อาศัยของปู่ตาคือ ศาลปู่ตาชุมชนสร้างไว้ข้างแหล่งน้ำสาธารณะหรือใกล้ต้นไม้ใหญ่ ๆ ในปีหนึ่ง ๆ ชาวบ้านมีการประกอบพิธีเซ่นไหว้ อย่างน้อยปีละสองครั้ง คือในวันขึ้น 3 ค่ำ เดือน 3 และวันขึ้น 6 ค่ำ เดือน 6 ซึ่งในวันเซ่นไหว้ ชาวบ้านทุกครัวเรือนได้เตรียมตัวตั้งแต่เช้ามืด สิ่งที่ต้องเตรียมไปเซ่นไหว้ ได้แก่ ไก่ต้มจำนวน 1 ตัว ข้าวสุก 1 ถ้วย เหล้าขาว (ถ้ามี) น้ำหวาน หมาก บุหรี่ ดอกไม้ ธูปเทียน พิธีเซ่นไหว้จะเริ่มจากจุดธูปเทียนขอขมา ขอโทษปู่ตา แล้วเรียกปู่ตามารับของสังเวद्यพิธีการเรียกจะเรียก 3 ครั้ง แต่แต่ละครั้งจะทิ้งช่วง 3 ถึง 4 นาทีและสุดท้ายก็ขอเสี่ยงทายดูคางไก่ ว่าปีนี้ครอบครัวของตนเองจะอยู่อย่างสงบสุข ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บหรือไม่ หรือการทำมาหากินในการประกอบอาชีพจะอุดมสมบูรณ์หรือไม่อย่างไร จะเห็นได้ว่าพิธีกรรมดังกล่าวชาวบ้านยังคงยึดเหนี่ยวและถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด แต่สิ่งที่ชุมชนและสังคมได้ก็คือทุกคนมีโอกาสดำมาร่วมพิธีกรรมด้วยกันพบปะ คุยกัน เป็นบรรยากาศที่ประทับใจมาก

ประเพณีการแต่งงาน เป็นอีกประเพณีหนึ่งที่ถือปฏิบัติกันมาของชุมชนบ้านม่วงหวาน-โคกเจริญคือ เมื่อเจ้าบ่าวตกลงกำหนดวันแต่งงานแล้วสิ่งที่ต้องการเตรียม นอกจากอาหาร การต้อนรับแขก ยังมีสิ่งที่ฝ่ายเจ้าบ่าวเจ้าสาวต้องมี คือ สิ่งของไหว้ญาติของแต่ละฝ่าย เช่นเมื่อเจ้าบ่าวแห่ขันหมากไปแต่งที่บ้านเจ้าสาว ฝ่ายเจ้าบ่าวต้องเตรียมไก่ น้ำตาลอ้อยหรืออาจจะเป็นอย่างอื่น เช่น พดลัม ปันโต จำนวนที่

เตรียมต้องเท่ากับจำนวนญาติของเจ้าสาวซึ่งเป็นผู้รับไหว้และเมื่อฝ่ายเจ้าสาวแห่ไปถึงบ้านฝ่ายเจ้าบ่าว เจ้าสาวต้องเตรียมสิ่งของไหว้ไปว่าญาติเจ้าบ่าวเท่ากับจำนวนญาติของฝ่ายเจ้าบ่าว ฝ่ายเจ้าสาวต้องเตรียมสิ่งของเครื่องไหว้ แต่สิ่งที่จำเป็นส่วนมากจะเป็นผ้าชิ้นผ้าไหม พูก หมอน ซึ่งฝ่ายเจ้าสาวต้องลงทุนมาก ส่วนเครือญาติทั้งสองฝ่ายที่ถูกไหว้ จะผูกแขนเจ้าสาวเจ้าบ่าวซึ่งเป็นจำนวนเงินที่ต้องมากกว่าราคาส่งของที่ไหว้ แล้วเงินที่ผูกแขนได้ทั้งหมดจะทำพิธีมอบให้กับเจ้าบ่าวเจ้าสาวเพื่อเป็นทุนในการสร้างเนื้อสร้างตัวสร้างครอบครัวต่อไป

ประเพณีเซ่นไหว้โขนตา ในวันแรม 14 ค่ำเดือน 10 ในวันเสาร์พิธีเซ่นไหว้เพื่อให้ปู่ตายายหรือญาติที่ล่วงลับไปแล้วมารับสิ่งของสังเวยและเป็นการอุทิศส่วนกุศลไปให้แต่จุดเด่นจะอยู่ที่ญาติพี่น้องในวงตระกูลนั้น ๆ สิ่งที่ได้เห็นได้ชัดก็คือ ทุกคนมาพร้อมหน้า พร้อมตากัน รำลึกถึงบรรพบุรุษและญาติพี่น้องที่ล่วงลับไป

ประเพณีการบวชนาค เมื่อผู้สูงอายุโกนผมแล้ว ก่อนทำขวัญนาค ผู้บวชต้องมีรูปเทียนใส่พานเดินไปไหว้ทุกครัวเรือนในหมู่บ้าน ผู้ถูกไหว้ก็จะให้ศีลให้พร บางคนผูกแขนให้ บางคนให้เงินเล็กๆ น้อยๆ เพื่อเป็นค่าซื้อสมุด ปากกา หนังสือในระหว่างอยู่บวช เรียนเช่นเดียวกันเมื่อบวช ก่อนลาสิกขา ก็จะเดินไปไหว้บอกลาสิกขาแล้วขอบคุณทุกคนที่ได้ช่วยดูแลรักษาให้อาหารช่วงบวชเรียนอยู่

ประเพณีเรียกขวัญเมื่อลูกหลานที่ลาสิกขาพระหรือกลับจากราชการทหาร หรือได้รับตำแหน่งราชการหรือได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้นำ ชาวบ้านม่วงหวาน-โคกเจริญ ยังรักษาประเพณีเรียกขวัญ เพราะเชื่อว่าเป็นการสร้างให้เกิดกำลังใจ

ประเพณีวันผู้สูงอายุและประเพณีก่อบพระเจดีย์ทราย ซึ่งมีการจัดตามประเพณีในวันสงกรานต์ทุกปีที่วัดชาวบ้านม่วงหวาน-โคกเจริญ ถือว่าเป็นสิ่งที่มีค่าทุกอย่างบ่งบอกถึงการให้ผู้คนได้มีส่วนร่วมการรำลึกถึงบุคคลที่มีบุญคุณแก่เรา การเคารพนับถือซึ่งกันและกันก่อให้เกิดความรักใคร่สมัคสมานสามัคคีกันสืบไป

วิถีชีวิตของคนถูกจากจุดด้อยกลับเป็นโอกาส

โดยทั่วไปแล้ว ชาวถูกส่วนใหญ่ในวิถีชีวิตความเป็นอยู่จะอยู่แบบเรียบง่าย เจียมเนื้อเจียมตัวและรักสงบคิดและทำอะไรแบบเรียบง่าย ๆ ขยันทำมาหากินในการประกอบอาชีพ เอกลักษณะเฉพาะคือการขอช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันและ

มักจะทำอะไรตามกัน ชุมชนกุยที่บ้านม่วงหวาน-โคกเจริญแห่งนี้ ซึ่งในอดีตถูกชนเผ่าอื่นพุดจาตุถูกและและกระแหนต่าง ๆ นานาทำให้รู้สึกอับอายคนอื่น การไปไหนมาไหนในบางโอกาาก็จะเก็บซ่อนของความเป็นกุยเอาไว้เพื่อไม่ให้คนอื่นได้รู้ว่าเราเป็นกุย เช่น ถ้าอยู่ในหมู่คนจำนวนมากก็จะพูดด้วยภาษาอื่นเช่นภาษาไทย ภาษาลาว ภาษาเขมรเพื่อไม่ให้คนอื่นได้รู้ว่าเราเป็นกุย (ซึ่งโดยทั่วไปคนกุยจะพูดได้หลายภาษา) เมื่อเป็นเช่นนี้ทำให้คนกุยด้วยกัน เกิดการเห็นอกเห็นใจกัน โดยทั่วไปในชุมชนกุยส่วนมากมีความรักใคร่สามัคคีกันและมีนิสัยโอบอ้อมอารี มีการกินอยู่แบบเรียบง่ายและสงบ

ชุมชนกุยจึงมักจะได้รับโอกาสมาก่อน โดยเฉพาะจากหน่วยงานราชการหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่จะลงไปร่วมพัฒนาจึงทำให้เกิดการเรียนรู้แลกเปลี่ยนแนวคิดแนวปฏิบัติต่อกัน การริเริ่มโครงการอย่างต่อเนื่องของชุมชนบ้านม่วงหวาน-โคกเจริญส่วนใหญ่ได้รับการตอบรับการให้ความร่วมมืออย่างน่าพอใจและบนพื้นฐานแห่งความเป็นจริง พ่อทองคำ แจ่มใส กล่าวว่า ชาวบ้านม่วงหวาน-โคกเจริญ เมื่อได้รับโอกาสในการช่วยคิด ช่วยพูด ช่วยทำให้องค์ความรู้ภูมิปัญญาเป็นการเพิ่มประสบการณ์ ทำให้ชุมชนมองเห็นจุดเด่น-จุดด้อยของตนเองเห็นทางเลือกทางออกของตนเอง เกิดการตื่นตัวกระตือรือร้นและที่สำคัญเกิดความมั่นใจเกิดความภาคภูมิใจในชุมชนเองและสังคมในชุมชนให้การยอมรับจากหน่วยงานราชการและจากชุมชนอื่น

แนวทางสู่การพัฒนาตนเอง

ชุมชนบ้านม่วงหวาน-โคกเจริญได้ค้นพบวิถีการพัฒนาตนเอง จากประสบการณ์ที่ชุมชนม่วงหวาน-ขอบเจริญได้สร้างและแสวงหา การเพิ่มโอกาสให้แก่ตนเองโดยชุมชนใช้ประเพณีและพิธีกรรมในวันสำคัญแต่ละครั้งที่ชุมชนซึ่งมีการจัดประเพณีและพิธีกรรมดังกล่าว ล้วนเป็นการให้ทุกคน ทุกเพศ ทุกวัยได้มาร่วมพบปะร่วมกันจุดนี้ทำให้ผู้คนเกิดความเข้าใจเกิดความเคารพนับถือซึ่งกันและกัน มีความภาคภูมิใจมีศักดิ์ศรีมากขึ้นในชุมชน ทุกคนได้มีส่วนร่วมผนวกกับการที่ชุมชนเปิดให้โอกาสทุกคน ทุกฝ่ายลงไปร่วมในการสนับสนุนให้ชุมชนเข้มแข็ง แต่เน้นแบบแผนค่อยเป็นค่อยไปตามธรรมชาติและมีความเป็นอิสระ

พ่อทองคำ แจ่มใส กล่าวว่าเมื่อปีพ.ศ. 2529 ชุมชนร่วมกับ 4 กระทรวงหลัก คือกระทรวงมหาดไทยกระทรวงเกษตร กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข ประสานร่วมกันเพื่อสร้างชุมชนต้นแบบโดยกระทรวงมหาดไทย คือพัฒนาชุมชน มีการรวมกลุ่ม เช่น กลุ่มพัฒนาสตรีและเยาวชน กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต ปัจจุบันได้ปรับเปลี่ยนเป็นลักษณะร้านประชารัฐ กระทรวงเกษตรฯ เน้นในด้านการผลิตภาคการเกษตรกระทรวงศึกษาธิการ เน้นการให้การศึกษาแก่ชุมชน กระทรวงสาธารณสุขเน้นด้านสุขภาพของชุมชน จากพื้นฐานเดิมในชุมชนบ้านม่วงหวาน-โคกเจริญ ชาวบ้านทุกคนถือว่าเป็นหัวใจหลัก ต่างมีความพร้อมในการพัฒนาระดับหนึ่งแล้ว เมื่อมีหน่วยงานข้างนอกมาช่วยเสริม เติมแต่ง การเคลื่อนตัวด้านการพัฒนาจึงไม่ยากเพราะประกอบด้วยผู้นำและคณะ มีทีมงาน มีการเสียสละด้านจิตใจ เป็นสาธารณะและที่สำคัญมีใจรัก มีใจชอบมีความกระตือรือร้น อยากรู้ อยากเห็น อยากเป็น อยากทำอย่างต่อเนื่อง งานและกิจกรรมที่กำหนดไว้จึงบรรลุผลไปตามขั้นตอนอย่างเป็นรูปธรรม ในขณะเดียวกันชุมชนได้มีโอกาสดูแลประสานกับองค์กรอิสระคือสถาบันพัฒนาชนบท มูลนิธิหมู่บ้าน และประสานรวมตัวกัน ทำให้ชุมชนเกิดการตื่นตัว ค้นหาแนวทางตลอดเวลา พ่อทองคำ แจ่มใส ได้ยกตัวอย่างกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต โดยเล่าว่า กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตเริ่มก่อตั้งเมื่อวันที่ 29 เดือน พฤศจิกายน ปีพ.ศ. 2529 ตอนแรกมีสมาชิก จำนวน 77 คน สมาชิกฝากเงิน สัจจะสะสม ประจำเดือน ๆ ละ 850 บาทต่อเดือน กลุ่มได้เปิดโอกาสและรับสมาชิกทุกเดือน ประการสำคัญ กลุ่มได้มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เพื่อความเข้าใจแก่สมาชิก ชาวบ้านทั่วไป โดยประชาสัมพันธ์ทางเสียงตามสาย ประชุมชี้แจง มีทีมงานในรูปคณะกรรมการและสมาชิก ออกไปศึกษาดูงานเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และที่สำคัญคือ หลักการที่ชุมชนนำไปใช้ในการพัฒนาเสริมความเข้มแข็งชุมชน คือ การให้ชุมชนในหมู่บ้านได้มีส่วนร่วมให้มาก เพื่อให้กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตให้สมาชิกทุกคนได้เข้าใจที่ชัดเจนทุกฝ่าย ต่อมาก็ให้ความร่วมมือในการกระจายและขยายกิจกรรม ถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญกิจกรรมย่อมให้ประโยชน์ ยังมีสมาชิกเข้าร่วมกิจกรรมมาก ย่อมเรียนรู้แก้ปัญหาไปเรื่อย ๆ

เมื่อพ.ศ. 2544 ที่ผ่านมาแล้ว สมาชิกของกลุ่มยังฝากเงินสัจจะสะสม ประจำเดือน กลุ่มและสมาชิกเน้นที่เป้าหมายในการออมทุกวันอาทิตย์ของแต่ละ

เดือน ตั้งแต่เวลา 0.06 ถึง 10.00 น. ซึ่งคณะกรรมการแต่ละฝ่ายต้องมารวมตัว
พร้อมกัน เช่น กรรมการฝ่ายอำนวยการ ฝ่ายเงินกู้ กรรมการตรวจสอบ กรรมการ
ฝ่ายส่งเสริม ซึ่งในวันต่อมา ดังกล่าว สมาชิกที่กู้เงินไป นำดอกเบียต้องมาส่งทุกเดือน
หรือสมาชิกคนใดมีความประสงค์ที่จะกู้ให้ยื่นคำขอกู้ ซึ่งการปล่อยเงินกู้แก่สมาชิก
กลุ่มก็จะให้กู้ในวันออมนทรัพย์เช่นกัน เงินของกลุ่มในแต่ละเดือน ถ้าเหลือจากที่
สมาชิกขอกู้ก็จะนำไปฝากธนาคาร สำหรับอัตราดอกเบียเงินกู้คิดเป็นร้อยละ 14
บาทต่อปี ในปีพ.ศ. 2544 พ่อทองคำ แจ่มใส ได้ออกไปนำเสนอกิจกรรมออมนทรัพย์
เพื่อการผลิต เพื่อให้เห็นรูปแบบของกิจกรรม ในวันที่ 7 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ.
2554 กล่าวถึงการจัดตั้งกลุ่ม ความสามารถการดำเนินกิจกรรมที่เป็นรูปธรรม กลุ่ม
ได้มีระเบียบกฎเกณฑ์ที่ชัดเจน กล่าวถึงคณะกรรมการของแต่ละฝ่ายซึ่ง
ผ่านการคัดเลือกจากสมาชิก มีสมาชิกจำนวน 580 คน จำนวน 90% ของจำนวน
ประชากรคิดเป็นครัวเรือนในชุมชนที่เป็นสมาชิก 97% ในปีนี้มีเงินฝากเงินสัจจะ
สะสม 63,000บาทต่อเดือน การฝากเงินสัจจะสะสมพิเศษ เฉลี่ย 20,000 บาทต่อ
เดือน ในแต่ละเดือนกลุ่มมีกระแสเงินหมุนเวียนให้สมาชิกกู้ยืมประมาณ 100,000
บาท ถึง 150,000 บาท สำหรับกำไรสุทธิในรอบปี กลุ่มได้จัดสรรปันผล และเฉลี่ย
คืนคือ ปันผลและเฉลี่ยคืนสมาชิก 10.5% โบนัสคณะกรรมการ 14% ขยายกิจการ
กลุ่ม 6% กองทุนสวัสดิการสมาชิก 5% พัฒนาหมู่บ้าน-ทุนการศึกษา 3% ศึกษาดู
งาน 1.5%

กิจกรรมศูนย์สาธิตการตลาดม่วงหวาน-โคกเจริญ ปัจจุบันได้ปรับเปลี่ยน
ลักษณะเป็นร้านประชารัฐเพราะรัฐบาลช่วยให้ทุนในการปรับปรุงอาคารร้านค้าที่
ทันสมัย มีสินค้าหลากหลายที่จำเป็นในชีวิตประจำวันโดยเฉพาะสินค้าที่สัมพันธ์กับ
การเกษตร ได้แก่ เมล็ดพันธุ์พืช สินค้าบริโภคที่ผลิตจากโรงงาน สินค้าที่ผลิตจาก
วัตถุดิบของชาวบ้านได้ลดน้อยลง ดำเนินกิจการเชื่อมโยงจากฐานเดิมปรับเปลี่ยนให้
เหมาะสม ตามสภาพความเจริญของบ้านเมือง คุณพ่อทองคำ แจ่มใส กล่าวไว้เมื่อ
วันที่ 20 เมษายน 2562 ว่า โครงสร้างของร้านเดิมปัจจุบันได้ปรับปรุงเน้นความ
สะดวกบริการให้กับสมาชิก ปัจจุบันได้ปรับปรุง เน้นความสะอาดๆ ด้านคุณภาพของ
สินค้าที่นำสินค้าเข้ามาในร้านของชุมชนเพิ่มมากขึ้น หุ่นใหม่ปัจจุบันปรับเปลี่ยนเป็น
1,000 บาทต่อหุ้น

ศูนย์สาธิตการตลาดมีทีมงานคณะกรรมการ คือ ผู้จัดการ มีกรรมการฝ่ายซื้อสินค้าเข้าร้านและพนักงานขายวันละ 2 คน ในช่วง 7 วัน เวียนมาขายครั้งหนึ่งในวันเสาร์-อาทิตย์เด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาจะมาช่วยขายการขายสินค้าทางศูนย์ฯ จะขายสินค้าทุกชนิดด้วยเงินสดอย่างเดียว

กิจกรรมธนาคารข้าว กลุ่มจัดให้มีกิจกรรมธนาคารข้าวเพื่อให้สมาชิกที่เดือดร้อนให้กู้ข้าวเปลือกโดยจะคิดดอกเบี้ย เป็นข้าวเปลือก ในอัตรา 4:1 ยกตัวอย่าง เช่น ในปีพ.ศ. 2544 มีข้าวอยู่จำนวนประมาณ 35 ตัน ซึ่งก็เพียงพอกับความต้องการของสมาชิก

กิจกรรมนวดข้าว กลุ่มฯ ได้ดำเนินการหาซื้อรถนวดข้าวเพื่อเป็นการบริการแก่สมาชิก เพราะสมาชิกเกือบทั้งหมดมีอาชีพทำนา เมื่อเกี่ยวข้าวเสร็จหมด ทุกคนต้องไ้รถนวดข้าวในกิจกรรมนี้กลุ่มฯจะคิดค่าบริการในการนวด 30:1

กิจกรรมโรงสีข้าว กลุ่มฯ ได้มองว่าอาชีพหลักในชุมชน เพราะสมาชิกมีอาชีพหลักคือการทำนา แต่การทำนาทางกลุ่มฯคิดว่า ถ้าชาวนาหรือสมาชิกขายข้าวเปลือกให้กับกลุ่มสีข้าว กลุ่มสีข้าวเปลือกจะสีเป็นข้าวสารไป มีการขายข้าวสาร และกลุ่มสมาชิกรู้ว่าจะได้ผลประโยชน์โดยตรง นี่เป็นหลักเกณฑ์ที่ทางคิดไว้ กลุ่มได้ประสานกับสถาบันพัฒนาชนบท มูลนิธิหมู่บ้านเพื่อประสานต่อกับกระทรวงมหาดไทยซึ่งได้งบประมาณจำนวน 2,000,000 บาท สร้างโรงสีข้าวได้ขนาด 24 เกวียน แต่การจัดการบริหารกลุ่มฯ สามารถดำเนินการได้ในระดับหนึ่งซึ่งต้องให้โอกาสในการเรียนรู้ไปอีกระยะหนึ่ง จากคำกล่าวของพ่อทองคำ แจ่มใส เมื่อวันที่ 20 เดือน เมษายน พ.ศ. 2562 กล่าวว่า โรงสีต้องใช้พลังงานไฟฟ้ามากในการสีข้าวจึงไม่ประสบผลสำเร็จ ความรู้เกี่ยวกับเครื่องจักรของคณะกรรมการที่รับผิดชอบมีน้อยเมื่อเกิดชำรุดเสียหายต้องอาศัยช่างที่ชำนาญมากแก้ไข จึงมีความลำบากในการดำเนินกิจกรรม

กิจกรรมการแปรรูปทำน้ำปลา น้ำปลาเป็นอาหารประจำของครอบครัวมาช้านาน ทุกคนส่วนมากกินน้ำปลา ดังนั้น กลุ่มจึงได้ทำน้ำปลาเพื่อขายให้สมาชิกและเครือข่ายทั่วไป กลุ่มมีความสามารถแปรรูปน้ำปลาหมักได้ถึง 16 ตัน

ชุมชนม่วงหวาน-โคกเจริญ ดำเนินการด้านพัฒนาตัวเองอย่างต่อเนื่องมาเป็นเวลาเกือบ 30 ปี คิดว่ายังไม่เข้าข่ายเป็นชุมชนเข้มแข็ง แต่พ่อทองคำ แจ่มใส เสนอ

ว่าผู้นำมีบทบาทหน้าที่สำคัญมากที่จะนำและพึ่งพาตนเองของครัวเรือนหรือระดับชุมชน ขณะนี้ได้พัฒนาไปในระดับหนึ่งบ้างแล้วคือ การส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณี และพิธีกรรมในชุมชน การรวมกลุ่มคนเป็นองค์กรมีกิจกรรมและขยายกิจการเป็นประโยชน์ในชุมชนมากขึ้นโดยให้โอกาสคนได้มีส่วนร่วมในการจัดแต่ละกิจกรรม ซึ่งจะทำให้ทุกคนเกิดความรู้สึกว่าเป็นเจ้าของร่วมกัน แต่ที่ขาดไม่ได้คือการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้นำทีมงานและสมาชิก ก่อให้เกิดพลังใจทำงานให้ประสบความสำเร็จ ดังนั้น จังหวะก้าวใหม่ที่ชุมชนกำลังทำอยู่ก็คือ “ศูนย์การเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น” ศูนย์การเรียนรู้จึงเป็นสถานที่มาพบปะแลกเปลี่ยนเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ โดยความรู้ที่ได้มาจากประสบการณ์จริง ดังตัวอย่างที่จับต้องได้คือ ศูนย์การเรียนรู้ที่ม่วงหวานโคกเจริญ ได้มีหลักสูตรจากประสบการณ์ตรงและมีวิทยากรกระบวนการจากชาวบ้านโดยตรง มาแลกเปลี่ยนให้ความรู้และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ได้เกิดหลักสูตรที่เหมาะสมกับชุมชน ดังนี้คือการเรียนการทำบัญชีแบบชาวบ้าน การทำน้ายาล้างจาน น้ายาล้างห้องน้ำ แคมพูสระผม สบู่เหลว การแปรรูปทำขนม-เครื่องดื่ม การแปรรูปน้ำปลา การทำน้ำหมัก-หัวเชื้อ การทำปุ๋ยชีวภาพการแพทย์แผนไทยและสมุนไพร การบริหารจัดการกองทุนชุมชน ร้านค้าชุมชน ธนาคารข้าว การเกษตรปลอดสารพิษ การอนุรักษ์ควายไทยและการเรียนฝึกหัดคอมพิวเตอร์ เป็นต้น ทั้ง 10 หลักสูตร ดังกล่าวแล้วข้างต้นเปิดโอกาสให้กลุ่มบุคคลและกลุ่มองค์กรที่สนใจได้ร่วมเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนั้นเมื่อความสมบูรณ์ในองค์ความรู้แต่ละหลักสูตรพร้อมศูนย์การเรียนรู้ มีการเชื่อมโยงเพื่อสนับสนุนหน่วยงานอื่น ๆ เช่น วัดโคกเจริญโรงเรียนพลับพลาชัย วิทยาลัยเกษตรกรรมเทคโนโลยีบุรีรัมย์ ชมรมพัฒนาชาวบุรีรัมย์ สถาบันพัฒนาชนบท มูลนิธิหมู่บ้าน สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ จากชุมชนเดียวขยายเครือข่ายสู่อำเภอและจังหวัด มีการพัฒนาไม่หยุดยั้ง การเปลี่ยนแปลงในทุกอย่างทุกอย่างเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา การเรียนรู้ไม่มีที่สิ้นสุด ชุมชนจะอยู่โดดเดี่ยวไม่ได้ มีการพึ่งพาอาศัยกัน การแบ่งปันการช่วยเหลือการเกื้อกูลกันย่อมเป็นสิ่งที่ชุมชนต้องแสวงหา

ชุมชนม่วงหวาน-โคกเจริญ พ่อทองคำ แจ่มใสกล่าวว่า ตั้งแต่ได้ร่วมกันทำกิจกรรมทุกอย่างที่ทำในชุมชนทำให้ชุมชนเกิดประโยชน์ขึ้นมากมาย ปัจจัยสำคัญคือองค์ความรู้และการจัดการทั้งสองอย่างเกิดจาก 2 ส่วนคือ

ประการที่ 1 องค์ความรู้และการจัดการที่ได้จากภายในชุมชนเอง จากการทดลองแบบลองทำ ลองผิดลองถูกและจากประสบการณ์ตรงได้ใช้ปฏิบัติมาทั้งปัญหาและวิธีแก้ปัญหา

ประการที่ 2 องค์ความรู้และการจัดการที่ได้จากภายนอกชุมชน เช่น การได้ไปศึกษาดูงาน การได้ฟังผู้รู้การได้เห็นจากสิ่งที่ล้มเหลวและประสบการณ์ที่สำเร็จ

ดังนั้น การมีเครือข่ายจำเป็นต่อการเปิดโอกาสให้ชุมชนและกลุ่มองค์กรได้พบปะแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน สำหรับเครือข่ายที่ชุมชนม่วงหวาน-โคกเจริญ ได้มีส่วนร่วมในการจัดตั้งคือ เครือข่ายชมรมกลุ่มออมทรัพย์อำเภอพลับพลาชัย ซึ่งก่อตั้งขึ้นเมื่อปีพ.ศ. 2534 เป็นกลุ่มออมทรัพย์ระดับอำเภอแห่งแรกของจังหวัดบุรีรัมย์ โดยมีพ่อทองคำ แจ่มใส เป็นประธานชมรม มีสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดบุรีรัมย์ร่วมกับสำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอพลับพลาชัยเป็นผู้ริเริ่มให้การสนับสนุน

จุดประสงค์ในการจัดตั้งชมรมก็เพื่อเป็นการเปิดโอกาสในกลุ่มองค์กร โดยเฉพาะกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตที่มีอยู่แต่ขาดการเชื่อมโยงพบปะกัน ฉะนั้นถ้ามีชมรมโดยให้ชมรม เป็นศูนย์กลางแม่ข่าย มีกลุ่มสมาชิกองค์กรที่กระจัดกระจายกันอยู่จะได้มาเรียนรู้ด้วยกันแต่ชมรมระดับอำเภอการบริหารจัดการอย่างมีความยุ่งยากและมีปัญหามาก สาเหตุประการหนึ่ง คือพื้นที่กว้างอยู่ห่างไกลกันความพร้อมและความสามารถของระดับเครือข่ายมีไม่เท่ากันและที่สำคัญขาดปัจจัยองค์ประกอบหลายอย่างที่ต้องช่วยส่งเสริมสนับสนุนถ้ากลุ่มองค์กรซึ่งเป็นสมาชิกระดับหมู่บ้านไม่พร้อมหรือยังไม่เข้มแข็งเป็นผลกระทบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้นควรให้องค์กรชุมชนหมู่บ้านเข้มแข็งเสียก่อน กลุ่มองค์กรม่วงหวาน-โคกเจริญมีความสนใจในหลักสูตร มีกลุ่มได้เรียนรู้และปฏิบัติจริงอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบันโดยใช้ศูนย์การเรียนรู้ของหมู่บ้านเป็นเวทีประสานความสัมพันธ์เกื้อกูลกันแลกเปลี่ยนให้ความรู้จึงขอยกตัวอย่างกิจกรรมหลักสูตรที่ดำรงอยู่ได้ต่อนี้

สูตรทำขนมทองม้วน คุณแม่วันเพ็ญ สังเกตกิจ อาศัยอยู่ที่บ้านเลขที่ 79 หมู่ 15 บ้านโคกเจริญ ตำบลจันทุม อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์ กล่าวเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2562 ท่านได้กล่าวว่า เริ่มแรกมีวิทยากรทำขนมมาส่งเสริมความรู้ในการทำขนม คือนางเยาว์ สอนเพชร นางชำนวล สายบุตร และนางสุเพียร แจ่มใส สอนและปฏิบัติจริง เช่น ทำขนมทองม้วนมีส่วนผสมคือ แป้งสาลี 1 ถ้วย น้ำตาลทรายเศษ

หนึ่งส่วนสองถ้วย ไข่ไก่ 1 ฟอง งาดำ 1 ช้อนโต๊ะ หัวกะทิ เศษหนึ่งส่วนสองถ้วย
เกลือป่น เศษหนึ่งส่วนแปด ช้อนชา น้ำเปล่า 1 ช้อนชา น้ำปูนใส 2 ช้อนโต๊ะ น้ำมัน
พืชหรือน้ำมันมะพร้าว สำหรับทาพิมพ์ขนมทองม้วน

วิธีทำ

1. ร่อนแป้งใส่ชามผสม เติมน้ำตาลคนให้เข้ากันแล้วทำหลุมตรงกลาง
2. ตีไข่แดงและไข่ขาวให้เข้ากันดีแล้ว ผสมหัวกะทิ น้ำ ปูนใสและเกลือ
คนให้เข้ากันจากนั้นค่อยเทลงในหลุมแป้ง
3. ใช้ที่ตีไข่คนส่วนประสม ในข้อ 2 ให้แป้งค่อย ๆ ตกลงหลุม คนเบา ๆ จน
เข้ากันดี

4. นำพิมพ์ทองม้วนมาอังไฟด้วยไฟอ่อน อังไปจนพิมพ์ร้อนจัด ทาพิมพ์
ด้วยน้ำมันทั้งสองด้าน อังไฟให้ร้อนอีกครั้ง ตักแป้งหยดบนพิมพ์ด้านหนึ่ง ปิดพิมพ์ให้
สนิทแป้งส่วนเกินจะล้นออกมาเอง ตั้งไฟอ่อนสักครู่พลิกกลับข้าง พอเหลืองสังเกตดู
แป้งที่เกาะอยู่นอกพิมพ์ ยกพิมพ์ออกจากเตาเปิดพิมพ์ใช้ปลายมีดแซะขึ้นม้วนกับแก
นกลม ๆ ทันที ขณะที่ยังร้อนเพราะถ้าเย็นจะแข็งกรอบม้วนไม่ได้

นอกจากนี้ยังมีสูตรทำขนมอื่น ๆ อีกเช่น ขนมโดนัท ครองแครงกรอบ กะ
หรี่ปั๊พ และปอเปี๊ยะชาววังหลักสูตรขนมนี้มีกระบวนการทำเช่นกัน ได้แก่ ส่วน
ประสม วิธีทำ เพื่อทำเป็นสูตรขนมของบ้านม่วงหวาน-โคกเจริญ การบรรจุภัณฑ์ได้
ทำป้ายชื่อสูตรขนมและชื่อกลุ่มสตรีทำขนมของหมู่บ้านแปะบนห่อถุงพลาสติกก่อน
จัดส่งไปวางขายที่ศูนย์การตลาดในหมู่บ้านและนำไปขายส่งที่ตลาดประโคนชัยจะมี
พ่อค้าแม่ค้ามารับซื้อไปขายต่อ

เช่น ผลผลิตที่ใช้ปุ๋ยอินทรีย์แทนปุ๋ยเคมี ชุมชนจึงให้ความสำคัญเกี่ยวกับ
สูตรการผลิตทางการเกษตร เช่น สูตรปุ๋ยซึ่งเป็นกิจกรรมของศูนย์เรียนรู้บ้านม่วง
หวาน-โคกเจริญดังนี้

ปุ๋ยน้ำ ได้แก่ ปุ๋ยน้ำสูตรหญ้าสดผสมซีไ้ไก่ ส่วนประกอบ หญ้าสด 50 กิโลกรัม
ซีไ้ไก่ 50 กิโลกรัม ควรเลือกไก่ที่ไม่กินยาปฏิชีวนะ เพราะจะทำให้มีกลิ่นเหม็นเน่า

วิธีทำ นำหญ้าสด 10 กิโลกรัมใส่ลงในถังหมักพลาสติกขนาด 200 ลิตร ย่ำ
ให้แน่นสูงประมาณ 20 เซนติเมตร โรยซีไ้ไก่หมาด ๆ 1 กิโลกรัม ทับลงบนหญ้า ทำซ้ำ

เช่นเดิมอีก 4 ชั้น ปิดฝาเก็บไว้ในที่ร่ม บ่มไว้ประมาณ 45 วันขึ้นไปจะได้ปุ๋ยน้ำเข้มข้นคุณภาพดี

วิธีใช้ ผสมน้ำ 1: 200 ถึง 500 ลิตร รดราดดิน ส่วนดปุ๋ยน้ำอื่น ๆ ที่มีในหลักสูตรของบ้านม่วงหวาน-โคกเจริญ เช่น ปุ๋ยน้ำสูตรเศษอาหาร(ปุ๋ยคน)ปุ๋ยน้ำสูตรพืชผัก นอกจากนี้ยังมีปุ๋ยแห้งใช้อินทรีย์และชีวภาพ การทำปุ๋ยเมล็ดชีวภาพ น้ำหมักชีวภาพ เป็นต้น ปุ๋ยดังกล่าวชาวบ้านม่วงหวาน-โคกเจริญได้ผลิตเพื่อใช้ประโยชน์ในการปลูกพืชผักสวนครัวและส่วนหนึ่งมีตัวแทนรับและฝากนำไปขายที่ตลาดประโคนชัย อำเภอประโคนชัยจังหวัดบุรีรัมย์

เกษตรกรมีอาชีพคือการทำนาซึ่งเป็นอาชีพหลักและส่วนหนึ่งที่เหลือจากการบริโภคในครัวเรือนก็นำออกไปขาย เพื่อเป็นรายได้ใช้จ่ายในครัวเรือน ปัจจุบันนี้ชุมชนได้ส่งเสริมทำนาตามแนวคิดที่รับสนับสนุนที่มีจุดเน้นสำคัญคือการทำนาอินทรีย์ ให้ความสำคัญโครงการนาแปลงใหญ่มีการผลิตข้าวพันธุ์มะลิอินทรีย์มีชาวบ้านม่วงหวาน-โคกเจริญให้ความสำคัญโดยเข้าโครงการข้าวอินทรีย์ทำ 3,5,10ไร่ เป็นการเปลี่ยนแนวคิดใหม่ที่ไม่ใช้ปุ๋ยเคมีให้ความสำคัญของการบริโภคของครัวเรือน ซึ่งแต่เดิมนั้นพ่อทองคำ แจ่มใส เล่าว่า ชาวบ้านเอาไปขาย ส่วนที่บริโภคในครัวเรือนเป็นผลผลิตที่คุณภาพน้อย ทุกวันนี้ชาวบ้านเก็บข้าวพันธุ์ดีไม่ขาย ครัวเรือนเก็บไว้กินเองซึ่งข้าวที่ผลิตได้ปลูกตามกรมการข้าว กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มาแนะนำให้ทำผ่านคุณภาพของกรมการข้าวคือ GAP พ่อทองคำ แจ่มใสได้แสดงเอกสารที่กรมการข้าวส่งใบรับรองมาตรฐานการผลิตข้าวอินทรีย์ลงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2562 ถึงประธานกลุ่มข้าวอินทรีย์บ้านม่วงหวาน-โคกเจริญ โดยที่กรมการข้าวได้มอบหมายให้บริษัทไทยจีเอพี 09 จำกัด ดำเนินการตรวจประเมินระบบการผลิตข้าวอินทรีย์ของกลุ่มเกษตรกรตามโครงการจ้างเหมาหน่วยงานภายนอก ตรวจวิเคราะห์ปริมาณสารเคมีตกค้างในดิน ในน้ำและผลการผลิตข้าวในปี 2561 บริษัทได้แจ้งผู้ผลิตข้าวอินทรีย์ของชุมชน ได้ผ่านการประเมินตามมาตรฐานการผลิตข้าวอินทรีย์ในปี 2561 พ่อทองคำ แจ่มใสบอกว่าได้ผ่านเกณฑ์ประเมินของกรมการข้าวมาแล้วติดต่อกันเป็นปีที่ 2

จากข้อมูลการลงภาคสนามที่ บ้านม่วงหวาน-โคกเจริญ อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์ แสดงให้เห็นว่าชาวบ้านมีการรวมกลุ่มทำการก่อตั้งกลุ่ม เห็นความ

สมัครสมานสามัคคีกันไม่คิดแตกแยกในประเด็นตัวใครตัวมันจึงทำให้เกิดความเข้มแข็งในชุมชนชาวกูย ที่อพยพไปตั้งถิ่นฐานเมื่อ 40 ปีก่อนและยังคงดำรงความเป็นชนชาติพันธุ์กูยที่ตั้งอยู่แวดล้อมด้วยชุมชนคนลาวและคนเขมร

พ่อทองคำ แจ่มใส กล่าวอีกว่า ปัจจุบันนี้มีชุมชนหมู่บ้านมีความชื่นชมแล้วรับหลักการไปต่อขยายถึงชุมชนข้างเคียง เอาฐานคิดและการลงมือของชุมชนบ้านม่วงหวาน-โคกเจริญไปขยายเพิ่มศักยภาพได้ดีทางด้านเกษตรอินทรีย์คือ บ้านละลมไผ่ ตำบลจันดุม อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์ หมู่บ้านแห่งนี้มีภูมิสภาพธรรมชาติที่ดีทางด้านแหล่งน้ำคือ มีห้วยหนองน้ำโอบล้อมหมู่บ้าน เป็นพื้นที่ลุ่มเหมาะกับการทำนาปลูกข้าว หมู่บ้านเป็นพื้นที่ทำเลที่มีลำน้ำตาเดียว ส่วนเหนือของพื้นที่ลำห้วยตะแบกไหลผ่าน เมื่อมีโอกาสได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐจึงมีคณะกรรมการหมู่บ้านหลายฝ่ายเพื่อช่วยกันพัฒนาให้เป็นระบบ

พ่อทองคำ แจ่มใส บ้านม่วงหวานได้เล่าถึงเหตุการณ์ในช่วงพ.ศ. 2545 ก่อนนั้นเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจเชิงฐานทุนทางวัฒนธรรมที่เป็นคุณประโยชน์ต่อชีวิต ที่มีความสำคัญมากและยังมีเครือข่ายออกไปนอกชุมชน แต่ที่สำคัญในปัจจุบันคือหลักการพัฒนาได้สืบสานสืบทอดไปยังหมู่บ้านข้างเคียงคือบ้านละลมไผ่ หมู่ 11 ตำบลจันดุม อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์ กลายเป็นหมู่บ้านโดดเด่นเศรษฐกิจการเกษตรได้ดีเพราะมีสภาพทางภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมแก่การทำนา ทำสวน ปลูกผักมีการสร้างกลุ่มตามรูปแบบของหมู่บ้านม่วงหวาน-โคกเจริญ หมู่บ้านม่วงหวานได้พัฒนาไปจนถึงยกระดับขึ้นใหม่ที่เข้มแข็งกว่าเดิมคือพัฒนาร้านค้าชุมชนเป็นร้านค้าประชารัฐที่มีมาตรฐานเข้มแข็ง เมื่อพ่อทองคำแจ่มใสเกษียณจากงานแล้วจึงมีเวลาจัดระบบของร้านค้าประชารัฐทัดเทียมกว่าหมู่บ้านอื่น ๆ ชาวบ้านได้เข้าใจระบบได้ดีและผ่านประสบการณ์อย่างต่อเนื่องความรู้ความเข้าใจเท่าเทียมกันถึงพลังกลไก ระบบกระบวนการเปลี่ยนแปลง มีแผนความคิดอย่างต่อเนื่องปรับตัวอย่างปรับปรุงใหม่ ค้นหาศักยภาพคนที่มีความชำนาญทางด้านเทคโนโลยีที่เหมาะสม อาทิ เครื่องมือการเกษตร การแปรรูปผลิตภัณฑ์ข้าวที่เหมาะสม ทานกียกตัวอย่างปัญหาโรงสีชุมชนเกินกำลังทางปัญหาที่จะแก้ไข เมื่อโรงสีใช้ไปแล้วชำระค่าไฟฟ้ามาก ต้องใช้งบประมาณเป็นค่าไฟฟ้า ก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับค่าไฟและผลผลิตการตลาดข้าวสาร ต้องแข่งขันกับตลาดภายนอกสูง ดังนั้น พลังกลุ่มของชุมชนได้

ปรับลดให้เหมาะสมเพื่อความพอใจของชีวิตเกษตรกรของชุมชน และกลุ่มผลิต ดังเช่น กลุ่มผลิตขนมทองม้วน สูตรปุ๋ยเกษตรอินทรีย์ กลุ่มเลี้ยงโคและกระบือ และการค้นพบสิ่งใหม่ในตลาดต้องการในชุมชนและนอกชุมชนคือการเลี้ยงจิ้งหรีดพันธุ์ สะดุ้งด้วยฟักทองสับเป็นชิ้น ที่สอดคล้องกับวัตถุดิบในการเลี้ยงที่มีอยู่ในชุมชนและ ตลาดใกล้เคียง ส่วนการปลูกผัก ทำนา ได้ไปเติบโตที่บ้านละลมไผ่และขยายขึ้นตาม นโยบายรัฐไทยคือเป็นหมู่บ้านท่องเที่ยวเกษตรอินทรีย์แปรรูปการผลิตข้าวเป็น อาหารที่กลุ่มเข้ามามีส่วนร่วมของชุมชนคือ ขนมจีน และไม่ทิ้งประเพณี ความเชื่อ และพิธีกรรมให้เกิดพลังความสัมพันธ์การรวมกลุ่มของเครือญาติชุมชน

อาจกล่าวได้ว่าหลักการพัฒนากลับบ้านละลมหนองไผ่ ได้แนวคิดจากบ้านม่วง หวาน-โคกเจริญ คือให้ความสำคัญแก่ผู้นำที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลายคน ได้แก่ ผู้นำที่เป็นทางการ พระสงฆ์ ครูอาจารย์และสถาบันระดับอุดมศึกษาคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ทั้งนี้มีผู้นำเดิมมีมาส่งผ่านระบบเครือข่ายในชุมชนที่มี ต้นวงศ์ของจิตวิญญาณทางความเชื่อในการนับถือผีเดียวกันหลายชั่วอายุคนซึ่งดำรง อยู่มา เพราะตั้งแต่รุ่นแรกๆ ของการตั้งหมู่บ้าน ซึ่งแนวคิดรับต่อมาจากผู้นำชุมชน สายสกุลแจ่มใสรุ่นแรกๆ ก่อนที่พ่อทองคำ แจ่มใสจะมาเป็นผู้นำหมู่บ้านม่วงหวาน-โคกเจริญ เมื่อความสัมพันธ์ของผู้นำชุมชนระดับตำบลได้แลกเปลี่ยนรูปแบบแนวคิด ลงสู่ปฏิบัติ เชื่อมกับแนวคิดของนักวิชาการระดับชาติ สมัยแรกเริ่มนั้นคือ คุณหมอน พ.ประเวศ วสี นักวิชาการชุมชน ดังเช่น ดร. เสรี พงศ์พิศ ทำให้กระบวนการ เปลี่ยนแปลงของชุมชนเหนียวแน่นมากขึ้นขยายต่อส่งผ่านไปถึงบ้านละลมไผ่

บ้านละลมไผ่ เป็นหมู่บ้านที่ตั้งถิ่นฐานมาในช่วงใกล้เคียงกับบ้านม่วงหวาน-โคกเจริญ ชาวบ้านในระยะแรกนั้นอพยพมาจากจังหวัดสุรินทร์ในช่วงพ.ศ. 2494 มี หลายชนชาติได้แก่ ชนชาติกวย เขมรและลาวพวกชาวบ้านแถบนี้จะเรียกกลุ่มของการ อยู่รวมเป็นหมู่บ้านว่า เป็นหมู่บ้านนานาชาติเพราะเวลาสนทนากันมีการพูดสื่อสาร โดยมีภาษาพูดถึงทั้ง 3 ภาษา แต่กลุ่มที่ใช้ภาษากวย ยังมีการแสดงตัวตน ด้วย วิธีการใช้ภาษาได้ดีเพราะเขาใช้ได้ทั้งภาษาเขมรและภาษาลาว ส่วนลูกหลานได้รับ อิทธิพลจากความเจริญสมัยใหม่จากการศึกษาในโรงเรียนที่ใช้ภาษาไทย สื่อทันสมัย มีวิทยุ โทรศัพท์ โทรทัศน์มือถือ เด็กและเยาวชนใช้ภาษาไทยเป็นหลักมากกว่าภาษา พื้นบ้าน ปัจจุบันนี้บ้านละลมไผ่มีจำนวน 80 กว่าหลังคาเรือน มีสภาพเศรษฐกิจ

ปัจจุบันที่สำคัญคือการทำนาเป็นการทำนาปีถึงช่วงหลังการทำนา มีการปลูกผักสวนครัว เลี้ยงสัตว์ รั้วข้าง ชายแรงงานปัจจุบันเป็นคนรุ่นหนุ่มสาว พวกเขาไปทำงานที่กรุงเทพมหานครเป็นส่วนมาก แต่ไม่ทิ้งถิ่นฐานสังเกตได้จากงานบุญประเพณี เทศกาลจะมาเยี่ยมพ่อแม่และมีการรวมกลุ่มจากภายนอกหมู่บ้านในรูปของบุญผ้าป่า บุญกฐิน เป็นต้น และยังไม่ลืมจารีตประเพณีไหว้ผีบรรพบุรุษ เช่น บุญเดือน 3 บุญเดือน 6 ช่วงระหว่างเข้าพรรษา มีประเพณีวันทำบุญสารทหรือโหงวนตา เป็นต้น

สรุป

โลกทัศน์และประสบการณ์การพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนหมู่บ้านม่วงหวาน-โคกเจริญ มีวิวัฒนาการจากสังคมชาวนา กลายเป็นสังคมเกษตรกรที่มีการใช้เทคโนโลยีและการตลาดแบบทุนนิยมซึ่งชุมชนจำเป็นต้องมีการปรับตัวฟื้นฟูธรรมชาติ มีความพยายามช่วยเหลือกัน มีส่วนร่วมส่งเสริมการเกษตรที่ไม่ใช้สารเคมี เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการพึ่งตัวเองชุมชนทางเศรษฐกิจ ให้มีส่วนร่วมในชุมชนเป็นหลักในเบื้องต้นและยอมรับแนวคิดจากภายนอกที่เลือกสรรเหมาะสมกับภูมิวัฒนธรรม นิเวศวัฒนธรรมเพื่อสร้างคุณภาพชีวิตของชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในท่ามกลางกระแสจากภายนอกที่เจริญอย่างรวดเร็ว คณะกรรมการและผู้นำชุมชนมุ่งหวังให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดีคือ การพึ่งตนเองจากสภาพแวดล้อมที่อยู่ใกล้ตัว เมื่อมีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติโดยเฉพาะดินที่ใช้ทำการเกษตรมานาน จึงต้องให้ความสำคัญเกี่ยวกับทางเลือกฟื้นฟูให้มีทรัพยากรธรรมชาติที่นำมาใช้ให้เกิดผลผลิตทางการเกษตรคุณภาพสูง ซึ่งแนวโน้มอนาคตต้องได้ผลลัพธ์ที่ผลิตได้มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคที่อยู่ภายนอกของชุมชน ชาวบ้านได้เข้าใจระบบได้ดีและผ่านประสบการณ์อย่างต่อเนื่องความรู้ความเข้าใจเท่าเทียมกันถึงพลังกลไก ระบบกระบวนการเปลี่ยนแปลง มีแผนความคิดอย่างต่อเนื่องปรับจูนดัดอ้อมมาปรับปรุงใหม่ ค้นหาศักยภาพคนที่มีความชำนาญทางด้านเทคโนโลยีที่เหมาะสม ในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนบนฐานทรัพยากรและชุมชนมีอัตลักษณ์ท้องถิ่นเป็นทุนทางสังคมและวัฒนธรรมนำการพัฒนาและชุมชนมีผลงานเป็นต้นแบบทางการพัฒนาบนจุดยืนของตนเองได้อย่างมีศักดิ์ศรี และชุมชนมีความสุขด้วยการพึ่งตนเอง

เอกสารอ้างอิง

ฉัตรทิพย์ นาถสุภา. (2548). *จากประวัติศาสตร์หมู่บ้านสู่ทฤษฎีสองระบบ*. สุรินทร์:

สถาบันราชภัฏสุรินทร์.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2544). *การพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจในชนบท*: ฉบับรวมชุด,

กรุงเทพฯ: สมาวิจัยแห่งชาติ.

มงคล ตำนานินทร์. (2541). *เศรษฐกิจชุมชนเชิงระบบ: หลักการและแนวการปฏิบัติ*

ในเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง: แนวความคิด และยุทธศาสตร์.

กรุงเทพมหานคร: กระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง.

ผู้ให้ข้อมูลหลัก

นายทองคำ แจ่มใส อดีตผู้ใหญ่บ้านม่วงหวาน-โคกเจริญ ตำบลจันดุม อำเภอลำปลายงาย จังหวัดบุรีรัมย์

ร่วมงานวิสาขบูชาโลกที่ประเทศเวียดนามได้อะไรมากกว่าที่คิด: มุมมองการ
พัฒนาการท่องเที่ยววิถีพุทธด้วย MICE Model
**Joining the World Vesak Festival in Vietnam, what more it be than
the idea: Buddhist tourism development perspectives with
MICE Model**

รองศาสตราจารย์ ดร. วาสนา แก้วหล้า

Assoc. Prof. Dr. Wasana Kaewla

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ประเทศไทย

Surindra Rajabhat University, Thailand

Email: Wasana.wasanak3@gmail.com, Wasana.k3@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอข้อค้นพบในมุมมองการพัฒนาการท่องเที่ยววิถีพุทธโดยใช้กระบวนการทัศนการท่องเที่ยวแนว MICE Model องค์ความรู้ที่ได้เป็นส่วนหนึ่งจากบันทึกการเดินทางของผู้เขียนได้เข้าร่วมเฉลิมฉลองในเทศกาลการประชุมวิสาขบูชาโลกครั้งที่ 16 ที่เมืองฮานาม จังหวัดฮานอย ประเทศเวียดนาม ระหว่างวันที่ 11-14 เดือนพฤษภาคม 2562 วิธีการศึกษา ใช้วิธีวิทยาการเชิงคุณภาพโดยมีเทคนิคการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การสังเกตอย่างมีส่วนร่วม ขอบเขตเนื้อหา มุ่งเจาะประเด็นเรื่องมุมมองการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเวียดนามการจัดการเพื่อการท่องเที่ยวอันเป็นการนำมิติยุทธศาสตร์การประชุมโดยมีอาคันตุกะทั่วโลกเดินทางมาร่วมประชุมในวันวิสาขบูชาโลก รวมทั้งชาวพุทธศาสนิกชนในประเทศเวียดนาม บทบาทการจัดงาน การต้อนรับอาคันตุกะ มีกิจกรรมการประชุมวิชาการ การจัดประชุมในพิธีเปิดการประชุม การจัดประชุมห้องย่อย การเสวนาทางวิชาการ การบริการเพื่อสร้างแรงจูงใจ บริการด้านที่พัก การบริการอาหาร การบริการรถรับส่ง การโรงแรม การจัดการเหล่านี้ได้ตอบสนองที่นำจดจำและประทับใจให้ผู้เดินทาง โดยกิจกรรมนำการท่องเที่ยวเพื่อเปิดพื้นที่แหล่ง

ท่องเที่ยวใหม่ซึ่งสร้างความประทับใจให้แก่ผู้มาเยือนครอบคลุมมิติการจัดประชุม การมอบขวัญและกำลังใจการบริการที่ประทับใจ และการนำเสนอนิทรรศการ การจัดแสดงผลงานภาพวาดพุทธศิลป์ พระพุทธศาสนากับกระแสการพัฒนาใน อุตสาหกรรมเปลี่ยนผ่านยุค4.0 นิทรรศการผลิตภัณฑ์พื้นบ้านและผลิตภัณฑ์จาก โรงงานอุตสาหกรรมมาวางจำหน่ายในงานวิสาขบูชาโลกเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ของประเทศ จากการสังเกตอย่างมีส่วนร่วมพบว่า กิจกรรมทั้งหมดสะท้อนการเป็น เจ้าบ้านที่ดี ทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์ มีความเป็นเจ้าของ มีส่วนร่วมในการจัดงาน และเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืนเพื่อยุติการละเลยพระพุทธรูปและเป็นกุศโลบายของ การจัดกิจกรรมวิสาขบูชารูปให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวแนว MICE

คำสำคัญ: วิสาขบูชาโลก การท่องเที่ยววิถีพุทธ มุมมองการพัฒนา MICE Model

Abstract

This academic article aims to present the findings in view of the development of Buddhist tourism by using the tourism paradigm, MICE model, knowledge that has been part of the traveler's journey. The 16th World Vesak Conference in Hanam, Hanoi Province, Vietnam Between 11 - 14 May 2019. The Qualitative methodology as data collection techniques including participant observation, scope of content focused on tourism development view in Vietnam, tourism management, which introduces the strategic dimension of the meeting, with visitors around the world traveling to attend the World Vesak Day. Including Buddhists in Vietnam being role for welcome guest, academic conference, activities meeting in the opening ceremony, VIP. meeting room, academic Dialogue, service for motivation, accommodation services, food service in hall and Hotel shuttle service. These arrangements were memorable to travelers which bringing tourism activities to open new tourist areas that impress visitors, covering the dimensions of the meeting, giving morale and impressive service. And exhibition presentations Buddhist art exhibitions Buddhism and the development trend in the industry changed through the 4.0 era. The exhibition of local products and products from industrial factories to be sold in the World Vesak event to promote tourism of the country. Participant observation results found that All activities reflecting a good blooming as all sectors benefit, being ownership participated in this event and it is a sustainable development for the conservation of Buddhism based on the strategy of

organizing the Vesak ceremony, presented the image for all sectors to contribute to the development of tourism in MICE.

Keywords: Vesak World ceremony, Buddhist tourism, Development perspective, MICE model

ความนำ

เมื่อได้โอกาสปฏิบัติการเพื่อเดินทางเข้าร่วมงานประชุมวันวิสาขบูชาโลก ครั้งที่ 16 ที่เมืองฮานาม จังหวัดฮานอย ประเทศเวียดนามโดยเริ่มที่ขั้นเตรียมการเดินทางของชาวพุทธศาสนิกชนและพระสงฆ์จากประเทศไทย เริ่มตั้งแต่การกรอกข้อมูลลงในระบบของผู้เข้าร่วมงานซึ่งจำเป็นต้องทำความเข้าใจในระบบ ทั้งนี้เราไม่สามารถที่ปฏิเสธได้ว่าการใช้สารสนเทศและการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีความจำเป็นมากยิ่งขึ้นในชีวิตประจำวัน ดังนั้น ตัวอย่างของการกรอกข้อมูลเพื่อสมัครเข้าร่วมงานครั้งนี้จึงเป็นขั้นตอนแรกที่จะต้องเตรียมข้อมูลของตนเองซึ่งประกอบด้วยข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับการเดินทาง ได้แก่ เล่มพาสปอร์ตตัวเครื่องบิน เงินสดติดตัวหรือพ็อกเก็ตหมั้นนี้ บัตรเครดิต การเตรียมตัวในการเดินทางจะต้องมีข้อมูลที่ต้องกรอกลงในระบบ นอกจากนี้เพื่อให้แน่ใจในการเข้าร่วมงานโดยฝ่ายเจ้าภาพจะออกหนังสือเชิญให้เข้าร่วมงานเพื่อให้ได้สิทธิ์(ELIGIBLE)ในเรื่องการจัดรถรับ-ส่งจากสนามบิน ที่พัก อาหารการกินและโปรแกรมการท่องเที่ยวที่ทางเจ้าภาพจัดให้ มีทั้งแบบฟรีและแบบจ่ายเงินเพิ่ม มีการใช้ช่องทางการสื่อสารกันทางระบบ DASHBOARD (UNDV2019-SELF FUNDED DELIGATE) นอกจากข้อมูลที่ต้องลงในระบบแล้วยังได้สื่อสารผ่านทางอีเมลและการสื่อสารทาง Messenger (VESAK 2019)

สำหรับการสื่อสารติดต่อกันในกลุ่มของสมาชิกผู้ร่วมทางในครั้งนี้ยังได้มีการเตรียมการกว่า 3 เดือนโดยสร้างเป็นกลุ่มสนทนาทาง LINE ที่ใช้ชื่อว่าวิสาขบูชาเวียดนาม 2019 ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกทั้งสิ้น 19 รูป/คน มีการสนทนาข้อมูลแจ้งข่าวความเคลื่อนไหวในการติดต่อประสานงานกับทางเวียดนามให้รับทราบ การเก็บข้อมูลพาสปอร์ต ตัวเครื่องบิน เลขที่และจดหมายหนังสือเชิญของแต่ละท่านและ

ข้อมูลที่ได้จากการสื่อสารทางอีเมลแจ้งให้สมาชิกในกลุ่ม LINE ได้รับทราบที่เป็นปัจจุบัน

ขั้นตอนในการเตรียมสัมภาระเดินทาง: คณะของเราเดินทางโดยสายการบินแอร์เอเชีย โดยเตรียมสัมภาระท่านละไม่เกินเจ็ดกิโลกรัม เป็นสายการบินราคาประหยัด ในทริปนี้ราคาตัวเครื่องบินอยู่ที่ 3900 บาทถึง 4600 บาท สำหรับสัมภาระส่วนใหญ่จะซื้อน้ำหนักราคาถูก เนื่องจากในการเดินทางครั้งนี้มีการจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการจำเป็นต้อง นำเอกสารในการสัมมนา มีทั้งหนังสือ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ รายวันและแผ่นพับ ใบปลิวนำกลับมาด้วย การจัดการกระเป๋าเดินทางได้ออกแบบทำป้ายติดกระเป๋าและเชือกผูกป้ายแถบกระดาษสีใช้เชือกสีเขียวเหลือง สำหรับป้ายติดกระเป๋าของพระสงฆ์ใช้แถบสีเหลืองเขียว ส่วนป้ายติดกระเป๋าของฆราวาสผู้หญิง ซึ่งมีจำนวน ๕ ท่านใช้สีเหลืองชมพูเพื่อความสะดวกในการขนย้ายสัมภาระระหว่างการเดินทางและการเปลี่ยนโรงแรมที่พักอีกทั้งยังเป็นสัญลักษณ์ให้กับผู้ดูแลหรือเลขาที่เราจัดมาดูแลคณะของเรา

ขั้นการเดินทาง คณะของเราบินด้วยสายการบินแอร์เอเชีย FD 644สู่เวียดนามเหนือในวันเสาร์ที่ 11 พฤษภาคม 2562 เวลา 18.25 น. ใช้เวลาในการบิน 1 ชั่วโมงและ 50 นาที ถึงยังสนามบินโนนบาย (NOI BAI INTERNATIONAL AIRPORT) เวลา 20.30น. ท่าอากาศยานนานาชาติโนนบาย (เวียดนาม: Sân bay Quốc tế Nội Bài) เป็นท่าอากาศยานที่ใหญ่ที่สุดในเวียดนามตอนเหนือ ให้บริการสำหรับบริเวณเมืองหลวงฮานอย ตั้งอยู่ห่างจากใจกลางเมือง 45 กิโลเมตร การเดินทางจาก

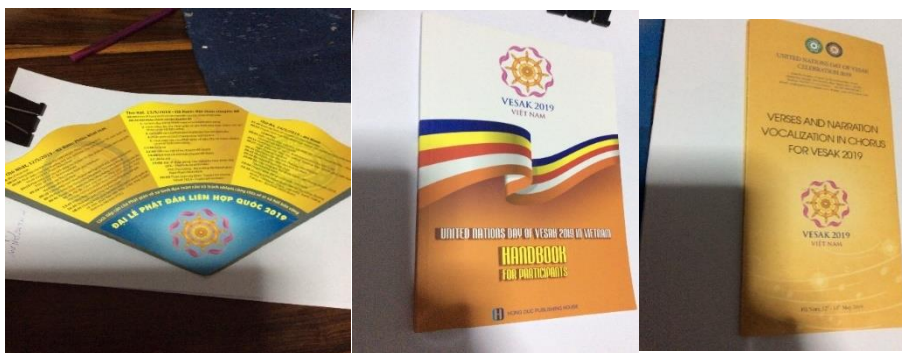
เมืองโดยรถแท็กซี่ใช้เวลา 30-45 นาที ผ่านจุดตรวจคนเข้าเมือง มีทั้งช่อง VESAK2019 และช่อง ASEAN PASSPORT มีทีมงานฝ่ายเวียดนามมารอต้อนรับมา ตั้งโต๊ะรับ มอบช่อดอกไม้ที่ประตูทางออกในสนามบิน คณะของเราออกจากสนามบินพร้อมรถขึ้นสัมภาระขึ้นรถบัสปรับอากาศไปยังโรงแรม MUONG THANH HOTEL ห่างจากที่พักที่จัดไว้ ใช้เวลาเดินทาง 1.30 น. ใช้เส้นทางถนนไฮเวย์หกเลนส์ ไปที่เมืองฮานาม (HA NAM) ฮานาม แปลว่า south of river หรือเมืองทางใต้ของแม่น้ำแดง (Dang River) เมืองฮานามตั้งอยู่ห่างจากกรุงฮานอย 60 กิโลเมตร และเป็นเมืองสำคัญอยู่ในเขตตอนเหนือของประเทศเวียดนาม คณะของเราเข้าเช็คอิน และพักที่นี่ เป็นเวลา สามคืน ตั้งแต่คืนแรกคือ คืนที่ 11 พฤษภาคม 2562 เวลาสี่ทุ่มเศษ จัดเข้าพักห้องละ สองรูป/คน

วันแรกของการจัดงาน วันอาทิตย์ที่ 12 พฤษภาคม 2562

เช้าวันอาทิตย์ที่เวียดนามเหนือ ทางโรงแรมมีระบบตั้งปลุกแขกที่เข้าพักด้วยเสียงโทรศัพท์ เวลา 5 นาฬิกา 30 นาที รับประทานอาหารเช้าที่ภัตตาคารในโรงแรม มีเมนูอาหารหลากหลาย ที่ประทับใจและชอบมาก ๆ คือ เมนูเผือกเวียดนาม ไข่ต้ม ข้าวโพดต้ม บะจ่าง ไช้กระทะ และสลัดผัก กลัวยหอม มะม่วงน้ำดอกไม้มืออาหารนานาชาติด้วย เช่น อาหารแบบสากล อเมริกันเบรคฟาส แซนวิช แฮม ขนมหึง เบเกอร์รี่ คูกี้ ข้าวผัด ข้าวสวย ข้าวเหนียวหนึ่งใส่เม็ดบัว ถั่วลิสง ถั่วเขียวเลาะเปลือก ปลาเล็กปลาน้อย เกี่ยมฉ่าย ผัดผักกินใบเขียว แกงพะโล้ รวมทั้งเครื่องดื่มร้อนเย็น เวลา 7.00น. ทุกท่านพร้อมกันที่ล็อบบี้ แล้วขึ้นรถบัสปรับอากาศคันแรกสุด คณะของเราจะเป็นอาคันตุกะที่มีความตื่นตัวสูงและพร้อมเพรียงมาก ๆ มีรถตำรวจเปิดไฟไซเรน นำขบวนรถบัสจากที่โรงแรมนี้ ราว ๆ 7-8 คันไปยังวัดทามซุค อันเป็นสถานที่จัดงาน ในพื้นที่กว่า 7,000 ไร่ ใช้เป็นสถานที่จัดงาน ความรู้สึกแรกที่เดินลงจากรถบัสเข้าสู่งาน ก็สร้างความประทับใจมาก ๆ นึกเสียดายเพื่อนๆ ที่มักจะชวนเราไปต่างประเทศด้วยกันเสมอๆ แต่งานนี้เธอปฏิเสธ น่าเสียดายแทน แต่งานนี้ก็เป็นการวัดฝีมือการเตรียมงานทัวร์ของเราได้อย่างน่าทึ่ง เพราะมาด้วยอาศัยใบอนุญาตที่ได้มาเป็นลูกศิษย์มจร. จึงอาศัยฐานการกรอกข้อมูลในระบบในฐานะคนใน มจร. และได้มาร่วมงานอันทรงเกียรติและพบเจออาคันตุกะที่เป็นชาวพุทธศาสนิกชนเดินทางมาทั่วโลก และที่รู้สึกซาบซึ้งในมิตรไมตรีของชาวเวียดนามอย่างมาก

(12May2019 UNDV2019 , a part of my journey life to join with all delegates around the world)

โปรแกรมจัดงานตามคอนเซ็ปต์ไมซ์ หรือ MICE มีกิจกรรมในแต่ละวัน: แผ่นพับรูปพัด
เล่มกิจกรรม แผ่นพับวงดนตรีคอร์รัส

การร่วมงานวิสาขบูชาโลกที่ประเทศเวียดนามได้อะไรมากกว่าที่คิด: มุมมองการพัฒนาการท่องเที่ยววิถีพุทธ ด้วย MICE Model

MICE เป็นอีกหนึ่งสาขาของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ประกอบไปด้วยกิจกรรมหลัก 4 ประการคือ การจัดประชุม (Meeting) การให้รางวัลพนักงานที่ทำงานได้ตามเป้า (Incentive) การจัดประชุมใหญ่ระดับชาติและนานาชาติ (Convention) และการจัดนิทรรศการ (Exhibition) โดยมีรายละเอียดดังนี้ (TCEP NEWSLETTER, 2008)

Meeting (M) หมายถึง ธุรกิจการจัดประชุมขององค์กร ซึ่งเป็นการจัดประชุมของกลุ่มบุคคลในองค์กรเดียวกันหรือสมาคมเดียวกัน อาจจะจัดประชุมระดับนานาชาติ ระดับภูมิภาค ระดับนานาชาติ หรือระดับภายในประเทศก็ได้

Incentives (I) หมายถึง การจัดการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลแก่พนักงานหรือบุคคลที่สามารถ ดำเนินงานตามเป้าหมายที่บริษัทวางใจ โดยบริษัทผู้ให้รางวัลจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวทั้งหมด

Conventions (C) หมายถึง การประชุมนานาชาติของกลุ่มบุคคลต่างองค์กรในสายอาชีพหรือ ใกล้เคียงกัน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็น โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมเป็นจำนวนมาก ส่วนใหญ่จะเป็นการจัดของสมาคมระดับนานาชาติ

Exhibitions (E) หมายถึง การจัดงานแสดงสินค้าหรือบริการเพื่อขายให้แก่
อุตสาหกรรม ร้านค้า และผู้ซื้อ อาจจัดในระดับนานาชาติหรือระดับภูมิภาค หรือ
ระดับชาติก็ได้

วันที่ 1 การพบปะ (MEETING) เข้าร่วมในพิธีการเปิดงานการฉลองวิสาขบูชา
โลก ครั้งที่ 16 วิสัยทัศน์ผู้นำการเปลี่ยนแปลง: แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ในมิติที่
หลากหลาย อาทิ วิถีปฏิบัติในการเผยแผ่ แนวพุทธศาสนานิกายมหายาน, พุทธศิลป์,

การประยุกต์ใช้ร่วมกับศาสตร์การเมือง การปกครอง ทรัพยากรสิ่งแวดล้อม การศึกษา สังคมศาสตร์ จริยศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ ฯลฯ หัวข้อการประชุมสัมมนา แนวทางสู่ความเป็นผู้นำระดับโลกและความรับผิดชอบร่วมกันเพื่อสังคมที่ยั่งยืน

วันที่ 2 การประชุมที่มีห้องประชุมจุฬาคณะขนาดใหญ่ (CONVENTION) ที่วัดทามชุก(Tam Chuc Pagoda) ใช้รูปแบบการจัดงาน ในคอนเซป MICE=Meeting, Incentive, Convention, Exhibitionเพื่อจัดการประชุม แลกเปลี่ยน เผยแพร่ องค์ความรู้ในเวทีระดับนานาชาติ และระดับชาติ มีกิจกรรมการนำเสนอบทความทางวิชาการที่ส่งเข้ามาร่วมงานทั่วโลก การจัดนิทรรศการภาพวาดด้านพระพุทธศาสนา โดยศิลปินระดับโลก

หัวข้อการประชุมวิชาการ : แนวทางความเป็นผู้นำระดับโลกและความรับผิดชอบร่วมกันเพื่อสังคมที่ยั่งยืน (Buddhist Approach to Global Leadership and Shared Responsibilities for Sustainable Societies) มีหัวข้อย่อย 5 เรื่อง 5 ห้องประชุมย่อย ประกอบด้วย

ห้องที่ 1 ผู้นำที่มีสติเพื่อสันติภาพที่ยั่งยืน: Mindful Leadership for Sustainable Peace

ห้องที่ 2 แนวทางพุทธศาสนาในการดูแลสุขภาพครอบครัวและสังคมที่ยั่งยืน: Harmonious Families, Health care, and Sustainable Societies

ห้องที่ 3 แนวทางเชิงพุทธเพื่อการศึกษาทั่วโลกในด้านจริยธรรม: Global Education in Ethics

ห้องที่ 4 การปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่สี่และพระพุทธศาสนา: Fourth Industrial Revolution

ห้องที่ 5 แนวทางของพุทธศาสนาต่อการบริโภคอย่างมีความรับผิดชอบและการพัฒนาที่ยั่งยืน: Responsible Consumption and Sustainable Development

วันที่ 3 การให้ความประทับใจแก่ผู้มาเยือน (Incentives) อาหาร ที่พัก ขนส่ง บริการสาธารณะ อินเทอร์เน็ต ในงานครั้งนี้แก่ผู้เข้าร่วมงาน การให้ความประทับใจแก่ผู้มาเยือน (Incentives) มาจากตัวย่อ I (อังกฤษ: MICE) ย่อมาจากคำ

ในภาษาอังกฤษว่า (Meetings, Incentive Travel, Conventions, Exhibitions หรือบางครั้ง C หมายถึง Conferencing และ E หมายถึง Events) หมายถึงธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการจัดประชุมบริษัทข้ามชาติ การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล การประชุมนานาชาติ และการจัดนิทรรศการ ไมซ์เป็นส่วนหนึ่งของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว แต่มีความแตกต่างจากนักท่องเที่ยวหรืออุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั่วไปคือ วัตถุประสงค์ของการเดินทาง นักท่องเที่ยวกลุ่มไมซ์ จะมีวัตถุประสงค์หลักในการเดินทางที่เฉพาะเจาะจง ที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางเพื่อร่วมประชุมบริษัท การท่องเที่ยวจากรางวัลที่ได้รับ การเข้าร่วมงานประชุมนานาชาติ หรือการเข้าร่วมงานแสดงสินค้าหรือนิทรรศการนานาชาติ คุณภาพของนักท่องเที่ยว อุตสาหกรรมไมซ์สามารถนำนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มีคุณภาพ (Quality Visitors) นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศกลุ่มนี้ มีระดับการใช้จ่ายสูงกว่านักท่องเที่ยวทั่วไป 3-4 เท่า ในอุตสาหกรรมไมซ์ มีภาคธุรกิจ / อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องแตกต่างกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เช่น ผู้จัดงานประชุม ผู้จัดงานนิทรรศการ สถานที่จัดประชุม ศูนย์แสดงสินค้าและนิทรรศการ

กิจกรรมช่วงกลางวัน และในช่วงกลางคืนจัดที่วัดเดิม ภาคคำกั๊นงเรือข้ามน้ำไปวัดทามซุคอีกฝั่ง มีกิจกรรมการแสดงสื่อบระสม พิธีเวียนเทียน ยิ่งสุด ดอกไม้ไฟ ลอยกระทงไฟในทะเลสาบ โดยมีประชาชนเดินทางมาร่วมงานกว่า 80,000 คน

VESAK 2019 Cerebration: การจัดงานระดับ World class สะท้อนมุมมองอะไรบ้าง

ผู้เขียนชี้ถึงการบูรณาการการพัฒนาที่ยั่งยืนในคอนเซ็ป MICE ว่ามีความชัดเจนมาก โดยเอาศานานำการพัฒนาทุกมิติ การจัดประชุมครั้งนี้ทำให้มีการพบปะ มีการจัดประชุม จัดแสดงนิทรรศการและการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลจึงนับได้ว่าเป็นรูปแบบการเดินทางที่เฟลิดเฟลิน ดูเสมือนหนึ่งว่าประเทศเวียดนามกำลังให้ความสำคัญต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวโดยนำมิติด้านพระพุทธศาสนานำการพัฒนาประเทศ อีกทั้งยังมีผู้มาร่วมงานในฐานะผู้มาเยือนและพบปะกัน อาคันตุกะจากแต่ละประเทศต่างมีกำลังซื้อของฝากกลับไป เพราะได้มาประชุมครั้งนี้ ถือว่าเป็นตัวแทนของประเทศต้นทาง (representative delegates) ได้มาเข้าร่วมงานและเก็บเกี่ยวประสบการณ์จากการเข้าร่วมงานไปคุยต่อ และถ่ายภาพเผยแพร่ออกไปยังสื่อสังคมออนไลน์ในประเทศของตนและเป็นกลุ่มที่มีความเฉพาะหรือนิเค (Niche target) อีกด้วย ภายในงานอีกด้านของวัดหามชุก (TAM CHUC PAGODA) ได้มีการจัดพื้นที่จัดเวทีการแสดง นำสินค้ามาขาย ออกร้านแสดงผลภัณฑ์สินค้าชุมชน ทัศนกรรมชุมชน การแปรรูปผลผลิต ผลิตภัณฑ์จากกลุ่มอุตสาหกรรมในครัวเรือน อุตสาหกรรมขนาดกลางอุตสาหกรรมขนาดเล็กและการพัฒนาผู้ประกอบการรายใหม่ (START UP COMPANY)

วันที่ 4 ท้องทัศน์เพื่อการเรียนรู้ (สร้างสภาพการเรียนรู้ด้วยทัศนียภาพ กายภาพ สภาพแวดล้อม หรือบริบทสถานที่จัดงาน) MICE model หากจะนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาโจทย์วิจัยและโครงสร้างการบริหารจัดการกิจการพระพุทธศาสนาในวัฒนธรรมอาเซียนที่น่าท้าทาย

อย่างไรก็ตาม ในการจัดกิจกรรมการประชุมนานาชาติแนว MICE ย่อมมีการท่องเที่ยวเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ คนที่มาร่วมประชุมก็ต้องถือโอกาสที่จะท่องเที่ยว การมาสัมมนาระดับนานาชาติก็ต้องการที่จะท่องเที่ยวด้วย ไม่ใช่มาร่วมประชุมเท่านั้น ในงานนี้มีการจัดนิทรรศการ ไม่ว่าจะเป็นผู้จัด ผู้ร่วมแสดงนิทรรศการ หรือผู้เดินทางมาชมซึ่งเป็นชาวเวียดนามในประเทศ ก็ต้องการที่จะท่องเที่ยวด้วย

ดังนั้นประเทศเวียดนามได้ให้ความสำคัญกับองค์ประกอบของการท่องเที่ยวที่เป็นปัจจัยสำคัญในโอกาสนี้ได้มอบให้กับอาคันตุกะที่มาจากทั่วโลก กว่า 112 ประเทศ ประชาชนทั่วไปและเจ้าภาพที่จัด

กิจกรรม MICE จึงมีองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยว ตามแนวความคิดทฤษฎี 5A ของ Tourism Western Australia 5 A (2008) ได้แก่

Accessibility คือต้องพัฒนาด้านการเดินทาง ทั้งการเดินทางจากที่อื่นมายังเมืองเป้าหมายและการเดินทางในขณะที่พักอยู่ในพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นเครื่องบิน รถยนต์ รถไฟ หรือทางเรือ ต้องให้ความสำคัญกับระยะเวลาในการเดินทางมาถึงพื้นที่ ดังนั้นการเป็นเมืองที่มีสนามบินที่สามารถเดินทางมาโดยเครื่องบินได้จะเป็นความได้เปรียบในการแข่งขัน ในขณะเดียวกันเมื่อผู้มาเยือนมาถึงถิ่นแล้ว การเดินทางภายในพื้นที่ ควรจะมีขนส่งมวลชนและรถรับจ้างเพื่อให้การเดินทางในพื้นที่ ได้รับความสะดวกสบายในการเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ ที่เป็นแหล่งที่น่าสนใจ ปัจจุบันเวียดนามได้พัฒนาเส้นทาง ถนนในกรุงเทพมหานคร การจราจรที่เคยติดขัด ถนนไฮเวย์ที่ได้สร้างเสร็จ

Accommodation คือการพัฒนาธุรกิจที่พักและร้านอาหารที่ควรจะมีหลากหลายรูปแบบ หลายระดับราคา โรงแรมระดับประหยัด ระดับมาตรฐาน ระดับหรูหร และที่พักในรูปแบบอื่นตามความต้องการของผู้มาเยือน สำหรับร้านและรายการอาหารมีทั้งอาหารในโรงแรม อาหารท้องถิ่น อาหารชาติพันธุ์ (Ethnic foods) เผ่าต่าง ๆ และอาหารบริการรวดเร็ว (Fast Service Foods) ที่เป็น Global Chain ที่ผู้มาเยือนมาความมั่นใจ โดยฝ่ายการท่องเที่ยวยังได้ประสานงานตรงกับคณะของเรา คือ Vie.travel ของคุณ Nguyen Duc Vu (Mr.) Sales Department, Floor 7th, Hong Ha Center Building Add: 37 Ngo Quyen, Hoan Kiem Dist., Ha Noi Tel: (84)243 9711159 | Mobile: (84)378.694.469 Skype: Vu Nguyen_Vietravel Whatapps: +84.378.694.469 Website: www.travel.com.vn, www.vietravel.com, มีไกด์ประจำรถ และไกด์ท้องถิ่น พาเที่ยวในแต่ละวัน และมีมาตรฐานความปลอดภัย ป้องกันการพลัดหลง

Attractions คือมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีเสน่ห์ดึงดูดผู้มาเยือนได้ เพราะในการจัดประชุมจัดสัมมนา จัดนิทรรศการ ผู้จัดมักจะมีการจัดนำเที่ยวให้แก่ผู้ที่มีมาร่วมงาน

บางประเทศได้นำเที่ยวก่อนได้เดินทางมาก่อนที่จะมีการประชุมบ้าง ส่วนคณะเราได้เที่ยวตามโปรแกรม vto1 คือ Yen Tu mountain หลังที่ประชุมเสร็จแล้วในวันที่ 14-15 พฤษภาคม 2562

Activities คือการเป็นเมืองที่มีกิจกรรมที่น่าสนใจสำหรับผู้มาเยือน ไม่ว่าจะเป็นการดู ได้เล่น ได้ทำได้เรียนรู้ หรือได้ซื้อหา เพราะผู้ที่มาร่วมกิจกรรม MICE นั้นนอกจากจะมาเข้าร่วมกิจกรรมแล้ว บางคนก็มีความคาดหวังว่าเมื่อมายังเมืองดังกล่าวแล้ว จะมีกิจกรรมบางอย่างที่น่าสนใจให้ทำ เช่น โปรแกรมที่คณะของเราเลือก ได้นั่งกระเช้าข้ามภูเขา เป็นโปรแกรมที่จัดให้กับผู้เข้าร่วมประชุม ซึ่งคณะของเรามีสูงวัยเป็นส่วนใหญ่เพราะว่าการเดินทางใช้รถโค้ชปรับอากาศขึ้นภูเขา หลังจากนั้นนั่งกระเช้าไฟฟ้าไปยังวัดฮาวเยิน (HOA YEN) เพื่อสักการะพระพุทธรูปทำด้วยบรอนเดินป่าผ่านม่านหมอกไปกราบพระบนภูเขา มีสถานีขึ้นรถไฟเป็นช่วง ๆ และเดินขึ้นบันไดหินที่มีเมฆหมอกลอยมาให้สัมผัสได้ความสดชื่นมาก มีสินค้าวางขายตามลาน อาคารในวัดเป็นของมาฝาก เช่น ชาดอกมะลิ เห็ดหลินจืออบแห้ง ขนมตังเมย์และถั่วตัด ได้ทำบุญหยอดตู้บริจาคร่วมเวียนเทียน กิจกรรมทางวัฒนธรรมของชุมชน ได้ซื้อสินค้าของที่ระลึก ดังนั้นการจะเป็นเมืองเป้าหมายของกิจกรรม MICE เมืองๆนั้นจะต้องมีกิจกรรมที่น่าสนใจของผู้มาร่วมงาน

Amenities การมีบริการเสริมที่อำนวยความสะดวกให้ผู้มาเยือนในการจะได้ประสบการณ์ที่ สร้างประสบการณ์ทางจิตวิทยาที่น่าประทับใจ (Impressive Psychological Experiences) ที่เป็นเป้าหมายหลักของธุรกิจต่าง ๆ ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เช่นบริการนำเที่ยว บริการรถรับส่ง หรือบริการอินเทอร์เน็ต ซิมการ์ด ฟรีในขณะที่พำนักรอยู่ในพื้นที่จัดงานจนส่งกลับสนามบิน

ความสวยงามของห้องพัก หน้าห้องล๊อบบี้ รถไฟฟ้านำไปยังห้องอาหาร การตกแต่ง
ภายใน ระเบียงหลังห้องพัก

ห้องพัก สุขภัณฑ์ที่ใช้ เฟอร์นิเจอร์และการตกแต่งภายใน บรรยากาศหน้าพักผ่อน

ห้องอาหาร รายการอาหาร บรรยากาศห้องอาหาร

Yen Tu mountain: คณะของเราได้รับสิทธิ์ท่องเที่ยวโปรแกรมนมัสการพระพุทธรูปที่สร้างจากโลหะบронซ์ (Bronze) เป็นของแถม

ภูเขา Yen Tu อันศักดิ์สิทธิ์ เป็นเวลากว่า 2,000 ปีในพุทธศาสนาในเวียดนามชื่อที่มีชื่อเสียงของภูเขา Yen Tu มีความเกี่ยวข้องกับชื่อและอาชีพของพระราชาร Tran Nhan Tong ผู้ก่อตั้งนิกาย Truc Lam Zen ซึ่งมีวัฒนธรรมชาวพุทธทั่วไปของชาวเวียดนาม “ดินแดนศักดิ์สิทธิ์” นี้เป็น “เมืองหลวง” ของพระพุทธศาสนาของไต้หวัน (ชื่อเก่าของเวียดนาม) ด้วยภูมิสถาปัตยกรรมสถาปัตยกรรมวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่ไม่เหมือนใคร Yen Tu Relic และ

Landscape Complex ได้รับการยอมรับว่าเป็นของที่ระลึกระดับชาติพิเศษและเอกสารกำลังถูกจัดเตรียมให้ส่งไปยัง UNESCO เพื่อรับการยอมรับว่าเป็นมรดกโลก

เช้าวันที่ 14 พฤษภาคม 2562 คณะของเรานั่งรถไฟทางไปขึ้นรถกระเช้าไปยังสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ทางพุทธศาสนาบนภูเขา Yen Tu ในจังหวัด Quang Ninh ซึ่งกว่า 700 ปีที่ผ่านมาภคิรัย Tran Nhan Tong ออกจากพระราชวังของเขาเพื่อนำชีวิตทางศาสนานักพรตและก่อตั้ง Truc Lam นิกายนิกายเซนซึ่งมีวัฒนธรรมชาวพุทธที่เป็นเอกลักษณ์ของชาวเวียดนาม จากฐานข้อมูลทางประวัติศาสตร์กล่าวว่าภคิรัย Tran Nhan Tong (1258 - 1308) ที่นำประเทศไปสู่ชัยชนะเหนือกองทัพมองโกลีที่ทรงพลังของราชวงศ์หยวนในสงครามสองครั้งในปี 1285 และ 1287 ออกจากพระราชวังของเขาเพื่อไปที่ชีวิตของนักบวช Yen Tu ในวันหนึ่งช่วงปลายปี 1299 เหตุการณ์นี้เป็นเหตุการณ์ที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนในประวัติศาสตร์ของพระพุทธศาสนาในเวียดนาม เขาก่อตั้งนิกาย Truc Lam Zen และใช้ชื่อ Truc Lam Dai Dau Da ต่อมา ทุก ๆ ปีจากวันที่ 10 มกราคมตามปฏิทินจันทรคติและตลอดสามเดือนฤดูใบไม้ผลิ ผู้เข้าชมหลายพันคนจากทุกหนทุกแห่งจะเดินทางไปยังภูเขา Yen Tu เพื่อเข้าร่วมเทศกาล Yen Tu เพื่อรำลึกถึงพระราชบิดา Tran Nhan Tong บุษพาพระพุทธศาสนาและไคร่ครวญทัศนียภาพในฤดูใบไม้ผลิ

จากคำกล่าวของนาย Thich Thanh Quyet ผู้เป็นหัวหน้าคณะผู้บริหารของคณะสงฆ์ชาวพุทธ Shangha ในจังหวัด Quang Ninh และ verger of Dong (Bronze) เจดีย์บนภูเขา Yen Tu การมีชีวิตทางศาสนา นอกเหนือจากการฝึกฝนและเรียน หลักคำสอนทางพุทธศาสนาเพื่อเผยแพร่ธรรมะ Tran Nhan Tong ยังสั่งให้สร้างระบบงานสถาปัตยกรรมทางศาสนาที่ประกอบด้วยเจดีย์วัดและหอคอยที่มีคุณค่าทางสถาปัตยกรรมและศิลปะพิเศษเช่น Dong, Bi Thuong, Suoi Tam, Cam

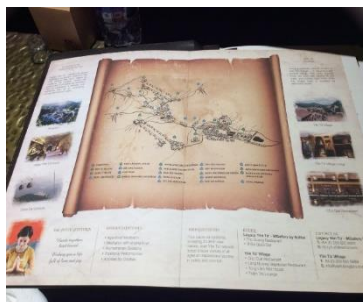
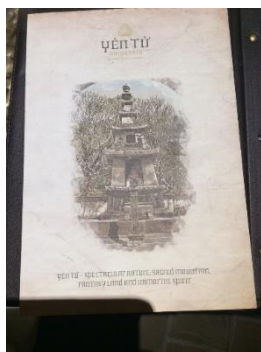
Thuc, ลาน, Giai Oan, Hoa Yen, Mot Mai, เจดีย์ Bao Sai และ Van Tieu, Hue
Quang และ Hon Ngoc Tower Gardens

วิวัฒนาการ: มิติมานุษยวิทยาพุทธศาสนา (Evolutionism, Historical Buddhist Approach)

พุทธศาสนาในเวียดนาม (Đạo Phật หรือ Phật Giáo ในภาษาเวียดนาม) กลุ่มชาติพันธุ์เวียดนามเป็นส่วนใหญ่นับถือพุทธศาสนานิกายมหายาน ศาสนาพุทธมาถึงเวียดนามเป็นครั้งแรกในช่วงต้นศตวรรษที่ 3 หรือ 2 ก่อนคริสต์ศักราชจากอนุทวีปอินเดียหรือจากประเทศจีนในคริสต์ศตวรรษที่ 1 หรือ 2 พุทธศาสนาในเวียดนามมีความสัมพันธ์กับลัทธิเต๋า ความเชื่อต่อวิญญาณบรรพบุรุษแบบจีนและความเชื่อต่อลัทธิดั้งเดิมของกลุ่มชาติพันธุ์ในประเทศเวียดนาม ทุกวันนี้ชาวพุทธในเวียดนามจากเหนือจรดใต้ นับถือศาสนาพุทธ เป็นศาสนาที่ใหญ่ที่สุดในเวียดนาม เนื่องจากศาสนาพุทธเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์อันยาวนานและลึกล้ำของเวียดนาม รัฐบาลคอมมิวนิสต์มองว่าศาสนาพุทธเป็นสัญลักษณ์ของความรักชาติของเวียดนาม เทศกาลชาวพุทธได้รับการส่งเสริมอย่างเป็นทางการโดยรัฐบาล ดังที่ได้ให้การสนับสนุนการจัดงานฉลองวันวิสาขบูชาโลกครั้งที่ 16 ซึ่งนับว่าเป็นการจัดงานวันวิสาขบูชาโลก เป็นการประชุมระดับนานาชาติได้ถึง 3 ครั้งนี้

ด้านนิทรรศการ (EXHIBITION) การละเล่นพื้นบ้าน (Folk play): มิตินานุษยวิทยาชาติพันธุ์วรรณนา (Anthropology)

ที่โรงแรมเล็กคาซีเยนตูโซฟิเทล (The Legacy Yen Tu Sofitel) เป็นโรงแรมระดับ ๕ ดาว (ต่างจากระดับ ๔ ดาว ตรงที่มีห้องแต่งตัว มีเตารีด ไดรเปาผม รองเท้าสวมในห้อง แยกอ่างน้ำแปรงฟันล้างหน้า มีระเบียบห้องนั่งเล่น) ราคาห้องพักปกติคืนละ 6,000 บาทต่อคืน มีการตกแต่งสถานที่ที่แปลกตา ย้อนยุคสมัยไปกว่า 1,000 ปี ในสมัยที่มีราชวงศ์จากจีนปกครองเวียดนาม เมื่อคณะเราเดินทางไปถึงเวลาสองทุ่มเศษ รับประทานอาหารเย็นด้วยเมนูมังสะวิรัติ ได้แก่ เต้าหู้ผัดซีอิ๊ว ผัดมะเขือยาว ซุปข้าวโพด หมั่นโถ ข้าวโพดต้ม ข้าวสวย ทานด้วยไม้ตะเกียบ ผัดยอดฟักทอง ผัดหน่อไม้ดองสับเป็นแผ่นๆ รสชาติเหมือนแกงคั่วหน่อไม้ใส่ไก่ที่เราคุ้นชิน แต่ทุกเมนูไม่มีเนื้อสัตว์ เครื่องดื่มมีน้ำมะพร้าว น้ำชา กาแฟร้อน กาแฟเย็น นมสดอุ่น และเครื่องดื่มบรรจุขวด เมื่อรับประทานอาหารเย็นเสร็จแล้ว ก็เดินออกไปลานกลางแจ้ง ศาลาการแสดงมีระเบียบศาลายืนขายคาออกมาเป็นเวทีการแสดงของชนเผ่าพื้นเมือง แต่งชุดประจำเผ่ามาแสดง เนื้อหาที่มีสื่อสารทางวัฒนธรรมเผ่าของตนจากการแสดงของชนเผ่า มีระบำดอกบัว มีเครื่องดนตรีเล่นสดๆ วงดนตรีพื้นบ้านของชนเผ่า มีการแสดง ๔ ถึง ๕ ชุดการแสดง มีพิธีกรให้ข้อมูล ชื่อชุดการแสดงประกอบท่าทางและร้ายรำถึงการไหว้ผีลัทธิดั้งเดิม เล่นโก๋ชน พิธีเซ่นผี แสดงการละเล่นพื้นบ้าน เช่น การเล่นเกมหินทาง ไทยแดงซ่อนผ้า รีรีข้าวสาร เล่นเต็นเข้าสาก โดยใช้ไม้ไผ่ตีกระทบเหมือนรำสาก แบบเขมรสุรินทร์ เรียกว่า “เรียมอัลเร” นักแสดงได้เชิญชวนให้อาคันตุกะร่วมเต้นเข้าสากกระทบไม้ด้วยผู้เขียนก็อดใจไม่ไหว เต้นสากกับเขาด้วย มีผู้ชายผิวดำมาจากแอฟริกา เข้ามาเต้นด้วย แต่กระโดด เหมือนกระโจนหนี

งูเห่า เลย์ทีเดียว นักแสดงได้ให้ความสนุกสนานร่วมกันอย่างครึกครื้น เป็นการแสดงของเผ่าเมี่ยนตันสาก เสียงและจังหวะดนตรีมีจังหวะแบบเผ่าต่าง ๆ มีอาครเรียงแถวตามแนวถนนถัดออกไปด้านข้าง ยังจัดแสดงวิถีชีวิต เช่น อ้าวฝ้าย ตำข้าว อุปกรณ์ใช้ทำนา ถนนรอบ ๆ บริเวณตกแต่งด้วยการประดับโคมไฟ การจัดสวนหิน การโรยหินกรวดก้อนกลมมน มีการจัดต้นไม้ การวางเก้าอี้หินอ่อนรูปทรงต่าง ๆ ตามระดับพื้นดินสูงต่ำของทางเดิน ทุกจุดทุกมุมสามารถเก็บภาพได้อย่างน่าประทับใจของแขกที่มาพัก

โดยสรุป

การเดินทางไปร่วมงานการฉลองวันวิสาขบูชาโลก ครั้งที่ 16 ปี พ.ศ. 2562 ในการจัดงานที่เวียดนามนี้ ผู้เขียนขอแนะนำภาพสะท้อนของการจัดการท่องเที่ยวตามกรอบการจัดงาน ตามคอนเซ็ปต์ไมซ์ (MICE) ได้ว่า ปัจจุบันการเติบโตของการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ (Business tourism) กำลังเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในชื่อ MICE ประกอบด้วยตัวย่อของ Meeting, Incentive, Convention, และ Exhibition ได้แก่การจัดประชุม, การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล, การจัดประชุมนานาชาติและการจัดนิทรรศการ จากผลการวิจัย (เสรี วงษ์มณฑา และวิชยานันท์ พ่อคำ, 2560) พบว่า ประเทศไทยมีความพยายามผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการจัดประชุม สัมมนา การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล การแสดงสินค้าและนิทรรศการนานาชาติ (Meeting, Incentive, Convention, Exhibition: “MICE”) เนื่องจากธุรกิจด้านนี้ทำรายได้เข้าประเทศเป็นจำนวนมากและช่วยกระจายรายได้ ไปยังภาคธุรกิจอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงแรม ร้านอาหาร ศูนย์ประชุม ศูนย์จัดแสดงสินค้า เป็นต้น MICE มีความแตกต่างจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทั่วไปทางด้านวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ทางการตลาด กล่าวคือ กลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไปต้องการเข้ามาท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการเป็นหลัก แต่กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของอุตสาหกรรม MICE เป็นนักธุรกิจ พนักงานองค์กร สมาชิกสมาคม ชมรมต่าง ๆ ที่เข้ามาด้วย 4 วัตถุประสงค์หลัก คือ การประชุมเฉพาะกิจของกลุ่มบุคคลหรือองค์กร การจัด นำเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลแก่พนักงาน การประชุมโดยสมาคมและองค์กรระดับนานาชาติ และการจัดงาน แสดงสินค้า ส่วนการท่องเที่ยวเป็นวัตถุประสงค์รอง นอกจากนี้ธุรกิจ MICE ยังสร้างรายได้ต่อหัว มากกว่าธุรกิจการท่องเที่ยวทั่วไป สถิติด้านรายจ่ายของนักท่องเที่ยวทั่วไปต่อคนต่อวันประมาณ 4,000- 4,500 บาท แต่นักท่องเที่ยว MICE จะมีค่าใช้จ่ายสูงกว่าเนื่องจาก MICE เป็นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวที่น่าเอาภาพสะท้อนจากการร่วมงานวิสาขบูชาโลกครั้งที่ 16 นี้ มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาด้วยมาตรการนำหลักการพัฒนาพุทธศาสนานำไปสู่วิธีคิดใหม่ ทำใหม่ให้สอดคล้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน ในขณะที่ประเทศไทยมีความผันแปรทางการเมืองและเศรษฐกิจ ยังไม่นับ

ความวุ่นวายในการจัดสรรรัฐมนตรีประจำกระทรวงแต่การบริหารแบบเวียดนามที่มีรัฐบาลแบบสังคมนิยม จึงเป็นข้อดีสำหรับการประสานการทำงานแนวราบได้ดีและมีประสิทธิภาพ

บันทึกความทรงจำนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นวิทยาทานที่มีความรู้ ความประทับใจให้แก่ผู้อ่านจากการเดินทางครั้งนี้ ดิฉันรองศาสตราจารย์ ดร. วาสนา แก้วหล้า ขอขอบคุณแหล่งข้อมูล คณะผู้บริหารระดับสูงของคณะสงฆ์แห่งเวียดนาม อีกทั้งกัลยาณมิตรจากประเทศไทยผู้ร่วมเดินทางกับผู้เขียน รวมจำนวน 19 ราย (พระสงฆ์ 14 รูป อุบาสิกา 5 คน)

ขอขอบคุณแหล่งข้อมูลประกอบการเขียน

สำนักงานใหญ่ © 2019 National Vietnam Buddhist Sangha's Executive Council Headquarter 1: Quan Su Temple, Hoan Kiem, Hanoi | Tel: 024-39422427

Headquarter 2: Quang Duc Temple, 294 Nam Ky Khoi Nghia, Q3, HCM City | Tel: 028-38483080

Advisor: Most Ven. Thich Duc Thien

Editor: Most Ven. Dr. Thich Nhat Tu

Webmaster: Ven. Thich Ngo Dung

Email 1 : vesak@undv2019vietnam.com (for overall information enquiries)

Email 2: conference@undv2019vietnam.com (for English conference enquiries)

Email 3: hoithao@undv2019vietnam.com (for Vietnamese conference enquiries)

Hotline: +84 798 317 332

เอกสารอ้างอิง

เสรี วงษ์มณฑา และวิชยานันท์ พอค้า (2560). *แนวทางการเสริมสร้างศักยภาพของประเทศไทยให้เป็นเมืองเป้าหมายของไมซ์*. มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์ ejournal.swu.ac.th online available 20 พฤษภาคม 2562.

MICE Destination: The Southern Gulf of Thailand Provincial Cluster. โครงการสนับสนุนการสร้างเสริมความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศภายใต้กลไกประชารัฐกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย. ประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย. คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี. [http://micest.in.th/about us](http://micest.in.th/about-us). เข้าถึงเมื่อ 20 พฤษภาคม 2562.

TCEPNEWSLETTER (2008)

https://www.businesseventsthailand.com/.../tceb-newsletter/Issue_15

Tourism Western Australia 5 A (2008) cited in Tourism Western Australia. (2008). Five A's of Tourism. Retrieved October 25, 2012, from http://www.tourism.wa.gov.au/jumpstartguide/pdf/Quickstart_five%20A's%20of%20TourismLOW.pdf.

Engaged Buddhism following the Public Welfare Works of Wat Khao Ta-ngoh Udomsomporn, Nongbuarawe District, Chaiyaphum Province

PhrakhruThammathorn Siriwat Siriwatthano, Assist.Prof.

Dr.Thipphavit Saichart

Assist.Prof.Dr.Sipmongkol Pongpha

Dr.Nakorn Chantharat

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Ubonratchathani Campus

Abstract

The public welfare works of Phrakru Suwimonbhavanakun, the provost of Wat Khao Ta-ngoh Udomsomporn, Banhuanong, Nongbuarawe District, Chaiyaphum Province by building a dam have contributed to the public benefit in the following aspects: agriculture, promotion of sustainable society, tourism and leisure. As a result, the economy has been developed and stimulated through tourism that has increased the overall economy of the community. In transportation, agricultural products are more conveniently transported. The people have grown rotating economic crops throughout the year. Farmers have increased their incomes. They are not unemployed in the dry season. The people, thus, have a warm family institution living with happiness. Engaged Buddhism of Wat Khao Ta-ngoh Udomsomporn is, therefore, a social welfare in physical, emotional, social, health, intellect and life skills that benefit children, students, teachers, monks, novices, and as well as all villagers.

Keywords: Engaged Buddhism, The monks in Buddhism, Public Welfare Works

1. Introduction

Temples (Wat) are the center of Buddhists' spirit. Their roles are: founding the growth of society; promoting social solidarity and security; decreasing social problems; and promoting efficiency in social control. From past to present, temples and monks have their roles relating to people's living in society from birth to death. Monks are leaders not only

in spiritual activities but also in various social aspects including social development, social welfare for those facing suffering and troublesomeness and even help solving problems occurring in society. (Phradhammapitaka (P.A. Payutto), To study the development tool for developing, Press 9th, (Bangkok: Sahadhammika Thailand , 2000.) Temples and monks have influences on prosperity of Buddhism that help building a society commonly live in peace from local to national levels. Monks specifically have their roles in Buddhism propagation in various forms: admirable mode of self-practices, conversation, suggestion, consult on grievances and preachment. These have been done through loving kindness towards all creatures. Dhamma has been preached not because of personal benefit of the preachers but for the audiences. The preachment is harmless for both the preachers and the audiences. (Aungkuttaranikaya, Panchakanipata, (Tipitaka in Thai version) book number 22/ Page 159/number 267.) Other than Dhamma preaching, there are other forms of admirable Buddhism propagation as public works or facilities that include lodging constructed by the people living in the temple. (Vinayapitaka Chulavakkhapali (Tipitaka in Thai version) book number 7/ Page 294/number 89-150.)

Thai people become far away from Temples while social problems have been increasing. (Praves wasi, S.NP., “Buddhist monk and social awareness”, the principle of temple management in globalization, (Bangkok: Rajapat’s council), Thailand. 2002.) However, in rural Thai society which is basically agricultural society and most of the people have low income depending on agricultural produce for their livings. Depending on natural factors especially rains, people sometimes feel insecure. Rural people are, thus, in chronic cycle of poverty. It is empirical that Wat Khao Ta-ngoh Udomsomporn, Banhuanong, Nongbuarawe District, Chaiyaphum Province led by Phrakru Suwimonbhavanakun of Luang Poh Chue Pantamutto as the abbot. He has been successful in introducing Buddhism in efficient social service that helps tackling poverty. Problems of people’s living are solved with loving-kindness. He, thus, tried to find solution for the poverty of the people by organizing the construction of a dam as a water reservoir for providing water for agriculture and also for consumption. This has helped improving the living of the people. He has, thus, been respected and admired by the Buddhists that he has truly made an engagement of Buddhism in society.

2. An Approach on Engaged Buddhism

Most academics accept the terminology of “engaged Buddhism” following Prof. Kenneth Kraft. The first academic using the term “engaged Buddhism” is Venerable Thich Nhat Hanh, a monk in Vietnamese Zen Buddhism. (Kenneth Kraft, “Prospects of a Socially Engaged Buddhism,” **Inner Peace, World Peace: Essays on Buddhism and Nonviolence**, Edited by Kenneth Kraft (Albany, NY: State University of New York Press, 1992), p. 18.) “Engaged Buddhism” has its meaning covering concepts of Vietnamese monks in three aspects: awareness in daily life; social service; and social activism. (<http://www.gconnex.com/philosophy-religion/engaged-buddhism/>. [9 April 2017]) For the word “socially engaged Buddhism”, many academics in Buddhism have an analytical study the meaning that can be divided in to 2 aspects:

The first aspect mentions that “socially engaged Buddhism” is from French. The word “engages” and “l’engagement” are indeed the word used by Venerable Thich Nhat Hanh to cover 3 aspects of Vietnamese concepts as the following: 1) awareness in daily life; 2) social service; and 3) social activism. (Donald Rothberg, “Responding to the Cries of the World: Socially Engaged Buddhism in North America” in **The Faces of Buddhism in America**, Edited by Charles S. Prebish and Kenneth K. Tanaka (Berkeley and Los Angeles, California: University of California Press, 1998), p. 273. and Charles S. Prebish and Damien Keown, **Introducing Buddhism** (London and New York: Rutledge Curzon, 2006), p. 209.)

The second aspect, on the other hand, mentions that the 4 Chinese alphabets used by Venerable Thich Nhat Hanh to communicate the meaning of “engaged Buddhism” include “Yu”, “Sue”, “Faw”, and “Jiew”. The alphabet “Yu” means “enter”, “Sue” means “the world”, “Faw” means “Buddha” or “Monk” or “Buddhism”, “Jiew” means “teachings”. The combination of these words can be substantially interpreted as “Worldly Buddhism”. (“Engaged Buddhism” http://en.wikipedia.org/wiki/Engaged_Buddhism [2 December 2017].) Venerable Thich Nhat Hanh explained the term “engaged Buddhism” as “Buddhism existing in daily life and every moment”. (Thich Nhat Hanh, “Definition of Engaged Buddhism” Original is “A kind of Buddhism that is present in daily life and moment”) He mentions that when general public acknowledge the word “engaged Buddhism”, they usually refer to: fighting for social justice; struggling for human rights; or demonstration etc. However, these meanings are not the basic

components of “engaged Buddhism”. Engaged Buddhism is a part of Dhamma practice. In reality, “the basic components are to practice Dhamma in every moment of daily living”. It is the attentive mind on what is happening “here and now” in the scope of body, mind and the physical environment. In other words, “engaged Buddhism” is the response towards physiological formation, mental formation and physical formation. This explanation seems to focus on “awareness” rather than social service or social activism. In addition, it may also be understood that this “awareness” is a crucial indicator of “engaged Buddhism”

By its content, the concept of “awareness existing in daily living” of Venerable Thich Nhat Hanh is the principle of Satipatthana or right mindfulness. However, when Satipatthana in 4 regards is practiced, there must be other Dhamma accompanying mindfulness as mentioned in Mahasatipatthanasutra including “effort, Sampajanna (consciousness) and mindfulness” (Atapi Sampajano Satima) (Theekhanikaya Mahavakkha (Tipitaka in Thai version) book number 10/ Page 373/number 301-2.)

According that the true awareness as “the mentality” or “the quality of mind” is the internal abstract with the right effort as a crucial push, this eventually leads to constructive physical and verbal behavior as external concrete appearance. Since the right effort (Sammavayama) has its crucial character in unlimitedly making merit without discouragement that means if it follows such principle with the true awareness, there must be mental condition in making merit. This eventually leads to the real action in social service or social activism resulting from the true awareness.

In conclusion, awareness is the necessary or indispensable condition but it is not a sufficient condition for “engaged Buddhism”. In addition, according to Queen, “engaged Buddhism” is an unprecedented paradigm of Buddhism. (Christopher S. Queen, “Introduction: A New Buddhism,” **Engaged Buddhism in the West**, Christopher S. Queen (ed.) (Boston: Wisdom Publications, 2000), p. 1.) Engaged Buddhism must have its difference from other approaches in Buddhism. If the three concepts of engaged Buddhism are reconsidered, “socially engaged Buddhism” is, thus, mainly on “social activism” rather than the other two concepts.

As Satipatthana is regarded as the crucial principle commonly practiced by all sectors of Buddhism, “Social service” is, however, not an explicit indicator. That is because not all forms of social service are considered as “engaged Buddhism”. It is neither controlled nor supported by state, capitalists and other power structures. (Christopher S. Queen, “Introduction: The Shapes and Sources of Engaged Buddhism,” in **Engaged Buddhism: Buddhist Liberation Movements in Asia**, p. 19.) Most social services organized by government policy, therefore, cannot be categorized as “engaged Buddhism”. Such social services are more passive than active without people’s enthusiastic participation in solving problems. It is compulsory through orders rather than voluntary. It is, thus, not energetic and active in implementation. Such concepts are not the identical indicators of engaged Buddhism. The real and crucial concept of “engaged Buddhism” is, for example, social activism. The writer of this article considers that this conclusion matches other academics and practitioners upholding engaged Buddhism. For example, Sallie B. King defined the word “engaged Buddhism” as “a contemporary form of Buddhism in social and political activism” (Sallie B. King, “An Engaged Buddhist Response to John Rawls’s the Law of Peoples” **Journal of Religious Ethics** 34.4: 637–661. Original is “the contemporary form of socially and politically activist Buddhism”) In addition, Douglas M. Padgett directly specified that “engaged Buddhism” is a form of Buddhist social activism. The practitioner as Vishvapani, a member of Friends of the Western Buddhist Order (FWBO), mentioned that “engaged Buddhism” is a form of Buddhism assimilation between the values of internal mental reflection and the values of the explicit social activism. This concept has been propagated widely in society and bringing Buddha Dhamma principles as a tool in concretely servicing society. It is a new model of Buddhism reformation by upholding Dhamma practice in every moment of mind and simultaneously implementing dedicated social service and social activism for the better change. This is in accordance with the teaching of Venerable Buddhadasa mentioning that working is Dhamma practice that changes the attitude of Buddhists. Dhamma practice is not solitary without activities but it is the time for simultaneously practicing mind and benefiting society. “Engaged Buddhism” includes not only servicing society but simultaneously practicing Dhamma. Both practitioners and society are, thus, the beneficiaries of engaged Buddhism.

3. Roles of Engaged Buddhism of Phrakru Suwimonbhavanakun

3.1 Infrastructure Construction and Mission in Society

Engaged Buddhism of Phrakru Suwimonbhavanakun, the provost of Wat Khao Ta-ngoh Udomsomporn, Banhuanong, Nongbuarawe District, Chaiyaphum Province, in 1980, while the venerable was practicing Dhamma at the temple, the people of Nongbuarawe District were suffering from shortage of water for consumption and utilization. He, thus, tried to develop water resources. Then he found that Lam Chiang Ta was a water source flowing through the area down to the Chi River so a water reservoir should be available for the benefit of the people in Nongbuarawe District and nearby communities. He led monks, followers and villagers cooperatively built an earth dam with little budget from donors and government. This has helped the people in three districts of Ban Khwao, Nongbuarawe and Muang Chayaphum having water for agriculture; increasing their income in agriculture and fishing; providing water supply among the three districts. The dam site was also a leisure place for the general public. Not only the earth dam but also roads and water barriers for keeping water in dry season were constructed. In addition to his religious roles for his community and society at large, roles in development that benefited the people was also concrete especially public welfare works. He was the leader in both the Dhamma practice and development.

Phrakru Suwimonbhavanakun, the provost of Wat Khao Ta-ngoh Udomsomporn, said that he acted as a welfare practitioner because he had been invited by monks and Buddhists to be the abbot of the temple. The missions of engaged Buddhism at Khao Ta-ngoh Udomsomporn were as the followings (<http://www.komchadluek.net/detail/20090219/2651/.html>. [2 6 September 2560].

1. Mission on children: He was the spiritual leader advising villagers to realize the importance of education in developing national human resource and fulfilling the necessary quality especially among children and youth. He was, thus, the giver, the builder, the developer and the promoter of society. (Interview teacher Prachit Srithar. Head of Child Development Center, Huanong Village Nongbuarawe Sub-District, Nongbuarawe District, Chaiyaphum Province, Thailand. Date 20 September 2016.)

2. Mission on teachers: His concept was to build awareness of the teachers to be like parents of children. They should focus on dedication. He participated in school activities and provided spiritual support among teachers. He taught the teachers to love their teachings as self-loving focusing on the ultimate goal of school development

including life-long learning, further education, learning English and ASEAN languages, abstention from allurements that led to ruin, and right behavior as a good model of a quality society (Interview Mr. Prasit Kaewhom. Home adults of Huanong Village, Huanong Village Nongbuarawea Sub-District, Nongbuarawea District, Chaiyaphum Province, Thailand. Date 20 September 2016.)

3. Mission on temples: He focused on 5 principles including: studying, touching the effect, propagating and correction. The activities included: promoting monks and novices to further study in both worldly and Dhamma aspects; cleaning and rehabilitating the temple infrastructure; organizing the landscape of the temple for welcoming laymen and being a good place for Dhamma practice, initiating activities for benefiting the public. (Interview Phrakru Suwimonbhavana. Abbot of Khaotangor-udomsomporn, Huanong Village Nongbuarawea Sub-District, Nongbuarawea District, Chaiyaphum Province, Thailand. Date 20 September 2016.)

4. Mission on the people: He promoted and supported villagers to be economical and practice insight meditation that helped decreasing selfishness, increasing unity and mutual care and compromising social and personal benefit. The villagers respected the venerable and accepted his guidance to practice. They were, thus, economical and simple in all festivals without entertainments or alcoholic drinks. He opened a warm opportunity for villagers to lead their lives in society happily, honestly and sustainably. He also inculcated the necessary quality among children to be: knowledgeable, virtuous, patient, diligent, economical, honest, grateful, well-disciplined and being away from allurements that led to ruin. (Interview Mr. Set Wongphim. Former house manager of Huanong Village, Huanong Village Nongbuarawea Sub-District, Nongbuarawea District, Chaiyaphum Province, Thailand. Date 20 September 2016.)

3.2 Model of Engaged Buddhism of Wat Khao Ta-ngoh Udomsomporn

Engaged Buddhism of Wat Khao Ta-ngoh Udomsomporn includes 3 models:

1) In Dhamma practice: Insight meditation was taken place throughout the year. He advised, consulted, provided a warm and trustful advice, chaired and prayed for the funerals, and helped relieving from suffering from losing the one whom one loved.

2) In intellectual aspect: He educated and provided knowledge in various fields including: wisdom in Dhamma; insight meditation; interest of youth and parents in Dhamma; intellectual development process; and local wisdom.

3) In holistic health aspect: training people in taking care of physical health by applying Dhamma principle in: selecting food for health; promoting organic farming especially vegetable growing; promoting skills, characteristics, social manners; adapting oneself in social, technological and environmental changes; enhancing quality of life through Dhamma for self-reliance and for helping others.

4. Conclusion

Models of engaged Buddhism of Wat Khao Ta-ngoh Udomsomporn include social welfare in physical, mental, social, health, intellectual and life skills that benefit children, students, monks, novices and all villagers. The model focuses on helping children to help themselves and stimulating adults to be a good example of children such as festivals without alcoholic drinks and campaigns on abstention from allurements that leads to ruin. This has made Wat Khao Ta-ngoh Udomsomporn be acceptable in moral aspect. From past to present, novices and children under the patronage of the temple have appropriate behavior, discipline, strictly observe the law that helps minimizing severe crimes. In addition, desirable characteristics exist among the people such as modesty, social manner, gratefulness, moral shame, moral dread, generosity and loving kindness. In building Dhamma descendants, monks and novices have been supported in continuing their studies in higher education in worldly and Pali courses. Many of them returned to teach the younger generations. Engaged Buddhism of the temple began from social welfare that affects the behavior of novices and children with outstanding performance in education, morality and religious descendants that inherit Buddhism in the long future.

References

- Mahachulalongkornrajavidyalaya. (1996). *Tipitaka Mahachulalong Kornrajavidyalaya version*. Bangkok: Mahachulalongkornrajavidyalaya Press.
- Phradhammapitaka (P.A. Payutto). (2000). *To study the development tool for developing*, Press 9th. Bangkok: Sahadhammika.
- Praves wasi, S.NP.(2002). *“Buddhist monk and social awareness”, the principle of temple management in globalization*. Bangkok: Rajapat’s council.
- Anan Viriyapinit. (1986). *The role of Buddhist monk and community development*. Bangkok: Dhammasat University press.
- Kenneth Kraft. (1992). *“Prospects of a Socially Engaged Buddhism,” Inner Peace, World Peace: Essays on Buddhism and Nonviolence, Edited by Kenneth Kraft*. Albany, NY: State University of New York Press.
- Donald Rothberg. (1998). *“Responding to the Cries of the World: Socially Engaged Buddhism in North America” in The Faces of Buddhism in America, Edited by Charles S. Prebish and Kenneth K. Tanaka*. Berkeley and Los Angeles, California: University of California Press.
- Charles S. Prebish and Damien Keown. (2006). *Introducing Buddhism*. London and New York: Rutledge Curzon.
- Christopher S. Queen. (2000). *“Introduction: A New Buddhism,” Engaged Buddhism in the West*. Boston: Wisdom Publications.

Online

- <http://www.gconnex.com/philosophy-religion/engaged-buddhism/>. [9 April 2017].
- http://en.wikipedia.org/wiki/Engaged_Buddhism> [2 December 2017].
- <http://www.komchadluek.net/detail/20090219/2651/.html>. [26 September 2017].

The role of opinion leaders of the greater Mekong region: Phra Maha Rajchakru Phon Samek.

Phrabaidikasuphot Ketnakorn
bob2529@gmail.com

Mahachulalongkornrajavidyalaya University
Ubon ratchathani Campus, Thailand

Abstract

This article focuses on telling the history of the local monks in the Mekong region which plays a role in both the world and the religion, that is. "Phra Maha Rajchakru Phon Sa Mek" to provide understanding and knowledge about the relationship between the monks and people during the year 1665 - 1776 as well as an understanding of local history, linked to specific characteristics of the era. Though it is limited access to primary data makes it impossible to explain some issues clearly.

The study found that Phra Maha Rajchakru Phon Samek's outstanding is the role of proactive role as goodwill, especially as opinion leaders to promote peace in the Mekong region, avoid a power struggle, initiative to build Buddhist places of worship in Buddhism, such as Phra That Phanom. Moreover, it also adopted the principles of Buddhism to teach people to be strengthened to enhance society's dependence on aid. In the area of governance, the Phra Maha Rajchakru Phon Samek when he was given Champasak city by Mrs. Pang, Champasak governor. He has adopted four criminals traditionally Xang. As well as bringing major heet 12 kong¹⁴ which is the successor practice since ancient times, strengthen the Royal Kingdom of Champasak and can expand by sending disciple to be leaders in various districts Mekong region. Such as Mukdahan, Nakhon Phanom, Suvarnabhumi, Yasothon Salawan, Srinakonket, Kamtong, Tapon, Uthapue, Kongjeam, Don Mot Dang, Sri Jambang, Rattanaburi. When Phra Maha Rajchakru Phon Samek superb foundation of the kingdom stable and then invite king descent to celebrate to be king of Champasak city in 1713, the name was King Soisrisamutputthangkul. Later, Phra Maha Rajchakru Phon Samek head to observe the Pontifical Theology and die at the age of 90 years in 1720, but his role and contributions also make faith to the people in Mekong region as long as today.

Keywords: Phra Maha Rajchakru Phon Samek, the role of opinion leaders, Mekong region.

Introduction

The role of Buddhist monks is practicing the discipline, prayer practice in monastery. But in fact, the monks have always been involved with the laity because this monks' factor depends on the livelihoods of the villagers. As the Pali, that "Pr pti phth,thā me chī wi kā" (Phraphromkhunaphon, 1996:55) means making a living of monk because they need to involve others who are people or laity. It is a fact that must be accepted. The monks do not run away from society so the important role is the reward to the people and how monks proper rewards to people. In the part the laity or people associated with "political" or involved to make the country peaceful. The monk had put on their status to this because the definition of a political means making people to live in peace (Sisak Wanliphodom, 2005:24). So monks will have direct responsibility as well to preach or teach theology missionary to get the peace which has seen or heard about the monk in political terms such as preaching political leaders even using the temple as a place of election or selection of persons to govern the country democratically and sometimes (Wira Sutsang, 2011: 61) the monks had to be prompted to create a democratic persuasion to strengthen more.

So that the monks involved in politics, it may be classified in two main aspects: 1) the monk has to preach offers fair for the welfare to people. 2) monks who lived as a channel for political interests but in the political sense monk or religious organizations as social groups, purpose government to help the issue of monk and policy development of monk / religious to engage in political activities in the current period that everyone should get involved. Some people have thought that looking ahead that the monk did not participate in political activities and the rights of the people as they should be. Because of this monk is outstanding role or mission, are receive food offerings and requiem, charity and prayer, which is the routine activities without concern of every society. Monks was viewed in the presence of a parasite of society. This study aims to examine the role of the monks who have distinguished themselves in the past has served as a community leader, although its main role is to follow the disciplinary matter.

In ancient times, monks are the type of person who has a specific role and responsibility in politics. The role and function of the important political monk is to instruct about politics. In particular (Toem Wiphakphotchanakit, 1987:82). the principles of good governance and fair, teach politician or parent to have good moral, proceed with fair. For

the best benefit of those who live under the rule. The suitability or appropriateness of the monk in such a role is having the fair. That is to preach neutrality towards the benefit of the public. Not to strive for personal benefit or among persons or either. In the past, monks have roles in the political to have ideas and mediator between "principles" and "how" to make peace in the country. In ancient time if it is a negative meaning, it is often a matter of, power, passion, and tussle with the faction and as a matter of interest. It allows the viewers of monks were involved in such a downside, or to interfere in the activities of agencies, such as the Lord Phra Fang in the past and some monks of Ayutthaya's collapse. It has criticized the variety in terms of discipline with appropriately. Or even try to live a monastic life for the sake of politics as a refuge for sieges such as ordination to avoid sieges; the monks seek the opportunity to rise to power in the country, etc. However (Phonprapha Kit koson, 2011:15), there are many examples to show that even the monks are involved in politics, but involved admirably such as Her Majesty Panaratana, Pakaew temple with 25 adults monks to preach to the royal palace in honor of the Great King Naresuan, to deter the death penalty commanders and soldiers at the time they did not follow a king in doing Iuthheete with his Majesty the King Upa Raja and Mungjacharo of Baga and so on.

The author has studied monks' history in Mekong region in ancient times. That has a prominent role as opinion leaders of public in the Mekong region, can be bring many folks moved systematically by using the role of the monk built an empire, build places of worship, sculpture invaluable to the land led to the evacuation of even a brief moment. But his work is still visible traces and his successors led to the present. That is Phra Maha Rajchakru Phon Samek, who has a role as thought leaders of public in Mekong region, who is founder of the ruling dynasty of south east Lan Xang territory; Northeast people were aware of the history and have studied the issue for further.

This article is divided into three parts: the first part is about the History of Phra Maha Rajchakru Phon Samek. The second part is works with prominent and influential to concept of public in Mekong region. The third part is the conclusion as follows.

1. History of Phra Maha Rajchakru Phon Samek

History of Phra Maha Rajchakru Phon Samek is well-known in several other names, such as Yakru Kihom, Luangpor Kihom, Phra Kru Yodkaew Phon Samek, etc., He played a vital role in the community and two sides of Mekong region politics of king Suriyawongsathammikkarat of Vientiane. There are legends and stories retold until the notes in the Chronicle of Laos and Thailand especially the Kingdom of Lan Xang

Champasak which relate with Phra Maha Rajchakru Phon Samek who was the venerable faith of the people of Laos. It has been known "Phra Kru Kihom " or "Yakru Kihom" with heartfelt devotion. As a result, people keep supplies of Phra Maha Rajchakru Phon Samek to worship even feces of his, people do not mind. Due Phra Maha Rajchakru Phon Samek eat as a vegetarian, do not have smell of feces or possibly with the monastic life as a devotee of the city until the last, he was received the kingdom of Jambak Nak Buri Sri to govern for the peace of the whole. He is a monk who is the king of the world. The author studies many documents are hereby offered the following.

1.1 Birth of Phra Maha Rajchakru Phon Samek

Phra Maha Rajchakru Phon Samek was an important person in Laos's history to spread the Kingdom covering both sides of the river. He made the Kingdom of Laos at that time, has already two Lan Xang Luang Prabang and Lan Xang Vientiane. Then became 3 independent kingdom because adding up The Kingdom of Champasak.

Phra Maha Rajchakru Phon Samek birth at Ban Kaluem. Phan city (currently located in Ban Phu, Udon Thani province) the words (Lao Na Roiet, 2002:80) " Kaluem, Phan city is a commentary that the village is adjacent hillside Phu Phan. As the Buddha statue Buabok in the district of Mueng Phan, Ban Phu, Udon Thani province. In modern times, Phra Maha Rajchakru Phon Samek was born around the year 1531 with the reign of king Susitawongsa Thammikarat of Lan Xang in Vientiane, including Udon Thani province. The Kingdom of Siam with the reign of King Prasat Thong of Ayutthaya.

1.2 Ordination

When Phra Maha Rajchakru Phon Samek was about 13-14 years old, his parent saw glitter ingenuity, neat manners and he has been ordained as a novice monk with Luembong provost and studying the Book of Discipline as well. The idea is to encourage him to study the Scripture in the next higher layer. Luembong provost has taken into novice deposit and study in Vientiane with Yodkaew provost which he has been received in office and was educated in areas such as prayer of gratitude to the principal, all discipline. In addition, he quickly recognizes precisely. He cans remember all novices So Yodkaew Provost brought the ark of books from all triple quoted a novice to learn by themselves. With the Industrial novice trying to learn it all. Intimate knowledge of the discipline since he was a novice. The fame known to King in Vientiane. His faith and his robes offerings and regarded as the Sa Jua from now on. (Sila Wirawong, 1997:31)

1.3 ordinations

After Sa Jua age of 20 years old, King of Vientiane and Yodkaew provost who organizes a special initiation ceremony. Sa Jua knows, so he worships Yodkaew provost. If you are already ordained to Sa Jua, should invite 500 monks to sit Hattbas and do ordination ceremony in a church. The Hattbas is to sit around the monk, a distance less than the arm. The church, we call in the discipline that Utta Kook Kapasrima. The need for water or river because it is considered to be a public water source.

1.4 The first miracle

When it was time to do an ordination, parade to the SIMA water. Preceptor, Kornnamyrhrharit and 500 monkst to come Hattbas together and King of Vientiane, (Sila Wirawong, 1997:35) the courtiers and kith and kin who attended the ceremony together at SIMA water. Then ordination ceremony was performed. When the monk finished ordination ceremony, while Kornnamyrhrharit gives the conservative message. Raft parallel to SIMA water has sunk. All monks have to swim ashore up. All clothes were wet but the newly ordained monk does not wet. They saw the miraculous. King of Vientiane was even exulting.

1.5 The origin of Phra kru Phon Samek

When finished the ordination, the new monk was given Phon Samek temple by the king of Vientiane. (Sila Wirawong, 1997:52) So people call him Phra kru Phon Samek. The offering from eight necessities of a Buddhist monk to new monk of King of Vientiane. It is an important occasion for the monks in those days. It is assumed that would be appointed as provost there. The Phon Samex temple said to be located at a technical school (or Suppawicha schools) in Vientiane today.

1.6 Studying of introspection

Knowledge of Phra Kru Phon Samek that study a masterful full and complete, as mentioned called the Phar Pariyat is a Knowledge 'theory' is knowledge in the Bible or in the texts, will truly prosper only when applied called 'practical' when he is a monk at Wat Phon Samek. It appears that he has practice until Vicars' enlightenment 'and he was disciplined virtue until get five Apinya and eight Discovering success by the perception.

His practice is to maintain discipline Sikkabt have. Sikkabt discipline is model for the monks to behave in the same order for the peace of the community and that brings veneration for the spectator. Referred to as the word discipline is a virtue that must be educate and train or to conduct and practices. For those who ordained in Buddhism, there are three main issues, namely intellectual precepts, meditation

called 'Tri Sikkha', which covers all the practice in Buddhism. The correlation was baptized, control body, speech and tidy.

When Phra Kru Phon Samek treated Tri Sikkha completely. He can achieve fairly high Apinya is discovering and fair perception of this third element is mutual or entity, and support each other, as is Apinya include 'the knowledge' in Buddhism. Exhibit is a ubiquitous clairvoyance, and others. And memorabilia, including five called 'Apinya 5'. Getting Apinya is having perception. Contemplation is the ability to comprehend by the power of meditation and wisdom. It is the most important in practice. He is one of Tri Sikkha, as already mentioned, but not the three contemplation Buddha attained when all three before enlightenment as the Buddha Arhant because of this perception is only discovering Buddha Magic Specifications include achieving a meditative contemplation which has eight classes of four and a contemplative four so-called 'Discovering 8'.

Calm, persistent mental condition as a result of meditation, assigned the mental, emotional, and spiritual calmly. With the use of energy in the body is minimal, and as long as possible. To do so, he called in Buddhist meditation, which is divided into eight. The element of contemplation but if there is a minimum is called 'concentrate', which can be divided along the same elements. The contemplation is quite detailed, not mention here. But can brief that contemplation likes meditation but the power and different elements. So we cannot be uttered by a theory. It will be treated as personal experience to know the truth. So-called enlightened and definitively in the theology of the Lord Buddha.

1.7 With the prestige of Phra Kru has been designated as the Phra Maha Rajchakru

When Phra Kru Phon Sa Mek has achieved such a high moral level, saying is accurate and complete as his imagine. People respected him enormously. As King of Vientiane was very please and as the patroness. He became the teacher who taught meditation to disciples. He is the respect of many people. One year later, he move up into the Phra kru. sleep at Wat Phon Samek. Then called Phra Kru Phon Samek. Get love and faith so much and was promoted to be Phra Maha Rajchakru Phon Sa Mek or Phra Kru Yodkaew but most people call him Phra Maha Rajchakru Phon Sa Mek

1.8 Big event to be evacuated.

In the year 1690 King Suriyawong Thammikarattiwongkot. (Bunyong Ketthet, 2015:66) Son is Ong-lor prince he was 13 years old, her Majesty Sumangala, his wife, was pregnant. Prince Sanmueng, commander in chief fight over the throne. Loyalist Protection Lord cast

flee Yuan. her Majesty Sumangala with henchman escaped to rely on Phra Maha Rajchakru Phon Samek. with his kith and kin of many followers can be relied on. Because she did not consent to become the wife of a prince Sanmueng. Phra Maha Rajchakru Phon Samek had managed to stay with her servant at, "Phu Sangohocam" when she deliver a son called "The Choa Nor Kasat".

With the chaotic events in Vientiane. Prince Muengsan was killed. Prince Ong-lor demise of the Father who is behind a separate department. Phra Maha Rajchakru Phon Samek did not want a party so they exodus out of Vientiane. Let her Majesty Sumangala and Prince Ong-lor lead her Majesty Sumangala and Prince Ong-lor go home with him, Bud. At "Ngiw Punlam Somsanook" Moreover, when it comes to Ngiw Punlam Somsanook. He has taken a number of migrant kith and kin and adherent because there are those who fear the throne is usurped because he might have a party. That is also hostile to the authority at that time. He may be killed or may be recruited to any party. To fight against one another as enemies so he wants to go as far away from the capital to remote.

From the analysis of such events, Phra Maha Rajchakru and 3,000 disciples went to the Mekong River. Sometimes they traveled along the Shee river (or branch) right bank of the Mekong River, deep in the land of the Upper Northeast of Thailand. Phra Maha Rajchakru stop residing at the parish, people feel have a great delight and when they migrate to another, it has multiple family followed. According to the show Diagram 1

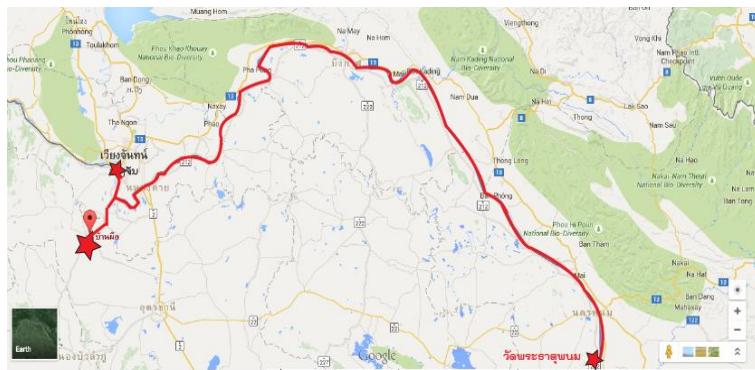

Diagram 1: Journey of Phra Maha Rajchakru from Vientiane to Nakhon Phanom

Finally, Phra Maha Rajchakru Phon Samek traveled down to Intapaptamahanakorn which is Cambodia today. The family that fatigue and unable to track down. It is lined with houses formerly home, so-

called Lao Baray (in Cambodia) until today. (Ammattayathibodi, 2002:69)

The people followed the Phra Maha Rajchakru Phon Samek, can be divided into two major groups: group 1 People like the freedom, they need to escape the usurpation of political power in Vientiane. Group 2 public who piety to Phra Maha Rajchakru Phon Samek, and want to be closer to him. Listen to Dharma teachings, Practicing with Phra Maha Rajchakru Phon Samek like meditating or practicing or meditation practice. As well as the opportunity to create merit with Phra Maha Rajchakru Phon Samek. For example, to create the statue-built temples and so on.

During this trip, Phra Maha Rajchakru Phon Samek and adherent have built city, founder of several monasteries because there are many people who believe allegiance to stay at a place, people followed and settled up with shelter. When he moves further, some people pleasure to follow him. The residents make a living at that. People come to each other in times of need. Lao community that followed the two banks of the Mekong and its tributaries know why he had the opportunity to renovate the Tatupnm. According to the show Diagram 2

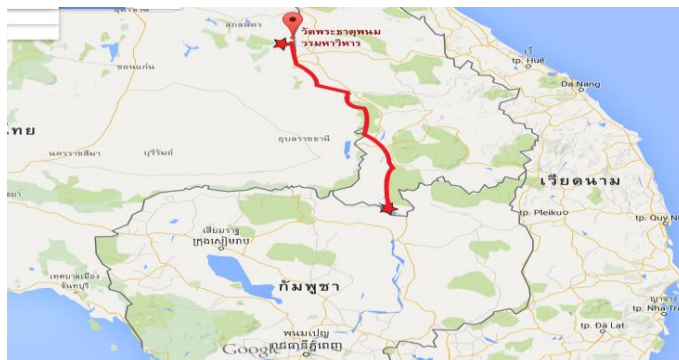

Diagram 2: Journey of Phra Maha Rajchakru from Nakorn Phanom to Phnom Penh

So, Phra Maha Rajchakru Phon Samek and disciple brought to evacuation from Vientiane at that time. In addition to shelter for himself, because he has high morals, a kind to kith and kin Want to kith and kin from suffering Happy faces at each other across Incidentally. He can take a lot of Laotians travel refuge in Cambodia. Probably cause in those days the trip migration of people from one country to another country seen as safe, not have barriers. Each country wants citizenship of another country to live in their country to the example of the war in ancient times. The winner will forcibly remove the United States citizens who lost their

country or in the case of the city as well. When repel Burmese troops have already left over. Prince Kawila was to forcibly remove ethnic Thailand Chiang Tung in Jinghong Xishuangbanna came to Chiang Mai and Lamphun and the words of the era that keep vegetable store, keep basket put the city

Therefore, with a halo of high as Phra Maha Rajchakru Phon Samek to be leadership, make kith and kin and disciples confidence, take heartiness. There is a sense that they have merit. Then cheer courage to face numerous obstacles and difficulties, because it is a stable leader, is Phon Phra Maha Mek is reflected until there volunteered to die instead him.

1.9 Monks who has been designated as the first king Mekong.

Such an event occurs when Phra Maha Rajchakru Phon Samek led disciples to live near the city of Champasak. (Suthida Tanloet, 2014:35) The monastic life of thy faithful people towards Phra Maha Rajchakru Phon Samek has more and more. Mrs. Pang - Mrs. Pao, a leader in the community, Since Phra Maha Rajchakru Phon Samek, has lived in the community, have an opportunity to practice meditation and listened to the sermons of Phra Maha Rajchakru Phon Samek was a devout respect. When her husband of the prince of the city died, she sees that she is a woman is not fit to govern the country. So, she consulted Pasha, nobility and people agreed and invite to Phra Maha Rajchakru Phon Samek to govern the country. According to the show Diagram 3

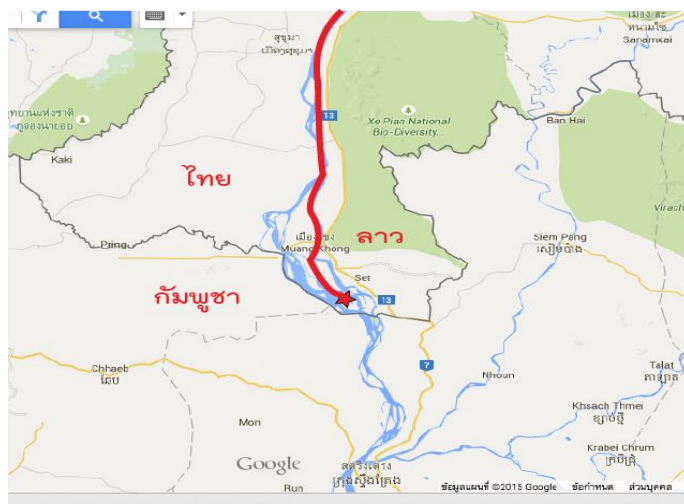

Diagram 3 journey of Phra Maha Rajchakru from Phnom Penh to Champasak

The king has been reestablished. It is called " Prince" leading names as the guardian of the city in the Lanna, Lan Xang when the incumbent king is the governor of the city. Later when Hulsakrach 1071 (during the reign of His Majesty King San Pet 9 Kunlung Tai Sa) people of the city of Nakonbal Jambaknak Buri Srikert brawl and discord stringing together the congregation of aggravated criminal conduct increased.(<https://th.wikisource.org/wiki> , 2018) The good people suffered. Phra Maha Rajchakru Phon Samek dissuades by the fair but it does not matter. If using power suppress according to the criminal conservative, lest disciplinary monk. Phra Maha Rajchakru Phon Samek would like to invite the king Chao Nor from Nan Ngiw panlamsomsanook to ruled Jambaknak Buri Sri, His name was Prince Soisrisamootpootthangkul and then change the name of city of Nakonbal Jambaknak Buri Srikert to be Champasak and the Kingdom of Laos was total of three kingdoms.(Dararat Mettarikanon, 2005:122)

2. Workings of Phra Maha Rajchakru Phon Samek and influence the concept of public in the Mekong region.

Phra Maha Rajchakru Phon Samek governing and function of conveying the inhabitants' practice. Buddhist missionaries help lay minister and general misery. Have faith and cooperation of villagers. People can carry and display a leadership role and become truly a monk who is developer. This role is very rare from the past to the present. As presented below.

2.1 The administration of Champasak city.

When Phra Maha Rajchakru Phon Samek has governed the country from the burden of Mrs. Pang and vassal. They have to reorganize government by establishing a position as Sri Satya Kota Hut. (Vientiane), that is Arya 4. (Dararat Mettarikanon, 2005:198) This is politics in the region northeast – Lan Xang divided into the capital cities or large urban settlement and districts in large cities of the province. In the cities, which are free to administration traditionally Lan Xang and the rate charged tribute to the man whose has a son in law 10 store, father-in-law 1, (Ammattayathibodi, 2002:69) son in law 1, If has five pay only father-in-law 1, one set each one lad and grain weight 100 scale. 100 scale per baht. Lad is made of copper, brass, some white gold. Shaped like a boat complacent but sharp end pointed a long three, four, five inches, using a rate of sixteen pieces per baht of Pod Duang Laos.

2.2 To expand Kingdom

When Phra Maha Rajchakru Phon Samek governed the city of Champasak and with the prestige of Phra Maha Rajchakru Phon Samek who had lot disciples, gave them to care to towns around the city of

Champasak like this; Janhuad, prefect, governed Don Khong which is an island in the Mekong River. (called, Sritundon City) Thao Sud is Phra Chaiyachet governed Ban Hangco Paknamsaekong which on the east of Mekong River (Chiang Tang city) Jan Kaew, prefect, governed Ban Tong. (Later called Ban Mueng Tong which is Suvarnabhumi) Chan Suriyawong, prefect, governed Ban Ponsim. Mr. Mun who was an old servant of Mrs. Pang, was Luang Ruksa of Ban Pon. (Later known as Mun city is Salawan city) Mr. Prom is Sabuttacotrakasa of Ban Kaew Ar Hurm, which has the pagoda in Laos element called Tardkumdoatuk. Later known as Tong Kum Luang. (Tong Kum Yai) Jan Som governed Ban Tung Id Kabue. (is Attapeu town in today) was abandoned before making that city overgrown. Mueng Song Keu Sung and Panead. In the past, Vientiane strap and train elephants to the wild. Thao Luang Bud Phra la Ngum is Khun NUK toa governed Khong Chiam. Champasak region had the north since Yang Sam Ton Un Sam Kwai. The East to the Bantad Mountains with the Vietnamese border. The South at that time, had not yet appeared. The west closed Phimai near Chayoong river. So, he delivered of a pupil who had ability to dominate cities. By depend on the city of Champasak since the meantime. Champasak territory covers an area stretching south east such as Ubon Ratchathani, Si Sa Ket, Surin and Buriram provinces in present.

Kingdom of Champasak has spread by pass many people to create new cities on both sides of the Mekong River. It also has relations with Cambodia by asking the daughter of Khmer capital of a prince Soi Sri Samoot. But Phra Maha Rajchakru Phon Samek maintains the Buddhist monk, built Buddha statue and many temples

2.3 The concept of governing of Phra Maha Rajchakru Phon Samek.

Create incentives people to defer to, the author presents the theory with religious beliefs to explain the nature of the thought leaders of Phra Maha Rajchakru Phon Samek because the belief is contained in people which is consistent with Thawat Punnotaga said that belief is the symptoms arising in the consciousness of man's power over nature to have the good or ill of man or society itself. (Thawat Pun nothok, 2003:35) Although these supernatural powers that cannot be proved to be true, but human agree to respect more than those beliefs. Not only it means the belief in souls, ghosts, black magic, superstitions and occult magic. Including natural phenomena like forest, trees, mountain and etc. Smith Sara Ubon has summarized, that faith is acceptance.

Something is true or what is our hope. Truth or trust is one of a faith. This is not necessarily to be true or science any more. The monastic of Phra Maha Rajchakru Phon Samek, according to the Book of

Discipline made public veneration and a sense of security for the entire distance that people travel often with increasing number indefinitely. But without conflict to see that religion is a belief in the power of man over nature. A culture responds the needs of psychology. Making sure to live up all the religious rituals to negotiate with supernatural powers, that are managed by different depend on the belief system of each society and religion, a system of beliefs is social systems. (Uthai Phatsuk, 2011:38)

Besides faith in the Phra Maha Rajchakru Phon Samek that make citizens abide by the teachings. In particular, the traditional heat twelve and fourteen canal is the wisdom of the wise and noble heritage in Northeast. Everyone should study and understand the basic principle more. As part of the northeast have always been peaceful, because peace is clinging to life as the Statute of the East as long as the present. The heat twelve fourteen canal, consists of Heat 12 Heat and Canal 4 categories with 14 canals, including Heat of merit in karma (December), Heat of Boon Koon Lan (January), Heat of merit Kgaw ghie (February) Heat of merit Mahachat (March), Heat of Songkran (April), Heat of rocket (May), Heat of Merit for meritorious (June), Heat of merit Lent, Heat of merit Kgawpradabdin, Heat of merit Bun Kgawsak, Heat of Buddhist Lent, Heat of Kratin. Heat 12 is a tradition of philanthropy that period the Northeast. Combine the teachings of the Buddha, Brahman and Buddhist spirits before entering the land in the Greater Mekong. The authors believe that when there is a new belief into the community. The community will not cast off his original faith, or no faith, but combined use together, or a combination of faith between the new faith and the traditional belief. This phenomenon has happened in the past, when there was a new faith community to justify such beliefs, joining the traditional belief is that a combination of religious chop. There are those described in such abundance. Religious syncretism is a combination of beliefs and rituals multiple systems into a single system of beliefs and rituals. Currently, Thailand has total social belief with three types of traditional beliefs. Brahmin and Buddhism belief in a single system, the number of faith, each teacher will be much or less depending on how much the foundation and development of each community and each person as a rural community or an old people may have more traditional belief than new urban people or new generation, (Suthida Tanloet, 2014:21-24) especially the Northeast region is traditionally the month in Heat and canals have long ceremony, which initially will focus on the subject of ghosts and evil spirits Brahmin because I jinn and angels guard. Holy thing Phantoms are invisible to influence life from birth to death

The founder of the nation or kingdom, Champasak and consider the Mekong Phra Maha Rajchakru Phon Samek a monk with the first

build up and can assign students to create various cities around the Kingdom. As many as 16 cities, which were seen as a process by accepting a new theory. Adoption Process (The adoption process) was downgraded to individuals convicted of accepting something completely new, .(Bunyong Ketthet, 2015:66) subsequent to the satisfaction of the trial and then released into the community. It happens to the theory of cultural diffusion (Cultural Diffusion theory), which caused communication between the local society by the society inferior to spread culture to society than civilized. In addition to the spread of social prosperity, social progress than would have been the culture of social inferiority time and for the same purpose was inferior could not get cultural society's prosperity than the social changes the most. Caused by the spread of culture from the outside than from the invention of new own society, or if it is caused by something new from the outside to the mix with a pre-existing as new. Never before Such a theory is similar to the spread of. While the new faith community in those days was a myth anyway. When the combination is indeed a new faith in another form, which is not like the old and the new that spread to spread cultural aspects which create the solidarity of the land as Phra Maha Rajchakru Phon Samek town. Meg He appeared in the territory of which Buddhism as a Bhutanese said the priest named Texas the maintenance or the teacher Sathien arthropods DIT name written in the book "Bhutan soil. Land of Buddhism "that" Sesame Wang Nam Yale who beat everyone at his feet, "a political refugee monks from Tibet. (<https://www.gotoknow.org/posts>, 2018) Clerics called for the attendant and disciple them. Parents are afraid to disobey to suppress or eliminate It is similar to the city of Champasak Rabbi Penny onion. Or Phra Maha Rajchakru Phon Samek Roller Brothers Laos A refuge from the political influence of the King of Vientiane. Kitchen slowing migration to the new city to Champasak. Is a model of faith are similar in migration itself.

The tenets of Buddhism. It is a general principle Phra Maha Rajchakru Phon Samek be taught Mexican citizens, in line with the Brahmagunabhorn (P.a. the offseason busier grown) to the concept of human life according to Buddhist principles. thus, The Buddhism has influenced. And the social role that Thailand is deeply unpopular. Religious institutions can serve as a response to social needs caused by fear of humans in the fifth dimension is a different dimension.

G fear due to the threat of living (life's shelter) in this respect, Buddhism has done duty to help hold the hearts of the people in the community, solidarity and unity. Measurements were done in the past served as a center of activities in the community that contributes to rely on help each other. People who are wealthy will yield spread to the

community through a charity such as the creation of an institution within the temple to the people living together.

B. Fear due to the threat of being social critic (ASI Sok disasters) In this respect, the Buddhist Institute has served to educate the community. The measure would serve as a school Training, children known to social and cultural books pretty good. To prepare people to society. As well as the source of various traditions are closely linked to the people in a society interact better with each other.

C. The fear of being cynical disrespect and undaunted in the company. (Prisca sarach disasters) In this respect, the pride of lofty spiritual culture spectacular. The unwinding of the deeper principles of Buddhism. Training will instruct the Buddhists live with dignity, feelings and self-confidence. On the basis of pride, a lifestyle based. Buddhist teachings on respect for their faith.

D. The fear of disaster is death (fear of death) in this respect, Buddhism is serving as a spiritual refuge at various levels for those without access principle, nothing more. It may hold rituals or what their faith as sacred in Buddhism, the Buddha and so on. Reliance and contributes to a sense of stability in life insurance principles. But for fairness in access to advance than it could rely on its merits, which is an anchor of the soul. Because fear is the delusion that attaches to a sound, smell, taste, touch and perpetuate the praise fortune happy if refined mind wandering to loosen stuck in carnality to lighten up. Fear of death is slowly worn away by default. And will feel secure in life.

E. The fear of disaster caused by the inability to see clearly the truth of life. And facing forward (massacres against disasters) in this respect the principles of Buddhism gives an explanation of the status of the living world and the universe, (Chaloem Utkrit, 2008:18) as well as pointing out the position of the life of each species which occur in. World Even to face in the future, so it seemed to mind too. When religious institutions to act in response to the needs of society caused by fear in a different dimension, the dimension of these five states, parents can use religion as a source of political power by fair use. Religious institutions have a role to make society more and more.

In addition, there is a universal religion. Among all these religious people have an anchor to the soul. Since ancient Human faced with uncertainty about the unknown cause fear. Humans had to rely on faith as an anchor. The roles that religion is important to the social and political human beings are born doubt yourself why. And then to go Religion has been associated with human life by teaching us to use our talents and moral goodness in life. The teachings also offer discounts of conflict issues. As a binder in social benefits Including supporting the

cultural economy as well as political Buddhism, which also features complete.

The society is also expected that the role of the clergy. Priests must have a social responsibility as well. The term Buddha, the Buddha has taught the monk said (Phraphromkhunaphon, 1996:45). "Priests She peace pilgrimage to the benefit and happiness of the masses. For helping the world, the benefits and happiness of gods and men, "that is, the priest should be the role of social development, because the environment, lifestyle and perform clerical theology of the priest requires four inputs to locals. offer Environment and social events will affect associated with fair practice clerics. And by virtue, Is the compassion Priests must help others from suffering (Phattharaphon Sirikan, 2007:11). These roles are ideal baht role or the role of expectations (Expected Role) to the clergy. So, when society has changed according to the transitional period. Materialism took baht baht in the lives of people in society even more. Some monks have to pay attention to these phenomena. And have a presence in social roles (Actual Role) more to solve the problems of society. Due to the decline of moral ethics by trying to help individuals adapt to living in a society that has changed.

The monastic institution is customary institutions is of paramount importance. Monks from the past to the present with a close relationship. And play a critical role in guiding society. Even though the role of a leader is diminished today. But the role of moral leadership the daily life of rural residents, most still in existence today.

2.4 End of Life

Lord Brahma Luang Phon Mexican town Enter old age the necklace Sri merchant's successor built a monastery in the city of Champasak temple called Wat Maha That Luang Phon Samet new invite you to monks at Wat ranks is new. (Temple are still seen until now) and Tgkemrnpap on the fifth lunar month, seven of glory in 2163, aged 90 years, 70 years, have you staring Sri chain management has done a pagoda at the cremation chamber. The three bodies are to build a stupa at the crematorium Laos, one element called Dust. Later, at the temple that was the name of the element hitherto dust. (Toem Wiphak phachanakit, 1987:47)

3. Brief

Phra Maha Rajchakru Phon Samek was an important person in history to spread the Kingdom of Laos, covering both sides of the river. You made the Kingdom of Laos at that time is already two Xang kingdom is Luang Prabang. Xang Vientiane 3 and became an independent kingdom. The Kingdom of Champasak add up.

Phra Maha Rajchakru Phon Samek is known by other names, such as contract teachers Pastor Penny Penny fragrant aroma. Provost Glass Top Phra Maha Rajchakru Phon Samek, etc., they are playing a vital role in the community. And politics are two sides of the Mekong Romanization era of relations Thammikarat held in Vientiane. There are legends and stories retold a baroque your mouth until the note in the Annals of the Royal Lao and Thai Princess Brahma Phon Sa Mexican origin spoke at my home. Phan (currently located in Ban Phu. Udon Thani Province), about BC 2174 (corresponding to the reign of kin solar Thammikarat of Lan Xang in Vientiane) was ordained as a novice monk to forget Banco age of 13-14 years, had lived in Vientiane with the provost glass top. Learn to surf on the prayer of gratitude to the principal. All discipline Remember quickly, precisely and has been designated a king deck.

Jua was 20 years old when God Vientiane. Phra Maha Rajchakru Yodkaew and the instructors were great and special ordination ceremony held a year later, new monks who practice good practice like this, so move up into the provost. Meg superb temple at Wat Phon They went to public " Phra Maha Rajchakru Phon Samek " ever since. Since 2233 Romanization relatives Thammikarat come Tiwgct son is the handsome prince he was a young (age 13 years), said Rajamangala his wife was pregnant. Lord Chancellor's right-wing city The Qing abdication Loyalist Protection Lord cast flee Yuan. Said the Rajamangala henchman escaped with just your mistress Phra Maha Rajchakru Phon Samek. (He was promoted to the elite Phra Maha Rajchakru Phon Samek) with your kith and kin, but is dependable disciples. And she did not consent to become the wife of a prince of the city. Lord Brahma Phon Sa Meg took her to deal with the number one satellite to the Phu Sa gilded reconcile when she bore her son out of the king that shall shoots.

During this chaotic event in Vientiane the city's ruler was killed Lord cast demise of the Father. Behind a separate department. Phra Maha Rajchakru Phon Samek, whose family did not want a party. The exodus out of Vientiane. She said lead Rajamangala They are ready to shoot the king, opera houses ginseng fun spiral design of their journey along the track until the 3000 Cambodian border during the trip itself. Phra Maha Rajchakru Phon Samek and adherent to build houses. Founder of several monasteries Because there are many who believe allegiance to stay at a place, it is followed and settled up with shelter. When you move further, it is both a pleasure to follow. The residents make a living at it. To come to each other in times of need. The Town Lao community that followed the two banks of the Mekong and its tributaries know he had the opportunity to renovate the Phanom said.

Contributions and leadership roles of the idea of Phra Maha Rajchakru Phon Samek superb.

Acts of faith toward Phra Maha Rajchakru Phon Samek nowadays more and more. Until you get invited by a king. Remember notch Buri Sri Naga City region. Which stated that the Queen Regent was ruled town Phra Maha Rajchakru Phon Samek to deal successfully with the principles governing public house which the elephant used in ruling that the "rule of four" and formed the Sangha called. "The ceremony's ash Jubilee" and then invite people to come. The king shoots Ginseng is a great opera houses of the spiral ruled Buri Sri Naga notch remember that thou hast a name necklace Sri merchant's successor. Remember Buri Sri Naga City renamed a notch. But then, the city of Champasak and the Kingdom of Laos was. Kingdom of Champasak additional three kingdoms such as the Kingdom of Champasak has spread to many people pass by Sianusis of Phra Maha Rajchakru Phon Samek to build new cities on both sides of the Mekong River. It also has relations with Cambodia by the Khmer capital to ask the daughter of a prince consort of Sri merchant's necklace. But the great master's tenure, the department also maintains the Buddhist clergy. Buddha statue Many temples built Including the restoration of Phra That Phanom, which is the center of the Northeast with faith. There has been a respected theologian and remember you are not. If one was to worship Phra That Phanom. I have seen the statue stands as the true Lord of glory. Glowing yellow on the north side of the Phanom. Wat Phra That Phanom Mekong River Was founded to commemorate the spiritual leader of the Buddhist people dating. As shown in Figure 1

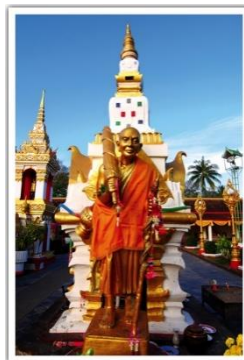

Figure 1: monument Phra Maha Rajchakru Phon Samek Located on the north side of the Phra That Phanom.

References

- Chaloem Utkrit. (2008) *Study of the role of monks in rural development*. Graduate school, Thammasat University.
- Thida Saraya. (2005). *Chenla Kingdom Ancient Isan History*. Bangkok: Matichon Publishing.
- Thawat Punnothok. (2003). *The perspective of an integrated Thai society*. Bangkok: World Trade Thailand Limited Partnership.
- Bunyong Ketthet. (2015). *From “ Chambaknakburisi” to “ Nakhonchampasak” (Champasak) The legend of Chaoratchakhruluangphonsamek: Phrakhruyot kaeo “ Yakhu khihom”*. Academic articles. Bangkok: Thang Isan Publishing Co., Ltd.
- Dararat Mettarikanon. (2005). *History series for the public Lao History multidimensional*. Bangkok: Mueang boran.
- Toem Wiphakphachana kit. (1987). *History of Isan 2nd edition*. Bangkok: Thammasat Publisher University.
- Phon Praphakitkason. (2011). *Role and result was the development of the rural clergy. Case study Bannon mueang Khamsakaesaeng District, Nakhon Ratchasima*, Graduate school, Thammasat University.
- Phraphromkhunaphon (Po-o Payutto). (1996). *Sustainable development*. Bangkok: Phutthatham Foundation.
- Phattharaphon Sirikanchana. (2007). *The duties of monks according to the Buddhist canon, concepts and roles of Phrakhamkhian Suwanano in community development*. Bangkok: Thammasat University.
- Wira Sutsang. (2002). *Kuai: Minorities from the Mekong River to the Mun River*. Bangkok: Poi Sian Publishing.
- Suthida Tanloet. (2014). *Phrakhruphonsamek with Buddhist rituals in the city of Champasak between AD 1975-2011*. Bangkok: Art and Culture 35, (4), 2014.
- Sila Wirawong. (1957). *Lao Chronicles*. Vientiane: Ministry of Education.
- Sisak Wanliphodom. (2005). *Northeast civilization basin Unfolding archaeological evidence Transforming history*. Bangkok: Matichon Publishing.
- Lao Na Roiet. (2002). *"Chronicles of the Northeast." In the Chronicles of Karnchanapisek edition, Volume 9*. Bangkok: Literature and History Division Fine Arts Department.

- Uthai Phattharasuk. (2011). *The study of the influence of Phra That Phanom on the beliefs and rituals of the Mekong community*. Graduate school: Mahachulalongkornrajavidyalaya University.
- Ammattayathibodi Phraya. (2002). *"The Legend of Champasak."* *"In the Annals of Kanchanapisek edition. Volume 9.* Bangkok: Literature and History Division Fine Arts Department.

Search

- [https://th.wikisource.org/wiki/“The Legend of Champasak of Chao Phrom Thewanukroh and the royal family of Champasak city ”](https://th.wikisource.org/wiki/“The_Legend_of_Champasak_of_Chao_Phrom_Thewanukroh_and_the_royal_family_of_Champasak_city_”), Searched on 3 December 2017.
- [https://th.wikisource.org/wiki/ Champasak City Chronicles Mom Amornwongvijit \(MR Prathakan Chorn\)](https://th.wikisource.org/wiki/Champasak_City_Chronicles_Mom_Amornwongvijit_(MR_Prathakan_Chorn)), searched on 8 December 2017.
- [https://th.wikipedia.org/wiki/ Lan Chang Kingdom, Champasak](https://th.wikipedia.org/wiki/Lan_Chang_Kingdom,_Champasak), searched on 10 December 2018.
- <https://www.gotoknow.org/posts/501786> , Searched on 11 December 2018.

การพัฒนามนุษย์ตามหลักพระพุทธศาสนา The Development of Human according to Buddhist Principles

พระครูปลัดสัมพิพัฒนธรรมาจารย์ (นิรันดร์ ศิริรัตน์)

Phrakrupaladsampipatthanadhammajan (Niran Sirirat)

นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิปัสสนาภาวนา

คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Student in Vipassanabhavana, Faculty of Buddhist,
Mahachulalongkornrajavidyalaya University.

Email: nnirun98@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นบทความที่นำเสนอเกี่ยวกับการการพัฒนามนุษย์ตามหลักพระพุทธศาสนา ซึ่งมุ่งเน้นการใช้การเจริญสติเพื่อพัฒนาชีวิตมนุษย์ให้ดำเนินชีวิตประจำวันอย่างมีคุณภาพชีวิตที่มีคุณค่า สามารถเป็นที่พึ่งของตนเองทั้งด้านร่างกาย จิตใจและสติปัญญา ดำเนินชีวิตไปได้โดยมีความสัมพันธ์กับเพื่อนมนุษย์และสิ่งแวดล้อม มีชีวิตตามวิถีแห่งธรรมชาติอย่างรู้คุณค่า เพราะตราบใดที่ชีวิตยังมีเวลาเหลืออยู่ มนุษย์ก็มีโอกาสใช้ชีวิตที่พัฒนาแล้วสร้างความหมายและคุณค่าที่แท้จริงให้เกิดขึ้นได้ผ่านการกระทำของตนเอง ซึ่งในทางพระพุทธศาสนาสอนว่า มนุษย์ทุกคนมีศักยภาพในการพัฒนาตัวเองให้ชีวิตมีคุณค่า สามารถที่จะฝึกฝนอบรมตนให้เจริญงอกงามได้ทั้งทางกาย ศีล จิต และปัญญา สูงขึ้นไปตามลำดับ จนกระทั่งบรรลุถึงความสิ้นทุกข์ อันเป็นจุดหมายสูงสุดแห่งชีวิต

คำสำคัญ : การพัฒนามนุษย์ สติ ภาวนา

Abstract

This article is about human development on the Buddhism which focus using mindfulness to human life development for create happiness and value of human life whom can rely on physical, mind and intellectual themselves and there are value life by relationship to another and environment on the naturally, Because of they can used own life whom was developed with meaningful life. In Buddhism teach, all human can

develop life to growing on physical, moral, emotional and intellectual until enlighten.

Keywords: Human development, Mindfulness, Development

1. บทนำ

การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ เป็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ในส่วนที่ 4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 คือการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ซึ่งมีแนวทางการพัฒนา โดยปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และการวางรากฐานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยสำคัญในการนำพาประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้วซึ่งเป็นเป้าหมายในอีก 20 ปีข้างหน้า โดยคนไทยในอนาคตต้องเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต มีทักษะในศตวรรษที่ 21 สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรมนักคิดและผู้ประกอบการบนฐานของการรู้คุณค่าความเป็นไทยมีคุณธรรมจริยธรรม มีวินัย ความรับผิดชอบต่อสังคม และมีสุขภาพที่ดี (อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2560 – 2579: 85)

การพัฒนามนุษย์ คือ การพัฒนาศักยภาพของตนเอง เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ (สุรางค์ โค้วตระกูล, 2544:116) ซึ่งมนุษย์ทุกคนสามารถที่จะพัฒนาความต้องการขั้นนี้จนสามารถรู้แจ้งตนได้ ทำให้มนุษย์เกิดการเรียนรู้ และทำการงานที่สร้างสรรค์ในสิ่งต่างๆ ตามความสนใจแต่ละบุคคล หรือมีความถนัดในด้านนั้นๆ เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้สูงขึ้น มนุษย์จะประสบผลสำเร็จขั้นนี้ได้ จะต้องใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ในศักยภาพของเขา และพร้อมที่จะปรับปรุงตนเอง บุคคลนั้นต้องมีความเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นความต้องการอย่างหนึ่งของบุคคล ที่จะบรรลุถึงจุดสูงสุดของศักยภาพ

การเจริญสติในทางพุทธศาสนาจึงมุ่งเน้นให้มนุษย์ได้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพแห่งความเป็นมนุษย์ เพื่อสร้างสรรค์สติและปัญญา ให้เป็นไปใน

ทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสมจะนำไปสู่การรู้แจ้งตนเอง ทำให้หมดปัญหาหรือดับทุกข์ในทุกระดับเป้าหมาย และเพื่อความเป็นอิสรภาพจากความทุกข์หรือปัญหาทั้งปวง (สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์, 2561:123) พระพุทธศาสนามีความเชื่อมั่นในศักยภาพและความสามารถของมนุษย์ว่าเป็นสัตว์ที่มีจิตใจสูงและมีคุณสมบัติที่สามารถพัฒนาหรือฝึกฝนได้ โดยไม่ต้องอ่อนน้อมและสยบยอมต่ออำนาจของเทพเจ้า โดยชี้ให้เห็นว่ามนุษย์เป็นผู้มีความสามารถในการกำหนดเป้าหมายและทิศทางในการดำเนินชีวิตด้วยตนเอง พร้อมทั้งการเลือกทางดำเนินชีวิตด้วยตนเอง (หลักการพระพุทธศาสนา: มิติวิเคราะห์บทความโดย บุญเพียร แก้ววงศ์น้อย) สอดคล้องกับหลักแนวคิดทฤษฎีของมาสโลว์ นักจิตวิทยา ที่กล่าวว่า เมื่อบุคคลรู้แจ้งตนเองแล้วย่อมจะยอมรับความเป็นจริงอย่างเต็มที่ (Efficient perception of reality) ย่อมมีเหตุผล ยอมรับผู้อื่นและธรรมชาติได้อย่างสบายใจ (comfortable acceptance of self, others, nature) รู้จักคิดวิเคราะห์ ทำงานเป็นศูนย์กลาง (Task centering) รู้เท่าทันต่อความเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมต่างๆ และเห็นคุณค่าของสิ่งต่างๆ รอบตัว (Continued freshness of appreciation) ที่สำคัญเมื่อรู้แจ้งตนเองแล้วย่อมมีพฤติกรรมมีความสุขได้แม้ยามอยู่คนเดียว (Comfort with solitude) (พระมหาเพื่อน กิตติโสภโณ, 2559:369)

2. ความหมายการพัฒนา

คำว่า “พัฒนา” หมายถึง ความเจริญ, ทำให้เจริญ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2531:588) มาจากคำว่า “วัฒนา” หมายถึง ความเจริญ, ความงอกงาม (ราชบัณฑิตยสถาน, 2531:746) หมายถึง การเจริญ การเติบโต เช่น ต้นไม้งอก เป็น การเติบโตที่ไม่มีการควบคุม อาจยังยืนหรือไม่ยังยืนก็ได้ ซึ่งในที่นี้มีลักษณะความหมายใน 2 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านการพัฒนาตน

การพัฒนาดน ตรงกับภาษาอังกฤษว่า self-development แต่ยังมีคำที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า การพัฒนาดน และมักใช้แทนกันบ่อยๆ ได้แก่ การปรับปรุงตน (self-improvement) การบริหารตน (self-management) และการปรับตน (self-modification) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงตัวเองให้เหมาะสมเพื่อ

สนองความต้องการและเป้าหมายของตนเอง หรือเพื่อให้สอดคล้องกับสิ่งที่สังคมคาดหวัง ซึ่งมี 2 ความหมาย ได้แก่

ความหมายที่ 1 การพัฒนาตน คือ การที่บุคคลพยายามที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนด้วยตนเองให้ดีขึ้นกว่าเดิม เหมาะสมกว่าเดิม ทำให้สามารถดำเนินกิจกรรม แสดงพฤติกรรม เพื่อสนองความต้องการ แรงจูงใจ หรือเป้าหมายที่ตนตั้งไว้

ความหมายที่ 2 การพัฒนาตน คือ การพัฒนาศักยภาพของตนด้วยตนเองให้ดีขึ้นทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม เพื่อให้ตนเป็นสมาชิกที่มีประสิทธิภาพของสังคม เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น ตลอดจนเพื่อการดำรงชีวิตอย่างสันติสุขของตน

ในทางพระพุทธศาสนานั้น คำว่าพัฒนา ในที่นี้คือ การพัฒนาคน ตามศัพท์ทางพระพุทธศาสนาเรียกว่า ภาวนา ได้แก่ กายภาวนา ศีลภาวนา จิตภาวนา และปัญญาภาวนา (ที.ปา. 11/228/200, อัง.ปญจก. 22/79/104.) หมายถึง การพัฒนามนุษย์ทางด้านร่างกายหรือจิต มุ่งให้มนุษย์เรียนรู้ความจริงที่เกี่ยวข้องกับตนเอง สิ่งใดดี เป็นประโยชน์ ให้คุณทั้งแก่ตนและผู้อื่น สิ่งนั้นก็ควรอบรมให้มีขึ้นอยู่เสมอ ที่เรียกว่า ภาวนา อันเป็นคุณบทรอบของบุคคล ด้วยการทำให้เป็นให้มีขึ้น การฝึกอบรมการพัฒนา มี 4 ประการ ได้แก่ 1. กายภาวนา การเจริญกาย พัฒนากาย การฝึกอบรมกาย 2. ศีลภาวนา การเจริญศีล พัฒนาความประพฤติ การฝึกอบรมศีล 3. จิตตภาวนา การเจริญจิต พัฒนาจิต การฝึกอบรมจิตใจ 4. ปัญญาภาวนา การเจริญปัญญา พัฒนาปัญญา การฝึกอบรมปัญญา (พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต), 2538:81-82) ในการพัฒนาชีวิตเพื่อความสงบสุขในปัจจุบันหรืออนาคตก็ตาม เราจะต้องพัฒนาคนให้มีคุณภาพชีวิตจะมีคุณภาพได้ก็ต้องมีคุณธรรม ดังนั้น คุณธรรมย่อมจะมีขึ้นได้ด้วยการฝึกฝนอบรมนี้ เรียกว่า หลักภาวนา 4 (พระราชนรินทร์ วิสารโท (ไชยเจริญ) 2546:74) มีรายละเอียดดังนี้

1.กายภาวนา คือ การทำกายให้เจริญ มีความสัมพันธ์ที่เกื้อกูลกับสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ หมายถึง การพัฒนากายให้มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงปราศจากโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ และยังรวมถึงการพัฒนาความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมภายนอกอย่างถูกต้องดีงาม ในทางที่เป็นคุณประโยชน์ ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะไม่เพียงหมายถึงสิ่งแวดล้อมทางสังคม แต่ยังหมายถึงสิ่งอื่นๆ ที่มีความสำคัญ

และจำเป็นต่อชีวิตมนุษย์ เช่น รู้จักการบริโภคปัจจัย 4 อันได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย การใช้การบริโภคยา และรู้จักใช้อินทรีย์ คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย (พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต), 2540:9) ในการเสพหรือใช้สอยวัตถุอุปกรณ์ในทางที่เป็น การส่งเสริมคุณภาพชีวิต การมีความสัมพันธ์กับปัจจัย 4 อย่างถูกต้องนั้น หมายถึงการจัดสรรให้มีปัจจัย 4 เพียงพอที่จะเลี้ยงชีวิตให้ดำรงอยู่ได้ดี และใช้ปัจจัย 4 นั้นตามคุณค่าแท้ เช่น รับประทานอาหารที่มีคุณประโยชน์ต่อร่างกาย เพื่อเสริมสร้างร่างกายให้มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง ไม่ใช่รับประทานอาหารตามคุณค่าเทียม คือรับประทานอาหารเพื่อความเอร็ดอร่อยโดยไม่คำนึงถึงโทษที่จะตามมา นอกจากปัจจัย 4 แล้ว ในการใช้เทคโนโลยีต่างๆ ก็ต้องพิจารณาถึงความถูกต้องเหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ตนเองและผู้อื่น รวมถึงการพัฒนาความสัมพันธ์กับธรรมชาติให้เป็นไปในทางเกื้อกูลกันมากกว่าจะเป็นการทำลาย เพื่อประโยชน์ของมนุษย์เพียงฝ่ายเดียว เพราะในที่สุดโทษที่เกิดจากการทำลายสิ่งต่างๆ ย่อมจะย้อนกลับมาทำความเสียหายให้แก่มนุษย์เองด้วย สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นเรื่องของการพัฒนากาย

2. ศิลภาวนา พัฒนาศีล เจริญศีล คือมีพฤติกรรมทางสังคมที่พัฒนาแล้ว ไม่เบียดเบียนก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น แก่สังคม และประพฤติดังที่เป็นประโยชน์เกื้อกูลต่อสังคม มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริต เป็นการฝึกตนให้อยู่ในสังคมด้วยดีและเป็นประโยชน์ (พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต), 2540:10) ระดับต้น คือ ความมีระเบียบวินัยในการเป็นอยู่ ในการดำเนินชีวิต โดยไม่ให้มีการเบียดเบียนกัน ศีล 5 ซึ่งเป็นศีลขั้นพื้นฐาน จะเห็นได้ว่ามุ่งที่การไม่เบียดเบียนกัน กล่าวคือ ไม่เบียดเบียนต่อกันในทางชีวิตร่างกาย ในทางทรัพย์สิน ในทางคู่ครอง ในทางใช้วาจา ตลอดจนไม่เบียดเบียนสติสัมปชัญญะของตนเอง เมื่อไม่เบียดเบียนกันแล้ว ก็ขยายออกไปถึงความสุจริต

การอบรมกายวาจาให้อยู่ในศีล คือความประพฤติที่ดีงาม มีมารยาทงดงาม และน่าเคารพนับถือ เป็นที่ไว้วางใจโดยมีคุณธรรมเป็นเครื่องอยู่ ซึ่งได้แก่ เบญจศีล เป็นคุณธรรมพื้นฐานสำหรับมนุษย์ ซึ่งอาจเรียกคุณธรรมนี้ว่า มนุษยธรรม อีกทั้งยังทำให้สังคมมนุษย์อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขด้วย ได้แก่

- 1) งดเว้นจากการฆ่าสัตว์ แต่ควรมีเมตตา กรุณาต่อสรรพสัตว์ทั้งปวง
- 2) งดเว้นจากการลักทรัพย์ หรือแสวงหาทรัพย์ในทางมิชอบ แต่ควรประกอบสัมมาอาชีพที่สุจริตถูกต้องตามทำนองคลองธรรม
- 3) งดเว้นจากการประพฤติดีกในกาม แต่ควรมีความสันโดษพอใจเฉพาะในคู่ครองของตน
- 4) งดเว้นจากการพูดเท็จ แต่ควรพูดแต่ความจริง
- 5) งดเว้นจากการเสพของมึนเมาอันเป็นเหตุให้ขาดสติ-สัมปชัญญะ ดำเนินชีวิตด้วยความประมาท แต่ควรเจริญสติ - สัมปชัญญะ ให้บริบูรณ์ (ส.สพ. 18/483/280)

3. จิตภาวนา พัฒนาจิต ในการพัฒนาจิตตามหลักพระพุทธศาสนานั้น เป็นการฝึกอบรมให้จิตมีคุณสมบัติครบ 3 ด้าน (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), 2538:86) คือ

1) คุณภาพจิต คือมีคุณธรรมต่างๆ เสริมสร้างจิตใจให้ดีงาม เป็นจิตใจที่สูง ประณีต มีเมตตา มีความเป็นมิตรปรารถนาประโยชน์สุขแก่ผู้อื่น มีความกรุณา คืออยากช่วยให้ผู้อื่นพ้นทุกข์ มีจาคะคือมีใจเผื่อแผ่อบอ้อมอารี มีคารวะ คือเห็นความสำคัญของผู้อื่น มีมัทวะคือความอ่อนโยน กตัญญูคือรู้คุณค่าแห่งการกระทำของผู้อื่น

2) สมรรถภาพจิต หรือความสามารถของจิต เช่น ความมีสติดี มีวิริยะ คือความเพียรในการทำงาน มีขันติ คือความอดทน มีสมาธิแน่วแน่ มีสังขะจริงจัง มีอธิษฐาน คือความเด็ดเดี่ยวต่อความมุ่งหมาย มีความหนักแน่นมั่นคง เข้มแข็งของจิตใจ ที่จะทำงานให้ได้ผลสมบูรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานทางปัญญา คือการคิดพิจารณาให้สิ่งต่างๆ ตามความเป็นจริงอย่างแจ่มชัด

3) สุขภาพจิต คือ มีจิตที่มีสุขภาพดี เป็นสุข สดชื่นร่าเริงเบิกบาน ปลอดโปร่ง มีปิติ ความอิ่มเอิบใจ มีความผ่อนคลายไม่ขุ่นมัว ไม่หม่นหมองหดหู่ เป็นต้น ลักษณะต่างๆ ของจิตใจที่มีความสุขนี้ เป็นสิ่งสำคัญมากในพระพุทธศาสนา การขาดสุขภาพจิตเป็นปัญหาสำคัญของสังคมในยุคปัจจุบัน จึงจะต้องเน้นเรื่องสุขภาพจิตให้มากด้วย

4. ปัญญาภานา การพัฒนาปัญญา คือ การทำปัญญาให้เจริญงอกงาม ในเบื้องต้นจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาปัญญาให้มีการรับรู้ เรียนรู้อย่างถูกต้องของสิ่งทั้งหลายตามความเป็นจริง (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), 2538:70) คือ เข้าใจสิ่งนั้นทั้งหลายตามสภาวะหรือตามที่มันเป็น ไม่เอนเอียงด้วยอคติหรือฉันทาคติ ที่จะทำให้การรับรู้ผิดพลาดคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ขึ้นต่อไปคือ วินิจฉัยด้วยการใช้ปัญญาบริสุทธิ์ ไม่ใช่ด้วยกิเลส เป็นปัญญาที่รู้จักเข้าใจโลกและชีวิตตามความเป็นจริง เข้าใจความเจริญและความเสื่อมของโลกและชีวิตตามความเป็นจริงและตามเหตุปัจจัย รู้จักทางแก้ไขปัญหาและสร้างสรรค์ความสำเร็จให้ตนพัฒนายิ่งขึ้นๆ ขึ้นไป รู้เท่าทันโลกและชีวิตทำให้เป็นอิสระหลุดพ้นจากความทุกข์โดยสมบูรณ์ พัฒนาไปจนถึงขั้นวิมุตติ คือหลุดพ้นเป็นอิสระที่แท้จริง จิตใจไม่ถูกยึดมั่นในสิ่งทั้งหลาย ไม่ถูกครอบงำ(พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), 2561:123)

2.2 ด้านการพัฒนาสังคม

การพัฒนาสังคม (moral development) หมายถึง การฝึกอบรมด้านพฤติกรรม การพัฒนาด้านกายและวาจาให้มีความสัมพันธ์ที่เกื้อกูลกับเพื่อนมนุษย์ในสังคมให้ตั้งอยู่ในระเบียบวินัย (พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต), 2557:128) ไม่เบียดเบียนหรือก่อความเดือดร้อนเสียหาย อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ด้วยดี เกื้อกูลแก่กันประกอบด้วย

1) ปฏิสัมพันธ์ หลักในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นทางสังคมให้ได้ด้วยดีนั้น ต้องไม่เบียดเบียนก่อความเดือดร้อนต่อผู้อื่น รู้จักสงเคราะห์ เกื้อหนุน เอาใจใส่ ทำให้เกิดไมตรี และความสามัคคี รู้จักการสื่อสารเพื่อชักจูงและชักนำในการพัฒนาสิ่งที่เป็นประโยชน์เกื้อกูลต่อผู้อื่นและสังคม (ชูฤทธิ์ เตังไตรสรณ์, 2554:73) และสร้างสรรค์ยิ่งขึ้นไป

2) อาชีพ คือศีลที่เป็นการหาเลี้ยงชีพโดยชอบธรรม สุจริต เป็นการทำงานที่ถูกต้องอาชีพสุจริต คืออาชีพที่ไม่เบียดเบียนผู้อื่น ไม่ก่อความเดือดร้อนแก่เพื่อนมนุษย์หรือแก่สังคม เป็นกิจกรรมในทางสร้างสรรค์ ช่วยแก้ปัญหาของชีวิตและสังคม

3) วินัย เป็นการจัดสรรโอกาส ทำให้การทำงานดำเนินไปได้ด้วยความสะดวก เช่น วินัยของสงฆ์มีขึ้นเพื่อให้การดำเนินชีวิตของสงฆ์สะดวกแก่การพัฒนาตน ให้บรรลุถึงวิมุตติหลุดพ้น มีอิสระของพระนิพพาน ทำให้สงฆ์มีชีวิตที่เป็นอิสระ(ขุณฑี เต็งไตรสรณ์, 2554:73) สามารถทำประโยชน์ให้แก่มหาชนได้เต็มที่ วินัยที่เป็นพื้นฐานสำหรับมนุษย์ คือ การรักษากายกัณฑ์วาจาให้เรียบร้อย (พระเทพเวที (ประยุทธ์ ปยุตโต), 2555:76) รู้จักใช้วินัยในการดำเนินชีวิต ด้านการจัดวัตรกิจของจัดแบ่งเวลา จัดสภาพแวดล้อมและจัดระเบียบในการอยู่ร่วมกัน (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), 2549:127.) ศิลเป็นพื้นฐานสำคัญอย่างหนึ่งต่อกระบวนการพัฒนาจิตใจ และเมื่อใดที่มีการพัฒนาศีลขึ้นมาอย่างสมบูรณ์ ก็จะเรียกว่าภาวนาจิต มีศีลที่พัฒนาแล้วคือมีพฤติกรรมทางสังคมที่พัฒนาแล้ว ไม่เบียดเบียนก่อความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น ดำรงตนอยู่ในวินัยและอาชีพที่สุจริต มีความสัมพันธ์ทางสังคมในลักษณะที่เกื้อกูล สร้างสรรค์ และส่งเสริมสันติสุข (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), 2538:33-34)

3.ความสำคัญของการพัฒนาดน

3.1 ความสำคัญต่อตนเอง จำแนกได้ดังนี้

1. เป็นการเตรียมตนให้พร้อมในด้านต่างๆ เพื่อรับกับสถานการณ์ทั้งหลายได้ด้วยความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง
2. เป็นการปรับปรุงสิ่งที่บกพร่อง และพัฒนาพฤติกรรมให้เหมาะสม จัดคุณลักษณะที่ไม่ต้องการออกจากตัวเอง และเสริมสร้างคุณลักษณะที่สังคมต้องการ
3. เป็นการวางแนวทางให้ตนเองสามารถพัฒนาไปสู่เป้าหมายในชีวิตได้อย่างมั่นใจ
4. ส่งเสริมความรู้สึกในคุณค่าแห่งตนสูงให้ขึ้น มีความเข้าใจตนเอง สามารถทำหน้าที่ตามบทบาทของตนได้เต็มศักยภาพ

3.2 ความสำคัญต่อบุคคลอื่น

เนื่องจากบุคคลย่อมต้องเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน การพัฒนาในบุคคลหนึ่งย่อมส่งผลต่อบุคคลอื่นด้วย การปรับปรุงและพัฒนาตนเองจึงเป็นการเตรียมตนให้

เป็นสิ่งแวดล้อมที่ดีของผู้อื่นทั้งบุคคลในครอบครัวและเพื่อนในที่ทำงาน สามารถเป็นตัวอย่างหรือเป็นที่อ้างอิงให้เกิดการพัฒนาในคนอื่น ๆ ต่อไป ทั้งเป็นประโยชน์ร่วมกัน ทั้งชีวิตส่วนตัวและการทำงานและการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในชุมชน ที่จะส่งผลให้ชุมชนมีความเข้มแข็งและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

3.3 ความสำคัญต่อสังคมโดยรวม

ภาระกิจที่แต่ละหน่วยงานในสังคมต้องรับผิดชอบ ล้วนต้องอาศัยทรัพยากรบุคคลเป็นผู้ปฏิบัติงาน การที่ผู้ปฏิบัติงานแต่ละคนได้พัฒนาและปรับปรุงตนเองให้ทันต่อพัฒนาการของรูปแบบการทำงานหรือเทคโนโลยี การพัฒนาเทคนิควิธี หรือวิธีคิดและทักษะใหม่ๆ ที่จำเป็นต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและคุณภาพของผลผลิต ทำให้หน่วยงานนั้นสามารถแข่งขันในเชิงคุณภาพและประสิทธิภาพกับสังคมอื่นได้สูงขึ้น ส่งผลให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศโดยรวมได้

ความเชื่อว่ามีมนุษย์มีศักยภาพในการพัฒนาตนเอง อันเป็นคุณลักษณะสำคัญของพุทธปรัชญาเถรวาทคือมุ่งให้มนุษย์พัฒนาศักยภาพตนเองทั้งในด้านจิตใจและพฤติกรรม เห็นได้จากการปฏิเสธแนวคิดเทวนิยมที่สอนให้มนุษย์ยอมรับความมีอยู่ของพระเจ้าผู้สร้างโลก แล้วบวงสรวงสังเวยบูชาพระเจ้าเพื่อจะได้รับความสุขสมปรารถนา โดยให้ความสำคัญกับจิตนิยมมากกว่าสสารนิยม พุทธปรัชญาเถรวาทถือว่าการยกย่องหรือให้คุณค่าของวัตถุมากกว่ามนุษย์ เป็นการทำลายคุณค่าของความเป็นมนุษย์ให้หมดไป เหมือนกับว่ามนุษย์ยอมเป็นทาสของวัตถุ (พระมหาประสิทธิ์ สิริปณฺโณ (ฤทธิมหันต์), 2536:42) เมื่อเป็นเช่นนี้ก็เท่ากับว่าไม่ตระหนักถึงคุณค่าของตนเองในฐานะของความเป็นมนุษย์ ส่งผลให้เกิดความบกพร่องในทางคุณธรรมจริยธรรม ข้อสังเกตอย่างหนึ่งก็คือ ทั้งแนวคิดเทวนิยมและสสารนิยมยังคงปรากฏอยู่ในสังคม ค่านิยมในลักษณะเช่นนี้เป็นที่แพร่หลายและรุนแรงมากขึ้นในปัจจุบัน แต่ถ้าเรามองโลก (ของมนุษย์) ในแง่ดี สัตว์โลกประเภทหนึ่งที่สมมติเรียกกันว่าคนหรือมนุษย์นั้น ล้วนแต่มีคุณลักษณะตามที่นักปราชญ์ได้นิยามกันไว้ แต่จะเป็นมนุษย์ที่มีการดำเนินชีวิตอย่างประเสริฐหรือดำเนินชีวิตอย่างบกพร่องเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับคุณธรรมที่แต่ละบุคคลพึงรักษาและอบรมให้มากขึ้นด้วยตนเอง เพราะสิ่งนี้จะ

เครื่องจำแนกมนุษย์ตามคุณลักษณะที่ปรากฏ (แมชีซูลีพร ปาละ กวงศ์ ณ ออยุธยา, 2549)

จากข้อความดังกล่าวข้างต้น มนุษย์จึงต้องมีการพัฒนาตนให้เข้าถึงความจริงแท้ของธรรมชาติ จะทำให้ดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุขเพราะเข้าใจถึงจิตใจและพฤติกรรมของตนเองอย่างแท้จริง ดังที่มาสโลว์ได้ยกตัวอย่างบุคคลที่เป็นผู้เข้าใจตนเองอย่างแท้จริง ได้แก่ อัลเบิร์ต ไอนสไตน์ (Albert Einstein) และอับราฮัม ลินคอล์น (Abraham Lincoln) ซึ่งบุคคลเหล่านี้มักจะเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จสูงสุดในสายอาชีพของตน (กุลวีร์ ประภาพรพิพัฒน์, 2543:48.)

4.วิธีการพัฒนาตนตามหลักพระพุทธศาสนา

การพัฒนาตนในทางพระพุทธศาสนานั้นได้กล่าวถึงการเจริญสติตามหลักสติปัฏฐานภาวนา เพื่อพัฒนาตนในด้านต่างๆ ดังที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ในทิมมิกายมหารรรค ว่า

ภิกษุทั้งหลาย ! ทางนี้เป็นทางเดียว เพื่อความบริสุทธิ์ของเหล่าสัตว์ทั้งหลาย เพื่อล่วงโสกะปริเทวะ เพื่อดับทุกข์และโทมนัส เพื่อบรรลุนิพพาน เพื่อให้แจ้งนิพพาน ทางนี้ คือสติปัฏฐาน 4 (ที.ม. (ไทย) 10/373/301,)

ในมหาสติปัฏฐานสูตรพระพุทธองค์ตรัสแก่ภิกษุทั้งหลายคือ การตั้งสติ 4 อย่าง ได้แก่

- 1.การตั้งสติพิจารณากาย ได้แก่ องค์ประกอบของร่างกาย อิริยาบถการเคลื่อนไหว
2. การตั้งสติพิจารณาเวทนา ได้แก่ ความรู้สึกขณะกระทบอารมณ์
3. การตั้งสติพิจารณาจิต ได้แก่ ผู้รู้อารมณ์และความเป็นไปของจิตที่รู้อารมณ์
4. การตั้งสติพิจารณาธรรม ได้แก่ สภาวะธรรมต่าง ๆ ของกาย เวทนา จิต ในส่วนย่อยเทียบกับสภาวะธรรม ได้แก่ กาย เวทนา และจิตในส่วนใหญ่

การตั้งสติบนลักษณะพื้นฐาน 4 อย่างนี้ จัดเป็นเหตุให้ได้บรรลุผลอย่างใดอย่างหนึ่ง คือ บรรลุอรหัตผลในปัจจุบัน ถ้ายังมีเชื้อเหลือก็จะได้บรรลุความเป็น

พระอนาคามี (ผู้ไม่กลับมาเกิดในโลกนี้อีก) ภายใน 7 ปี หรือลดลงมาโดยลำดับถึงภายใน 7 วัน” (ที.ม.(ไทย) 10/404/338-340) มีวิธีการดังนี้ คือ

วิธีปฏิบัติในการเคลื่อนไหวร่างกาย คือ ผู้ฝึกปฏิบัติจะต้องเคลื่อนไหวช้าๆ เพื่อให้เห็นอาการต่างๆ เมื่อเห็นอาการต่างๆ จิตของตนจักเกิดสติขึ้นเพราะสติจะเกิดขึ้นได้จากการจดจำสภาวะอาการต่างๆ ตามความเป็นจริง ดังพระบาลีในคัมภีร์พระอภิธรรมมัตถสังคหะ ปริเฉทที่ 2 หน้า 30 กล่าวถึงเหตุใกล้ที่ทำให้เกิดสติว่า “**อิธสญญาปทภูฐานา**” สติมีการจดจำอาการต่างๆ เป็นเหตุใกล้ให้เกิด

เมื่อสติเกิดขึ้น สติจะทำให้เกิดสมาธิ และสมาธิทำให้เกิดปัญญา ปัญญาที่มีสมาธิเป็นฐานนั้นจะมีพลังมากมีอานิสงส์มาก พระพุทธเจ้าตรัสรู้เพราะปัญญา แต่กว่าจะตรัสรู้ได้ พระพุทธเจ้าต้องเจริญสติบำเพ็ญสมาธิ เพราะฉะนั้นฝึกสติให้อยู่กับปัจจุบันอย่าใจลอย ใจต้องอยู่กับเรื่องเฉพาะหน้าที่ต้องทำ ท่านจะมีสมาธิ แล้วสมาธินั้นทำให้เกิดปัญญา ปัญญาที่นำมาใช้ในชีวิตประจำวัน เรียกว่าสัมปชัญญะ คือปัญญาเฉพาะเรื่องนั่นเอง ปัญญาคือความรอบรู้ ส่วนสัมปชัญญะ ก็คือความรู้ชัดรู้จริงที่นำมาแก้ปัญหาเฉพาะหน้าขณะนั้นได้ตัวอย่างในการแก้ปัญหา เช่น ตีกล่มที่รอยัลพลาซ่าโคราช ทุกคนในอาคาร ตกอกตกใจ บางคนซื้อควิงฟลาน់ แต่มีคนคนหนึ่งรอดมาได้ เขากำลังกวาดพื้นอยู่ พอเสียงลั่นครืน แกกระโดดวิ่งไปหาเสาใหญ่ ไปหลบที่เสาเพราะคานมันจะหล่น พอคานหล่นมาก็คร่อมแก้วไว้ แกอยู่พึ่งเสาไม่ได้วิ่งไปไหน มีสติเพราะฝึกไว้ แต่บางคน ฝึกแล้วยังตกใจทำอะไรไม่ถูก สติไม่มาปัญญาก็ไม่เกิด

สติกับสัมปชัญญะต้องมาด้วยกัน สติคือความรู้ทัน สัมปชัญญะคือความรู้เท่า ความรู้เท่าหมายถึงรู้เท่าถึงการณ์ เห็นเหตุแล้วคาดว่าผลลัพธ์อะไรจะตามมา มองภาพกว้าง มองหน้ามองหลัง รู้เท่าเอาไว้ป้องกัน รู้ทันเอาไว้แก้ไข พอเกิดปัญญาเฉพาะหน้าขึ้นมาไม่ว่าจะเรื่องอะไร ก็ตาม สติจะช่วยทำให้ท่านระดมปัญญามาแก้ปัญหา เช่น ขับรถบนท้องถนน ถ้าเกิดยางแตกจะอย่างไร บางคนตกใจเสียสติเหยียบเบรครถเลยพลิกคว่ำ บางคนขับรถบนท้องถนนรถบรรทุกสิบล้อพุ่งสวนเข้าใส่ ท่านจะอย่างไร ถ้ากุดแตร์ เขายังไม่หลบ บางคนบอกว่ารถบรรทุกทุกคันในเลนเราต้องวัดใจกันหน่อย ใครดีใครอยู่ สติเป็นเครื่องกำหนดรู้ว่าเรากำลังทำอะไร บางคน

ไม่รู้ตัวด้วยซ้ำ พอโกรธขึ้นมาแทบจะฆ่ากันตาย พอรู้ตัวก็ว่านี่เราถือมีดทำไม เราบ้าอะไรขึ้นมา สติจะเป็นตัวตรวจ ตรวจความเป็นไปของเรา สัมปชัญญะจะเป็นตัวตัดสินหรือกลั่นกรองว่าอะไรควรไม่ควร เช่น เราโกรธอยากจะไปด่าเขา ถ้าเราไม่มีสติเราก็ก็น่าไปด่าเขา สติจะเตือนให้เรารู้ตัวว่ากำลังจะด่า สัมปชัญญะจะเป็นตัวเซนเซอร์ที่พิจารณาว่าควรด่าหรือไม่ควร เป็นต้น

วิธีปฏิบัติในการรับรู้อารมณ์ คือ ต้องพยายามมีสติระลึกอารมณ์ต่างๆ ที่เข้ามาทางอายตนะตามความเป็นจริง ไม่ปล่อยใจลอยไปกับอายตนะภายนอก หรือไม่จมลงกับอายตนะภายใน และไม่ติดอยู่ในท่ามกลาง (รู้แล้วก็ปล่อยไป) เช่น เมื่อเห็นรูป ให้มีสติรู้ว่า เห็นเพียงเท่านั้น เมื่อได้ยินเสียง ให้มีสติรู้ว่า ได้ยินเพียงเท่านั้น เมื่อได้กลิ่น ให้มีสติรู้ว่า กลิ่นเพียงเท่านั้น เมื่อรู้รส ให้มีสติรู้ว่า รสเพียงเท่านั้น เมื่อถูกกระทบสัมผัสต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเย็น ร้อน อ่อน หรือแข็ง ให้มีสติรู้ อาการที่เข้ากระทบว่า เย็น ร้อน อ่อน แข็ง เพียงเท่านั้น เมื่อมีอารมณ์มาปรากฏกับใจ ให้มีสติรู้ว่า รู้เพียงเท่านั้น ดังนี้

5.ประโยชน์ที่ได้รับ

จากข้อความดังกล่าวข้างต้น ทำให้ทราบได้ว่าสติปัญญานาวาเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพตนเอง เพื่อแก้ปัญหาชีวิตของมนุษย์ให้พ้นจากความทุกข์และประสบความสำเร็จ ซึ่งเป็นวิธีการเรียนรู้ ฝึกฝน พัฒนาชีวิต 4 ด้าน มีวิธีการดังนี้ คือ

(1) การพัฒนาทางด้านกายภาพ (physical development) ด้วยการมีสติระลึกที่กาย คือ ลมหายใจ อิริยาบถใหญ่ อิริยาบถย่อย ร่างกายที่เป็นสิ่งปฏิรูป ร่างกายที่เป็นเพียงธาตุ 4 และเป็นเพียงซากศพ ให้มีสติยังเห็นกายภายใน คือ ส่วนย่อยของร่างกาย เช่น ลมหายใจ ท้องที่เคลื่อนไหว เป็นต้น ส่วนกายภายนอก คือ ร่างกายโดยรวมทั้งหมด ด้วยการกำหนดสติระลึกเท่าทันกับอารมณ์ภายนอกที่เข้ามากระทบทางตา หู จมูก ลิ้น กาย ได้แก่ รูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส ในระหว่างการปฏิบัติธรรม

กระบวนการเจริญสติเหล่านี้ เป็นกระบวนการฝึกอบรมร่างกายให้รู้จักติดต่อกับสิ่งภายนอกด้วยดี และปฏิบัติต่อสิ่งภายนอกเหล่านั้นในทางที่เป็นคุณ มิให้

เกิดโทษ ให้กุศลธรรมเจริญงอกงาม คือสติปัญญา และกำจัดให้กุศลธรรมเสื่อมสูญไป คือความโลภ ความโกรธและความหลง

จุดมุ่งหมายของการพัฒนาในข้อนี้ คือ การทำให้บุคคลรู้จักวิธีการเกี่ยวข้องกับอารมณ์ภายนอกทั้ง 5 อย่างมีสติระลึกรู้เท่าทันตามความเป็นจริง อย่างถูกต้องเหมาะสม และเป็นคุณสมบัติต่อการพัฒนาชีวิตให้เจริญก้าวหน้าสูงขึ้น

(2) การพัฒนาทางด้านศีลธรรม (moral development) ด้วยการยั้งการเดิน การนั่ง การนอน ฯลฯ อย่างมีสติ เคลื่อนไหวช้าๆ และทำอย่างต่อเนื่อง เป็นกระบวนการฝึกอบรมบุคคลให้มีศีล คือ ความเป็นปกติของร่างกาย ให้ตั้งอยู่ในระเบียบวินัย ไม่เบียดเบียนตน หรือก่อความเดือดร้อนเสียหายแก่บุคคลอื่น สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้เป็นอย่างดี มีความเอื้อเฟื้อเกื้อกูลต่อบุคคลอื่น

จุดหมายในข้อนี้ คือ ให้นำมนุษย์ได้ดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเป็นปกติสุข

(3) การพัฒนาทางด้านจิตใจ หรือทางด้านอารมณ์ (spiritual or emotional development) โดยการมีสติระลึกรู้จิตที่มีราคะ โทสะ โมหะ หรือไม่มีราคะ โทสะ โมหะ จิตที่ตั้งมั่นหรือไม่ตั้งมั่น จิตหลุดพ้น(จากอารมณ์)หรือไม่หลุดพ้น จิตมีจิตอื่นยิ่งกว่า จิตได้สมาธิหรือไม่ได้สมาธิ ให้มีสติระลึกรู้เห็นจิตภายในจิต คือ ลักษณะอาการของจิตนั้น เช่น ความโลภมีความอยากได้เป็นลักษณะ เห็นจิตภายนอก หมายถึง ความรู้สึกที่จิตรับรู้อารมณ์นั้นๆ ด้วยการเจริญสติระลึกรู้อารมณ์ที่เกิด ทั้งราคะ โทสะ โมหะตามความเป็นจริง

จุดหมายในข้อนี้คือเป็นความพยายามที่จะฝึกอบรมจิตใจให้เข้มแข็ง ให้ความมั่นคง และมีความเจริญงอกงามด้วยคุณธรรมทั้งหลาย เช่น มีสติ มีปัญญา มีความเมตตากรุณา มีความขยันหมั่นเพียร มีความอดทน มีสมาธิ มีความสดชื่นเบิกบาน มีความสงบสุข แจ่มใส เป็นต้น การพัฒนาทางด้านจิตใจที่บางทีเรียกว่า การพัฒนาอารมณ์

(4) การพัฒนาทางด้านสติปัญญา (intellectual development) โดยการมีสติระลึกรู้ที่ธรรมภายนอกที่เข้ามากระทบทางอายตนะคือ ตา หู จมูก กลิ่น กาย และเห็นธรรมภายใน ที่เป็นลักษณะของความรู้สึกของอารมณ์เหล่านั้น ด้วยการเจริญสติระลึกรู้ถึงสภาพธรรมทางกาย ทางเวทนา ทางจิต และทางธรรม โดยเฉพาะ

การมีสติระลึกให้เห็นธรรมทั้งหลาย คือ ความพอใจ ความไม่พอใจ ความพึงชาน ความรำคาญใจ ความสงสัย เป็นต้นเหล่านี้ ตามความเป็นจริง หมายถึง รู้เห็นสภาพธรรมเหล่านี้ล้วนเกิดขึ้น ตั้งอยู่ และดับไป ไม่แทรกแซงกระบวนการต่างๆ ของธรรมที่กำลังเกิดขึ้นตามความเป็นจริง

กระบวนการพัฒนาเหล่านี้ เป็นกระบวนการในการฝึกอบรมเจริญปัญญา เสริมสร้างความรู้ความคิดความเข้าใจ ให้รู้จักคิด รู้จักพิจารณา รู้จักวินิจฉัย รู้จักแก้ปัญหา และเข้าใจสิ่งทั้งหลายตามความเป็นจริง ผู้ที่มีความรู้เท่าทันเห็นแจ้งโลกและชีวิตตามสภาพของมัน ปราศจากอคติและแรงจูงใจแอบแฝง เป็นผู้ที่กิเลสครอบงำบัญชาไม่ได้ ทำให้ปัญญาเจริญพัฒนา จนรู้เข้าใจหยั่งเห็นความจริง เป็นอยู่ด้วยปัญญารู้เท่าทัน เห็นแจ้งโลกและชีวิตตามสภาวะ ลุถึงความบริสุทธิ์ปลอดพ้นจากกิเลสสิ้นเชิง สามารถทำจิตใจให้เป็นอิสระ และบริสุทธิ์หลุดพ้นจากกิเลสเศร้าหมอง และทำตนให้ปลอดพ้นจากความทุกข์ทำตนให้มีความสุข สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสามารถทำตนให้อยู่เหนือปัญหาเหนือความขัดแย้งทั้งปวงได้

บุคคลที่พัฒนาตนเองตามหลักพระพุทธศาสนาคือการเจริญสติปัญญานภาวณา จะส่งผลให้ตนมีความเป็นธรรมชาติ เพราะพฤติกรรมของผู้ที่รู้แจ้งตนเองอย่างแท้จริงจะแสดงให้เห็นถึงความคล่องตัว และไม่มีการแสรังทำ เขาจะแสดงออกถึงชีวิตภายในที่เป็นตัวของตัวเอง เช่น ความคิด และแรงกระตุ้นต่างๆ ซึ่งบางครั้งอาจเป็นพฤติกรรมที่ไม่เป็นที่ชื่นชมหรือประทับใจผู้อื่น หรือบางครั้งอาจดูเหมือนกับว่าขาดความสุภาพ แต่พฤติกรรมต่างๆ ของเขาก็จะไม่ผิดไปจากขนบธรรมเนียมประเพณี ซึ่งเป็นคุณลักษณะพิเศษของมนุษย์ที่สามารถที่จะรับรู้เกี่ยวกับตนเอง ผู้อื่น และสิ่งแวดล้อมต่างๆ ได้ถูกต้องและตรงตามความจริง และมีความสัมพันธ์กับความเป็นจริงนั้นๆ อย่างมีความสุข โดยไม่มองว่าความเป็นจริงเหล่านั้นเป็นปัญหากับตน เขาจะไม่ยอมให้ความปรารถนาและความหวังของเขาบิดเบือนสิ่งที่เขาได้ประสบ เขาจะมีความเข้าใจผู้อื่นและสามารถตัดสินผู้อื่นได้อย่างรวดเร็วในพฤติกรรมต่างๆ เช่น การแสรัง ความไม่จริงใจ ความไม่ซื่อสัตย์สุจริต เป็นต้น

นอกจากนั้น เขายังมีความเป็นตัวของตัวเอง เพราะสามารถทำให้จิตบริสุทธิ์จากกิเลสเครื่องเศร้าหมองมี โลภะ โทสะ โมหะ เป็นต้น ด้วยการเจริญสติปัญ

ฐานดังกล่าว สมเด็จพระพุทธองค์ตรัสไว้ว่า “ดูก่อนภิกษุทั้งหลายสัตว์ทั้งเฝ้าหมอง เพราะจิตใจเฝ้าหมอง สัตว์ทั้งหลายผ่องแผ้วเพราะจิตใจผ่องแผ้ว และความผ่องแผ้วของจิตนั้นจะมีได้เพราะการเจริญสติปัฏฐานนี้” (ส.ข. (ไทย) 9/258/142)

บุคคลที่พัฒนาตนเองตามหลักสติปัฏฐานภาวนาแล้ว จะมีความรู้สึกชื่นชมยินดีอยู่เสมอ มีสุขภาพจิตดี และมีวุฒิภาวะ มีความชื่นชมในชีวิตความเป็นอยู่ของตนโดยไม่รู้สึกรำคาญหรือท้อแท้ สิ้นหวัง เขาจะมองทุกสิ่งทุกอย่างด้วยความสุขสดชื่น เห็นความสดชื่นสวยงามของสิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น เห็นความสวยงามของพระอาทิตย์ที่กำลังลับขอบฟ้า จึงกล่าวได้ว่า ช่วงทุกขณะจะเป็นชีวิตที่ตื่นเต้นร่าเริง และมีความหมายตลอดเวลา เพราะเขาสามารถดับความทุกข์ได้ สมดังพุทธสุภาษิตที่ว่า “นิพพานํ ปรมํ สุขํ” แปลว่า “นิพพานเป็นสุขอย่างยิ่ง” เพราะนิพพานคือ สภาพจิตที่หลุดพ้นเป็นอิสระจากกิเลส ตัณหา จิตใจที่ร้อนรุ่มด้วยความโลภ โกรธ หลง นั้นจะมุ่งออกไปข้างนอก หากมีสติกำกับอยู่กับตนเองแล้ว สิ่งที่ร้อนจะสงบเอง มีความสุขสงบ โปร่ง เบา สบาย เป็นอิสระในตัวเอง ไม่เกิดทุกข์ เนื่องจากการผันแปรของวัตถุภายนอก เป็นอิสระโดยไม่ต้องอาศัยภายนอก 5 ไม่ทรمانดินรน ไม่มีตัวปรุงใดๆ เกิดความสุขสบายเกื้อกูลแก่ผู้นั้นและผู้คนที่เกี่ยวข้องในสังคม ไม่มีอะไรต้องมาช่วงชิงอันนำไปสู่การระงับปัญหาทั้งปวง เกิดความสุขสงบอย่างแท้จริง

6.สรุป

มนุษย์ทุกคนมีความปรารถนาพัฒนาตนเอง เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพตนให้มีทักษะความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่าและมีความสุข พระพุทธศาสนามีแนวทางปฏิบัติให้พัฒนาชีวิตด้วยการเจริญสติทางกาย ศีล จิตและปัญญา ให้มีความรู้เท่าทันสิ่งทั้งหลายตามความเป็นจริง ผู้พัฒนาตนจะสามารถรู้แจ้งตนได้ มีความเป็นตัวของตัวเอง ทำให้มีความทุกข์น้อยลงตามลำดับ เพราะสามารถยอมรับความเป็นจริง มีศัลบวิสุทธิ มีความเป็นธรรมชาติ ไม่ยึดติดในสิ่งทั้งหลาย ดำเนินชีวิตด้วยสติปัญญา รู้ความแตกต่างระหว่างวิธีการและเป้าหมาย รู้จักคิดวิเคราะห์ ทำงานเป็นศูนย์กลาง มีความสามารถในการสร้างสรรค์ ให้ความเคารพ เลื่อมใส มีเหตุผล ยอมรับผู้อื่นและธรรมชาติได้อย่างสบายใจ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล รู้เท่าทันต่อความเปลี่ยนแปลงของ

สิ่งแวดล้อม และเห็นคุณค่าของสิ่งต่างๆ รอบตัว มีพฤติกรรมที่มีความสุขได้แม้ยามอยู่คนเดียว การพัฒนาตนตามหลักพระพุทธศาสนาด้วยการเจริญสติจึงเป็นสิ่งที่คุ้มค่าต่อการพัฒนามนุษย์ เพราะนำมาซึ่งประโยชน์สูงสุดดังกล่าว หากได้พัฒนาตนให้ถึงจุดหมายตามหลักการพระพุทธศาสนา มนุษย์จะสามารถดำเนินชีวิตได้ในสังคมอย่างมีความสุข

เอกสารอ้างอิง

กุลวีร์ ประภาพรพิพัฒน์. (2543). “พัฒนามนุษย์ : ศึกษาเปรียบเทียบทัศนะระหว่าง อับราฮัม มาสโลว์กับพระธรรมปิฎก (ประยุทธ์ ปยุตโต)”, *วารสารพุทธศาสนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 7 (3), 35-51.

ชูฤทธิ์ เตังไตรสรณ์. (2554). “การศึกษาความสัมพันธ์ของแนวคิดสุขภาวะองค์รวม เชิงพุทธกับหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง” วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระเทพเวที (ประยุทธ์ ปยุตโต). (2555). *การศึกษาที่สากลบนฐานแห่งภูมิปัญญาไทย*, พิมพ์ครั้งที่ 15. นครปฐม: วัดญาณเวศกวัน.

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). (2559). *การแพทย์ยุคใหม่ในพุทธทัศน์*. พิมพ์ครั้งที่ 15. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สหธรรมิก จำกัด.

_____. (2538). *พุทธธรรม*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

_____. (2538). *พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม*. กรุงเทพมหานคร: บริษัท สือตะวัน จำกัด.

_____. (2540). *พุทธธรรมกับการพัฒนาชีวิต*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ธรรมสภา.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต). (2557). *พุทธธรรม ฉบับปรับขยาย*. พิมพ์ครั้งที่ 40. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิธรรมทานกุศลจิต.

_____. (2549). *สุขภาวะองค์กรรวมแนวพุทธ*. นครปฐม: วัดญาณเวศกวัน.

พระมหาประสิทธิ์ สิริปัญญา (ฤทธิมหันต์). (2536). “การศึกษาวิเคราะห์เรื่องมนุษยนิยมในพุทธปรัชญาเถรวาท” วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระเมธีธรรมมาภรณ์ (ประยูร ธมฺมจิตโต). (2523). *พุทธศาสนากับปรัชญา*. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป.

พระราชนทร์ วิสารโท (ไชยเจริญ). (2546). *การศึกษาเชิงวิเคราะห์หลักพุทธธรรมกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในพระพุทธศาสนา* วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). *พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2531). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน 1525*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.

รศ.ดร.ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2551). *ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ: รู้เขา รู้เรา*, พิมพ์ครั้งที่ 15. กรุงเทพฯ.

สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ป.อ. ปยุตโต). (2561). *ศึกษา ผีผวน พัฒนาตนให้สูงสุด*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อมรินทร์อิมเม.

สุรางค์ โค้วตระกูล. (2544). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์.

ภาคผนวก

Index

No.: 194 /TB-XHNV-QLKH-DA

Ho Chi Minh City, May 30th, 2019

CALL FOR PAPERS
INTERNATIONAL CONFERENCE ON “ASIAN VALUES IN THE PROCESS OF
INTEGRATION AND DEVELOPMENT”

On the occasion of the 25th Anniversary of the Faculty of Oriental Studies and in order to pay homage to academic activities as well as research on Oriental Studies aspects both in Vietnam and in the world, we would like to organize the international conference entitled “**ASIAN VALUES IN THE PROCESS OF INTEGRATION AND DEVELOPMENT**” in October 2019. The conference will serve as a forum for researchers and scholars to discuss as well as share ideas and opinions regarding Asian countries’ various aspects, Australia’s, and the United Arab Emirates’s. It also provides the chance for scholars and researchers to discuss unsolved issues and set goals for the development of Oriental Studies in the future.

1. THEME OF THE CONFERENCE

“ASIAN VALUES IN THE PROCESS OF INTEGRATION AND DEVELOPMENT”

The conference will focus on the following issues:

- All aspects relating politics, history, foreign policies, economics, culture and linguistics, etc., of Asian countries, Australia, and the United Arab Emirates;
- Oriental Studies in Vietnam at present and in the future.

2. DATE AND VENUE

- Tentative Date: October 25th, 2019 (Friday)
- Venue: University of Social Sciences and Humanities (USSH), VNUHCM, 10-12 Dinh Tien Hoang Street, Ben Nghe Ward, District 1, HCM City

3. PUBLICATIONS

Selected papers are published in the proceedings after the conference

4. PAPER SUBMISSION INFORMATION

- Languages: choose one of the languages among Vietnamese, English, Chinese, Thai, Bahasa Indonesian or Arabic.

- Paper requirements:

- + Microsoft Word document;
- + Font type: Times New Roman (entire paper);
- + Font size: 13;
- + Line spacing: Single;
- + Paper size: A4;
- + Margins: Normal;
- + Maximum length: 10-15 pages;

- The abstracts are about 300 words (written in **Vietnamese or English or Chinese or Thai or Bahasa Indonesia or Arabic**) stating the purpose, results and outcomes of the study that will be presented in full paper.

- Please kindly provide personal information (*academic degree, working place, email address, phone number*) at the end of the abstract/paper for contact when necessary.

5. REGISTRATION

- Abstracts should be submitted by **June 30th, 2019**
- Full papers should be submitted by **August 30th, 2019**
- Abstracts and full papers are sent to the Organizers
via email: cacgiatrichaua2019@gmail.com

Please contact **Ms. Van Thi Hanh Dung** for further information regarding the conference (Tel: (+84) 963866184 or email cacgiatrichaua2019@gmail.com)

Sincerely yours.

BOARD OF ORGANIZERS
PRESIDENT OF USSH, VNUHCM

PROF. DR. NGO THI PHUONG LAN

PROGRAMME International Science Conference
**“ASIAN VALUES IN THE PROCESS OF INTEGRATION AND
 DEVELOPMENT”**

(October 25, 2019)

TIME	CONTENT	VENUE
7.30 - 8.00	Registration	Hall D
OPENING CEREMONY		
8.00 - 8.10	Welcoming Musical Performances	
8.10 - 8.20	Announcement and Introduction	
8.20 - 8.30	Speech by Prof. Dr. Ngo Thi Phuong Lan, President, USSH	
8.30 – 8.35	Photo	
PLENARY SESSION		
8.35 - 8.50	Paper 1	Hall D
8.50 - 09.05	Paper 2	
09.05 -09.20	Discussion	
09.20 – 09.35	Coffee Break	First Floor, D Block
PANEL		
09.35 – 11.05	Panel 1: Thailand in the Oriental world Panel 2: Vietnam and Indonesia in the context of Southeast Asian integration	

	Panel 3: South Asia and Oceania: values and identities Panel 4: Northeast Asia: tradition in the modern context Panel 5: Arab in East – West connection	
	Panel 1.1: Thailand in the Oriental world	Presider
	1. Assoc.Prof. Surachai Chinnabutr: <i>“Legend of Pha Daeng - Nang Ai: Cultural capital and tourism in Nong Han river basin, Thailand”</i> PGS.TS. Surachai Chinnabutr: <i>“Truyền thuyết Pha Daeng – Nang Ai: Thủ đô văn hóa và du lịch ở lưu vực sông Nong Han, Thái Lan”</i>	1. Assoc.Prof. Phan Thi Hong Xuan 2. Assoc.Prof. Panupong Udomsilp 3. PhD. Nguyen Thi Kim Chau (Translate) 4. Ms. Khau Do Hong Anh (Secretary)
	2. Assoc.Prof. Phan Thi Hong Xuan: <i>“The uniqueness of Thai costumes in beauty pageants Miss Universe (cultural perspective)”</i> PGS.TS. Phan Thị Hồng Xuân: <i>“Tính độc đáo của trang phục Thái Lan tại các cuộc thi hoa hậu hoàn vũ thế giới (góc nhìn văn hóa)”</i>	

	3. Assoc.Prof. Wasana Kaewla: <i>“Joining the World Vesak Festival in Vietnam, what more it be than the idea: Buddhist Tourism Development Perspectives with MICE Model”</i> PGS.TS. Wasana Kaewla: <i>“Tham gia lễ hội Vesak thế giới tại Việt Nam, còn gì tuyệt vời hơn ý tưởng: Quan điểm phát triển du lịch Phật giáo với mô hình MICE”</i>	
	4. Mrs. Charoonsri Klumklai: <i>“A Buddhist Psychological Process of Volunteer Monks for Social Development”</i> Mrs. Charoonsri Klumklai: <i>“Một quá trình tâm lý Phật giáo của các nhà sư tình nguyện để phát triển xã hội”</i>	
	5. PhrakhruThammathorn Siriwat Siriwatthano: <i>“Engaged Buddhism following the Public Welfare Works of Wat Khao Ta-ngoh Udomsomporn, Nongbuarawe District, Chaiyaphum Province”</i>	

	PhrakhruThammathorn Siriwat Siriwatthano: <i>“Phật giáo tham gia vào các công trình phúc lợi công cộng của Chùa Khao Tanogoh Udomsomporn, huyện Nongbuarawe, tỉnh Chaiyaphum”</i>	
11.05 – 11.30	Discussion	
LUNCHEON		
PANEL (HỘI THẢO TẠI CÁC TIỂU BAN)		
13.30 – 15.00	Panel 1: Thailand in Oriental World Panel 2: Vietnam and Indonesia in the context of Southeast Asian integration Panel 3: South Asia and Oceania: values and identities Panel 4: Northeast Asia: traditional in the modern context Panel 5: Arab in East – West connection	
	Panel 1.2: Thailand in the Oriental world	Presider
13.30 – 14.30	6. PhD. Nguyen Thi Kim Chau: <i>“Thai restaurant business in the city. HCM: Characteristics of Thai culture, existence & development trend”</i>	1. PhD. Nguyen Thi Kim Chau 2. PhD. Tong Thi Quynh Huong 3. Assoc.Prof. Nanchaya Mahakhan

	TS. Nguyễn Thị Kim Châu: <i>“Kinh doanh nhà hàng Thái tại TP.HCM: Đặc trưng văn hóa Thái Lan, sự tồn tại và xu hướng phát triển”</i>	4. Ms. Khau Do Hong Anh (Secretary)
	7. PhD. Tanit Toaditthep: “The Proposal for Industrial Development in Southeast Asia: Eastern Industrial Development of Thailand Lesson” TS. Tanit Toaditthep: <i>“Đề xuất phát triển công nghiệp ở Đông Nam Á: Bài học phát triển công nghiệp phương Đông của Thái”</i>	
	8. PhD. Tong Thi Quynh Huong: <i>“Buddhism with the path of renewal in Siam during the reign of King Rama IV (1851 - 1868)”</i> TS. Tống Thị Quỳnh Hương: <i>“Phật giáo với con đường canh tân ở Siam dưới thời trị vì của vua Rama IV (1851 - 1868)”</i>	
	9. Ms. Mananya Techalertkamol: <i>“Opportunities and challenges: Vietnam - Thailand bilateral trade relationship in 2011-2018”</i>	

	Ths. Mananya Techalertkamol: <i>“Cơ hội và thách thức: Quan hệ thương mại song phương Việt Nam – Thái Lan năm 2011-2018”</i>	
14.30 – 15.00	Discussion	
15.00 – 15.15	Coffee Break	
15.15 – 16.15	Panel 1.3: Thailand in the Oriental world	
	10. PhD. Lampong Klomkul: <i>“Educational Management for Unity and Peace in ASEAN Community: Research into Practice”</i> TS. Lampong Klomkul: <i>“Quản lý giáo dục cho sự thống nhất và hòa bình trong cộng đồng ASEAN: Nghiên cứu thực tiễn”</i>	1. Mr. Apirat Sugondhabhirom 2. Assoc.Prof. Hoang Van Viet 3. PhD. Lampong Klomkul 4. PhD. Nguyen Thi Kim Chau (Translate) 5. Ms. Khau Do Hong Anh (Secretary)
	11. Phrabaidikasuphot Ketnakorn: <i>“The Role of Opinion Leaders of the Greater Mekong Region: Phra Maha Rajchakru Phon Samek”</i> Phrabaidikasuphot Ketnakorn: <i>“Vai trò của các nhà lãnh đạo ý kiến của khu vực sông Mê Kông mở rộng: Phra Maha Rajchakru Phon Samek”</i>	

	12. PhD. Wirat Phothisan: <i>“The Community Chiefdom on Development perspective and Village’ economic on Global Society: A case study of Ban Mounghan-Khokcharoen, Chandum subdistrict, Plubplachai district, Buriram province, Thailand”</i> TS. Wirat Phothisan: <i>“Quan điểm của cộng đồng về quan điểm phát triển kinh tế của làng xã hội toàn cầu: Một nghiên cứu trường hợp về Ban Mounghan-Khokcharoen, tiểu khu Chandum, huyện Plubplachai, tỉnh Buriram, Thái Lan”</i>	
	13. PhD. Thanarat Sa-ard-iam: <i>“Wat Nong Pah Pong: The Model of Organization Administration According to the Buddhist Way”</i> TS. Thanarat Sa-ard-iam: <i>“Chùa Nong Pah Pong: Mô hình quản trị tổ chức theo cách thức của Phật giáo”</i>	
16.15 – 16.30	Discussion	
16.30 – 17.00	Closing panel	
17.00 – 17.15	Closing speech	Hall D

ASEAN Studies Centre of MCU, Thailand in collaborate with University of Social Sciences and Humanities, Vietnam

Attend the International Conference on

"ASIAN Values In the Process of Integration and Development"

24 – 27 October 2019

at University of Social Sciences and Humanities
Ho Chi Minh city, Vietnam

Articles;

- Educational Management for Unity and Peace in ASEAN Community:
Research into Practice
Quản lý giáo dục cho sự thống nhất và hòa bình trong cộng đồng ASEAN:
Nghiên cứu thực tiễn
- Joining the World Vesak Festival in Vietnam,
what more it be than the idea: Buddhist Tourism Development
Perspectives with MICE Model
Tham gia lễ hội Vesak thế giới tại Việt Nam, còn gì tuyệt vời hơn ý tưởng:
Quan điểm phát triển du lịch Phật giáo với mô hình MICE
- The Role of Opinion Leaders of the Greater Mekong Region:
Phra Maha Rajchakru Phon Samek
Vai trò của các nhà lãnh đạo ý kiến của khu vực sông
Mê Kông mở rộng: Phra Maha Rajchakru Phon Samek
- Wat Nong Pah Pong:
The Model of Organization Administration According to the Buddhist Way
Chùa Nong Pah Pong: Mô hình quản trị tổ chức theo cách thức của Phật giáo
- Attitude of Life and Death of Indian Buddhists: A Case Study of
Vajrayāna Buddhists in Darjeeling City
Thái độ về sự sống và chết của Phật tử Ấn Độ:
Một trường hợp nghiên cứu về Phật tử Vajrayāna ở thành phố Darjeeling
- A Buddhist Psychological Process of Volunteer Monks for Social Development
Một quá trình tâm lý Phật giáo của các nhà sư tình nguyện để phát triển xã hội

Assoc.Prof.Dr.Phra Theppavaramethi		Phraethawatchamethi	
Phraealdikesuphot Ketnakorn	Asst.Prof.Dr.Phrahruthammathorn	Asst.Prof.Dr.Phrapaled Raphin Buddhiso	
Dr.Phramaha Prasit Nanappadipo	Phrakrupaladsampattthanadhammajen	Dr.Thanarat Sa-ard-iam	Dr. Wilat Phothisan
Assoc.Prof.Dr.Wasana Kaewla	Asst.Prof.Dr.Thipphavit Saichart	Charoonsri Klumklai	Silawat Chalwong
Dr.Lampong Klomkul [Conference Coordinator]		Mukrawe Chimphanao [Graphic Design]	

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

1	-PGS.TS. Phra Theppavaramethi -TS Lampong Klomkul	Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand	Educational Management for Unity and Peace in ASEAN Community: Research into Practice Quản lý giáo dục cho sự thống nhất và hòa bình trong cộng đồng ASEAN: Nghiên cứu thực tiễn
2	TS. Phramaha Prasit Nāṇappadipo (Kaewsri)	Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand	Attitude of Life and Death of Indian Buddhists: A Case Study of Vajrayāna Buddhists in Darjeeling City Thái độ về sự sống và chết của Phật tử Ấn Độ: Một trường hợp nghiên cứu về Phật tử Vajrayāna ở thành phố Darjeeling
3	-Mrs. Charoonsri Klumklai -TS.Lampong Klomkul	Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand	A Buddhist Psychological Process of Volunteer Monks for Social Development

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

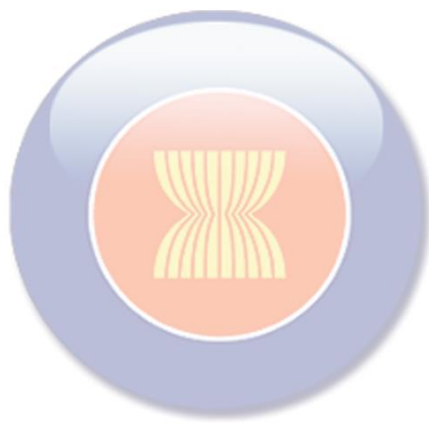
			Một quá trình tâm lý Phật giáo của các nhà sư tỉnh nguyện để phát triển xã hội
4	Phrabaidikasuphot Ketnakorn	Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Ubon Ratchathani Campus	The Role of Opinion Leaders of the Greater Mekong Region: Phra Maha Rajchakru Phon Samek Vai trò của các nhà lãnh đạo ý kiến của khu vực sông Mê Kông mở rộng: Phra Maha Rajchakru Phon Samek
5	PGS.TS. Wasana Kaewla	Surindra Rajabhat University, Thailand Đại học Surindra Rajabhat	Joining the World Vesak Festival in Vietnam, what more it be than the idea: Buddhist Tourism Development Perspectives with MICE Model Tham gia lễ hội Vesak thế giới tại Việt Nam, còn gì tuyệt vời hơn ý tưởng: Quan điểm phát triển du lịch Phật giáo với mô hình MICE

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

6	-PGS.TS. Wasana Kaewla -TS. Wirat Phothisan	Faculty of Science and Technology Surindra Rajabhat Khoa Khoa học và Công nghệ, Đại học Surindra Rajabhat	The Community Chiefdom on Development perspective and Village' economic on Global Society: A case study of Ban Mounghan-Khokcharoen, Chandum subdistrict, Plubplachai district, Buriram province, Thailand Quan điểm của cộng đồng về quan điểm phát triển kinh tế của làng xã hội toàn cầu: Một nghiên cứu trường hợp về Ban Mounghan-Khokcharoen, tiểu khu Chandum, huyện Plubplachai, tỉnh Buriram, Thái Lan
7	-TS.Thanarat Sa-ard-iam -PGS.TS. Phrakhrupariyatwisutthikhun -Romesarat Sittinan, (M.I.B)	Department of Buddhist Studies, Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Surin Campus, Thailand Khoa Phật giáo học, Đại học Mahachulalongkorn, cơ sở Surin	Wat Nong Pah Pong: The Model of Organization Administration According to the Buddhist Way Chùa Nong Pah Pong: Mô hình quản trị tổ chức theo cách thức của Phật giáo

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Session Discussion			
8	Silawat Chaiwong Asst.Prof. Phramaha Phanuwat Sankham Mukrawe Chimpahano	Lampang Buddhist College & ASEAN Studies Centre Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand	The Dynamic of Economic changes in Kengtung, Shan State, Republic of the Union of Myanmar
9	Asst. Prof. Dr. Phra Raphin Buddhisaro Asst.Prof.Dr.Phichet Thangto Dr.Lampong Klomkul	Faculty of Social Sciences & ASEAN Studies Centre Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand	Myanmar: Different Ethnicities in Thai Buddhist University of Mahachulalongkornrajavidyalaya University in Ayutthaya Province

ASEAN STUDIES CENTRE
MAHACHULALONGKORNRAJAVIDYALAYA UNIVERSITY